

ภาพพิมพ์ : การบันทึกอารมณ์รูปแบบไดอารี่

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาไม่สังกัดการศึกษา ไม่สังกัดภาควิชา/เทียบเท่า
คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

PRINTMAKING: EMOTIONAL DIARY

Mr. Kontorn Satjeekul

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Fine and Applied Arts in Common

Common Course

FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS

Chulalongkorn University

Academic Year 2019

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ภาพพิมพ์ : การบันทึกอารมณ์รูปแบบไดอารี่
โดย	นายกนต์ธร สัจจีกุล
สาขาวิชา	ไม่สังกัดการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์กมล เผ่าสวัสดิ์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต

.....	คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร.บุษกร ปิณฑสันต์)	
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	
.....	ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พรประพิทร์ เผ่าสวัสดิ์)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์กมล เผ่าสวัสดิ์)	
.....	กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ พลประเสริฐ)	
.....	กรรมการ
(อาจารย์ ดร.สิริจร ศรีชลาคม)	
.....	กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์เดชา วราขุน)	

กนต์ธร สัจจิกุล : ภาพพิมพ์ : การบันทึกอารมณ์รูปแบบไดอารี่. (PRINTMAKING: EMOTIONAL DIARY)
อ.ที่ปรึกษาหลัก : รศ.กมล เผ่าสวัสดิ์

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยจากการตั้งข้อสังเกตถึงการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในเรื่องของสภาวะปัจจัยทางด้านอารมณ์และความรู้สึก ไปจนถึงกระบวนการสร้างสรรค์เพื่อนำมาซึ่งผลของการวิเคราะห์ให้เกิดผลลัพธ์เป็นที่ประจักษ์ นำสื่อศิลปะภาพพิมพ์เป็นเทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยมีที่มาจากการทำงานในชีวิตประจำวันที่ผู้วิจัยมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงานกับศิลปิน อารมณ์ร่วมถือเป็นหนึ่งในปัจจัยหลักของการสร้างสรรค์ผลงาน ความปรวนแปรอาจส่งผลต่อผลลัพธ์ของผลงานได้ การจัดการสภาวะอารมณ์จึงเป็นเรื่องที่ผู้สร้างสรรค์จำเป็นต้องจัดการกับตนเองในแต่ละวัน เพื่อให้เกิดผลงานที่ดีที่สุดออกมาในแต่ละชิ้นงาน ดังนั้นจึงเป็นเหตุที่ผู้วิจัยนำสภาวะอารมณ์มาเป็นข้อสังเกตต่อการทำงานวิจัยไปจนถึงกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานโดยมีสื่อศิลปะภาพพิมพ์เป็นเทคนิคในการสร้างสรรค์ จากการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทั้ง สภาวะอารมณ์จิตวิทยา รวมถึงผลงานศิลปกรรมที่มีปัจจัยทางอารมณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์และสร้างแนวทางการวิจัยออกมาเป็นรูปแบบผลงานดังนี้

1. การศึกษาและเก็บข้อมูลโดยใช้รูปแบบการทำงานของ Process Art โดยเป็นวิธีการทำงานแบบเก็บข้อมูลจากการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ประจำวัน (Daily Life) เพื่อสร้างชุดข้อมูลในการวิเคราะห์ปัจจัยในสัมพันธ์ภาพระหว่าง อารมณ์ในแต่ละวัน : การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ 2. นำเสนอผลงานด้วยวิธีการ Appropriation Art โดยใช้รูปแบบการสร้างสรรค์ของศิลปะ Abstract Expressionism ที่มีวิธีการทำงานเพื่อมุ่งเน้นทางด้านแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ผ่านการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ โดยผู้วิจัยใช้แนวคิดดังกล่าวสร้างเป็นผลงานวิจัย เปรียบเสมือนเป็นการจดบันทึกอารมณ์ เนื้อหาเรื่องราว และประสบการณ์สร้างเป็นผลงานในแต่ละวัน จากนั้นนำชุดข้อมูลจากผลที่ได้มาศึกษา สังเกต และวิเคราะห์ถึงรูปแบบของผลงานที่ปรากฏออกมาในแต่ละชิ้น หาปัจจัยของความแตกต่างในแต่ละผลงานเพื่อทำความเข้าใจถึงรูปแบบที่แสดงถึงปัจจัยทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกแสดงออกมามีผลต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะอย่างไร ใช้วิธีการจดบันทึกสภาวะอารมณ์ผ่านการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ โดยหยิบยืมรูปแบบ Abstract Expressionism ถ่ายทอดสภาวะของอารมณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน แสดงให้เห็นถึงวิธีการสื่อสารอีกรูปแบบหนึ่ง ผลงานที่ปรากฏจากการบันทึกเป็นเหมือนการเล่าเรื่อง บอกเนื้อหา ถ่ายทอดประสบการณ์ของผู้วิจัยด้วยผลงานที่สร้างขึ้นในแต่ละวันที่มีเนื้อหาแตกต่างกันออกไป

สาขาวิชา ไม่สังกัดการศึกษา

ลายมือชื่อนิสิต .....

ปีการศึกษา 2562

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก .....

5786834335: MAJOR COMMON

KEYWORD: DIARY, PRINTMAKING ART, APPROPRIATION ART

KONTORN SATJEEKUL: PRINTMAKING: EMOTIONAL DIARY. ADVISOR: ASSOC. PROF.
KAMOL PHAOSAVASDI

The aim of the research is to be able to gain insight into the creation of art in terms of emotional and sensational factors. This leads to the creative processes and brings the apparent results. “*Printmaking*” is the main technique of the researcher who gathered the results by daily working and getting involved with other artists for the primary data.

The main findings are:

- 1) Emotional involvement is one of the main factors of art creation.
- 2) Temperamental changes influence on pieces of art.
- 3) Emotional self-management is essential for artists to create the best of works.

By this research, secondary data were collected through various articles on the relevant subject areas; the theories of emotional subject, psychology, fine art’s works related to the emotional factors in creating works. The results of hypothesis testing revealed that the emotional and sensational factors have affected to art creation.

1) Model of ‘*Process Art*’ is proved to have a more impact on art creation. This model would be most effective for studying and collecting data on daily work and would also be able to provide the appropriate data set for analyzing various factors in terms of the relationship between emotions on daily basis.

2) ‘*Appropriation Art*’ is emphasized on the same form of ‘*Abstract Expressionism*’ as a good way of presenting works. This method aims to focus on the expression of emotions and feeling through the creation of art. The researcher takes this concept to conclude the results of study by taking notes of emotional content, story and experience on each day. After that, the received data sets of works would be educated, observed and analyzed one by one in order to find each style, difference and emotional expression affecting to the creation of art.

Field of Study: Common

Student's Signature .....

Academic Year: 2019

Advisor's Signature .....

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยสร้างสรรค์ครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือเอาใจใส่จากรองศาสตราจารย์กมล
เผ่าสวัสดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทั้งการให้ความรู้ สร้างความเข้าใจต่อการศึกษาหาความรู้
การทำความเข้าใจต่อศักยภาพเบื้องต้นของผู้วิจัยนำไปสู่การพัฒนาไปในแนวทางที่เหมาะสม

ขอบพระคุณครอบครัว สัจจิกุล ผู้เป็นแรงผลักดันอันสำคัญยิ่ง รวมถึงการสนับสนุน กำลังใจ
และอื่น ๆ อีกมากมาย รวมถึง เพื่อน พี่ น้อง อาจารย์ ลูกศิษย์ มิตรสหายที่คอยช่วยเหลือเกื้อกูลในยามที่
ต้องการความช่วยเหลือเสมอมา สุดท้ายขอขอบคุณตัวเองที่ไม่ถดถอยยอมแพ้และพยายามต่อสู้เพื่อไม่ให้
คนที่คอยช่วยเหลือข้างต้นต้องผิดหวัง และเสียแรงเปล่า

กนต์ธร สัจจิกุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....ค	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....ง	ง
กิตติกรรมประกาศ.....จ	จ
สารบัญ.....ฉ	ฉ
สารบัญตาราง.....ญ	ญ
สารบัญภาพ.....ฉ	ฉ
สารบัญแผนภาพ.....ศ	ศ
บทที่ 1 บทนำ..... 1	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ..... 1	1
1.2 วัตถุประสงค์..... 4	4
1.3 ขอบเขตของการวิจัย..... 4	4
1.4 วิธีการดำเนินการวิจัย..... 4	4
1.5 ขั้นตอนดำเนินการวิจัย..... 5	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ..... 6	6
บทที่ 2 เนื้อหาและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง 7	7
2.1 ทฤษฎีทางอารมณ์..... 8	8
2.1.1 ปัจจัยทางอารมณ์ 8	8
2.1.2 การจัดประเภทของอารมณ์ 9	9
2.1.3 บทบาทของอารมณ์ 11	11
2.1.4 อารมณ์กับพลังจูงใจ 11	11
2.1.5 ทฤษฎีที่บ่งบอกถึงอารมณ์ที่มีผลต่อการแสดงออก..... 12	12

2.1.6 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ Sigmund Freud	15
2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้.....	16
2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ (Perception).....	17
2.2.2 สิ่งที่มีผลต่อจิตวิทยา.....	19
2.3 การบันทึกอารมณ์ในรูปแบบไดอารี่	28
2.3.1 วิธีการ รายละเอียดและรูปแบบการบันทึก	28
2.3.2 ไดอารี่.....	30
2.4 สรุปข้อมูลจากการศึกษาทฤษฎีอ้างอิง.....	32
2.4.1 สรุปทฤษฎีทางอารมณ์	32
2.4.2 สรุปทฤษฎีการรับรู้.....	32
2.5 สิ่งที่พบจากการศึกษา	32
2.5.1 สภาวะอารมณ์.....	33
2.5.2 ช่วงเวลา	33
2.5.3 กำหนดระยะเวลา (การบันทึกรูปแบบไดอารี่).....	33
2.5.4 รูปแบบการสร้างสรรค์.....	33
บทที่ 3 รูปแบบศิลปกรรม.....	34
3.1 การบันทึก (Diary).....	34
3.1.1 สภาวะอารมณ์.....	34
3.1.2 Process Art.....	35
3.2 รูปแบบการทำงานและวิธีการสร้างสรรค์.....	47
3.2.1 ศิลปะกับการแสดงออกทางอารมณ์: Art & Emotional Expression.....	48
3.2.2 ศึกษาผลงานศิลปกรรมที่ตอบสนองสภาวะอารมณ์.....	49
3.2.3 การแบ่งประเภทของอารมณ์ตามการศึกษาผลงานศิลปกรรม	54
3.2.4 ศิลปะแห่งการหยิบยืม (Appropriation Art)	62

3.2.5 บริบทอันหลากหลายของศิลปะแอฟโฟรโพริเอชัน	65
3.3 การสร้างสรรค์ผ่านแนวคิด.....	66
3.3.1 Post Modernism	66
3.3.2 Conceptual Art	68
3.4 สังเคราะห์ข้อมูลสู่การสร้างสรรค์	72
บทที่ 4 กระบวนการทดลองสร้างสรรค์การบันทึกอารมณ์ผ่านผลงานภาพพิมพ์.....	73
4.1 กระบวนการสร้างสรรค์.....	74
4.2 ขั้นตอนการสร้างสรรค์	74
4.3 จัดบันทึกและเก็บข้อมูลเนื้อหาอารมณ์แต่ละวัน	75
4.4 ผลงานทดลองวันที่ 29 มีนาคม 2562 – 7 มิถุนายน 2562	172
4.5 สรุปผลการสร้างสรรค์.....	181
4.6 ปัญหาและแนวทางในการแก้ไข	182
บทที่ 5 กระบวนการสร้างสรรค์.....	187
5.1 แนวความคิด	187
5.2 เนื้อหา	188
5.3 รูปแบบ.....	188
5.3.1 รูปแบบที่ 1: ความรู้สึกเชิงบวก	189
5.3.2 รูปแบบที่ 2: ตื่นเต้น	190
5.3.3 รูปแบบที่ 3: สมาธิ จดจ่อ.....	191
5.3.4 รูปแบบที่ 4: ความรู้สึกด้านลบ.....	192
5.4 กระบวนการสร้างสรรค์.....	193
5.5 ผลงานสร้างสรรค์.....	226
5.6 ผลงานหนังสือไดอารี่ “Printmaking: Emotional Diary”	228
5.8 การแบ่งหมวดหมู่ผลงาน โดยแบ่งเป็นประเภททางอารมณ์ได้ดังนี้.....	231

5.9 สรุปผล	233
บทที่ 6 บทวิเคราะห์.....	235
6.1 แนวความคิด	235
6.2 เนื้อหา.....	235
6.3 รูปแบบ.....	249
6.3.1 รูปแบบที่ 1: ความรู้สึกเชิงบวก	249
6.3.2 รูปแบบที่ 2: ตื่นเต้น.....	250
6.3.3 รูปแบบที่ 3: สมาธิ จดจ่อ.....	251
6.3.4 รูปแบบที่ 4: ความรู้สึกด้านลบ.....	252
6.4 เทคนิคการสร้างสรรค์	253
6.4.1 รูปแบบที่ 1: ความรู้สึกเชิงบวก - เทคนิค: โมโนปรินท์ (Monoprint)	253
6.4.2 รูปแบบที่ 2: ความรู้สึกตื่นเต้น - เทคนิค: โมโนปรินท์ (Monoprint).....	254
6.4.3 รูปแบบที่ 3: “สมาธิ - จดจ่อ” เทคนิค Chine-Colle.....	255
6.4.4 รูปแบบที่ 4: “ความรู้สึกเชิงลบ” เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)	256
6.5 กระบวนการสร้างสรรค์.....	257
6.5.1 ยกตัวอย่างศิลปินที่มีผลต่อการทำงานจากประเภทของอารมณ์ดังนี้.....	257
6.6 วิเคราะห์ผลงาน	258
บทที่ 7 อภิปรายผล.....	262
บรรณานุกรม	270
ประวัติผู้เขียน	273

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ผลงานทดลองวันที่ 29 มีนาคม 2562 – 7 มิถุนายน 2562	172
ตารางที่ 2 ตารางแสดงสภาวะเชิงบวก.....	175
ตารางที่ 3 ตารางแสดงสภาวะตื่นเต้น	176
ตารางที่ 4 ตารางแสดงสภาวะสมาธิ-จดจ่อ.....	178
ตารางที่ 5 ตารางแสดงสภาวะเชิงลบ	180
ตารางที่ 6 ตารางแสดงปัญหาและนวัตทางการแก้ไขจากผลงานทดลอง.....	182
ตารางที่ 7 ตารางแสดงการแบ่งประเภทอารมณ์.....	183
ตารางที่ 8 ตารางแสดงรูปแบบการสร้างสรรค์สภาวะเชิงบวก	189
ตารางที่ 9 ตารางแสดงรูปแบบการสร้างสรรค์สภาวะตื่นเต้น.....	190
ตารางที่ 10 ตารางแสดงรูปแบบการสร้างสรรค์สภาวะสมาธิ-จดจ่อ	191
ตารางที่ 11 ตารางแสดงรูปแบบการสร้างสรรค์สภาวะเชิงลบ	192
ตารางที่ 12 ตารางแสดงผลงานสร้างสรรค์ชุด “Printmaking: Emotional Diary”	226
ตารางที่ 13 การแบ่งหมวดหมู่ผลงาน โดยแบ่งเป็นประเภททางอารมณ์.....	231
ตารางที่ 14 ตารางสรุปผลงานสร้างสรรค์	234
ตารางที่ 15 ตารางผลงานหยิบยิ้มสภาวะเชิงบวก	239
ตารางที่ 16 ผลงานสภาวะเชิงบวก.....	239
ตารางที่ 17 ตารางผลงานหยิบยิ้มสภาวะตื่นเต้น	240
ตารางที่ 18 ผลงานสภาวะตื่นเต้น	240
ตารางที่ 19 ตารางผลงานหยิบยิ้มสภาวะสมาธิ.....	241
ตารางที่ 20 ผลงานหยิบยิ้มสภาวะสมาธิ.....	241
ตารางที่ 21 ตารางผลงานหยิบยิ้มสภาวะเชิงลบ	242

ตารางที่ 22 ผลงานหยิบยืมสภาวะเชิงลบ 242

ตารางที่ 23 สรุปลงานสร้างสรรค์..... 243

ตารางที่ 24 ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลงานหยิบยืมและผลงานสร้างสรรค์
 “ความรู้สึกเชิงบวก” 249

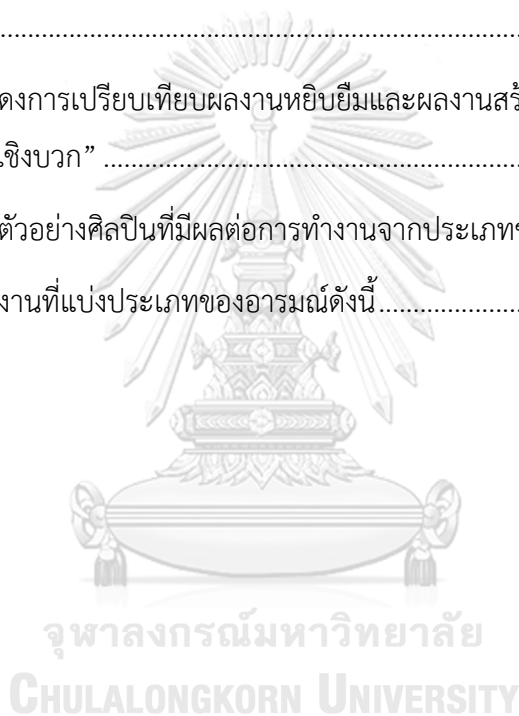
ตารางที่ 25 ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลงานหยิบยืมและผลงานสร้างสรรค์
 “ความรู้สึกตื่นเต้น” 250

ตารางที่ 26 ตารางการเปรียบเทียบผลงานหยิบยืมและผลงานสร้างสรรค์ “ความรู้สึกสมาธิ-จดจ่อ”
 251

ตารางที่ 27 ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลงานหยิบยืมและผลงานสร้างสรรค์
 “ความรู้สึกเชิงบวก” 252

ตารางที่ 28 ตารางยกตัวอย่างศิลปินที่มีผลต่อการทำงานจากประเภทของอารมณ์..... 257

ตารางที่ 29 ตารางผลงานที่แบ่งประเภทของอารมณ์ดังนี้..... 259

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 ผลงาน On Kawara, “Today Series”	2
ภาพที่ 2 สีกับจิตวิทยา : สีน้ำเงิน	20
ภาพที่ 3 สีกับจิตวิทยา : สีเหลือง	21
ภาพที่ 4 สีกับจิตวิทยา : สีส้ม	22
ภาพที่ 5 สีกับจิตวิทยา : สีแดง	23
ภาพที่ 6 สีกับจิตวิทยา : สีเขียว	24
ภาพที่ 7 สีกับจิตวิทยา : สีม่วง	25
ภาพที่ 8 สีกับจิตวิทยา : สีชมพู	26
ภาพที่ 9 สีกับจิตวิทยา : สีดำ	27
ภาพที่ 10 สีกับจิตวิทยา : สีขาว	28
ภาพที่ 11 ภาพใบปิดภาพยนตร์ “มหา’ลัยเหมืองแร่”	31
ภาพที่ 12 ศิลปิน Tehching Hsieh	36
ภาพที่ 13 ภาพผลงาน Voluntary Isolation โดยศิลปิน Tehching Hsieh	37
ภาพที่ 14 ภาพผลงาน Outdoor Piece โดยศิลปิน Tehching Hsieh	37
ภาพที่ 15 ภาพผลงาน Outdoor Piece โดยศิลปิน Tehching Hsieh	38
ภาพที่ 16 ศิลปิน On Kawara	38
ภาพที่ 17 ผลงาน “MAY 20, 1981”, 1981 โดยศิลปิน On Kawara	39
ภาพที่ 18 ผลงาน “MAY 20, 1981”, 1981 โดยศิลปิน On Kawara	40
ภาพที่ 19 ผลงานชุด Today Series – Date Paintings (3) ศิลปิน On Kawara	41
ภาพที่ 20 ศิลปินคามิน เลิศชัยประเสริฐ	43
ภาพที่ 21 ผลงานประติมากรรมชุด “นั่ง (เงิน)” ศิลปินคามิน เลิศชัยประเสริฐ	44

ภาพที่ 22 นิทรรศการ Gregerion ศิลปินกิติก้อง ตีลแก้วมโนทัย.....	46
ภาพที่ 23 ผลงาน กิติก้อง ตีลแก้วมโนทัย : Gregerion	47
ภาพที่ 24 ศิลปิน Jackson Pollock.....	50
ภาพที่ 25 ศิลปินHelen Frankenthaler	54
ภาพที่ 26 ผลงาน “Seven Types of Ambiguity”, Oil on unprimed canvas, 242.6 × 178.1 cm, 1957	55
ภาพที่ 27 ผลงาน “Mountain and sea”, Oil on unprimed canvas, 219.4 × 297.8 cm., 1952	56
ภาพที่ 28 ศิลปิน Robert Motherwell.....	57
ภาพที่ 29 ศิลปิน Jackson Pollock.....	58
ภาพที่ 30 ผลงาน “26A Black and white”, enamel on canvas, 208 6x121.7 cm., 1948 ศิลปิน Jackson Pollock.....	59
ภาพที่ 31 ศิลปินฟรานซ์ ไคลน์ (Franz Jozef Kline).....	60
ภาพที่ 32 ผลงาน “Orange Outline”, 1955 โดย Franz Jozef Kline	61
ภาพที่ 33 ผลงานศิลปะของ Roy Lichtenstein หยิบยืมจากหนังสือคอมมิค	64
ภาพที่ 34 ศิลปิน Roy-Lichtenstein	64
ภาพที่ 35 ผลงาน “Fountain”,1917 ศิลปิน Marcel Duchamp.....	70
ภาพที่ 36 ผลงาน Helen Frankenthaler.....	75
ภาพที่ 37 ภาพแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์.....	76
ภาพที่ 38 ภาพแสดงกระบวนการสร้างสรรค์วันที่ 29.03.19	76
ภาพที่ 39 “29.03.19”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019.....	77
ภาพที่ 40 ผลงานที่ได้รับอิทธิพล วันที่ 2.....	78
ภาพที่ 41 “29.03.19”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019	79
ภาพที่ 42 ผลงาน “One”, oil and enamel on unprimed canvas, 269.5 x 530.8 cm.,2019 ศิลปิน Jackson Pollock	80

ภาพที่ 43 ภาพแสดงกระบวนการสร้างสรรค์วันที่ 30.03.19.....	81
ภาพที่ 44 ภาพประกอบเทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ.....	82
ภาพที่ 45 “30.03.19”, Etching & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019.....	82
ภาพที่ 46 ผลงาน “Yellow Span”, 35.5 x 47.8 cm., drawing and print, 1968.....	83
ภาพที่ 47 ภาพแสดงกระบวนการสร้างสรรค์วันที่ 01.04.19.....	84
ภาพที่ 48 “01.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019.....	84
ภาพที่ 49 อิทธิพลจากศิลปกรรมวันที่ 4.....	85
ภาพที่ 50 ภาพร่างผลงานวันที่ 4 ชั้นที่ 5.....	86
ภาพที่ 51 ภาพแสดงกระบวนการสร้างสรรค์วันที่ 03.04.19.....	86
ภาพที่ 52 ภาพประกอบการทำงานเทคนิคโมนโอปรีนธ์.....	87
ภาพที่ 53 “03.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019.....	87
ภาพที่ 54 ผลงาน “Native's Return”, 1957 Philip Guston.....	88
ภาพที่ 55 “03.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019.....	89
ภาพที่ 56 ภาพแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์วันที่ 6.4.19.....	90
ภาพที่ 57 ผลงาน “Mica”, acrylic on canvas, 119.4 x 108 cm., 1981.....	90
ภาพที่ 58 ภาพแสดงกระบวนการสร้างสรรค์วันที่ 06.04.19.....	91
ภาพที่ 59 ผลงาน “Light Grey”, Mixed Media ศิลปิน Reuber Henning.....	93
ภาพที่ 60 “08.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019.....	94
ภาพที่ 61 ผลงาน “Light Grey”, Mixed Media ศิลปิน Reuber Henning.....	95
ภาพที่ 62 “08.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019.....	96
ภาพที่ 63 ผลงาน “Peinture”, 102 x 81 cm., 1981 ศิลปิน Pierre Soulages.....	97
ภาพที่ 64 “10.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019.....	98
ภาพที่ 65 “11.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019.....	100

ภาพที่ 66 “Tales of Genji IV”, Woodcut, 119.4 x 106.7 cm, 1998 ศิลปิน Helen Frankenthaler	101
ภาพที่ 67 ภาพแสดงกระบวนการสร้างสรรค์วันที่ 12.04.19	102
ภาพที่ 68 “08.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019.....	103
ภาพที่ 69 “Meryon”. 1960–1 ศิลปิน Franz Kline	104
ภาพที่ 70 “13.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019.....	105
ภาพที่ 71 ผลงาน “Untitled”, Oil on paper, 60.3 x 46.4 cm., 1954.....	106
ภาพที่ 72 “16.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019.....	107
ภาพที่ 73 “Beside the Sea No. 41”, Oil and acrylic on, 73.7 x 58.1 cm, 1966... 108	
ภาพที่ 74 “18.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019.....	109
ภาพที่ 75 ผลงาน Yellow Over Purple, Painting, 1956.....	110
ภาพที่ 76 “19.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019.....	111
ภาพที่ 77 “08.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019.....	112
ภาพที่ 78 “Kantor XI 61” oil, enamel and mixed-media collage on canvas, 194.7 x 129.8 cm., 1961.....	113
ภาพที่ 79 “22.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019.....	114
ภาพที่ 80 ผลงาน “In the Forest”, Oil on canvas, 1960.....	115
ภาพที่ 81 ภาพแสดงกระบวนการสร้างสรรค์วันที่ 23.04.19	116
ภาพที่ 82 “23.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019.....	117
ภาพที่ 83 ศิลปิน Yayoi Kusama	118
ภาพที่ 84 “With All My Love For The Tulips”, I Pray Forever, 2011	119
ภาพที่ 85 “24.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019.....	120
ภาพที่ 86 Collaged Wall VI (for Arthur Berger), Mixed Techniques	121
ภาพที่ 87 “25.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019.....	122

ภาพที่ 88 “Elberta” Acrylic on canvas,.....	123
ภาพที่ 89 “28.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019.....	124
ภาพที่ 90 “IV”, oil on canvas, 39 1/4 x 47 inches., 1958	125
ภาพที่ 91 “30.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019.....	126
ภาพที่ 92 “Begruen Series #3” Color lithograph.....	127
ภาพที่ 93 “01.05.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019.....	128
ภาพที่ 94 “Begruen Series #3”Color lithograph	129
ภาพที่ 95 “02.05.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019.....	130
ภาพที่ 96 “Reward #2” Acrylic on canvas, 1960.....	131
ภาพที่ 97 “02.05.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019.....	132
ภาพที่ 98 “Around the Clock with Red”	133
ภาพที่ 99 “05.05.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019.....	134
ภาพที่ 100 รูปแบบที่หีบยี่ม อิทธิพลจากงานศิลปกรรม จำนวน 3 รูปแบบ.....	135
ภาพที่ 101 “05.05.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019.....	136
ภาพที่ 102 “Mott #3”, Gouache on paper, 61.44 x 80.49 cm 1959.....	137
ภาพที่ 103 “07.05.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019.....	138
ภาพที่ 104 “Mott #3”, Gouache on paper, 61.44 x 80.49 cm 1959.....	139
ภาพที่ 105 “09.05.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019.....	140
ภาพที่ 106 ภาพแสดงคู่มือของการสร้างสรรค์ผลงานวันที่ 11.05.19	141
ภาพที่ 107 “Reflections, a series of twelve color”	141
ภาพที่ 108 “11.05.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019.....	142
ภาพที่ 109 “Riverhead”, acrylic on canvas, 208.9 x 363.2 cm, 82 1/4 x 143 in., 1963.	143
ภาพที่ 110 ผลงาน “13.05.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019	144

ภาพที่ 111 Barnett Newman “Achilles”,.....	145
ภาพที่ 112 ผลงาน “14.05.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019	146
ภาพที่ 113 Mark Rothko: The Exhibitions at Pace	147
ภาพที่ 114 ผลงาน “18.05.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019	148
ภาพที่ 115 ผลงาน “While”, Acrylic resin (Magna) on canvas, 245.1 x 346.7 cm, 1960	149
ภาพที่ 116 “22.05.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019.....	150
ภาพที่ 117 Louis ผลงาน “While”, Acrylic resin (Magna) on canvas, 245.1 x 346.7 cm, 1960	151
ภาพที่ 118 ผลงาน “23.05.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019	152
ภาพที่ 119 Jackson Pollock: Painting.....	153
ภาพที่ 120 ผลงานกระบวนกสารสร้างสรรค์วันที่ 24.05.19	154
ภาพที่ 121 ผลงาน “24.05.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019	155
ภาพที่ 122 “Yellow Over Purple”, Painting, 1956	156
ภาพที่ 123 ผลงาน “25.05.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019	157
ภาพที่ 124 ศิลปิน Helen Frankenthaler “Bronze Smoke”, Lithograph ,79.4 x 57.5 cm., 1978	158
ภาพที่ 125 ผลงาน “26.05.19”, Dust Print, 60 x 40 cm. 2019.....	159
ภาพที่ 126 ศิลปิน Morris Louis“Untitled”, Vell Painting, Acrylic resin (Magna) on canvas, 1954	160
ภาพที่ 127 ผลงาน “30.05.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019	161
ภาพที่ 128 ศิลปิน Mark Rothko No.61 “Rust and Blue“, 1953.....	162
ภาพที่ 129 ผลงาน “03.06.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019	163
ภาพที่ 130 ผลงานศิลปิน Jame Brook.....	164
ภาพที่ 131 ผลงาน “05.06.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019	165
ภาพที่ 132 ผลงาน “Matt Series” acrylic on canvas board, 10 x 14 in, 1977.....	166

ภาพที่ 133 ผลงาน “06.06.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019	167
ภาพที่ 134 ผลงาน “Infinity Field, Lefkada Series”, gouache on paper 30 x 22 in. 1980	168
ภาพที่ 135 ผลงาน “07.06.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019	169
ภาพที่ 136 ผลงาน “Midnight, from Broome Street Series”, Drypoint and aquatint in colors, on Magnani paper, 49.5 x 40 cm, 1987	170
ภาพที่ 137 ผลงาน “08.06.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019	171
ภาพที่ 138 ภาพแสดงการแก้ไขและแนวทางผลงานชุดทดลอง	186
ภาพที่ 139 “Untitled”, Oil on paper, 60.3 x 46.4 cm., 1954.....	193
ภาพที่ 140 “19.09.19”, Monoprint, 60 x 40 cm., 2019.....	194
ภาพที่ 141 “Nature Abhors a Vacuum” 1973.....	195
ภาพที่ 142 “20.09.19/1”, Monoprint, 60 x 40 cm., 2019.....	196
ภาพที่ 143 “20.09.19/3”, Monoprint, 60 x 40 cm., 2019	196
ภาพที่ 144 ภาพแสดงคู่มือการสร้างสรรค์ผลงานวันที่ 21.09.19.....	197
ภาพที่ 145 “Eden”, Oil on canvas, 103 by 117 inches, 1956.....	197
ภาพที่ 146 “21.09.19”, Monoprint, 60 x 40 cm., 2019.....	198
ภาพที่ 147 “Bach’s Sacred Theater”, acrylic on canvas 120 x 94 in., 1973	199
ภาพที่ 148 “22.09.19”, Monoprint, 60 x 40 cm., 2019.....	200
ภาพที่ 149 “Ceremony”, 1957, oil on board, 92.7 x 64.5 x 4.4 cm.....	201
ภาพที่ 150 “24.09.19”, Monoprint, 60 x 40 cm., 2019.....	202
ภาพที่ 151 “24.09.19”, Monoprint, 60 x 40 cm., 2019.....	202
ภาพที่ 152 ผลงาน Helen Frankenthaler.....	203
ภาพที่ 153 “25.09.19”, Monoprint, 60 x 40 cm., 2019.....	204
ภาพที่ 154 “Small's Paradise”, acrylic on canvas, 254.0 x 237.7 cm. 1964 ศิลปิน Helen Frankenthaler	205

ภาพที่ 155 “27.09.19”, Monoprint, 60 x 40 cm., 2019.....	206
ภาพที่ 156 ศิลปิน Jackson Pollock “One”, oil and enamel on unprimed canvas, 269.5 x 530.8 cm.	207
ภาพที่ 157 “28.09.19”, Monoprint, 60 x 40 cm., 2019.....	208
ภาพที่ 158 ศิลปิน Jame Brook, "Boon", 1957	209
ภาพที่ 159 “05.10.19”, Etching, 60 x 40 cm., 2019.....	210
ภาพที่ 160 ผลงาน 'Kantor XI 61 ' oil, enamel and mixed-media collage on canvas 194.7 x 129.8 cm., 1961 ศิลปิน Tadeusz Kantor	211
ภาพที่ 161 “11.10.19”, Etching, 60 x 40 cm., 2019.....	213
ภาพที่ 162 ศิลปิน Andre Jemec “In the Forest”, Oil on canvas, 1960.....	214
ภาพที่ 163 “12.10.19”, Etching, 60 x 40 cm., 2019.....	215
ภาพที่ 164 ศิลปิน Phillip Guston “Ceremony”, 1957, oil on board, 92.7 x 64.5cm.....	216
ภาพที่ 165 “13.10.19”, Monoprint, 60 x 40 cm., 2019.....	217
ภาพที่ 166 ผลงานศิลปิน Jackson Pollock.....	218
ภาพที่ 167 “14.10.19”, Etching, 60 x 40 cm., 2019.....	219
ภาพที่ 168 ศิลปิน Robert Motherwell exhibition catalogue pictorial wrappers, offset-printed, staple bound color, 28 x 21.5 cm., 1984.....	220
ภาพที่ 169 “14.10.19”, Chine-Colle, 60 x 40 cm., 2019.....	221
ภาพที่ 170 ศิลปิน Morris Louis “Number 4-32”,Magna on canvas, 206.4 x 114 cm., 1962	222
ภาพที่ 171 “31.10.19” (1), Chine-Colle, 60 x 40 cm., 2019.....	223
ภาพที่ 172 “31.10.19” (2), Chine-Colle, 60 x 40 cm., 2019.....	224
ภาพที่ 173 “31.10.19” (3), Chine-Colle, 60 x 40 cm., 2019.....	224
ภาพที่ 174 31.10.19” (4), Chine-Colle, 60 x 40 cm., 2019.....	225
ภาพที่ 175 “01.11.19”, Chine-Colle, 60 x 40 cm., 2019.....	225

ภาพที่ 176 ภาพหน้าปกผลงาน Printmaking: Diary	228
ภาพที่ 177 ภาพรายละเอียดการแบ่งชุดอารมณ์เป็นประเภท(Template).....	228
ภาพที่ 178 ภาพตัวอย่างผลงาน “190919” หนังสือไดอารี่ “Printmaking: Diary”	229
ภาพที่ 179 ภาพตัวอย่างผลงาน “270919” หนังสือไดอารี่ “Printmaking: Diary”	229
ภาพที่ 180 ภาพตัวอย่างผลงาน “011119” หนังสือไดอารี่ “Printmaking: Diary”	230
ภาพที่ 181 ภาพตัวอย่างผลงาน “271019” หนังสือไดอารี่ “Printmaking: Diary”	230
ภาพที่ 182 การเปรียบเทียบผลงานหยาบย้อมและผลงานสร้างสรรค์.....	233
ภาพที่ 183 ภาพหน้าปกผลงาน Printmaking: Diary	245
ภาพที่ 184 ภาพรายละเอียดการแบ่งชุดอารมณ์เป็นประเภท (Template).....	246
ภาพที่ 185 ภาพตัวอย่างผลงาน “270919” หนังสือไดอารี่ “Printmaking: Diary”	246
ภาพที่ 186 ผลงานสภาวะเชิงบวก	247
ภาพที่ 187 ผลงานสภาวะตื่นเต้น.....	247
ภาพที่ 188 ผลงานสภาวะสมาธิ	248
ภาพที่ 189 ผลงานสภาวะเชิงลบ	248
ภาพที่ 190 ผลงานจากการใช้เทคนิคโมนอปรินท์ในชุด “ความรู้สึกเชิงบวก”	253
ภาพที่ 191 ผลงานจากการใช้เทคนิคโมนอปรินท์ในชุด “ความรู้สึกตื่นเต้น”	254
ภาพที่ 192 ผลงานจากการใช้เทคนิคโมนอปรินท์ในชุด “ความรู้สึกสมาธิ”	255
ภาพที่ 193 ผลงานจากการใช้เทคนิคโมนอปรินท์ในชุด “ความรู้สึกเชิงลบ”	256
ภาพที่ 194 ภาพนิทรรศการ Printmaking: Emotional Diary (1).....	260
ภาพที่ 195 ภาพนิทรรศการ Printmaking: Emotional Diary (2).....	261
ภาพที่ 196 ผลงานสภาวะอารมณ์เชิงบวก	263
ภาพที่ 197 ผลงานสภาวะอารมณ์ตื่นเต้น	265
ภาพที่ 198 ผลงานสภาวะอารมณ์สมาธิ-จดจ่อ	266
ภาพที่ 199 ผลงานสภาวะอารมณ์เชิงลบ	267

สารบัญแผนภาพ

หน้า

แผนภาพที่ 1 แผนภูมิแสดงการดำเนินการวิจัย.....5

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

การสร้างสรรค์ผลงานวิจัยนี้ มีที่มาจากผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้ทำงานศิลปะด้านภาพพิมพ์ และเป็นผู้สร้างสตูดิโอภาพพิมพ์ ที่มีไว้สำหรับสร้างสรรค์ผลงานส่วนตัวและเปิดพื้นที่ให้กับศิลปินที่มีความสนใจร่วมสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ในเทคนิคต่าง ๆ เช่น แม่พิมพ์โลหะ แม่พิมพ์ไม้ เพื่อเผยแพร่ศิลปะภาพพิมพ์ให้เป็นที่ยอมรับในวงกว้าง โดยได้รับความสนใจและมีศิลปินจากหลากหลายแขนงเข้ามาเป็นจำนวนมาก ทั้งผู้ที่มีและไม่มีประสบการณ์ในเทคนิคภาพพิมพ์ก็ตาม ซึ่งการทำงานร่วมกันนั้น ศิลปินจะเป็นผู้สร้างภาพต้นแบบ โดยมีสตูดิโอมีหน้าที่เป็นผู้ช่วยทั้งเรื่องของกระบวนการ เทคนิค ซึ่งสตูดิโอมีจำเป็นต้องทำความเข้าใจในตัวศิลปินทั้งภาพผลงาน อารมณ์-ความรู้สึกที่ศิลปินต้องการถ่ายทอดผลงานชิ้นนั้น ๆ ออกมา และสามารถดึงตัวตนของศิลปินผู้นั้นผ่านผลงานภาพพิมพ์ได้ กำหนดทิศทางในการสร้างสรรค์ร่วมกัน รวมถึงสร้างขั้นตอนและวิธีการสร้างสรรค์ตามรูปแบบของแต่ละศิลปิน เนื่องด้วยศิลปินแต่ละบุคคลล้วนแล้วแต่มีรูปแบบมุมมองในการนำเสนอที่หลากหลาย มีความเฉพาะตัว ทำให้การจัดการผลงานก็จะมีรูปแบบวิธีการที่แตกต่างกันออกไปเช่นกัน การทำความเข้าใจต่อมุมมองของศิลปิน ทั้งในเรื่องกระบวนการและอารมณ์ ทำให้เกิดความพยายามทำความเข้าใจกับตนเองต่อสภาวะอารมณ์ในแต่ละวัน ไปจนถึงสังเกตอารมณ์รวมถึงพฤติกรรมของบุคคลรอบข้างระหว่างสร้างสรรค์ผลงานว่ามีปัจจัยต่อการสร้างสรรค์เช่นใด ไปจนถึงการสร้างสภาวะบางอย่างเพื่อที่จะเกิดสุนทรียะในการสร้างสรรค์ผลงาน เช่น ศิลปินบางคนชอบทำงานในบรรยากาศที่สงบในขณะที่บางศิลปินชอบเปิดเพลงสร้างบรรยากาศในการทำงานที่ครื้นเครงในการสร้างสรรค์แสดงถึงรสนิยมที่แตกต่างกันของศิลปินแต่ละบุคคล

ผู้วิจัยจึงมีแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงาน 1 ชิ้น ต่อ 1 วัน เป็นการบันทึกอารมณ์ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ เพื่อศึกษาค้นคว้าและทำความเข้าใจต่อสภาวะจิตใจที่มีอิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงาน ทั้งปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ รวมถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการแสดงออก ริเริ่มโดยศึกษารูปแบบการทำงาน Process Art จุดประสงค์ที่ให้ความสำคัญต่อขั้นตอนและช่วงเวลาระหว่างการสร้างสรรค์ เป็นการบันทึกอารมณ์ ความรู้สึกของวันผ่านการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ศึกษาแนวทางศิลปิน On Kawara ที่สร้างสรรค์ผลงานชุด “TODAY SERIES” เป็นเสมือนการบันทึก

วัน-เวลา สร้างสรรค์ผลงานโดยมีการใช้เรื่องของ “เวลา” จากปัจจุบันไปสู่อดีต และอดีตสร้างสำนึกถึงเวลาปัจจุบัน หรืออีกนัยหนึ่ง ซึ่งความเป็นปัจจุบันขณะที่ผู้สร้างกำลังผลิตผลงานดำเนินไปจนถึงการผลิตผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ ศิลปินสร้างสรรค์ผลงานขึ้นทุก ๆ วัน

ภาพที่ 1 ผลงาน On Kawara, “Today Series”

ที่มา <https://alchetron.com/On-Kawara>.

รวมถึงการค้นหารูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานวิจัย ศึกษาผลงานศิลปกรรมยุค Abstract Expressionism การสร้างสรรค์ของศิลปะมีวิธีการทำงานเพื่อมุ่งเน้นทางด้านแสดงออกทางความรู้สึก มีเอกลักษณ์ด้านการถ่ายทอดความรู้สึกที่ชัดเจนมากกว่าการให้ความสำคัญกับรูปลักษณ์ที่ปรากฏ มีที่มาเริ่มต้นจากหลังกระแสความเคลื่อนไหวทางศิลปะแบบ Socialism ในอเมริกาเสื่อมความนิยมลง กระแสความเคลื่อนไหวทางศิลปะอีกขบวนการหนึ่งก็ถือกำเนิดขึ้น มีชื่อเรียกว่า Abstract Expressionism เป็นกระแสเคลื่อนไหวทางศิลปะที่ถือกำเนิดขึ้นในนิวยอร์ก ในช่วงปี 1940-1950 ได้รับอิทธิพลจากกระแสศิลปะนามธรรม (Abstract) ในการแสดงออกของอารมณ์ความรู้สึกผ่านการทำงานศิลปะที่ไม่ยึดติดกับความเป็นจริง เน้นการสำแดงความเคลื่อนไหวแบบฉับพลันและรุนแรงตามสัญชาตญาณของศิลปะเอ็กซ์เพรสชันนิสม์ (Expressionism Art)

จากนั้นนำลักษณะการสร้างผลงาน Abstract Expressionism มาเป็นรูปแบบของการนำเสนอผลงานโดยใช้หลักการ Appropriation Art ที่กล่าวถึงการหยิบยืมรูปแบบหรือความหมายของสิ่งที่มีมาสร้างชิ้นใหม่ สิ่งที่ยืมยืมอาจรวมถึงภาพ รูปทรงหรือรูปแบบต่าง ๆ จากประวัติศาสตร์ศิลปะ วัฒนธรรม วัสดุหรือเทคนิคต่าง ๆ การเรียบเรียงลำดับการเดินทางเข้าสู่ความหมายของแอปพรอพรีเอชัน จะเกิดความกระจ่างขึ้นเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับภาพ “ต้นแบบ” และทบทวนสาระเดิมของต้นแบบแล้วก็จะพบกับความเหมือน ความคล้าย ความต่าง การต่อยอด วิธีคิด วิธี

นำเสนอ จากศิลปะรุ่นหลังที่หิบบิมี มาสร้างเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานแต่ละชิ้น แสดงให้เห็นถึงอารมณ์ที่หลากหลายผ่านข้อกำหนดในรูปแบบ Abstract Expressionism

การวิจัยเชิงสร้างสรรค์นี้ กำหนดระยะเวลาการทำงานเพื่อบันทึกข้อมูลจากอารมณ์ในรูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะแบบประจำวัน ถูกถ่ายทอดออกมาเป็นรูปแบบของผลงานศิลปะภาพพิมพ์ เพื่อนำข้อมูล (ผลงาน) มาวิเคราะห์และศึกษา สร้างสรรค์ในรูปแบบที่เป็นปฏิทินแสดงถึงช่วงเวลาสร้างสรรค์ผลงาน สร้างชุดข้อมูลและแสดงผลลัพธ์ของการวิจัยในช่วงเวลาที่แตกต่างกันเสมือนว่าเป็นการบันทึกอารมณ์และความรู้สึกผ่านการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ โดยสำหรับผู้วิจัยเปรียบเทียบผลการถ่ายทอดอารมณ์และสภาวะจิตใจได้น่าสนใจ ใช้การทำงานของรูปแบบศิลปะภาพพิมพ์สร้างผลงานที่เป็นดั่งการจดบันทึก ใช้กระบวนการพิมพ์ภาพผลงานผ่านแท่นพิมพ์ที่มีคุณสมบัติในการกดทับกระดาษ จารึกข้อมูลต่าง ๆ โดยอ้างอิงรูปแบบของปฏิทินรายวันใช้เป็นสื่อในการสร้างสรรค์ผลงานผลงานในแต่ละวัน จากนั้นนำผลจากการสร้างสรรค์ที่สร้างเป็นชุดข้อมูลมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อทำความเข้าใจในรูปแบบของผลงานที่ปรากฏออกมาในแต่ละชิ้น หาปัจจัยของความแตกต่างในแต่ละผลงานเพื่อทำความเข้าใจถึงรูปแบบที่แสดงถึงปัจจัยทางด้านอารมณ์ จากการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทั้ง สภาวะอารมณ์ จิตวิทยา เช่น ทฤษฎีการแบ่งแยกอารมณ์ของ Paul Ekman ที่แบ่งสภาวะอารมณ์เป็น 6 ประเภท ตามสภาวะจิตใจ รวมถึงผลงานศิลปกรรมที่มีปัจจัยทางอารมณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์และสร้างแนวทางการวิจัยออกมาเป็นรูปแบบผลงานดังนี้

1. ศึกษาและเก็บข้อมูลโดยใช้รูปแบบการทำงานของ Process Art โดยเป็นวิธีการทำงานแบบเก็บข้อมูลจากการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ประจำวันและกำหนดระยะเวลาในการสร้างสรรค์เพื่อสร้างเป็นชุดข้อมูลในการวิเคราะห์ปัจจัยของสัมพันธ์ภาพระหว่างอารมณ์ในแต่ละวันกับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

2. นำเสนอผลงานวิจัยด้วยวิธีการ Appropriation Art ใช้รูปแบบการสร้างสรรค์ของศิลปะ Abstract Expressionism ที่มีวิธีการทำงานเพื่อมุ่งเน้นทางด้านแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึกผ่านการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ โดยผู้วิจัยใช้แนวคิดดังกล่าวสร้างเป็นผลงานวิจัย เปรียบเสมือนเป็นการจดบันทึกอารมณ์ เนื้อหา-เรื่องราว และประสบการณ์สร้างเป็นผลงานในแต่ละวัน จากนั้นนำชุดข้อมูลจากผลที่ได้มาศึกษา, สังเกต และวิเคราะห์ถึงรูปแบบของผลงานที่ปรากฏออกมาในแต่ละชิ้น หาปัจจัยของความแตกต่างในแต่ละผลงานเพื่อทำความเข้าใจถึงรูปแบบที่แสดงถึงปัจจัยทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกแสดงออกมามีผลต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะอย่างไรและเป็นไปในรูปแบบใด

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษา-ค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องทั้ง ทฤษฎีทางอารมณ์ที่เกี่ยวกับปัจจัย การรับรู้ การแบ่งประเภทของอารมณ์ และ ด้านศิลปกรรมในเรื่องของการสร้างรูปแบบการสร้างสรรค์ และวิธีสร้างชุดข้อมูลเพื่อทำความเข้าใจต่อการทำวิจัย นำไปสู่การวิเคราะห์ผลของวิจัย

1.2.2 สร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ในกรอบแนวคิด process Art โดยใช้การทำงานของ Appropriation Art ผ่านการสร้างสรรค์รูปแบบ Abstract Expressionism เป็นผลงานวิจัย

“ภาพพิมพ์: การบันทึกอารมณ์ผ่านรูปแบบไดอารี่”

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 งานวิจัยครั้งนี้ได้ใช้รูปแบบการทำงานของ Process Art ซึ่งเป็นวิธีการทำงานแบบเก็บข้อมูลจากการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์แบบประจำวัน (Daily Life Art) เพื่อสร้างชุดข้อมูลในการวิเคราะห์ โดยกำหนดระยะเวลาของผลงานแต่ละชุด ดังนี้

1.3.1.1 ผลงานสร้างสรรค์ชุดที่ 1 วันที่ 29 มีนาคม–7 มิถุนายน 2562

1.3.1.2 ผลงานสร้างสรรค์ชุดที่ 2 วันที่ 20 กันยายน–31 ตุลาคม 2562

1.3.2 ผลงานภาพพิมพ์: การบันทึกอารมณ์ผ่านรูปแบบไดอารี่

1.4 วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยพัฒนาและทดลองเพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่เหมาะสมกับกรอบความคิดที่ใช้ในการนำเสนอในผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชุดนี้ แบ่งเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.4.1 หาปัจจัยในการสร้างแนวทางการดำเนินการวิจัย ค้นหาที่มา-ที่ไปของปัจจัยในการสร้างแนวความคิด

1.4.2 ศึกษาผลงานศิลปกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาและค้นหารูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินที่ใช้ปัจจัยทางสภาวะอารมณ์ในการถ่ายทอดผลงาน

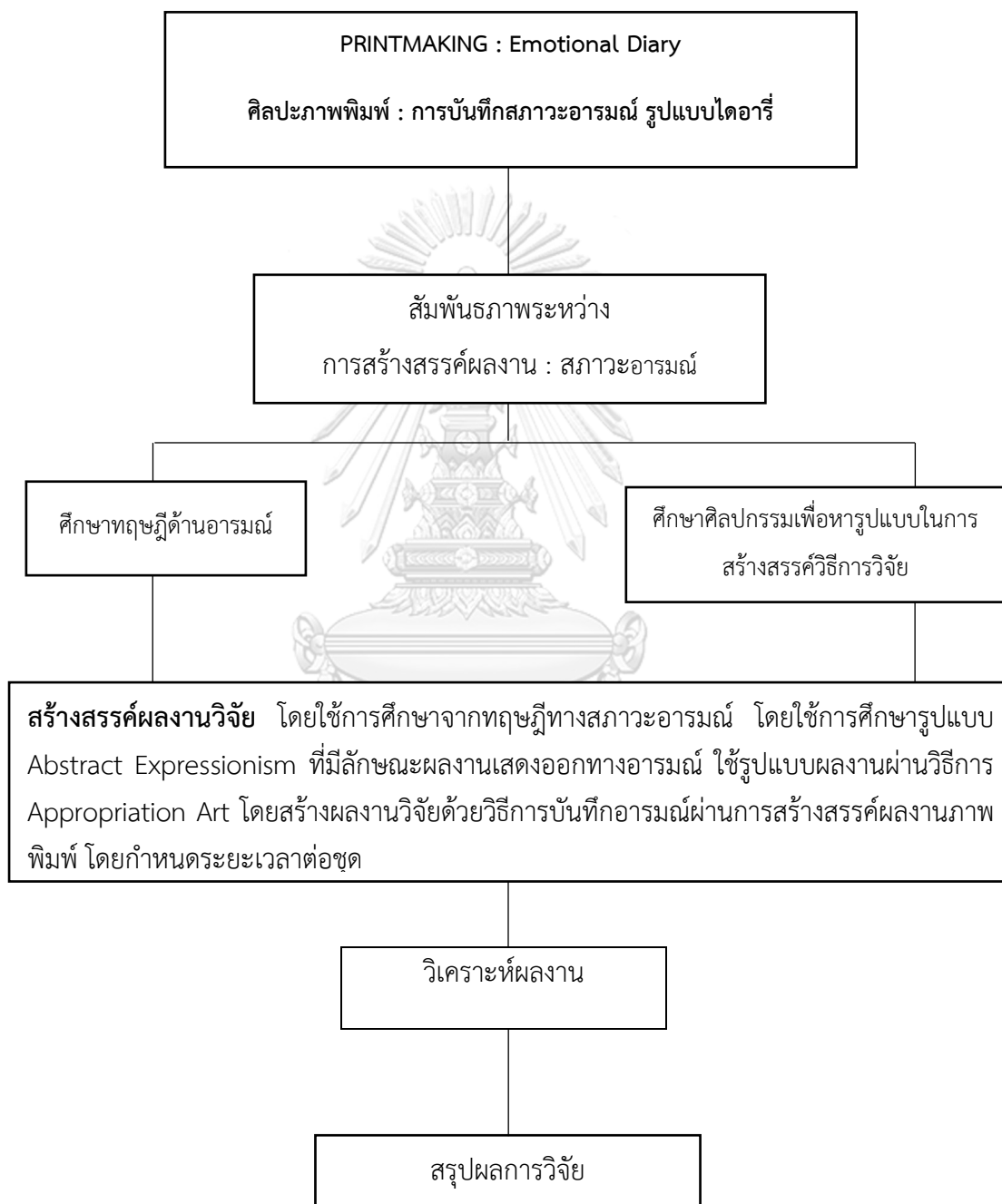
1.4.3 สร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ภาพพิมพ์: การบันทึกสภาวะอารมณ์ผ่านรูปแบบไดอารี่ (Printmaking: Emotional Diary) โดยเป็นการจดบันทึกเรื่องราวที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลาแต่ละวัน แสดงผลลัพธ์ของการวิจัยในช่วงเวลาที่แตกต่างกันเสมือนว่าเป็นการบันทึกอารมณ์และความรู้สึกผ่านผลงานศิลปะ โดยกำหนดช่วงเวลาในการทำการสร้างผลงานวิจัย

1.4.4. วิเคราะห์สรุปผลการวิจัย

1.5 ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

แผนภาพที่ 1 แผนภูมิแสดงการดำเนินการวิจัย

ที่มา: ผู้วิจัย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ได้เรียนรู้และทำความเข้าใจต่อสภาวะจิตใจที่มีอิทธิพลที่เป็นปัจจัยในการสร้างสรรค์ผลงานทั้ง อารมณ์ ความรู้สึก หรือปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ รวมถึงจิตใต้สำนึกที่ส่งผลไปถึงการแสดงออก และนำปัจจัยเหล่านี้ถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะ

1.6.2 ได้องค์ความรู้การวิจัยเชิงสร้างสรรค์ ที่ถอดกระบวนการจากศึกษา ค้นคว้า ทดลอง แนวทาง ในเนื้อหาเรื่อง “Printmaking: Emotional Diary” และสามารถพัฒนาเป็นผลงาน

1.6.3 การบันทึกเนื้อหาทางอารมณ์ของแต่ละวันเป็นภาษาศิลปะกรรมรูปแบบ Abstract Expressionism

บทที่ 2

เนื้อหาและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาหาข้อมูลที่มีผลต่อปัจจัยเกี่ยวกับอารมณ์ หรือจะเป็นสิ่งที่ป็นปัจจัยในการสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ ทั้งแรงจูงใจ เนื้อหาข้อมูล พฤติกรรมที่เป็นสิ่งบ่งบอกถึงอารมณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงต่อการทำงาน หรือการวิจัยค้นหาเพื่อเป็นข้อมูลและทฤษฎีในการอ้างอิงไปจนถึงขั้นตอนการวิเคราะห์เพื่อนำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานวิจัยในวิทยานิพนธ์นี้ โดยผู้วิจัยได้แบ่งประเภทของการศึกษาเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

2.1 ทฤษฎีทางอารมณ์

ทฤษฎีเชิงอารมณ์ ทั้งเนื้อหาของทฤษฎีทางจิตวิทยา ปัจจัยทางอารมณ์ การแสดงออกที่มีผลจากจิตใต้สำนึก พลังของการจูงใจ อารมณ์พื้นฐาน การจำแนกหมวดหมู่ประเภทของอารมณ์ การแบ่งแยกประเภทของอารมณ์

2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้

แนวคิดที่เกี่ยวกับการรับรู้ที่มีผลต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ไปจนถึง การรับรู้และทำความเข้าใจกับผู้ชมผลงานเพื่อนำไปสู่การวิจัยวิทยานิพนธ์ โดยการศึกษาการอ้างอิงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์ มีเนื้อหาและใจความสำคัญดังต่อไปนี้

2.3 ไดอารี่

การบันทึกช่วงเวลาของสภาวะอารมณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน เพื่อนำมาสร้างเป็นชุดข้อมูล โดยศึกษาถึงเนื้อหาสาระของการบันทึก การรวมหน่วยของข้อมูล ในรูปแบบของไดอารี่ นำมาวิเคราะห์เพื่อหาวิธีการและรูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานวิจัย

2.1 ทฤษฎีทางอารมณ์

ปัจจัยที่เกิดจากสภาวะของจิตใจ ความต้องการ อารมณ์ที่เกิดหลากหลาย การแบ่งหมวดหมู่เพื่อทำการศึกษาค้นคว้าปัจจัยที่ทำให้มีสภาวะที่เกิดความหลากหลายจากปัจจัยต่าง ๆ อิทธิพลจากสภาวะแวดล้อม เพื่อศึกษาหาข้อมูลจากสภาวะอารมณ์ที่เป็นปัจจัยหลักในการดำเนินวิจัย โดยมีเนื้อหาดังนี้

2.1.1 ปัจจัยทางอารมณ์

อารมณ์เป็นประสบการณ์ทางจิตวิทยาที่ซับซ้อนได้รับการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม อารมณ์เป็นสภาวะที่ซับซ้อนของความรู้สึกที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจ มีอิทธิพลต่อการคิดและพฤติกรรม อารมณ์มีความสัมพันธ์กับปรากฏการณ์ทางจิตวิทยาที่หลากหลายซึ่งรวมถึงอารมณ์บุคลิกภาพอารมณ์และแรงจูงใจ ทฤษฎีของ David G. Meyers ศาสตราจารย์ด้านจิตวิทยาที่ Hope College ในมิชิแกนสหรัฐอเมริกาและผู้เขียนหนังสือเกือบยี่สิบเล่ม, อารมณ์ความรู้สึกของมนุษย์หมายถึง ความตื่นตัวทางสรีรวิทยาพฤติกรรมการแสดงออกและประสบการณ์ที่มีสติ

อารมณ์ คือ ความรู้สึกที่เกิดจากการได้รับการกระทบจากสิ่งเร้า อารมณ์มีได้ทั้งทางบวกและทางลบ เป็นได้ทั้งความพึงพอใจและความรู้สึกไม่สมปรารถนา พฤติกรรมของมนุษย์เราเป็นจำนวนมากอยู่ภายใต้การควบคุมของอารมณ์ อารมณ์จึงมีความสำคัญและเป็นเรื่องที่เราจะต้องเรียนรู้และเข้าใจ การศึกษาเรื่องอารมณ์เป็นเรื่องยาก เนื่องจากต้องอนุมานจากพฤติกรรมที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง นักจิตวิทยาได้สังเกตลักษณะของอารมณ์พบว่า อารมณ์เป็นภาวะที่ไม่คงที่มีลักษณะที่สำคัญ 4 ประการคือ

1. อารมณ์ไม่ใช่พฤติกรรมภายนอกหรือความคิดเฉพาะอย่างแต่อารมณ์เป็นประสบการณ์ความรู้สึกส่วนบุคคล
2. อารมณ์เป็นความรู้สึกที่รุนแรงและมีการแสดงออกทางอารมณ์ที่แตกต่างไปจากการกระทำปกติทั่วไป เช่น เมื่อมีอารมณ์กลัวจะมือสั่น
3. อารมณ์มีความซับซ้อนกว่าความรู้สึกทางร่างกายอื่น ๆ บุคคลจะมีการประเมินหรือแปลความหมายของสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องแล้วจึงจะเกิดอารมณ์ อารมณ์จะเกิดร่วมกับการเปลี่ยนแปลงทางสรีระ เช่น เมื่อเรารู้สึกประหลาดใจ

2.1.1.1 ความเข้มข้นของความรู้สึก

อารมณ์มีความเข้มข้นความบางต่างกัน เช่นความรื่นรมย์อาจมีขอบเขตกว้าง ตั้งแต่ความพึงพอใจระดับเล็กที่สุด ไปถึงความยินดีปรีดาอย่างลึกลับใจ ความกลัวอาจมีขอบเขตตั้งแต่หัวใจเล็กน้อยไปจนถึงกลัวจนตั้งเครียด

2.1.1.2 ระดับของการแสดงออก

อารมณ์แต่ละอย่างทำให้ทำกิจกรรมได้ต่าง ๆ กัน เช่น ความโกรธอาจจะทำให้เราอยากเข้าไปทำลายต้นตอแห่งความโกรธนั้น ความกลัวอาจทำให้เราอยากถอยหนี แต่ระดับความเข้มข้นของกิจกรรมนี้ไม่ขึ้นตรงต่อระดับความเข้มข้นของอารมณ์เสมอไป ถึงแม้ความโกรธอย่างมาก อาจทำให้คนแสดงพฤติกรรมหลายอย่างได้ แต่คนที่มีความเศร้าโศก เสียใจอย่างรุนแรงอาจจะแสดงอะไรออกมาไม่ได้เลย

2.1.1.3 ท่วงทำนอง

อารมณ์มีลักษณะของท่วงทำนอง เช่น ท่วงทำนองยินดี ท่วงทำนองไม่ยินดี เช่น ความสนุกสนาน ความภาคภูมิใจก็แสดงอารมณ์ในทางบวก แต่ความรู้สึกผิด ความเศร้าโศกก็แสดงท่วงทำนองไม่ยินดี

2.1.1.4 ความซับซ้อน

มีหลายครั้งที่อารมณ์ของเราปะปนไปกับการคิด เราอาจจะไม่แน่ใจว่า เรากำลังสุขหรือทุกข์กันแน่ คนที่ไปปรับญาติกลับจากสงคราม อาจจะมีความสุขที่ได้เห็นญาติกลับบ้าน แต่ก็อาจเศร้าเสียใจที่ต้องเห็นญาติพิการจากสงคราม ความรู้สึกสุขหรือทุกข์ระคนกันและอาจจะวิตกกังวลต่อภาพที่จะได้เห็น

2.1.2 การจัดประเภทของอารมณ์

การแบ่งแยกประเภทของอารมณ์มีการใช้เกณฑ์หลากหลายในการแบ่งแยกสภาวะของความรู้สึกเป็นประเภท เราอาจจะใช้ท่วงทำนองของความรู้สึกเป็นตัวกำหนดซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภทได้ คือ อารมณ์ที่เป็นไปในทางยินดี เช่น สนุกสนาน พอใจ เคารพรัก ภูมิใจ ไว้วางใจ ชอบ และอารมณ์เป็นไปในทางไม่ยินดี เช่น โกรธ กลัว เศร้าโศก เกลียด ไม่ไว้วางใจ ขยะแขยง เจ็บปวดและอื่น ๆ นอกจากนั้นยังมีอารมณ์บางประเภทที่ยากจะจัดว่าอยู่ประเภทใด เช่น ความรู้สึกผิด ความเหงา อาจสงสัยว่า อารมณ์แต่ละชนิดนี้มีการเปลี่ยนแปลงทางสรีระต่างกันหรือไม่ เช่น เวลาที่สนุกกับรู้สึก

กลัว สมองส่วนต่าง ๆ ทำงานเหมือนกันหรือไม่ หรือเวลาที่เราก่อร่างสร้าง สสารเคมีในร่างกาย เปลี่ยนแปลงเหมือนกันหรือไม่ มีงานค้นคว้าที่น่าสนใจประการหนึ่ง คือ เวลาร่างกายเกิดอารมณ์ ขึ้นมา ไม่ว่าจะรักหรือโกรธ สสารเคมีในร่างกายจะถูกขับออกมาเหมือนกัน แต่การที่จะแสดงอารมณ์ อย่างเป็นขั้นอยู่กับการตีความขณะนั้น หรือขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของสังคมขณะนั้น ถ้าในขณะที่ร่างกายเกิด สสารเคมีชนิดนั้นมีปัจจัยภายนอกมาขัดขวางให้ไปไม่ถึงเป้าหมาย ก็จะกลายเป็นโกรธ แต่ถ้าดำเนินไป ได้ถึงเป้าหมายก็จะกลายเป็นสุข แต่อย่างไรก็ตามงานวิจัยครั้งหลังๆ ก็พบว่า ระหว่างสารเคมีอดริ นาลีนกับสารชีวเคมีชนิดอื่น ๆ อาจก่อให้เกิดอารมณ์ต่างกันได้ ถ้าบุคคลเกิดความต้องการแล้ว แต่ถูกขัดขวางไม่ให้ไปถึงเป้าหมาย ก็จะเกิดความคับข้องใจ ซึ่งเป็นอารมณ์ที่ซับซ้อน ผลก็จะออกมาเป็นความโกรธเป็นต้น ตัวอย่างเช่น ถ้าขออนายขึ้นเงินเดือน แล้วนายไม่ให้ ความคับข้อง ใจในตัวบุคคลบ่อยครั้งที่กระตุ้นให้เกิดความก้าวร้าวอาจจะเป็นทางกายหรือทางวาจาก็ได้ เราอาจจะ ตะบั่นหน้าเจ้านายหรือด่าว่าเจ้านายลับหลัง แต่ถ้าเจ้านายเป็นสิ่งที่ไม่อาจจะบายความก้าวร้าวได้ ก็ต้องหาเป้าแทน ในกรณีเช่นนี้ลูกและภรรยาดูเหมือนจะเป็นแพะรับบาปเขาอาจจะกลับบ้านไปด่า ภรรยาและตีลูก แต่ถ้าความก้าวร้าวหันเข้าหาตัวเองก็จะซึมเศร้าหรือฆ่าตัวตายการให้ความหมายกับ ความรู้สึกที่เกิดขึ้น

คนเราต้องการให้ความหมายกับความรู้สึกของตนเอง เพราะคนมีความต้องการอย่างลึกซึ้งซึ่งที่จะ ให้ความหมายกับโลกที่เขาอยู่เพื่อจะได้ตอบโต้ได้อย่างถูกต้อง เราต้องการให้การรับรู้และสมมติฐานของ เรามีน้ำหนัก มีเหตุผล เราต้องการแยกแยะให้ออกจากจริง แยกแยะออกจากเทียม แยกภาพจริงออก จากภาพหลอน ถึงแม้จะมีคนบางคนทำเพิกเฉยกับความจอมปลอมได้ แต่คนส่วนมากก็จะทนความ คลุมเครือไม่ได้ และเราต้องการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อขจัดความคลุมเครือให้หมดสิ้นไป ถ้าเรานั่งอยู่ ในห้องแล้วสงสัยว่าฝนตกหรือไม่เราต้องยื่นมือออกไปรองฝนดูและบางครั้ง "ความเป็นจริงบางอย่าง" ก็ขึ้นอยู่กับมารยอมรับของสังคม เช่น การตัดสินงานศิลปะ เราจะตีความหมายได้โดยการเปรียบเทียบกับผู้อื่น เราจึงจะตีความการรับรู้และความคิดของเราได้ และนี่คือส่วนที่ทำให้มนุษย์ต้องเข้ามา สัมพันธ์กัน

คนทุกคนต้องการรู้จักตนเอง โดยดูว่าคนอื่นเขาพูดถึงเราอย่างไร คิดกับเราอย่างไร นี่คือการตอบว่าทำไมคนเราจึงกลัวความโดดเดี่ยว และคนจะลดความกลัวได้จากการเข้ามาสัมพันธ์กัน กับผู้อื่น แต่เราก็มีกระบวนการเลือกคนที่สัมพันธ์ด้วย เพราะไม่ใช่คนทุกคนที่เราจะใช้เป็นเครื่อง เปรียบเทียบความรู้สึกของเราได้ เช่น คนที่มีความทุกข์ก็จะเลือกคนที่มีความทุกข์เหมือนกันเป็นเพื่อน

2.1.3 บทบาทของอารมณ์

สภาวะอารมณ์บางอย่าง เช่น รัก เกลียด อิจฉา กลัว กังวลและคับข้องใจมีบทบาทมากในชีวิตประจำวัน บางครั้งอารมณ์ทำให้คนปรับตัวเข้ากับเหตุการณ์ได้อย่างดี แต่บางครั้งก็ขัดขวางการปรับตัว แม่บ้านที่โกรธสามีที่กลับบ้านช้าจะรู้สึกว้าวุ่นถ้าได้ระบายความโกรธออกมาบ้างจะสบายใจขึ้น การระบายก็อาจทำเพียงหน้าอให้สามีรู้ว่าไม่พอใจ ในแง่นี้อารมณ์จะทำหน้าที่เป็นตัวสื่อสารบอกความรู้สึกภายในใจ หลังจากได้ฟังคำอธิบายแก้ตัวแล้วสถานการณ์ก็เข้าสู่ภาวะปกติ แต่หากแม่บ้านแสดงอารมณ์เกรี้ยวกราดมากจนสามีเองก็ทนไม่ได้โกรธตอบเอาบ้างเรื่องก็บานปลายไปกันใหญ่ ต่างฝ่ายต่างใช้อารมณ์เข้าหากัน อารมณ์ที่รุนแรงมาก ๆ มักจะทำให้เกิดความแตกแยก ผู้แสดงก็อ่อนเปลี้ยทางอารมณ์ทำให้กระบวนการคิดเช่น การตัดสินใจ การแยกแยะเหตุและผลถูกรบกวนเพราะฉนั้นกิจกรรมบางอย่างที่ต้องใช้การตัดสินใจ เช่น การขับรถจึงอันตราย ถ้าคนขับกำลังมีอารมณ์ ประชาชนที่นั่งรถเมล์คงเคยเห็นปรากฏการณ์เช่นนี้บ่อย ตัวอย่างแห่งบทบาทของอารมณ์ เช่น การหัวเราะเป็นการแสดงอารมณ์ทางสังคม เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับเรา ยิ่งเราหัวเราะมากเราก็มียังมีความทุกข์ชั้นน้อยลง ความสุขในอารมณ์ส่วนมากเป็นความสุขทางสังคม หมายความว่า เกิดเพราะได้พบกับคนอื่นหรือเกิดร่วมกับคนอื่น ถ้าเราอยู่คนเดียวแล้วเราสนุกเรามีอย่างไร้คนอื่น ๆ มาร่วมสนุกกับเรา การหัวเราะจะเป็นรางวัลอย่างยิ่งถ้ามีคนอื่นอยู่ด้วย เรามักจะเล่าเรื่องตลกให้คนอื่นฟังมากกว่าที่จะเล่าให้ตัวเองฟัง การหัวเราะอาจจะเป็นพฤติกรรมที่เพื่อลดความเครียด เราอาจจะเห็นบางคนหัวเราะอย่างขมขื่นหรือหัวเราะอย่างแครงแครง หัวเราะในเวลาแปลกๆที่ไม่ควรหัวเราะ เพราะฉนั้นคนบางคนอาจจะไม่ได้หัวเราะเพราะความสนุก แต่หาโอกาสหัวเราะเพื่อต้องการลดความตึงเครียดของตัวเอง

2.1.4 อารมณ์กับพลังใจ

ตามธรรมชาติของความสัมพันธ์ระหว่างพลังใจและอารมณ์ยังไม่อาจชี้ให้เห็นชัดเจนได้อย่างเด็ดขาดว่าเป็นพวกเดียวกันหรือต่างกัน คนส่วนมากจะพูดว่าความโกรธ ความกลัว ความสุข และความเศร้าโศก เป็นพวกอารมณ์แต่จะจัดความหิวกระหาย และความอ่อนเพลียของร่างกายเป็นพวกพลังใจ สองพวกนี้แตกต่างกันหรือไม่ และทำไมเราไม่จัดความหิวเป็นพวกอารมณ์

อย่างไรก็ตามสิ่งที่พอจะแยกความแตกต่างระหว่างอารมณ์กับพลังใจคือ อารมณ์เกิดจากการกระตุ้นของสิ่งเร้าภายนอกอินทรีย์ซึ่งการแสดงออกของอารมณ์นั้นจะแสดงต่อสิ่งเร้านั้นโดยตรง แต่พลังใจส่วนมากเกิดจากสิ่งเร้าภายในอินทรีย์ และโดยปกติการแสดงออกของพลังใจ

นั้นมักจะพุ่งไปยังวัตถุสิ่งของต่าง ๆ รอบตัวเรา เช่น อาหาร น้ำ เป็นต้น แต่ก็ยังไม่สามารถแยกแยะให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างอารมณ์และพลังจูงใจได้ทั้งหมด ดังตัวอย่างของสิ่งล่อใจภายนอก เช่น การได้เห็นหรือได้กลิ่นอาหารที่อร่อย ก็สามารถทำให้เกิดความหิวขึ้นมาได้โดยปราศจากสิ่งชักนำของความหิวภายในร่างกาย ในทำนองเดียวกันสิ่งเร้าภายใน เช่น การขาดอาหารอย่างรุนแรงก็สามารถเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ได้

การแสดงพฤติกรรมเนื่องจากพลังจูงใจนั้นมักจะมีความรู้สึก (Affect) หรืออารมณ์ร่วมไปด้วยเมื่อพูดถึงพลังจูงใจเราเน้นเฉพาะการกระทำที่มุ่งสู่เป้าประสงค์ (Goal Directed Activity) แต่เมื่อเอ่ยถึงอารมณ์นั้นความสนใจของเราอยู่ที่ความรู้สึกที่แสดงออกมาควบคู่กับพฤติกรรม

ในอดีตนักจิตวิทยาพยายามแยกอารมณ์ออกมาเป็นระดับต่าง ๆ เช่น ความเศร้าโศก ความชิงชัง ความประหลาดใจ อิจฉาริษยา เป็นต้น แต่การแยกดังกล่าวก็ไม่ได้ให้คุณค่าอะไร ฉะนั้นเพื่อให้มีความหมายยิ่งขึ้น เราจึงแยกอารมณ์ออกเป็นพวกที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจพวกหนึ่ง (Pleasant) เช่น ความสุข ความรัก ส่วนอีกพวกหนึ่งก็เป็นความไม่พึงพอใจ (Unpleasant) เช่น ความโกรธ ความกลัว เป็นต้น การแยกอารมณ์เช่นนี้เรามุ่งประเด็นที่อยากเข้าหา (Approach) และอารมณ์ที่อยากหลีกเลี่ยง (Avoidance) นอกจากนั้นอารมณ์ยังสามารถแบ่งออกได้ตามระดับความเข้ม เช่น จากไม่พอใจจนถึงโกรธจัด (Displeasure - Rage) เศร้าโศกถึงเสียใจ (Grief - Sadness) ซึ่งนักจิตวิทยาบางคนก็พยายามแยกอารมณ์มากกว่า 2 ระดับดังกล่าวซึ่งอันที่จริงแล้วก็ไม่มี ความจำเป็นที่จะชี้เฉพาะว่าจุดใดที่อารมณ์ระดับหนึ่ง ๆ เริ่มแต่เราหันมาพิจารณาถึงประสบการณ์ความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไปจะดีกว่า

2.1.5 ทฤษฎีที่บ่งบอกถึงอารมณ์ที่มีผลต่อการแสดงออก

2.1.5.1 ทฤษฎีของ เจมส์ - แลงก์ (James - Lange Theory of Emotion)

จากสามัญสำนึกของบุคคลทั่วไปจะรู้สึกว่าขณะที่บุคคลเกิดอารมณ์ต่าง ๆ กันนั้นจะเป็นผลให้ร่างกายแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ กัน เช่น หัวเราะ ร้องไห้ ตัวสั่น เป็นต้น แต่วิลเลียม เจมส์ ซึ่งเป็นนักสรีรวิทยาและนักจิตวิทยาชาวอเมริกันไม่เห็นด้วยกับคำอธิบายอย่างง่าย ๆ นี้ เขามีความเชื่อว่า เมื่อร่างกายได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าจะแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบต่อสิ่งเร้าทันทีที่พฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นตัวจักรที่ระบุว่าคุณคนนั้นกำลังเผชิญกับสภาพอารมณ์ชนิดใด เช่น ทันทิที่เผชิญหน้ากับสัตว์ร้ายโดยไม่คาดฝัน บุคคลจะมีพฤติกรรมหรืออาการตัวสั่นและวิงหนี

หลังจากพฤติกรรมดังกล่าวเกิดขึ้นแล้วจึงรู้สึกตัวว่า "กลัว" ตัวอย่างดังกล่าวอาจเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้บ่อย เช่น ขณะที่เดินลงบันได บังเอิญเท้าสะดุดขอบบันไดพฤติกรรมของบุคคลที่เกิดขึ้นคือ รีบคว้าราวบันไดไว้ก่อนแล้วจึงรู้สึกตัวว่าใจหายหรือ "กลัว" เป็นต้น

เป็นความบังเอิญที่ในระยะเวลาใกล้เคียงกันนั้น คาร์ล แลงก์ (Carl Lange, 1834 - 1900) ซึ่งเป็นนักสรีรวิทยาชาวเดนมาร์ก ก็ได้เผยแพร่ความคิดของเขาลงในหนังสือชื่อ Om Sindsbevaegelser ในปี ค.ศ. 1885 และมีข้อความส่วนหนึ่งที่ระบุว่า อารมณ์นั้นเป็นผลที่เกิดจากการมีปฏิกิริยาโต้ตอบต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ มากกว่าจะเป็นสาเหตุที่ทำให้ร่างกายแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา เมื่อสรุปจากแนวความคิดของบุคคลทั้งสองจึงอธิบายได้ว่า สิ่งเร้าต่าง ๆ ที่แวดล้อมอินทรีย์อยู่นั้นเป็นตัวการสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาอันหมายถึงการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมของระบบอวัยวะภายใน และพฤติกรรมการแสดงออกที่สามารถสังเกตได้อย่างชัดเจนการเปลี่ยนแปลงทั้งหลายเหล่านั้นเป็นสิ่งกระตุ้นให้ประสาทสัมผัสภายใน ได้รับสัมผัสข้อมูลเพื่อรู้สำนึกในการแปลความรู้สึกเป็นอารมณ์ต่าง ๆ เช่น เสียใจ โกรธ กลัว เกิดขึ้นได้เพราะร้องไห้ ทูบตี หรือตัวสั่นตามลำดับ อย่างไรก็ตาม สำหรับ แลงก์ ได้เน้นเฉพาะการเปลี่ยนแปลงทางสรีระอันเกี่ยวเนื่องกับขนาดของหลอดโลหิตเท่านั้น

การจำแนกหมวดหมู่อารมณ์

พื้นที่ทางอารมณ์ คือ ชุดของหน่วยทางอารมณ์หรือหมวดหมู่ที่กำหนดไว้อย่างดีและเป็นรูปธรรมซึ่งแต่ละแห่งมีคุณลักษณะที่แตกต่างกัน นั่นคืออารมณ์แต่ละประเภทแตกต่างกันในแง่ของระดับการแสดงออกและพฤติกรรมรวมถึงหน้าที่การปรับตัวที่พวกเรามี (หน้าที่ทางชีวภาพการสื่อสารทางสังคมการแก้ปัญหาที่คุกคามความอยู่รอด ฯลฯ) มุ่งเน้นไปที่องค์กร ของแต่ละหมวดหมู่หรืออารมณ์มากกว่าที่จะเกี่ยวข้องกัน ประเภทอารมณ์ที่เป็นหมวดหมู่ทั่วไปถูกนำเสนอโดย Ekman และ Friesen (1975) และเป็นที่ยอมรับกันในนาม "The Big" พวกเขามุ่งต่อไปนี้

1. ความกลัว : ถูกเปิดใช้งานเมื่อสุขภาพจิตหรือร่างกายของเราถูกคุกคาม เป็นความรู้สึกภายในที่ว่าจะได้รับความเสียหายหรือตกอยู่ในอันตราย การกระตุ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้พลังงานแก่ร่างกายเพื่อหนีหรือเผชิญกับความกลัวในบางวิธี บางครั้งเป็นการยากที่จะกำหนดว่าอะไรคือสิ่งกระตุ้นที่ทำให้เกิดความกลัวเพราะสิ่งนี้อาจแตกต่างกันอย่างมาก ดังนั้นการกระตุ้นใด ๆ สามารถสร้างความกลัวทุกอย่างขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล ตัวอย่างนี้เป็นกรณีที่หลากหลายและหลากหลายของอาการป่วยทางจิต

2. โอร่า: สถานะทางอารมณ์ของความคับข้องใจขุนเคื่องโกรธ เกิดจากความรู้สึกขุนเคื่องของคนอื่นหรือเมื่อพวกเขาทำร้ายคนอื่นที่มีความสำคัญต่อเรา ปฏิกริยาความโกรธนั้นรุนแรงมาก

ขึ้นยิ่งทำให้เกิดความเสียหายมากขึ้นและไม่ยุติธรรม ทำให้เกิดความรู้สึกเกลียดชังและแค้นชั่วคราว ปัจจัยที่พบบ่อยที่สุดคือความรู้สึกว่าเราถูกหักหลังหรือถูกหลอกหรือว่าเราไม่ได้รับเป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งเราเห็นอย่างใกล้ชิด อย่างไรก็ตามมันสามารถเกิดขึ้นได้จากเกือบทุกสิ่งกระตุ้น

3. รังเกียจ: ประสบการณ์ในฐานะที่เป็นความตึงเครียดที่มีวัตถุประสงค์ในการหลีกเลี่ยงหนีหรือปฏิเสธวัตถุหรือสิ่งเร้าที่ก่อให้เกิดความขยะแย้ง ส่วนทางสรีรวิทยามันสร้างการตอบสนองคล้ายกับการอาเจียน มันมาจากการหลีกเลี่ยงการบริโภคอาหารในสภาพที่ไม่ดีหรือสถานการณ์ที่ไม่แข็งแรงเป็นกลไกการเอาชีวิตรอดเพราะสิ่งนี้อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของแต่ละบุคคล

4. ความโศกเศร้า: ความรู้สึกด้านลบที่แต่ละคนดำเนินการประเมินคุณค่ากับสิ่งที่เกิดขึ้นกับเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งมักจะเกิดจากการสูญเสียหรือล้มเหลว (จริงหรือที่คิดว่าจะน่าจะเป็น) ของสิ่งที่สำคัญสำหรับบุคคล การสูญเสียนี้อาจเป็นแบบถาวรหรือชั่วคราวและอาจเกิดขึ้นได้หากคนสำคัญที่เราารู้สึกแย่มาก สิ่งนี้โดดเด่นในความโศกเศร้าสามารถสะท้อนให้เห็นในปัจจุบันผ่านความทรงจำของอดีตและความคาดหวังของอนาคต

5. ความประหลาดใจ: อารมณ์ที่เป็นกลางไม่เป็นบวกหรือลบ มันเกิดขึ้นเมื่อเราคาดการณ์ไว้แล้วว่าจะเกิดอะไรขึ้นและอย่างไรก็ตามมีบางสิ่งที่แตกต่างกันเกิดขึ้นในลักษณะที่ไม่คาดคิดโดยสิ้นเชิง มันถูกกำหนดโดยการปรากฏตัวของสิ่งเร้าที่ไม่คาดฝัน

6. จอช: ความรู้สึกในเชิงบวกและความจุโดยธรรมชาติที่เกิดขึ้นในวัยเด็กและดูเหมือนว่าจะจะเป็นประโยชน์ในการเสริมสร้างความผูกพันระหว่างผู้ปกครองและเด็ก ดังนั้นโอกาสของการอยู่รอดที่เพิ่มขึ้น

2.1.5.2 คาร์รอล ไอซาร์ด (Carroll Izard) จำแนกอารมณ์ออกเป็น 10 ประเภท คือ

1. Interest-Excitement (สนใจ-ตื่นเต้น) เป็นอารมณ์ที่ช่วยทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจที่จะเรียนรู้และใช้ความพยายามในเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น เช่น อยากเรียนสูง ๆ

2. Joy (รื่นเริง) เป็นอารมณ์ที่ก่อให้เกิดสภาวะของความเชื่อมั่น มองว่าโลกนี้ ช่างน่าอยู่เหลือเกิน และเกิดความรู้สึกว่าตนยังเป็นที่รักของบุคคลอื่น ๆ อยู่

3. Surprise (ประหลาดใจ) เป็นอารมณ์ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสิ่งเร้าในระบบประสาทอย่างฉับพลัน ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นเราก็พร้อมรับมือในทุกสถานการณ์

4. Distress-Anguish (เสียใจ-เจ็บปวด) เป็นอารมณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลต้องประสบกับความพลัดพราก หรือเผชิญกับความล้มเหลวในชีวิต

5. Anger-Rage (โกรธ-เดือดดาล) เป็นอารมณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลพบการขัดขวางหรืออุปสรรคทางด้านร่างกายหรือด้านจิตใจ

6. Disgust (รังเกียจ) เป็นอารมณ์อันเกิดจากการกระทบกับสัมผัสที่ไม่พึงปรารถนา
7. Contempt-Scorn (ดูถูก-เหยียดหยาม) เป็นอารมณ์ที่อาจเกิดการผสมกับอารมณ์โกรธหรืออารมณ์ขยะแขยง จัดเป็นอารมณ์ที่มีลักษณะเย็นชา
8. Fear-Terror (กลัว-สยองขวัญ) เป็นอารมณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลกำลังเผชิญอยู่กับสิ่งที่ตนไม่สามารถจะเข้าใจได้ หรือเกิดความไม่แน่ใจในภัยอันตรายที่กำลังจะมาถึง
9. Shame Sin Shyness-Humiliation (อับอาย-ขายหน้า) เป็นอารมณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลถูกลงโทษ เพราะไม่ประพฤติตามกฎเกณฑ์ของสังคม
10. Guilt (รู้สึกผิด) เป็นอารมณ์ที่มีความเกี่ยวพันอย่างใกล้ชิดกับความวิตกกังวลและความอาย เป็นความสำนึกผิดชอบชั่วดี

2.1.5.3 ทฤษฎีของโรเบิร์ต พลุทซิก (Robert Plutchik) อารมณ์พื้นฐาน 8 ชนิด

อารมณ์พื้นฐานทั้ง 8 ชนิดนี้ ยังแปรเปลี่ยนไปตามระดับความเข้มของอารมณ์ ซึ่งอารมณ์พื้นฐานที่มีระดับความเข้มของอารมณ์สูง ได้แก่ สยองขวัญ, แปลกใจ, เศร้าโศก, ไมยินยอม, เดือดดาล, ระแวงระวัง, เบิกบานและชื่นชม อารมณ์พื้นฐานทั้ง 8 ชนิดของพลุทซิกยังสามารถผสมผสานกันระหว่างอารมณ์รัก โกรธ และกลัว อารมณ์รักเป็นอารมณ์ผสมผสาน ระหว่างอารมณ์รื่นเรื่งกับยอมรับและอารมณ์หึง เป็นอารมณ์ผสมผสาน ระหว่างอารมณ์รักและกลัวจาก แพงค์เซปป์ (Jaak Panksepp) ได้จำแนกอารมณ์พื้นฐานออกเป็น 4 ชนิด คือ คาดหวัง เดือดดาล ตื่นตระหนก และหวาดกลัว ซึ่งเกิดจากการกระตุ้นของสิ่งแวดล้อม จึงทำให้มนุษย์แปลอารมณ์ออกมาแตกต่างกัน เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจเรื่อง ความรู้สึกที่แท้จริงของตนเองและผู้อื่น นักจิตวิทยาได้จำแนกอารมณ์ออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ

1. อารมณ์ที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ (Pleasantness) คือ มีความสุข ต้องการให้เกิดขึ้น ต้องการยึดเหนี่ยวไว้ เป็นอารมณ์ทางบวก เช่น รื่นเรื่ง ชื่นชม รัก ยอมรับ ฯลฯ
2. อารมณ์ที่ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ (Unpleasantness) คือ มีความทุกข์ ต้องการหลีกเลี่ยง ไม่ต้องการให้เกิดขึ้นอีก เป็นอารมณ์ทางลบ เช่น กลัว เศร้า เกลียด ขยะแขยง เดือดดาล ดูถูก อิจฉาริษยา ฯลฯ

2.1.6 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ Sigmund Freud

จิตใต้สำนึก (sub-conscious) มีอิทธิพลต่อชีวิตมากกว่าจิตสำนึก และ ค่อนข้างยากในการเปลี่ยนแปลงสิ่งที่เคยถูกฝังลึกลงไปแล้วในจิตส่วนนี้ จิตใต้สำนึกของคนมีหน้าที่ คือ เป็นส่วนที่จดจำ บันทึกข้อมูล เรื่องราว ประสบการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตของบุคคล ทั้งที่เป็นภาพ เหตุการณ์

ความรู้สึก ความเชื่อ ทศนคติ มีทั้งที่อยู่ในความทรงจำหรือจะเป็นกระทำที่อาจจะลืมเลือนไปแล้ว ในสถานะที่เราารู้ตัวและไม่รู้ตัว ถูกแสดงออกมาเป็น อุปนิสัยใจคอ การกระทำ พฤติกรรม รวมถึง มุมมอง กรอบในการมองโลก การตีความ การตัดสินใจ ความเชื่อว่าทำได้และไม่ได้ สำเร็จและไม่ สำเร็จ ความชอบ ความรัก ความเกลียดในบางสิ่งบางอย่างหรือบางคน โดยที่เราไม่สามารถบังคับ ควบคุม พฤติกรรม หรือ ความคิด ความรู้สึกเหล่านั้นได้เลย เพราะจิตใต้สำนึกนั้นทำงานเป็นอัตโนมัติ เช่น อាកาการประหมา การรักใคร่บางคนทั้ง ๆ ที่รู้ว่าเขาใจร้าย การกินทั้งที่ไม่หิวแต่ไม่สามารถห้ามใจ ให้หยุดพฤติกรรมนั้นได้ นอกจากนี้จิตใต้สำนึกเป็นปัจจัยที่ควบคุมการทำงานของระบบประสาท ฮอโมน ระบบกล้ามเนื้อ สมองจิตประสาท และระบบอวัยวะภายในของคนเราอยู่ลึกๆโดยที่เราไม่ รู้ตัว ดังนั้นถ้าจิตใต้สำนึกของเราได้รับการบำบัดดูแลอย่างถูกต้องเหมาะสม ก็จะส่งผลให้อวัยวะ ภายในของเราก็ทำงานสงบเรียบร้อย เป็นปกติ มีสุขภาพที่แข็งแรง ห่างไกลจากโรคร้ายต่าง ๆ ในทาง กลับกันถ้าหากจิตใต้สำนึกของเรารู้แต่ข้อมูลแย่ๆ ความเร่งรีบ เคร่งเครียด ผิดหวัง เศร้าโศกเสียใจ ซึ่งเป็นธรรมดาที่คนเราจะต้องมีสิ่งที่ไม่สมหวังในชีวิตบ้าง แต่ถ้าไม่รู้จักวิธีดูแล หรือ บริหารจัดการกับ ความเครียด กัดดันเหล่านั้นออกไป ประสบการณ์และอารมณ์ด้านลบเหล่านี้จะถูกสะสมอยู่ในจิตใต้ สำนึกและรบกวนการทำงานของอวัยวะภายในได้ อันจะส่งผลต่อสุขภาพมากมายตามมา เช่นผู้ที่เครียดจัด มักอาหารไม่ย่อย ปวดกระเพาะ ใจเต้นสั่น หอบเหนื่อยง่าย นอนไม่หลับ อารมณ์ แปรปรวน น้ำตาลในเลือดสูงโรคอ้วน เบาหวาน หรือ มะเร็งตามส่วนต่าง ๆ เพราะที่ผ่านมา นักวิทยาศาสตร์ได้พิสูจน์แล้วว่าความทรงจำไม่ได้ถูกบันทึกไว้เฉพาะที่สมองเท่านั้น แต่ความทรงจำ ของคนเรามีสภาพเหมือนคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า และสามารถสะสมอยู่ในเนื้อเยื่อต่าง ๆ ของร่างกายได้ ด้วยเหตุนี้ การแสดงออกทางร่างกายเป็นเสมือนการปรับสภาพร่างกายและจิตใจสู่ดุลยภาพ เพื่อช่วย ให้อวัยวะในร่างกายทำงานและปรับตัวเข้าสู่ภาวะปกติ ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยสร้างให้ทั้ง สภาวะร่างกายและจิตใจได้ มีการแสดงออกจากภายในส่งไปถึงปฏิกิริยาในการแสดงออกด้าน พฤติกรรมภายนอกออกมาในที่สุด

2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้

ศึกษาทฤษฎีที่มีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยทางด้านการรับรู้ในเรื่องของอารมณ์ความรู้สึก นำไป วิเคราะห์ไปสู่ขั้นตอนการสร้างสรรคเป็นผลงานวิจัย ทั้งในเรื่องขององค์ประกอบสี่ ความเข้าใจต่อสี่ที่มี อิทธิพลต่ออารมณ์ความรู้สึกว่าให้ผลต่อจิตใจตนเองและมีผลต่อบุคคลอื่น ๆ อย่างไร โดยการศึกษา มี เนื้อหา ดังนี้

2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ (Perception)

เรื่องราวของทฤษฎีการรับรู้ทฤษฎีที่ถูกคิดค้นและต่อยอดมาอย่างยาวนานและมีอยู่ในทุกสาขาวิชาของทางการศึกษา เช่น สาขาจิตวิทยา สาขาแพทยศาสตร์ สาขาสถาปัตยกรรม จนถึงสาขาวิทยาศาสตร์ หรือแม้กระทั่งสื่อการเรียนการสอนอื่น ๆ อีกมากมายที่มีการกล่าวถึงทฤษฎีการรับรู้ และเนื่องจากการวิจัยในส่วนนี้เกี่ยวข้องกับการรับรู้ทางด้านศิลปกรรม ผู้วิจัยจึงขอกกล่าวถึงแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ที่เชื่อมโยงกับศาสตร์ทางด้านทัศนศิลป์โดยเฉพาะการศึกษาความหมายของสิ่งต่าง ๆ ของการสร้างสรรคผลงานศิลปกรรมตั้งแต่อดีตจนมาถึงปัจจุบัน ไม่สามารถตีความได้จากการอ่านหนังสือเพียงอย่างเดียว แต่เกิดจากการเข้าถึงผลงานศิลปกรรมโดยตรงที่เกิดจากการเรียนรู้และสังเกตไปจนถึงการสร้างสรรคจนเกิดความเข้าใจในการรับรู้ผ่านผลงานสร้างสรรคโดยตรง และการรับรู้ดังกล่าวเป็นการรับรู้ที่ต้องอาศัยประสบการณ์ของการเรียนรู้ การสัมผัส และความเข้าใจของผลงานนั้น ๆ ผ่านการรับรู้ทางประสาทสัมผัสที่เกิดจากสิ่งเร้าเพื่อกระตุ้นความรู้สึกที่มีต่อผลงานศิลปกรรม และการรับรู้ดังกล่าวเป็นกระบวนการรับรู้ด้วยภาพ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. จิตวิทยาเป็นวิชาที่ทำให้บุคคลเข้าใจถึงการกระทำต่าง ๆ ของมนุษย์ที่แสดงออกมาในความคิด ความรู้สึก อารมณ์ ความจำ ความฝัน จินตนาการและประสบการณ์ของมนุษย์รวมถึงแรงจูงใจต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้ในเชิงวิทยาศาสตร์

2. จิตวิทยาด้านการรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการที่เกิดจากกลไกการทำงานร่วมกันระหว่างร่างกายและจิต ที่ประกอบไปด้วย “กระบวนการรับสัมผัส” (Sensation) ที่ใช้บริเวณอวัยวะรับสัมผัส ประกอบไปด้วย ตา หู จมูก ลิ้น ผิวหนัง ที่ทำให้เกิดความรู้สึกต่าง ๆ จนถึงกระบวนการแปลความหมาย (Interpretation) ผ่านการรับรู้จากภายในออกมาสู่ภายนอก ดังนี้

1. การรับรู้ทางการมองเห็น การมองเห็นเป็นส่วนหนึ่งของการรับรู้ผ่านดวงตาที่เป็นระบบประสาทสัมผัสที่มีคนให้ความใส่ใจมากที่สุด การรับรู้ผ่านดวงตาสามารถทำให้เกิดความรู้สึกมีความสุข มีความทุกข์ และความพอใจต่าง ๆ อีกมากมาย โดยเฉพาะศิลปินที่ต้องใช้สายตาในการจ้องมองระนาบหรือภาพที่อยู่ตรงหน้า ผ่านทางแก้วตา ผ่านรูม่านตาในม่านตา และการควบคุมแสงที่ผ่านเข้ามาทางในตา ทำโดยการหรี่และขยายรูม่านตาผ่านเลนส์ตาที่มีส่วนช่วยในการมองวัตถุที่อยู่ตรงหน้า ในระยะใกล้และระยะไกล เช่น เมื่อเราเดินเข้าใกล้วัตถุ ภาพที่ปรากฏต่อสายตาจะใหญ่ขึ้น และเมื่อเดินออกห่างจากวัตถุภาพที่ปรากฏจะเล็กลง จึงทำให้สายตานั้นเป็นกระบวนการทางประสาทสัมผัสที่มีความสลับซับซ้อน และทำให้การเห็นของมนุษย์นั้นมีความแตกต่างกันทางการรับรู้ แต่การที่เราเห็นว่าสิ่งที่อยู่ตรงหน้าหมายความว่าอะไร ในส่วนนี้คือการทำงานของสมองที่รับข้อมูลจากการรับรู้

มาจากสายตาและเปลี่ยนสัญญาณทางประสาทไปสู่สมอง มนุษย์จึงรับรู้ได้ว่าวัตถุที่อยู่ตรงหน้าคืออะไร การเห็นจึงเป็นส่วนที่สำคัญเป็นอันดับแรกของการจ้องมอง

2. การรับรู้การเคลื่อนที่ การรับรู้ที่เกิดจากสิ่งเร้ามีการเปลี่ยนตำแหน่งที่ตั้ง จากตำแหน่งที่หนึ่งไปสู่ตำแหน่งที่สองและตำแหน่งที่สามที่สี่หรือตำแหน่งอื่น ๆ ในระยะเวลาหนึ่งทำให้เกิดองค์ประกอบของสิ่งเร้า เช่น ความกว้าง ความยาว ความลึก และเวลาในการเคลื่อนที่ ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้มนุษย์รับรู้การเปลี่ยนแปลงของสิ่งเร้าที่อยู่ตรงหน้าได้ และการรับรู้ของสิ่งเร้านั้นสามารถรับรู้ได้ทั้งสิ่งเร้าที่มีการเคลื่อนที่จริง กับสิ่งเร้าที่ไม่มีการเคลื่อนที่ ซึ่งการเคลื่อนที่ทั้งสองลักษณะ ดังนี้

1. การรับรู้การเคลื่อนที่ในเชิงกายภาพ (Physical movement) คือ การรับรู้ที่เกี่ยวข้องกับ อัตราเร่ง อัตราเร็ว เป็นผลมาจากความเคลื่อนไหวสัมพันธ์ของสิ่งเร้ามากกว่าหนึ่งชนิดที่เกิดการเคลื่อนไหวในช่วงเวลาเดียวกันเช่น ในขณะที่เรานั่งรถยนต์อยู่กับที่ เราจะรู้สึกได้ว่ารถคันด้านข้างมีการเคลื่อนที่

2. การรับรู้การเคลื่อนที่จากภาพที่ปรากฏต่อเนื่องกัน คือ การรับรู้การเคลื่อนที่ในขณะที่สิ่งเร้าไม่มีการเคลื่อนที่จริง และเป็นภาพที่ปรากฏการลวงตาต่อเนื่องกัน เช่น ภาพยนตร์ หรือการเปิดปิดของดวงไฟที่ต่อเนื่องกันอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดผลการรับรู้ว่าแสงไฟกำลังเคลื่อนที่อยู่อย่างไรก็ตามการที่บุคคลจะรับรู้เกี่ยวกับสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์ต่อกระบวนการรับรู้ของบุคคลนั้น และการที่เราจะเข้าใจในสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัว ก็มักจะต้องอาศัยพื้นฐานประสบการณ์เดิมที่เรามีอยู่ ซึ่งศิลปินจำนวนมากก็มักมีประสบการณ์การรับรู้ของตนเองเป็นแรงขับในเบื้องต้นเพื่อที่จะแปลความหมายหรือเทียบเคียงกับสิ่งเร้าใหม่ๆ ที่จะเรียนรู้ต่อไปนอกจากนี้การรับรู้ในศาสตร์ทางด้านศิลปะอย่างทัศนศิลป์ยังได้ขยายพื้นที่ของการรับรู้ออกไปอย่างกว้างขวาง ศิลปินร่วมสมัยแต่ละคนต่างสร้างสรรค์ผลงานศิลปะต่าง ๆ ที่ตอบสนองต่อประสาทสัมผัสที่อยู่ตรงหน้าออกไปมากกว่าการมองเห็น อย่างเช่น การใช้การสั่นสะเทือนของเสียงหรือการใช้แสงเพื่อทำให้เกิดทัศนระมายา หรือ ภาพลวงตาที่ส่งผล การรับรู้ที่บิดเบือนไปจากความเป็นจริง มากกว่าที่สายตาปกติจะเห็นได้ และการรับรู้ที่นอกเหนือจากการใช้อวัยวะต่าง ๆ รับสัมผัสทางร่างกาย มักจะเป็นการรับรู้ที่เชื่อมโยงกับอารมณ์ความรู้สึกหรือเป็นโลกภายในจิตใจของเราที่สัมผัสได้ด้วยตนเอง สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้เมื่อถูกกระตุ้นด้วยแรงจูงใจ จึงทำให้เกิดการตอบสนองต่อสิ่งเร้าได้ การรับรู้ในผลงานศิลปะจึงเป็นเรื่องของอารมณ์ความรู้สึกที่มาพร้อมกับการเรียนรู้เสมอจากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการรับรู้นี้ ทำให้เข้าใจในด้านของการสื่อความหมายจากการสัมผัสกับวัตถุต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวทั้งทางด้านการมองเห็น การได้ยินเสียง รวมไปถึงการรับรู้ที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ความรู้สึกที่ศิลปินจะต้องสร้างสรรค์ให้ผู้ชมเข้าถึงการรับรู้ได้ด้วยสุนทรียภาพ

ในส่วนของผู้วิจัยจึงนำมาเป็นหลักในการพิจารณาเลือกรูปแบบ และความหมายของสิ่งต่าง ๆ ที่จะถ่ายทอดในผลงานสร้างสรรค์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2.2.2 สีที่มีผลต่อจิตวิทยา

แบรนด์ต่าง ๆ ที่ถูกนำเสนอสู่โลกใบนี้ ทุกอย่างนั้นถูกวางแผนมาเป็นอย่างดี สัญลักษณ์ และข้อมูลนำเสนอทุกชิ้นต่างผ่านการพิจารณามาแล้วอย่างรอบคอบ ถูกวิเคราะห์อย่างละเอียดก่อนที่มันจะออกนำเสนอต่อสาธารณชน หนึ่งในเรื่องที่สำคัญที่สุดที่ต้องพิจารณาสำหรับธุรกิจก็คือเรื่องสีสันทันที่ใช้ในการบ่งชี้ถึงยี่ห้อ ซึ่งบางแบรนด์นั้นมีการจดลิขสิทธิ์เพียงแค่นั้น สีสันทันสามารถสร้างความประทับใจและก่อให้เกิดปฏิกิริยาและอารมณ์ที่หลากหลายได้ ทำให้พวกมันเป็นกลายเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องถูกคำนึงถึงในการสร้างสัญลักษณ์ นี่คือรายละเอียดของแบรนด์บางส่วนซึ่งใช้สีที่เฉพาะเจาะจงและเฉดสีเหล่านั้นมีความหมายต่อไปนี้

สีน้ำเงิน

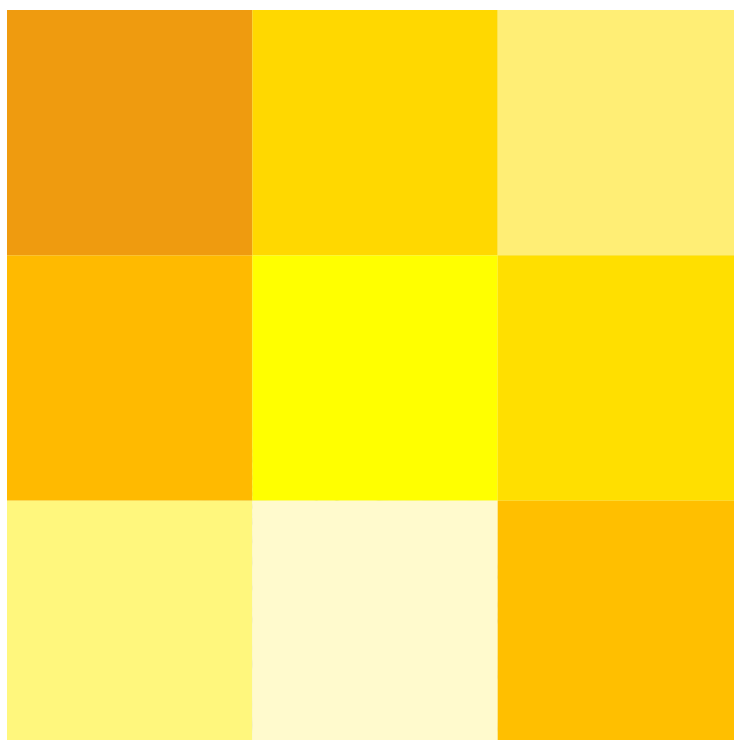

ภาพที่ 2 สีกับจิตวิทยา : สีน้ำเงิน

ที่มา [shutterstock.com//blog/color-psychology-brands](https://shutterstock.com/blog/color-psychology-brands).

จิตวิทยาของสีบ่งบอกว่าสีของแบรนด์ซึ่งเป็นที่ยอมรับแสดงถึง “ความน่าเชื่อถือ ความวางใจ ความรับผิดชอบทางการเงิน และความปลอดภัย” มันฟังดูมีเหตุผลเมื่อคุณนึกถึงบทบาทหลักของมันที่อยู่ในเอกลักษณ์ของแบรนด์ยักษ์ใหญ่ เช่น Facebook, Wal-Mart, AT&T, และอาจจะรวมถึงกรมตำรวจในเมืองของคุณ อุตสาหกรรมมากมายถูกครอบงำโดยเฉดสีโทนนี้ รวมไปถึงเทคโนโลยี การเงิน และพื้นที่ในการดำเนินชีวิต ผู้บริโภคไว้วางใจแบรนด์เหล่านี้ให้จัดการกับชีวิตประจำวันของพวกเขา ตั้งแต่การซักผ้าไปจนถึงการแชทกับเพื่อนฝูง ต่อเนื่องไปจนถึงการออมเงินเพื่อการเกษียณอายุ และนั่นเป็นเหตุผลที่แบรนด์เหล่านี้เลือกใช้สีน้ำเงินเพื่อทำให้ผู้บริโภครู้สึกปลอดภัยในบริการ ในขณะที่พวกเขายังคงคิดค้นและพัฒนาธุรกิจของตนต่อไป Facebook มีจำนวนผู้ใช้งานรายเดือน 1.71 พันล้านราย โดยผู้ใช้งานกว่า 1.13 พันล้านรายที่เข้าสู่ระบบในแต่ละวัน

สีเหลือง

ภาพที่ 3 สีกับจิตวิทยา : สีเหลือง

ที่มา shutterstock.com/blog/color-psychology-brands.

บริษัทฟาสต์ฟู้ดระบุว่าสีเหลืองเป็นสีของการมองโลกในแง่ดี ซึ่งมีจุดคาดพอที่จะดึงดูดความสนใจของผู้บริโภคจากระยะไกลได้ มันดึงดูดเข้าที่เพราะว่าทั้ง Denny's และ McDonald's ต่างใช้สีเหลืองในแบรนด์ของพวกเขา เนื่องจากพวกเขากระตือรือร้นที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวผู้หิวโหยให้เข้ามาในร้าน นี่เป็นเหตุผลที่ว่าทำไมคุณถึงเห็นร้าน Denny's และ McDonald's จำนวนมากมายตามท้องถนน และทำไมอาหารเหล่านี้ถึงมีชื่อเสียงโด่งดังในโลกของอาหารฟาสต์ฟู้ด McDonald's มีร้านอาหารกว่า 36,500 ร้านทั่วโลกซึ่งตกแต่งด้วยสีเหลือง และมันได้กลายมาเป็นสัญลักษณ์ของ “ซุ้มสีทอง” ของแบรนด์ และแม้ว่า Denny ได้ทำการรีแบรนด์ที่ประกอบด้วยความเสี่ยงซึ่งทำให้พวกเขากลายเป็นหนึ่งในบริษัทที่ได้รับความนิยมมากที่สุด (และแปลกประหลาดมากที่สุด) บน Twitter พวกเขายังคงใช้สีเหลืองในร้านอาหารทั่วโลกกว่า 1,700 แห่งของพวกเขา

สีส้ม

ภาพที่ 4 สีกับจิตวิทยา : สีส้ม

ที่มา [shutterstock.com//blog/color-psychology-brands](https://shutterstock.com/blog/color-psychology-brands).

สีส้มถูกจัดว่าเป็นสีที่ให้ความรู้สึกที่ “เป็นมิตร” มันถูกใช้โดยผู้คนต่าง ๆ ตั้งแต่ Nickelodeon และ Nike ไปจนถึงแบรนด์แฟชั่นระดับสูงอย่าง Hermes สีส้มที่สดใสและจัดจ้านซึ่งถูกใช้โดยร้านค้าที่ส่งเสริมมูลค่า เช่น Home Depot และ Payless นั้นแสดงถึงราคาที่ไม่แพง ตามที่ผู้ประกอบการกล่าวไว้ เคนสีส้มลูกพีชที่แยบยลมีแนวโน้มที่จะดึงดูดตลาดบนได้ โดยไม่คำนึงถึงความเข้มของโทนสี สีส้มนั้นมีมุมที่เป็นมิตรเนื่องจากมันนำรายได้ดีกว่าพันล้านดอลลาร์มาสู่แบรนด์เหล่านี้

สีแดง

ภาพที่ 5 สีกับจิตวิทยา : สีแดง

ที่มา [shutterstock.com//blog/color-psychology-brands](https://www.shutterstock.com/blog/color-psychology-brands).

สีแดงเป็นสีแห่งกลยุทธ์สำหรับนักการตลาด มันมักถูกใช้ในป้ายการลดราคา สีแดงมีจิตวิทยาของสีเป็นของตัวเอง โดยเป็นสัญลักษณ์ของความตื่นเต้นและความหลงใหล Coca-Cola คงอยู่มานับศตวรรษ แต่แคมเปญด้านการตลาดในแต่ละปีมักจะยึดติดอยู่กับการโฆษณาเครื่องดื่มว่าเป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้นและเป็นสิ่งที่จะแบ่งปันกันระหว่างเพื่อนและครอบครัว หลายแบรนด์จะรวมสีแดงเข้ากับสีที่อ่อนลง เช่น สีขาว สีเหลือง หรือสีส้ม เพื่อกระตุ้นความรู้สึกตื่นเต้นโดยไม่เสี่ยงต่อการรับรู้ว่าคุณกิจจะออกนอกกลุ่มนอกทางหรือเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค Netflix ใช้สีดำและขาวร่วมกับสีแดงเพื่อสร้างแบรนด์ให้โดดเด่นและสร้างลุคที่เหมาะสมด้านภาพยนตร์ และแน่นอนว่าเว็บไซต์ YouTube ใช้การผสมสีที่คล้ายคลึงกัน ทั้งสองแบรนด์นี้เป็นผู้นำในด้านของตนโดย YouTube มีผู้ใช้งานกว่าพันล้านรายทั่วโลก และ Netflix มีส่วนของสตรีมมิงวิดีโอซึ่งมีสมาชิกแบบชำระเงินมากกว่า 83 ล้านคน ทั้งสองแบรนด์ดูดีในสีแดง เนื่องจากพวกเขากล้าที่จะพลิกโฉมเทคโนโลยีในวันนี้ผ่านการผลักดันนวัตกรรมที่ผู้บริโภคต่างชื่นชอบ

สีเขียว

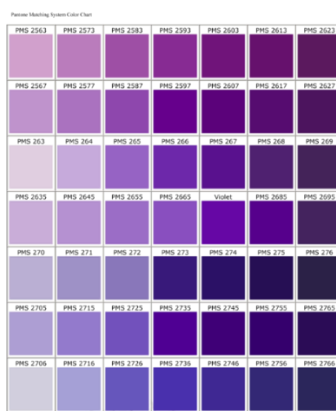
ภาพที่ 6 สีกับจิตวิทยา : สีเขียว

ที่มา: [shutterstock.com/blog/color-psychology-brands](https://www.shutterstock.com/blog/color-psychology-brands).

สีเขียวเป็นสีที่ตาของเราประมวลผลได้ง่ายที่สุดและสื่อถึงสุขภาพ ความสดชื่น ความสงบ และความแน่นอน เงิน (แม้ว่าหลายประเทศจะไม่ใช้สีเขียวเป็นสีหลักสำหรับสกุลเงินของพวกเขา) สิ่งเหล่านี้ช่วยอธิบายได้ว่าทำไมสีเขียวจึงปรากฏอยู่กับแบรนด์ เช่น Whole Foods, Land Rover และ Starbucks แบรนด์แต่ละแบรนด์ใช้สีเขียวเพื่อทำให้ผู้บริโภครู้สึกว่าคุณค่าที่กำลังซื้ออะไรบางอย่างเพื่อรักษาสุขภาพ มีชีวิตอยู่ได้อย่างอิสระ หรือนำพาพวกเขาออกไปสู่โลกภายนอก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สีม่วง

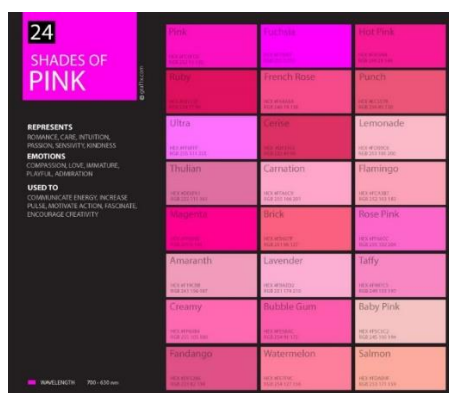
ภาพที่ 7 สีกับจิตวิทยา : สีม่วง

ที่มา [shutterstock.com/blog/color-psychology-brands](https://www.shutterstock.com/blog/color-psychology-brands).

สีม่วงเป็นสีที่แข็งแกร่งและมีนัยยะที่สื่อถึงความแข็งแกร่ง มันเป็นสีที่คุณต้องใช้หากต้องการแสดงให้เห็นว่าแบรนด์ของคุณมีความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการ หรือความฉลาด (โปรดดูผู้สร้างสรรค์นวัตกรรมด้านอาหารและความบันเทิง Taco Bell และ Syfy Network เป็นตัวอย่าง) นอกจากนี้สีม่วงยังสามารถเป็นสีแห่งอารมณ์และความผ่อนคลายได้ ซึ่งเป็นเหตุผลที่แบรนด์บัตรอวยพร Hallmark ใช้ตราสินค้าหลักสีม่วงในร้านค้ากว่า 40,000 แห่งทั่วโลก Taco Bell นั้นขึ้นชื่อถึงส่วนผสมอันน่ามหัศจรรย์ในทาโก้ของพวกเขา และพวกเขานำบุคลิกภาพที่สร้างสรรค์นี้ไปสู่กระแสโซเชียลเดียลดด้วยเช่นกัน โดยที่พวกเขาเป็นผู้นำในการมีส่วนร่วมกับคนรุ่น Millenium

CHULALONGKORN UNIVERSITY

สีชมพู

ภาพที่ 8 สีกับจิตวิทยา : สีชมพู

ที่มา shutterstock.com/blog/color-psychology-brands.

สีชมพูสามารถถูกนำมาใช้ในการพูดถึงสิ่งที่ต่างกันของแบรนด์ในแง่จิตวิทยาของสีได้ สีชมพูสามารถสร้างความรู้สึกสนุกสนานและความอ่อนเยาว์ ในขณะที่เฉดสีชมพูอ่อนนั้นสื่อถึงความโรแมนติกและความละเอียดอ่อน หนึ่งในแบรนด์ที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในการใช้สีชมพูก็คือ Mattel ซึ่งเป็นบริษัทที่ขายตุ๊กตาบาร์บี้ได้สามตัวต่อทุก ๆ วินาทีใน 150 ประเทศทั่วโลก ตัวเลขที่น่าอัศจรรย์นี้อาจอธิบายได้ว่าทำไมสีชมพูถึงเชื่อมโยงกับตุ๊กตาบาร์บี้ได้อย่างแท้จริง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สีดำ

ภาพที่ 9 สีกับจิตวิทยา : สีดำ

ที่มา [shutterstock.com//blog/color-psychology-brands](https://shutterstock.com/blog/color-psychology-brands).

สีดำสื่อถึงธุรกิจและความหรูหรา นั่นเป็นเหตุผลที่มันเป็นสีโปรดสำหรับชุดราตรีที่หรูหราและรถลีมูซีนคันยาว หากคุณกำลังมองหาการสื่อความหมายถึงละคร ความเป็นผู้ดี และสถานะทางสังคม สีดำนั้นเหมาะสมที่สุด บัตรเครดิต Centurion ของ American Express หรือบัตรเครดิต Black Card เป็นบัตรเครดิตที่มีสถานะดีที่สุดสำหรับบรรดาผู้ร่ำรวย มันทำมาจากไททานเนียมไนไตรด์ และมีค่าแรกเข้า 7,500 ดอลลาร์พร้อมกับค่าธรรมเนียมรายปี 2,500 ดอลลาร์ และถ้าตัวเลขเหล่านี้ยังไม่ได้บ่งบอกถึงสถานะอย่างเพียงพอแล้วละก็ ให้รู้ไว้ว่าคุณจะเป็นผู้ถือบัตรนี้ได้โดยไม่ต้องผ่านการเชิญเท่านั้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สีขาว

ภาพที่ 10 สีกับจิตวิทยา : สีขาว

ที่มา shutterstock.com//blog/color-psychology-brands.

โลโก้ สัญลักษณ์ ผลิตภัณฑ์ที่เป็นสีขาวนั้นจะสร้างความเรียบเนียน สีน้าต่าง ๆ ของ Apple แล้วจะพบว่าสินค้าแทบทุกชิ้นนั้นประกอบไปด้วยสีขาว หรือสีเงินผสมสีขาว ซึ่งก็คือสีโครเมียมนั่นเอง ตามที่หัวหน้าเจ้าหน้าที่ด้านการออกแบบของ Apple กล่าว สีขาวนั้นเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้เลยและเป็นสีที่บริสุทธิ์และเจียบสงบ ตั้งแต่ MacBook ไปจนถึง iPod ไปจนกระทั่งหูฟังที่เป็นสัญลักษณ์ สีขาวเป็นสีที่ Apple ใช้มาตลอดและใช้มันทำการตลาดได้เป็นอย่างดี

2.3 การบันทึกอารมณ์ในรูปแบบไดอารี่

2.3.1 วิธีการ รายละเอียดและรูปแบบการบันทึก

“ไดอารี่” คือ หนังสือบันทึกประวัติสำคัญของผู้เขียนที่มีการเล่าถึงประสบการณ์ความรู้สึกในแต่ละวัน หรือจะเป็นการบันทึกเพื่อมองกลับไปว่า เราควรได้ทำอะไรมาบ้าง หรืออาจจะนำมาปรับปรุงและวิเคราะห์ตัวเอง ดังนั้นไดอารี่จึงเป็นเสมือน บททดสอบตัวเอง หรือ การสะท้อนตัวเอง

ต้นกำเนิดของการเขียนไดอารี่มีมาจากหลายสาย แต่ปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้เกิดการเขียนบันทึกอย่างแพร่หลายในฝั่งตะวันตก ก็คือ การพัฒนาของมนุษย์ในด้านการอ่านออกเขียนได้ และการเปลี่ยนแปลงของศาสนาคริสต์นิกาย Protestant การพัฒนาด้านการอ่านออกเขียนได้ในตะวันตก ก็ดูจะรุ่งเรืองมากที่สุดก็เห็นจะเป็นในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 16 และ 17 แต่ก็ยังจำกัดในหมู่บุคคลบางกลุ่ม ได้แก่ เหล่าเสมีนตรา และบรรดาผู้มีอันจะกินในเขตเมืองในฝรั่งเศส อังกฤษและ

เยอรมัน ซึ่งการอ่านออกเขียนได้ ทำให้สิ่งตีพิมพ์และการอ่านในใจได้รับการยอมรับมากขึ้น (เพราะสมัยก่อนนิยมการอ่านออกเสียง ให้กับหมู่คนจำนวนมากได้รับทราบ) โดยเฉพาะการอ่านในใจ ทำให้เกิดการตีความผ่านมุมมองของตัวเองจากการอ่านหนังสือ ใบปลิวและป้ายปิดประกาศ ดังนั้นการตีความ และการสร้างความเข้าใจจึงกลายเป็นประสบการณ์เชิงปัจเจก และเป็นส่วนบุคคล มากกว่าที่จะเป็นกิจกรรมสาธารณะ ในช่วงเวลาเดียวกัน ก็เป็นช่วงเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงของนิกาย Protestant ในยุโรป เริ่มขึ้นในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 16 คู่มือการปฏิบัติตนได้ถูกแจกจ่ายไปยังเขตแดนต่าง ๆ ที่มีผู้นับถือศาสนาคริสต์นิกายนี้อยู่ โดยคู่มือดังกล่าว ได้แนะนำให้ผู้อ่านหมั่นขอพร ทำสมาธิ และประเมินตนเอง (self-examination) ทุกวัน นอกจากนี้ตัวคู่มือยังแนะนำให้ผู้นับถือนิกาย Protestant จัดบันทึกความก้าวหน้าทางจิตวิญญาณ (spiritual progress) เพื่อการพัฒนาของชีวิตและความแตกต่างของช่วงเวลาที่ผ่านมา

ในหนังสือ *The Saint's Everlasting Rest* เขียนขึ้นในปี 1650 นักบวช Richard Baxter ได้บอกให้ผู้นับใช้จัดบันทึกข้อผิดพลาดส่วนตัวทุกคืน ในช่วงเวลาไล่เลี่ยกัน Isaac Ambrose ได้แนะนำให้คนอ่านบันทึกความพยายามในการทำสมาธิใน "Register" ซึ่งเปรียบเสมือนบันทึกประจำวันรายงานต่อพระเจ้า ซึ่งข้อความดังกล่าวปรากฏในงานเขียนของเขาที่ชื่อ *Prima, the First Thing in reference to the Middle & Last Things* ตีพิมพ์ในปี 1654

หญิงผู้สูงศักดิ์ในอังกฤษ (Viscountess) ชื่อว่า Elizabeth Mordaunt ได้จัดบันทึกข้อผิดพลาดประจำวัน และขอพรให้กับครอบครัวของเธอ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1656 จนถึง 1678 ในไดอารี่ของเธอตั้งแต่ปี 1657 ได้มีการจำแนกหมวดหมู่ออกเป็น 2 คอลัมน์ ได้แก่ *To Resume Thanks For* และ *To Aske Pardon For*. การจัดบันทึกได้รับความนิยมน้อยลงหลายในคริสต์ศตวรรษที่ 17 ในกลุ่มบรรดาผู้นับถือศาสนาคริสต์นิกาย Protestant โดยเฉพาะในกลุ่ม Quakers, Covenanters และ Puritans ที่เชื่อว่าชีวิตทั้งในชาตินี้และชาติหน้าเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน นอกจากนี้ยังได้กระจายไปกลุ่มคนร่วมสมัยอื่น ๆ ด้วย โดยในบันทึกของ Ralph Josselin และ John Evelyn พบว่า นอกเหนือจากการจัดบันทึกทางศาสนาแล้ว ยังรวมไปถึงการเขียนข้อคิดเห็นส่วนตัวต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ทั้งที่เป็นสาธารณะและเรื่องส่วนบุคคล แต่ที่ดูจะแหวกแนวมากที่สุดในยุคนี้ ก็เห็นจะเป็นไดอารี่ของ Samuel Pepys ข้าราชการชาวอังกฤษที่จัดบันทึกไดอารี่ตั้งแต่ปี 1660-1669 โดยเรื่องราวที่จัดบันทึกไม่มีเรื่องเกี่ยวกับศาสนาเลยแม้แต่น้อย กลับมีแต่เรื่องอาหาร เครื่องดื่มและผู้หญิง ที่ออกจะดูตรงไปตรงมา และให้รายละเอียดของแต่ละเรื่องอย่างละเอียด

หลังจากนั้นการเขียนไดอารี่ จึงกลายเป็นการจัดบันทึกเรื่องราวธรรมดา ที่นอกเหนือจากเรื่องศาสนามากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสุขภาพ อาชีพการงาน กิจกรรมทางธุรกิจ การซื้อขาย การสนทนา การเดินทาง หรือแม้แต่สภาพอากาศ โดยเน้นการอ้างอิงถึง "ข้อเท็จจริง" มากขึ้น ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงการก้าวเข้าสู่สมัยใหม่ที่เน้นเรื่องของ รัฐ ปรากฏการณ์ธรรมชาติ การค้นพบทาง

วิทยาศาสตร์ และธุรกิจมากขึ้น ที่ออกจะดูโดดเด่นในยุคหลัง ๆ นี้ก็เห็นจะเป็น Samuel Sewall ที่แยกเขียนไดอารี่ออกเป็นสองเล่ม เล่มหนึ่งก็จะเป็นเรื่องทางโลก ในขณะที่อีกเล่มหนึ่งก็จะเป็นเรื่องทางศาสนาแล้ว ๆ หลังจากนั้นการเขียนไดอารี่ก็ได้พัฒนาตามความก้าวหน้าขององค์ความรู้ทางด้าน bookkeeping methodology และ accounting theory ที่เต็มไปด้วยตัวย่อ รหัสลับต่าง ๆ ที่คนอ่านในยุคหลังไม่สามารถจะเข้าไปถึงโลกส่วนตัวของคนเขียนได้ ในขณะเดียวกันเรื่องราวส่วนใหญ่ก็จะเป็นเรื่องท้องถื่นมากกว่าจะเป็นเรื่องส่วนตัว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเกิด การตาย การแต่งงาน หรือแม้แต่เรื่องสภาพอากาศ แต่เมื่อเวลาผ่านไปการเขียนไดอารี่ก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของค้นพบ การแสดงออก และการพัฒนาตนเอง กระบวนการในการตรวจสอบตัวเอง (self-monitoring) ก็ติดไปกับแนวคิดที่ตนเองยึดถือไม่ว่าจะเป็น individualism, capitalism, nationalism, และ industrialism อย่างไรก็ตามในศตวรรษที่ 19 ที่อัตราการอ่านออกเขียนได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในหมู่ผู้หญิง ก็ทำให้เกิดความนิยมในการเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ความโรแมนติกมากขึ้น ทำให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์ในสังคมถึงความเหมาะสม อันเนื่องมาจากต้นกำเนิดของการเขียนไดอารี่ที่มาจากแรงผลักดันทางศาสนา

นอกจากนี้การกำเนิดของกลุ่มชนชั้นกลางในสังคม ก็มีส่วนต่อแนวทางการเขียนไดอารี่ โดยพบว่าชนชั้นกลางจะเป็นกลุ่มคนที่มีเวลาว่าง ที่จะมีกิจกรรมยามว่างและมีความสนใจส่วนตัว นอกเหนือจากความสนใจเรื่องท้องถื่น การเขียนไดอารี่ก็กลายเป็นกิจกรรมที่เป็นที่นิยมในหมู่ชนชั้นกลางเหล่านี้ จนอาจกล่าวได้ว่าเป็น ยุคทองของการเขียนไดอารี่ ที่เน้นในเรื่องของการท่องเที่ยว การจดบันทึกเพื่อช่วยจำและอ้างอิงในอนาคต ที่น่าสนใจไปกว่านั้นก็คือการเขียนไดอารี่ที่มีเป้าหมายเพื่อให้คนอื่นได้อ่านด้วย นอกเหนือไปจากคนเขียนเอง ไม่ว่าจะเป็น diary ของ Bashkirtseff หรือ Elizabeth Pepys โดยบางคนก็มีกลุ่มผู้อ่านที่ชัดเจน ส่วนมากก็จะเป็นบุคคลในครอบครัว หรือในหมู่เพื่อนฝูง และการแลกเปลี่ยนกันอ่านไดอารี่ก็กลายเป็นที่นิยมในศตวรรษที่ 19 อีกด้วย ซึ่งภายหลังกลายมาเป็นข้อถกเถียงในหมู่นักวิชาการและนักประวัติศาสตร์ว่า ไดอารี่ถือเป็นเอกสารส่วนบุคคลหรือสาธารณะกันแน่

2.3.2 ไดอารี่

จากการศึกษาทางด้านข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจดบันทึกเรื่องราว ในรูปแบบไดอารี่ ที่มีทั้งการเขียนถึงประสบการณ์ในแต่ละวันที่พบเจอ หรือจะเป็นการแสดงออกทางด้านสภาวะอารมณ์ความรู้สึก ทั้งเรื่องราวประทับใจ สะเทือนใจไปจนถึงการสูญเสีย สิ่งที่พบจากการบันทึกนั้นเปรียบเป็นข้อมูล เนื้อหาที่สามารถนำมาถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปกรรมในแขนงต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น

ภาพยนตร์ วรรณกรรม บทเพลงและอื่น ๆ ที่สะท้อนถึงตัวตน การถ่ายทอดประสบการณ์ โดยผู้วิจัยได้ ยกตัวอย่างผลงาน เช่น

2.3.2.1 “มหา’ลัยเหมืองแร่” โดย อาจินต์ ปัญจพรรค์

ภาพที่ 11 ภาพใบปิดภาพยนตร์ “มหา’ลัยเหมืองแร่”

ที่มา <https://thestandard.co/the-tin-mine-13-years/>.

ภาพยนตร์ที่ถ่ายทอดเนื้อหาเรื่องราวชีวิตจริงจากบันทึกของผู้ประพันธ์อาจินต์ ปัญจพรรค์ ที่มีเนื้อหาว่าด้วยช่วงชีวิตสุดพลิกผัน หลังถูกรีไทร์จากคณะวิศวกรรมศาสตร์ ปี 2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อนั้นเองที่อาจินต์ต้องนำพาชีวิตเดินทางไกลจากเมืองหลวง แล้วไปสิ้นสุดลงที่ ‘เหมืองกระโสม ทิน เดรดยง’ อำเภอตะกั่วทุ่ง ตำบลกระโสม จังหวัดพังงา เหมืองแร่ดีบุกในยุคที่กิจการเหมืองแร่ในไทยยังเฟื่องฟู เพื่อเริ่มต้นลงทะเลเบียนเรียนรู้ ณ สถานศึกษาแห่งใหม่ มหาวิทยาลัยแห่งชีวิตที่อาจินต์ต้องเรียนรู้ด้วยตัวเองผ่านการทำงาน

2.4 สรุปข้อมูลจากการศึกษาทฤษฎีอ้างอิง

2.4.1 สรุปทฤษฎีทางอารมณ์

2.4.1.1 ทำความเข้าใจความเป็นมาเป็นไป แรงจูงใจ บังคับและอิทธิพลต่าง ๆ ที่มีผลต่อสภาวะอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละช่วงขณะ

2.4.1.2 ศึกษาทฤษฎีทางการแบ่งประเภททางอารมณ์ ของ เจมส์-เลนส์, Paul Ekman ที่มีวิธีการแบ่งประเภทตามแรงจูงใจ หรือจะเป็นพฤติกรรมของการแสดงออกที่มีทั้งตื่นเต้น, รื่นเริง, ดีใจ, ประหลาดใจ, เศร้า, เสียใจ เป็นต้น โดยในแต่ละอารมณ์จะมีลักษณะที่ปรากฏเฉพาะตัว เช่น อารมณ์ตื่นเต้นจะเป็นอารมณ์ที่เป็นแรงจูงใจ ทำให้เกิดความอยากเรียนรู้ และแสดงออกในเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งจากการศึกษาและวิเคราะห์สามารถทำให้ผู้วิจัย นำหลักการดังกล่าวสร้างเป็นกลุ่มของการสร้างสรรค์ตามประเภทอารมณ์จากการค้นคว้าได้เช่นกัน

2.4.2 สรุปทฤษฎีการรับรู้

การทำความเข้าใจต่ออารมณ์ที่ปรากฏและแสดงออกผ่านหลักความเข้าใจทางด้านทฤษฎีการรับรู้ที่แปรค่าของอารมณ์เป็นผลลัพธ์ สร้างสรรค์เป็นผลงานจากการศึกษาทฤษฎีการรับรู้ในเรื่องสุนทรียะทางภาษาศิลปกรรม ไม่ว่าจะเป็นการเลือกใช้สีหรือที่แปร่งที่มีผลต่อจิตใจ จากการวิเคราะห์เนื้อหาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความเข้าใจต่ออิริยาบถของพฤติกรรมและสามารถถ่ายทอดสภาวะอารมณ์ของตนเองไปสู่ผู้ชม ผ่านผลงานสร้างสรรค์ศิลปะภาพพิมพ์จากประสบการณ์ทางความรู้สึกในแต่ละวัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

2.5 สิ่งที่พบจากการศึกษา

การแสดงออกทางพฤติกรรมอันสืบเนื่องมาจากสภาวะอารมณ์ที่หลากหลาย ไม่คงที่ แปรผันตามปัจจัย ไม่ว่าจะเป็นผู้คน สภาพอากาศ สภาพแวดล้อม รวมถึงจิตใจสำนึก โดยปรากฏเป็นรูปแบบการแสดงออกที่แตกต่างกันตามประเภทของอารมณ์ ณ ขณะนั้น เช่น ดีใจ: การแสดงออกที่ร่าเริงสนุกสนาน ตรงกันข้ามกับ ความเศร้า: ท่าทางเกรี้ยวกราว มีความหดหู่

จากการตั้งประเด็นของการวิจัยที่ว่าด้วย สัมพันธภาพระหว่างสภาวะอารมณ์ : การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะโดยผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีทางอารมณ์และทฤษฎีการรับรู้และการจดบันทึกข้อมูลในรูปแบบการเขียนไดอารี่ เพื่อทำความเข้าใจต่อองค์ประกอบทางความรู้สึกที่มีความ

หลากหลายทั้งความรู้สึกและการถ่ายทอดเป็นอากัปกิริยา ทำให้ผู้วิจัยค้นพบถึง ตัวแปร / ปัจจัย มีความเป็นไปได้ต่อการมีอิทธิพลและบทบาทต่อประเด็นความสัมพันธ์ ดังนี้

2.5.1 สภาวะอารมณ์

ความหลากหลายของสภาวะอารมณ์ที่เกิดขึ้นเป็นปัจจัยในการกำหนดทิศทางของการสร้างสรรค์ อารมณ์ที่เกิดขึ้นเป็นปัจจัยที่กำหนดทิศทางรูปแบบของผลงาน

2.5.2 ช่วงเวลา

การให้ความสำคัญกับช่วงความรู้สึกในหนึ่งวันที่ผู้วิจัยได้กำหนดเพื่อที่จะถ่ายทอดอารมณ์ออกมาเป็นผลงานสร้างสรรค์ เกิดจากแรงกระตุ้นและแรงจูงใจต่อประสบการณ์นั้น ๆ

2.5.3 กำหนดระยะเวลา (การบันทึกรูปแบบไดอารี่)

1. หาข้อเท็จจริงต่อสมมติฐานที่ว่าด้วยเรื่องอารมณ์ต่อการสร้างสรรค์ผลงาน
2. แสดงสภาวะอารมณ์ที่หลากหลายผ่านสื่อศิลปะภาพพิมพ์ สามารถสังเคราะห์เป็นชุดข้อมูลทางอารมณ์
3. ผลงานที่เกิดจากการกำหนดระยะเวลา สร้างเป็นชุดข้อมูลที่เกิดจากการวิจัยเพื่อวิเคราะห์เป็นผลลัพธ์ของโครงการ

2.5.4 รูปแบบการสร้างสรรค์

กำหนดรูปแบบ วิธีการนำเสนอผลงานวิจัย เพื่อแสดงออกถึงรูปแบบการสร้างผลงานที่สามารถถ่ายทอดอารมณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวันได้อย่างชัดเจน และสามารถนำรูปแบบผลงานที่กำหนดมา วิเคราะห์แสดงถึงความสัมพันธ์ของผลงานที่สร้างสรรค์ทั้งโครงการได้อย่างมีที่มาที่ไป

โดยผู้วิจัยได้นำปัจจัยที่อธิบายข้างต้นทั้ง

1. สภาวะอารมณ์
2. ช่วงเวลา
3. ระยะเวลา (การบันทึกรูปแบบไดอารี่)
4. รูปแบบสร้างสรรค์

ศึกษาเพื่อพัฒนาเป็นแนวทางและวิธีการสร้างผลงานวิจัยชุดนี้ต่อไป

บทที่ 3

รูปแบบศิลปกรรม

การสร้างสรรคผลงานวิจัยเป็นการทำงานโดยใช้การวิเคราะห์สภาวะอารมณ์และจิตใจ ความรู้สึกของผู้วิจัย ที่เป็นปัจจัยต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ สร้างสรรคผลงานโดยใช้เทคนิคภาพพิมพ์เป็นสื่อของการนำเสนอ จากการศึกษาทฤษฎีทางอารมณ์และทฤษฎีการรับรู้และการจดบันทึก รูปแบบไดอารี่ ทำให้ผู้วิจัยพบถึงตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบสำคัญในการศึกษาและค้นคว้าเพื่อกำหนด รูปแบบการนำเสนอของการวิจัย คือ 1. สภาวะอารมณ์ 2.แนวคิด 3. การบันทึกอารมณ์ 4. วิธีการสร้างสรรค์ สร้างสรรค โดย แบ่งการศึกษาเป็น 4 หัวข้อและมีวัตถุประสงค์ในการค้นคว้างดังนี้

1. การบันทึก (Diary)
2. รูปแบบสร้างสรรค์ (สภาวะอารมณ์)
3. วิธีการ
4. แนวคิด (Conceptual)

3.1 การบันทึก (Diary)

จากตัวแปรที่ส่งผลต่อปัจจัยในการสร้างสรรค์ ความหลากหลายทางสภาวะอารมณ์เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญในการกำหนดทิศทางการของผลงานให้เกิดความรู้สึกตามต้องการ ผู้วิจัยเลือกศึกษาประวัติศาสตร์ศิลปกรรมเพื่อค้นหาและวิเคราะห์ ไปจนถึงสร้างรูปแบบของการวิจัยเชิงสร้างสรรค์นี้ที่เชื่อมโยงกับปัจจัยด้านอารมณ์ ความรู้สึก สามารถถ่ายทอดสภาวะที่เป็นอยู่ออกมาได้อย่างดีที่สุด ดังนี้

3.1.1 สภาวะอารมณ์

ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ในการบันทึกสภาวะอารมณ์ด้วยการทำงานศิลปะภาพพิมพ์ นำเสนอความหลากหลายทางอารมณ์ที่เกิดขึ้น ปัจจัยทางเวลาจึงมีส่วนเข้ามาเกี่ยวข้องในการวิจัยนี้ โดยนำลักษณะการทำงานที่ใช้ระยะเวลาเพื่อสร้างเป็นกระบวนการของการวิจัย โดยศึกษาวิธีการทำงานของ Process Art มาเป็นลักษณะของการวิจัย เป็นขั้นตอนการทำงานโดยมีปัจจัยของเวลาเป็นตัวแปรหลักในการสร้างสรรค์ผลงานวิจัยนี้ ทำให้เกิดการต้องทำความเข้าใจต่ออิทธิพลของเวลาที่มีผลต่อการสร้างสรรค์ผลงานที่เกิดจากอารมณ์ในการแสดงออกและรวมถึงการศึกษาผลงานด้านศิลปกรรมเพื่อสร้างเป็นหลักและแนวทางของการสร้างสรรค์ต่อไป

3.1.2 Process Art

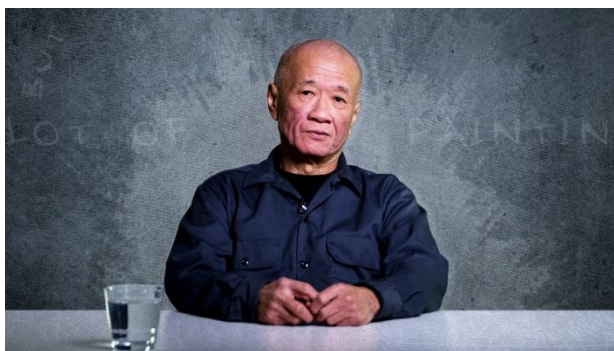
วัตถุประสงค์ของการทำงานวิจัยคือการศึกษาเพื่อหาสัมพันธ์ภาพระหว่าง ความรู้สึก : อารมณ์ ซึ่งเป็นการหาวิธีการทำงานโดยเลือกใช้ การเก็บข้อมูลด้วยการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะใน เทคนิคภาพพิมพ์ ซึ่งเป็นทำงานรูปแบบการเก็บผลงานในแต่ละวันรวมถึงเนื้อหาของอารมณ์แต่ละวัน ผู้วิจัยจึงให้ความสำคัญในเรื่องของกระบวนการและนำเสนอชุดผลงานเพื่อนำมาวิเคราะห์หาผลลัพธ์ โดยเริ่มศึกษาจากวิธีการทำงานรูปแบบ Process Art รวมถึงการศึกษาผลงานทางศิลปกรรมที่ สร้างสรรค์ผลงานในลักษณะนี้ เพื่อหารูปแบบการนำเสนอผลงานวิจัย

การให้ความสำคัญกับ “กระบวนการ” ในการสร้างสรรค์มากกว่า “ผลลัพธ์” รูปแบบ การสร้างงานที่แปรผันไม่คงที่ มีความเคลื่อนไหวมีความเปลี่ยนแปลงตามเหตุการณ์ สถานการณ์ สถานที่ หรือสภาวะตามปัจจัยขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่ต้องการ ทำความเข้าใจหรือตามแนวความคิดที่ศิลปินได้กำหนดเพื่อแสดงให้เห็นถึง ความสำคัญของปัจจัยต่อ โจทย์ที่ได้ตั้งคำถามข้อสังเกต จนไปถึงสามารถแสดงเป็นผลประจักษ์และสามารถนำไปสู่ขั้นตอนให้ เกิดเป็นการวิเคราะห์ไปสู่ผลลัพธ์ในท้ายที่สุด ผลงานด้วยเนื้อหาต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้ผู้วิจัยมีความ สนใจวิธีกระบวนการสร้างรูปแบบงานวิจัยในความเป็น Process Art โดยเริ่มจากการตั้งข้อสังเกตต่อ ปัจจัยทางอารมณ์ที่ความแปรผันตลอดเวลา จึงสร้างการทำงานเป็นการกำหนดระยะเวลา และ แสดงผลในแต่ละวันออกมาจากการสร้างสรรค์ผลงานการทำงานที่เน้นในเรื่องของการแสดงอารมณ์ Abstract Expressionism ที่ถูกนำมา Appropriation สร้างเป็นรูปแบบผลงาน จากนั้นจึงสร้างแสดง ผลงานออกมาเพื่อเปรียบเทียบให้เห็นถึงความแตกต่างของผลงานในแต่ละวัน และนำเนื้อหาทั้งหมด มาแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของผลงานในแต่ละวันได้อย่างชัดเจน

โดยผู้วิจัยได้ศึกษาหาข้อมูลทางศิลปกรรมถึงอิทธิพลต่อการทำงานรูปแบบนี้โดยมี ศิลปินที่ได้ใช้การสร้างสรรค์ชุดผลงานดังกล่าว ซึ่งเป็นแนวทางการนำมาปรับใช้เพื่อสอดคล้องกับ ประเด็นเนื้อหาในการวิจัย

ตัวอย่างการสร้างสรรคผลงานโดยใช้วิธีการสร้างสรรค์แบบ Process Art

3.1.2.1 ศิลปิน Tehching Hsieh “One Year Performance”

ภาพที่ 12 ศิลปิน Tehching Hsieh

ที่มา <https://www.youtube.com/watch?v=Fsf-4UJjTaQ>

ศิลปินชาวไต้หวันอเมริกัน Tehching Hsieh เป็นศิลปินที่มีการดำเนินการทำงานต่ออาชีพเกี่ยวข้องกับการแสดงรอบยาวนานอย่างต่อเนื่อง ศิลปะกลายเป็นเรื่องของวิถีชีวิตที่สมบูรณ์แบบในกิจวัตรประจำวันของเขา เติบโตขึ้นมาในระบอบประชาธิปไตยที่อนุรักษ์นิยมซึ่งยังคงปิดสนิทกับโลกภายนอกและประสบการณ์เร่ร่อนโดยสมัครใจผ่านช่วงเวลาของการอพยพเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายศิลปินพบว่าเสรีภาพเป็นเรื่องน่าชื่นจริง ๆ ชีวิตของเขาสามารถอ่านได้จากการสำรวจความหมายของเสรีภาพและการล่องลอยการชะงักงันและการเคลื่อนไหวและสภาพมนุษย์ที่เป็นสากลอย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น

การแสดงผลงานชุด “One Year Performance ปีต่อปี” การใช้ชีวิตของเขาและการทำงานศิลปะ ศิลปินอธิบายเหตุผลว่าทำไมเขาเลือกรูปแบบที่มีระยะเวลาหนึ่งปีสำหรับผลงานต่อโครงการ: “หนึ่งปีเป็นหน่วยพื้นฐานของวิถีที่เรานับเวลา โลกต้องใช้เวลาหนึ่งปีในการเคลื่อนที่ไปรอบดวงอาทิตย์ เกี่ยวกับการเป็นมนุษย์วิถีการที่เราอธิบายเวลาวิถีที่เราวัดการดำรงอยู่ของเรา”

ภาพที่ 13 ภาพผลงาน Voluntary Isolation โดยศิลปิน Tehching Hsieh

ที่มา <http://moussemagazine.it/tehching-hsieh-simone-menegoi-a-question-of-time-2011/>

ผลงานชุดแรกของโครงการ One Year Performance 1978-1979 (Cage Piece) ใช้เวลาตั้งแต่ 29 กันยายน 1978 - 30 กันยายน 1979 ศิลปินทำการขังตัวเองในกรงไม้ 3.5 x 2.7 x 2.4 เมตร ซึ่งตั้งอยู่ใน Tribeca ของเขา studio loft ในนิวยอร์ก ในระหว่างการทำงาน Hsieh ไม่ได้ รับผิดชอบต่อให้อ่านเขียนฟังวิทยุหรือดูทีวีเพราะกลัวจากการติดต่อกับโลก

ภาพที่ 14 ภาพผลงาน Outdoor Piece โดยศิลปิน Tehching Hsieh

ที่มา <http://moussemagazine.it/tehching-hsieh-simone-menegoi-a-question-of-time-2011/>

ผลงานลำดับที่ 3 "One Year Performance 1981-1982" (Outdoor Piece) Hsieh ใช้เวลาตั้งแต่ 26 กันยายน 1981 จนถึง 26 September 1982 ที่ถนน New York เขาไม่เคยเข้าไปในอาคารหรือที่พักอาศัยอื่น ๆ รวมถึงรถยนต์โดยสารเครื่องบินเรือหรือเต็นท์ เขาตระเวนไปตามถนนในเมืองด้วยกระเป๋าเป้สะพายหลังและถุงนอน ต้องใช้ความอดทนเป็นอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่อากาศชื้นและบังเอิญในช่วงฤดูหนาวที่หนาวที่สุดแห่งหนึ่งของศตวรรษที่ 19 ในนิวยอร์กการแสดงนี้จะนำชีวิตศิลปินไปอีกครั้ง นิตยสาร Mousse รายงานว่า Hsieh กล่าวว่า "ฉัน

รู้สึกหงุดหงิดหลังจากที่ฉันได้ทำ Outdoor Piece เสร็จแล้วและรู้สึกเหมือนเดิมหลังจากขึ้นอื่นเพราะ ความว่างเปล่ารวมทั้งต้องกลับมาใช้ชีวิตตามปกติและจัดการกับความเป็นจริง"

ภาพที่ 15 ภาพผลงาน Outdoor Piece โดยศิลปิน Tehching Hsieh
ที่มา <https://www.skny.com/artists/tehching-hsieh>

ผลงานหนึ่งปี 1983-1984 ชุด ขึ้นเชือก Hsieh ผูกตัวเองกับศิลปิน Linda Montano ด้วยเชือกสองเมตร ศิลปินทั้งสองคนอาศัยอยู่ด้วยกันเป็นเวลาหนึ่งปี โดยการที่ใครจะไปคนอื่นต้องทำตาม พวกเขาต้องอยู่ในห้องเดียวกัน แต่ไม่ได้รับอนุญาตให้แตะต้องกันในช่วงระยะเวลาการแสดง เป็นบทความเงา แสดงถึงความอดทนและความหมายของเสรีภาพ

3.1.2.2 On Kawara: Today series - Date Painting

ภาพที่ 16 ศิลปิน On Kawara
ที่มา <https://www.wikiart.org/en/on-kawara>

ผู้วิจัยได้รับแรงบันดาลใจจากการทำงานของศิลปิน ON KAWARA โดยศิลปินได้สร้างสรรค์ผลงานชุด TODAY SERIES ที่เป็นเหมือนการบันทึก วัน-เวลา ของการสร้างสรรค์ผลงาน โดยผู้วิจัยได้รับแรงบันดาลใจ และ เนื้อหาที่น่าสนใจจากศิลปิน จนนำไปสู่อิทธิพลในการทำผลงานวิจัยชุดนี้โดยเป็นการสร้างผลงานผ่านการระบุวันที่เพื่อเป็นการถ่ายทอดประสบการณ์ของผู้วิจัยให้เกิดขึ้นจากผลงานในหนึ่งวัน ต่อ ผลงานหนึ่งชิ้น โดยเนื้อหาผลงานของศิลปิน ON KAWARA มีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ชีวิต การสร้างสรรค์ผลงาน รวมถึงแนวคิดในการทำงานดังต่อไปนี้

ภาพที่ 17 ผลงาน “MAY 20, 1981”, 1981 โดยศิลปิน On Kawara

ที่มา <https://theconversation.com/on-kawara-silence-at-the-guggenheim-reviewed-37639>

On Kawara ศิลปินญี่ปุ่นที่อาศัยอยู่ในนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา สร้างสรรค์ผลงานลักษณะ Conceptual Art ใช้สื่อ 2 มิติของจิตรกรรมทึบยกในเรื่องของ “เวลา” ที่แสดงถึงภาวะของการมีตัวตนและเป็นการแสดงให้เห็นถึงการมีอยู่ของมนุษย์ โดยใช้รูปแบบของตัวเลขและตัวอักษร วัน เดือน ปี เป็นการบันทึกลงบนระนาบ 2 มิติ โดยใช้จิตรกรรม เดียวเป็นสีพื้นหลัง เช่น สีเทาเข้ม สี ดำ สีแดง สีฟ้า และตัวหนังสือที่ปรากฏเป็นสีขาวบนพื้นสีเดียวในทุก ๆ ชิ้นของผลงาน ผลงาน On Kawara ชุด Today Series – Date Paintings ที่มีงานมากกว่า 2000 กว่าชิ้น ถูกผลิตขึ้นโดยเริ่มต้นตั้งแต่วันที่ 4 มกราคม ค.ศ.1966 ศิลปินสร้างสรรค์ผลงานขึ้นทุก ๆ วัน ถ้าผลงานไม่เสร็จภายในเที่ยงคืนของวันนั้น ๆ ภาพจะถูกทำลายทิ้งอย่างถาวร เพราะศิลปินใช้งานศิลปะเป็นตัวแทนของเรื่องราวภายใน และเป็นการยืนยันของการมีตัวตนของเขาในขณะที่ผลิตผลงาน(ปัจจุบัน) มิติของเวลาถูกวางผ่านกรอบที่ใช้สัญลักษณ์ของตัวเลข และตัวอักษรผ่านจิตรกรรม ที่แสดงถึงภาวะของการมีตัวตนของศิลปินตั้งแต่ขณะทำงานจนถึงเสร็จสิ้น (อดีต) กับภาวะของการมีตัวตนของผู้ชมในขณะที่ชมผลงานซึ่งเป็นช่วงเวลาของปัจจุบัน ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ผลงาน Today Series – Date Paintings ของ On Kawara มีการใช้เรื่องของ “เวลา” ปัจจุบันไปสู่อดีต และอดีตสร้างสานึกถึงเวลาปัจจุบัน หรืออีกนัยหนึ่ง ความเป็นปัจจุบันขณะที่ผู้สร้างกำลังผลิตผลงานดำเนินไปจนถึงการผลิตผล

งานที่เสร็จสมบูรณ์ ทำให้เวลาของผู้สร้างกลายเป็นอดีต และในขณะที่ผู้ชมกำลังชมผลงาน Date Paintings จึงเกิดเวลาของความเป็นปัจจุบันขึ้นมาอีกครั้งและยังเป็นการซ้อนทับเวลาในสำนักของศิลปินที่กล่าวถึงเรื่องของการมีอยู่ของตัวตนในเวลานั้นขณะที่ศิลปินกำลังผลิตผลงาน

ภาพที่ 18 ผลงาน “MAY 20, 1981”, 1981 โดยศิลปิน On Kawara

<https://www.sothebys.com/en/slideshows/revisiting-the-1990s-with-on-kawara>

นิทรรศการทางศิลปะ Consciousness. Meditation. Watcher on the Hills. นำเสนอผลงาน ศิลปินร่วมสมัยชาวญี่ปุ่น On Kawara ซึ่งมีบทบาทและอิทธิพลต่อวงการศิลปะร่วมสมัยอย่างสูง โดยรวบรวมผลงานที่หยิบยืมธรรมชาติของ ภาวะจิตสำนึกของมนุษย์ ประกอบด้วย 100 years of Sundays, Today Series (Date Painting), I am Still Alive และ One Million Years มาจัดแสดง On Kawara ทำงานแนว Conceptual Art ที่วนเวียนเกี่ยวข้องกับเรื่องของ ภาวะการมีตัวตน แสดงให้เห็นถึงการเป็นอยู่ และมีอยู่ของมนุษย์ กลิ่นอายแนวความคิดแบบเซน ถูกถ่ายทอดผ่านงานศิลปะแบบเรียบง่าย คำถามเรื่องชีวิตของมนุษย์ รวมถึงเรื่องของเวลา เกิดขึ้น คล้ายบทสนทนาผ่านทางงานศิลปะระหว่างศิลปินและผู้ชม On Kawara เป็นศิลปินที่ทั่วโลกให้ความสนใจ ผลงานของเขาหมุนเวียนจัดแสดงทั่วโลก ผลงานหลายชุดยังได้รวบรวมจัดแสดงในนิทรรศการศิลปะนานาชาติหลายคราว นิทรรศการ Consciousness. Meditation. Watcher on the Hills. เป็นการจัดร่วมระหว่าง Ikon Gallery เมือง Birmingham ประเทศอังกฤษ และ Le Consortium เมือง Dijon ประเทศฝรั่งเศส โดยเริ่มต้นจัดแสดงที่ Ikon Gallery และ Le Consortium ในปี ค.ศ. 2002

จากนั้น เดินทางจัดแสดงรอบโลกโดยวนตามเข็มนาฬิกาทั้งในยุโรป แล้วจึงเดินทาง มาจัดแสดงในแถบเอเชีย ซึ่งอะแบทส์สตูดิโอ / อะแบทส์คาเฟ่ โดย อาร่า ร่วมจัดแสดงงานในประเทศไทย ก่อนที่จะเดินทางไปยังประเทศสิงคโปร์ จีน และ ญี่ปุ่น แล้วจึงเดินทางไปยัง สหรัฐอเมริกา โดยจะ ปิดนิทรรศการที่ New Museum เมือง New York ประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ. 2006 On Kawara เริ่มพัฒนาแนวทางงานศิลปะของเขาในยุคที่ Conceptual Art กำลังเบิกบานทั้งในยุโรปและสหรัฐอเมริกา งานในช่วงต้นของเขามักจะอิงกับเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ และทำหน้าที่คล้ายภาพถ่ายก่อนเรื่องราวร่วมสมัย เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใน ฮิโรชิมา (Hiroshima) และนาคาซากิ (Nagasaki) ดินแดนบ้านเกิดของเขาถูกถ่ายทอดผ่านภาพความเหินห่างและชิ้นส่วนของร่างกายมนุษย์ที่ไม่สมบูรณ์ในปี 1965 *Vietnam 1965* แม้ภาพที่ให้ความรู้สึกรุนแรงจะถูกแทนที่ด้วยข้อความสั้นๆ ผ่านแบบตัวอักษรและตัวเลขที่เรียบง่าย แต่อย่างไรก็ตามเนื้อหาที่เขานำเสนอยังคงบันทึกเรื่องราวสงครามเวียดนาม เหตุการณ์ร่วมสมัยที่ยากจะลืมเลือน

ภาพที่ 19 ผลงานชุด Today Series – Date Paintings (3) ศิลปิน On Kawara
<https://www.sothebys.com/en/slideshows/revisiting-the-1990s-with-on-kawara>

คาวาระได้สร้าง ผลงาน Today Series ซึ่งเป็นหนึ่งผลงานที่มีชื่อเสียงที่สุดของเขา โดยผลงานนี้จะเกี่ยวข้องกับเรื่องของ วัน-เวลาและสถานที่ เป็นโปรเจกต์ต่อเนื่อง โดยเริ่มต้นเมื่อวันที่ 4 มกราคม ค.ศ. 1966 เป็นงานตลอดช่วงชีวิตของเขา ผลงานนี้มีชื่อเรียกอีกชื่อว่า ‘Date Paintings’

หรือ ‘วันที่วาดภาพรายละเอียดของภาพ เป็นภาพที่ประกอบด้วยวันที่ เดือน และปี โดยวาดด้วย อักษรสีขาวบนพื้นหลังที่ใช้สีเดียว ส่วนมากจะเป็นสีแดง สีฟ้า สีดำหรือสีเทาวันที่ที่ถูกวาดลงบนภาพ จะเป็นภาษาและมีรูปแบบไวยากรณ์ตามรูปแบบการใช้ของประเทศที่เขาอาศัยอยู่ในขณะวาดภาพนั้น ๆ ชิ้นงานของเขามีหลายขนาด ติดตั้งไว้บนผนังเป็นแถวตามแนวนอน

Kawara ใส่ใจกับผลงานแต่ละชิ้นของเขาเป็นอย่างมาก ตัวอักษรบนภาพถูกวาดขึ้น ด้วยมือโดยผ่านการคำนวณและจัดรูปแบบมาอย่างดีในช่วงแรก คาวาระปฏิบัติรูปแบบการเขียนที่เป็นลายมือ เขาเลือกใช้ตัวอักษรที่เป็นฟอนท์ ซึ่งเป็นแบบแผนมากกว่า คาวาระมีความตั้งใจในงานแต่ละชิ้นมาก ถ้าหากว่าเขาไม่สามารถวาดภาพวันที่เสร็จภายในวันนั้น ๆ ภาพจะถูกทำลายทิ้งทันที Kawaravาดภาพเป็นจำนวน 63-241 ภาพในแต่ละปี คาวาระได้วาดภาพ Date Paintings ในแต่ละประเทศมากกว่า 112 ประเทศทั่วโลก นับเป็นผลงานที่มีความยาวนานเป็นอย่างมาก

นับจากปี 1966 หลังจากที่ On Kawara เริ่มผลงานชุด *Today series - Date Painting* (1966-) แม้ว่างานในชุดนี้จะยังคงอ้างอิงถึงวัน เดือน ปีที่ผลงานผลิต แต่ดูเหมือนว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันนั้น ๆ จะไม่ใช่เนื้อหาที่แท้จริงที่ต้องการนำเสนอ แทนที่จะมุ่งเสนอเรื่องราวที่เกิดขึ้นรอบตัวอย่างที่เห็นในงานช่วงต้น เขาก็ใช้งานศิลปะเป็นตัวแทน เสนอเรื่องราวภายใน ภาวะการเป็นอยู่ การมีตัวตนของเขาขณะผลิตผลงาน *Date Painting* เป็นการเสนอแนวคิดที่ไม่สามารถจับต้องได้ผ่านวัตถุรูปธรรม การรับรู้ภาวะการมีตัวตนของศิลปินถูกถ่ายทอดผ่านภาพเขียน ความแตกต่างของมิติเวลาถูกวางกรอบผ่านสัญลักษณ์ (ตัวอักษรและตัวเลข) แสดงภาวะการมีตัวตนของศิลปินในขณะนั้น (อดีต) กับภาวะการมีตัวตนของผู้ชมในขณะชมผลงาน (ปัจจุบัน) *Today Series (Date Painting)*: เป็นการเสนอผลงานในรูปแบบที่เรียบง่าย แสดงรายละเอียดของวันที่ ผลงานถูกผลิตผลงานจำนวน 37 ชิ้นถูกเลือกมาจัดแสดงในนิทรรศการครั้งนี้จากผลงานมากกว่า 2000 ชิ้นที่ศิลปินเขียนขึ้นนับจากปี 1966 ทุกงานทำขึ้นในวันอาทิตย์ ถ้างานไม่เสร็จสมบูรณ์ภายในเที่ยงคืนของวัน ศิลปินจะทำลายงานนั้นทิ้ง *I am still alive* (1969 -) อีกหนึ่งผลงานชุดที่ On Kawara หยิบยกเรื่องราวของเวลา และภาวะจิตสำนึกของการมีตัวตนอยู่ เขาเริ่มผลิตผลงานชุดนี้ ในช่วงปลายทศวรรษ 60 การเลือกเอาวิธีการสื่อสารทางโทรเลขมาเป็นสื่อในการแสดงผลงานศิลปะ การส่งผ่านข้อความ “I am still alive.” ไปยังเพื่อนและผู้ร่วมงานครั้งแล้วครั้งเล่า ชี้ชัดถึงการมีตัวตน และการมีชีวิตอยู่เขาในขณะที่เขียนและส่งโทรเลข เช่นเดียวกับผู้รับที่อ่านข้อความจากโทรเลข และผู้ชมที่ยังมีชีวิตและสามารถรับรู้ถึงภาวะการมีตัวตน ‘ ของตนเอง ‘ ในขณะที่รับรู้ข้อความ “ฉันยังคงมีชีวิตอยู่”

One Million Years-past (1970-71) และ *One Million Years -future* (1980) นับเป็นผลงานที่ On Kawara ทำขึ้นภายหลังผลงานทั้งสองชุดที่ได้กล่าวมาแล้ว อย่างไรก็ตาม *One Million Years-past* และ *One Million Years -future* ศิลปินได้ปิดกระบวนการผลิตงานศิลปะภายใต้กรอบเวลา ในขณะที่ผลงานอื่นยังคงผลิตอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ในงานชุดนี้ On Kawara ดึงเอาเรื่องของเวลาโยงใยถึงช่วงชีวิตของมนุษยชาติ ปีนับพันล้านปีถูกจัดเรียงในหน้าของหนังสือ ชีวิตหลายชีวิตที่เกิดขึ้นแล้วดับสูญในอดีตความเหมือนที่แตกต่างเพียงช่วงช่วงเวลา และอีกหลายชีวิตที่จะเกิดมามีตัวตนอยู่ในอนาคต จนถึงวาระสุดท้าย

3.1.2.3 คามิน เลิศชัยประเสริฐ: “นั่ง (เงิน) 2547-2549” ประติมากรรมกระดาษจากเศษธนบัตร

ภาพที่ 20 ศิลปินคามิน เลิศชัยประเสริฐ
ที่มา <https://readthecloud.co/art-for-air-chiang-mai/>

คามิน เลิศชัยประเสริฐ สร้างสรรค์ผลงานโดยกำหนดขอบเขตระยะเวลา 1 ปี เป็นกรอบของการทำงาน นับตั้งแต่งานชุด “เวลาและประสบการณ์” ซึ่งทำขึ้นในปี พ.ศ. 2533 (ปี ค.ศ. 1990) ขณะกำลังศึกษาต่ออยู่ที่นิวยอร์ก และนำมาจัดแสดงย้อนหลังในอีก 10 ปีให้หลัง คือปี พ.ศ. 2543 งานชุดนั้นเป็นการค้นหาความหมายของชีวิตและศิลปะ ด้วยการละเลงสีลงบนกรอบผ้าใบขนาดเท่ากันทุกวัน พร้อมกับเขียนตัวเลขไทยกำกับลำดับ ตั้งแต่วันที่ 1 จนถึง 365 และยังนำสีที่เหลือ

ในแต่ละวันมาพิมพ์ฝาเท้าประทับลงบนกระดาษ พร้อมกับเขียนตัวเลขไทยกำกับลำดับวันเช่นกัน ผลสำเร็จทั้งหมดคือภาพสะท้อนตัวตนของเขาในช่วงเวลาหนึ่ง

ต่อมาคามินใช้ระยะเวลา 1 ปีเป็นเงื่อนไขในการสร้างงานอีกหลายครั้ง อย่างงานชุด “ปัญหา ปัญญา” (ปี พ.ศ. 2536-2538) เขานำหนังสือพิมพ์ในแต่ละวันมาทำประติมากรรมกระดาษขนาดเล็ก เป็นรูปอุปมาอุปไมยจากการใช้ “ปัญญา” ขบคิดถึง “ปัญหา” ในวันนั้น ๆ ทั้งปัญหาสังคม และปัญหาส่วนตัว จนครบ 365 วัน หรืองานชุด “ธรรมดา-ธรรมชาติ” (ปี พ.ศ. 2538) ใช้วิธีการวาดเส้นด้วยดินสอดำบนกระดาษเป็นตัวอักษรและภาพ บันทึกความคิดจากการพิจารณาชีวิตในแต่ละวันด้วยหลักธรรมของพุทธศาสนา

จนมาถึงงานชุด “นั่ง (เงิน)” และ “ชีวิตทุกวัน” เขาก็ยังคงใช้งานวาดเส้นบันทึกความคิดและประสบการณ์ของแต่ละวันใน 1 ปีมาเป็นภาพร่าง สำหรับสร้างงานประติมากรรมกระดาษจากเศษธนบัตรที่ป่นทิ้งแล้ว และงานประติมากรรมแกะสลักไม้จากต้นลำไยแก่ที่ล้มอยู่ในสวนของเขา สำนึกเรื่องเวลาในงานของคามินอาจเริ่มจากการเป็นแค่อุปมาในการทำงาน เหมือนขอบเขตของกรอบภาพ แต่ต่อมาเวลาก็กลายเป็นวัตถุทางศิลปะในงานของเขา ความงามไม่ได้อยู่ที่ตัวงานแต่ละชิ้นเท่านั้น แต่ความงามคือทั้งหมดของความเพียรพยายามทำงานอย่างต่อเนื่องทุกวันๆ จนครบปีที่กำหนด และเมื่อเขาหันมาสนใจหลักธรรมทางศาสนา เวลาในงานของเขาก็มีน้ำหนักของปรัชญาและธรรมะมากขึ้น เวลาและการทำงานกลายเป็นเสมือนร่องรอยในการดำรงอยู่ของเขาชั่วขณะหนึ่ง แม้จะใช้เวลา 1 ปีเหมือนกัน งานแต่ละชุดของคามินก็มีความต่างและความต่อเนื่องที่หลากหลายในรายละเอียด ตามอุปนิสัยที่ไม่เคยหยุดนิ่งของเขา ซึ่งแสดงให้เห็นตั้งแต่ครั้งยังเป็นศิลปินรุ่นเยาว์

ภาพที่ 21 ผลงานประติมากรรมชุด “นั่ง (เงิน)” ศิลปินคามิน เลิศชัยประเสริฐ
ที่มา <https://cultandtrace.blogspot.com/2008/03/blog-post.html>

งานชุด “นั่ง (เงิน)” และ “ชีวิตทุกวัน” ของคามิน เป็นผลจากการปฏิบัติอย่างจริงจัง ๓ ระยะเวลาหนึ่ง ทั้งชีวิต ศิลปะ และธรรมะ การซื่อสัตย์ต่อความรู้สึกของตัวเองของศิลปินทำให้ความจริง บางด้านปรากฏออกมาเป็นน้ำเสียงเสียดสีเหน็บแนม เพราะชีวิตไม่ได้สมบูรณ์แบบ แต่ยังมีตำหนิที่น่าขำ ศิลปะก็ไม่ได้สูงส่งเลิศเลอ แต่ยังมีควมน่าสงสัยในคุณค่าบางประการ หรือแม้แต่ธรรมะที่ว่าดีงามก็ อาจจะต้องพลิกกลับไปกลับมาหลายตลบ เพื่อเข้าถึงความดีงามที่แท้จริง มิใช่เพียงเปลือกนอก งานทั้งสองชุดแตกตัวมาจากงานวาดเส้นที่เขาทำขึ้นทุกวัน จนครบ 1 ปี หรือ 365 วัน เป็นภาพคนนั่งสมาธิ เหมือนกันทั้งหมด และตัดทอนรูปทรงให้เรียบง่ายบริสุทธิ์จนคล้ายศิลปะพื้นบ้าน (Folk Art) รายละเอียดของแต่ละภาพแตกต่างกันไปตามหัวข้อที่ศิลปินพึงพิจารณาเป็นอารมณ์ จนเห็นแจ้งตามความเป็นจริงในขณะนั้น ๆ มองผิวเผินจะคล้ายพระพุทธรูปปางต่าง ๆ แต่โดยรวมถือเป็นศิลปะ ประเภทปริศนาธรรม นำธรรมะมาพิจารณาชีวิตและสังคมที่ยังเวียนว่ายอยู่ในวังวนของความทุกข์ นานาประการวัสดุและวิธีการที่ต่างกันในการทประติมากรรมขนาดเล็กทั้ง 2 ชุดให้ผลทางสุนทรียะที่ต่างกันด้วย ประติมากรรมกระดาดจากเศษธนบัตรในงานชุด “นั่ง (เงิน)” ให้ความรู้สึกเชิงยั่วแย่งมากกว่า แม้ในอดีตประติมากรรมทางศาสนาจะนิยมสร้างขึ้นจากสิ่งมีค่า อย่างโลหะ หินหายาก อัญมณี หรือแม้แต่ทองคำ และปัจจุบัน สิ่งที่มีค่าก็คือเงิน แต่การนำเอาเศษเงินจริง ๆ มาทำประติมากรรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการพิจารณาชีวิตด้วยธรรมะ ชวนให้คิดไปได้หลายทาง ทั้งในเชิงให้ค่า เยาะหยัน หรือปลงเสียแล้วขณะที่ประติมากรรมแกะสลักไม้ในงานชุด “ชีวิตทุกวัน” ยังเน้นความงามของน้ำพิกน้ำแรงในการทำงานแต่ละวันอย่างต่อเนื่อง อาจเพราะกระบวนการแกะสลักไม้ดูเหมือนจะต้องใช้แรงและความเพียรมากกว่า ศิลปินนำภาพวาดเส้นมาจัดแสดงรอบห้อง แสดงงาน พร้อมกับประติมากรรมวางเรียงกันเป็นกลุ่มอยู่ตรงกลาง เหมือนต้องการแสดงให้เห็นถึงการแปรรูปจากงานวาดเส้นมาเป็นประติมากรรม ช่องว่างระหว่างนั้นล้วนต้องใช้เวลาและการกระทำ ซึ่งเป็นส่วนที่คนดูมองไม่เห็นแต่รู้สึกถึง

สำนึกเรื่องเวลาของคามินจึงมีความเข้มข้นหนักแน่นขึ้นอีก ด้วยความหมายที่เต็มเปี่ยม ทั้งในการทำงานศิลปะ การใช้ชีวิต และการปฏิบัติธรรม รูปแบบงานของเขาก็มีความสมบูรณ์ลงตัวขึ้นด้วย แม้ยังไม่ถึงอุปนิสัยคิดมากและชอบทดลองอย่างไม่หยุดนิ่งเหมือนเคย ดังนั้นจึงถือเป็นตัวอย่างหนึ่งอันน่าชื่นชมของคนทำงานที่สมควรจะได้รับรู้ร่วมกันมากกว่าที่เป็นมา

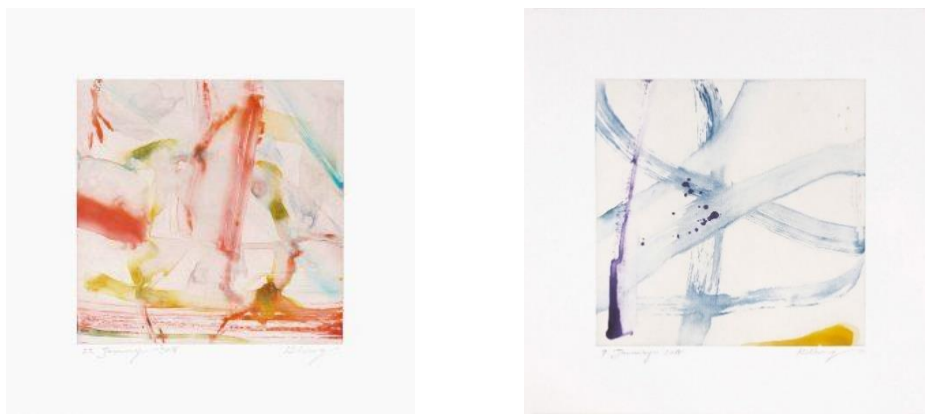
3.1.2.4 กิติก้อง ติลกวัฒน์โนทัย : Gregerion

ภาพที่ 22 นิทรรศการ Gregerion ศิลปินกิติก้อง ติลกวัฒน์โนทัย

ที่มา <https://www.sac.gallery/articles/gregorian-exhibition-a-review-by-suphita-charoenwattanamongkhoh/>

ในปี ค.ศ. 1582 เริ่มมีการปรับใช้ปฏิทิน Gregorian calendar ครั้งแรก โดยเปลี่ยนจากปฏิทินจูเลียน (Julian calendar) ที่ทำให้วันเวลาคลาดเคลื่อน พระสันตะปาปาเกรกอรีที่ 13 ได้แก้ปัญหาดังกล่าวด้วยการตัดวันทิ้ง 10 วัน หลังวันที่ 4 ตุลาคม ในปี ค.ศ. 1582 จึงกลายเป็นวันที่ 15 ตุลาคม ค.ศ. 1582 ในปีนั้นจึงมีวันหยุดไป 10 วัน แม้จะมีความปั่นป่วนในบ้านเมืองจากวันที่หายไป แต่ความเป็นจริง “เวลา” นั้นยังอยู่เท่าเดิมและยังคงดำเนินไปเช่นที่เป็นมา นิทรรศการ Gregerion โดย กิติก้อง ติลกวัฒน์โนทัย ชวนให้นึกถึงเหตุการณ์ในปี ค.ศ. 1582 เมื่อภาพพิมพ์ Monoprint จากสีน้ำกลายเป็นอุปมาของการทำบันทึกในทุก ๆ วัน ตั้งแต่เริ่มต้นปี ค.ศ. 2018 ภาพพิมพ์แต่ละชิ้นได้รับการจัดวางแบบปฏิทิน ถูกทำเป็นบันทึกจากเหตุการณ์ ความรู้สึก ความคิดในแต่ละวัน และขาดหายไปในวัน ผลงานเหล่านี้เป็นตัวแทนวันเวลาในรูปแบบของงานศิลปะ เป็นปฏิทินของชีวิตที่ดำเนินคู่ขนานไปกับปฏิทินที่เรายึดถือกันปกติทุกวัน

ภาพที่ 23 ผลงาน กิติก้อง ตีลกวัดโนทัย : Gregerion

ที่มา <https://www.sac.gallery/articles/gregorian-exhibition-a-review-by-suphita-charoenwattanamongkhoh/>

ในฐานะศิลปินนามธรรมผู้นำเสนอศิลปะแปรงอันรวดเร็วฉับพลันผ่านเทคนิคภาพพิมพ์และจิตรกรรม ศิลปินสร้างสรรค์ผลงานชุดพิเศษนี้จากการทดลองจนตกผลึกเพื่อทุกรายละเอียดของเส้นสี Monoprint คือเทคนิคภาพพิมพ์พื้นฐานที่เรียบง่าย แต่กลับมีความละเอียดในกระบวนการอย่างมาก และที่สำคัญคือเป็นเทคนิคที่ไม่สามารถผลิตซ้ำได้ ผลงานชุดนี้จึงเป็นภาพพิมพ์ที่มีเอกลักษณ์ ร่องรอยของคราบสีที่เต็มไปด้วยความสดและความฉับพลัน รวากับปฏิทินแห่งกาลเวลาและความทรงจำ เป็นการค้นหาจังหวะชีวิตและสร้างจุดหมายทางเวลาของตัวเองขึ้นมา ชวนให้รู้สึกถึงความเปราะบางของแต่ละบุคคล มีวันที่หายไป และมีวันที่เติมเพิ่มเข้ามาตามรูปแบบการใช้ชีวิตในช่วงเวลานั้น ๆ เหมือนกับกฎของฟิสิกส์ที่ว่า เวลาไม่ได้เป็นสิ่งแน่นอน แต่เวลาเป็นไปตามสัมพันธภาพ

3.2 รูปแบบการทำงานและวิธีการสร้างสรรค์

การศึกษาการหาข้อมูลอ้างอิงจากตัวแปรของสภาวะอารมณ์ ความหลากหลายของสภาวะอารมณ์ที่เกิดขึ้นเป็นปัจจัยในการกำหนดทิศทางของการสร้างสรรค์ อารมณ์ที่เกิดขึ้นเป็นปัจจัยที่กำหนดทิศทางรูปแบบของผลงาน ผู้วิจัยจำเป็นต้องทำความเข้าใจในเรื่องของการหาข้อมูลทางศิลปกรรมเพื่อค้นหารูปแบบการทำงานเพื่อสามารถตอบสนองสภาวะอารมณ์ได้อย่างดีที่สุดเพื่อแสดงถึงผลลัพธ์ของการสร้างสรรค์ โดยนำเนื้อหาต่าง ๆ มาวิเคราะห์และหารูปแบบในการทำงาน ดังนี้

3.2.1 ศิลปะกับการแสดงออกทางอารมณ์: Art & Emotional Expression

ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะด้านทัศนศิลป์ (Visual Arts) กล่าวได้ว่ามีลู่ทางวิธีการและกรรมวิธีการสร้างสรรค์ผลงานที่หลากหลาย ลักษณะ เช่น การวาดเส้น (Drawing) การระบายสี (Painting) การปั้น (Sculpture) การหล่อ การแกะสลัก ฯลฯ วิธีการต่าง ๆ เหล่านี้คือ ลู่ทางแห่งการนำเสนอผลงาน (presentation) ที่ศิลปินหรือผู้สร้างงานศิลปะใช้เป็นสื่อกลาง (Medium) แห่งการแสดงออกทางความคิดที่ต้องการ โดยที่มีแรงบันดาลใจ หรือจุดมุ่งหมายอะไรบางอย่าง ผลักดันให้ผู้สร้างผลงานนั้น เกิดพฤติกรรม แห่งการจัดทำหรือที่เรียกว่า "การสร้างสรรค์ผลงาน" นั้น ผู้สร้างงานแต่ละคนก็ย่อมมีวิธีการที่ค่อนข้างเป็นส่วนตัวมาก (Individuality) เพราะผู้สร้างต้องการ สร้างงานในสิ่งที่ตนเองต้องการ ดังนั้นการสร้างสรรค์จึงเป็นกระบวนการทำงานที่ต้องมีการ ดัดแปลงแก้ไขปัญหากันอย่างต่อเนื่อง เมื่อใดที่ผู้สร้างงานเกิดความพึงพอใจ หรือรู้สึกว่าเป็น การเพียงพอแล้ว เมื่อนั้น การทำงานจึงจะสิ้นสุด คือได้ผลงานที่สำเร็จออกมา การทำงานด้านศิลปะ จึงจัดได้ว่า เป็นกระบวนการทำงานที่ต้อง เกี่ยวข้องกับปัจจัยหรือองค์ประกอบต่าง ๆ มากมายหลาย ด้าน ที่ผู้สร้างงานจะต้องบูรณาการ (Integrated) ปัจจัยเหล่านั้นมาใช้อย่างชาญฉลาดและเหมาะสม แต่ไม่ว่าผู้สร้างงานจะต้องเกี่ยวข้องกับปัจจัยหลายๆ อย่างที่อาจจะแตกต่างกันออกไปตามสถานการณ์ เหตุการณ์ หรือสิ่งอื่นใดก็ตาม สิ่งหนึ่งที่ผู้สร้าง งานศิลปะได้เกี่ยวข้องกับโดยตรงทั่วกัน ก็คือสภาวะอารมณ์ ของอารมณ์ (Emotional) ที่เกิดขึ้นในจิตใจผู้สร้างงานแต่ละคนในขณะเวลาที่ทำงาน อยู่นั่นเอง อารมณ์ (Emotion) มักเป็นส่วนประกอบอันหนึ่งในกระบวนการทำงาน ทางศิลปะที่นับว่าสำคัญและเป็นของคู่กันกับศิลปะ ดังเช่นคำกล่าวที่ว่า " ศิลปะคือการแสดงออกซึ่งอารมณ์ " ซึ่งอาจจะมี ความหมายเป็น 2 นัยก็ได้คือ เป็นการใช้ผลงานทางศิลปะเป็นสื่อแสดงความหมายแทน

ความรู้สึกความประทับใจบางอย่างของตัวผู้สร้างงานหรือศิลปินให้ปรากฏออกมาเป็น รูปร่าง-รูปทรงในลักษณะถ่ายโยง (Release) ความรู้สึกนึกคิดที่เป็นนามธรรมในจิตใจให้ออกมาเป็น รูปร่าง รูปทรง ทางรูปธรรมที่สามารถรับรู้และมองเห็นได้ในการถ่ายโยงส่วนนี้เป็นเรื่องส่วนตัวของผู้สร้างงานที่ต้องการแสดงออกมา (Express) ให้เห็นเป็นรูปธรรม ส่วนอีกนัยหนึ่งนั้นเป็นผลจากการที่มีผลงาน สำเร็จออกมา แล้วผลงานอันนี้ก็ยิ่งปลุกเร้า (Evoke) หรือแสดงออก (Express) สู่ผู้ชม (Observer) ได้อีกซึ่งผู้ดูอาจจะได้รับ สนุกหรือรส หรือปรากฏเห็นความงามเช่นเดียวกับผู้สร้างงานก็เป็นได้ดังเช่นในตัวอย่างงาน จิตรกรรมภาพ ดอกไม้ของผู้เขียนข้างล่างนี้

ในผลงานภาพเขียนสีน้ำมันภาพดอกไม้เป็นการแสดงออกในความประทับใจเรื่อง ของดอกไม้ที่ต้องการสื่อแสดงออกมา ด้วยการใช้สี, รูปร่าง, เส้นแสดงเนื้อหาเรื่องราวของความประทับใจ

เกี่ยวกับสีของดอกไม้ รูปร่างของดอกไม้ ภาพที่ปรากฏก็คือผลของการทำงานที่ผสมสัมพันธ์กับอารมณ์ ความรู้สึก ความประทับใจที่มีอยู่ภายในที่ได้แสดงออกมา และเชื่อว่าภาพนี้คงจะสร้างความรู้สึก และการรับรู้ให้เกิดที่ขึ้นในผู้ดูได้เช่นกัน

3.2.2 ศึกษาผลงานศิลปกรรมที่ตอบสนองสภาวะอารมณ์

3.2.2.1 Abstract expressionism

ศิลปะรูปแบบ Abstract Expressionism เป็นรูปแบบผลงานที่ได้นำการเข้าถึงสภาวะอารมณ์ ความรู้สึก จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาทั้งรายละเอียดของเนื้อหาและวิเคราะห์ถึงรูปแบบของผลงานที่ปรากฏออกมาในแต่ละชิ้น จากการศึกษาผลงานศิลปกรรมในรูปแบบ Abstract Expressionism ทำให้ผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจถึงการสร้างผลงานที่เกิดมาจากสภาวะอารมณ์ของศิลปินรวมถึงนำรูปแบบของศิลปกรรมนี้ จึงมีความต้องการนำกระบวนการสร้างผลงานในลักษณะนี้มาใช้เป็นการถ่ายทอดเนื้อหาของอารมณ์ในแต่ละวันด้วยวิธีการ Appropriation เพื่อสร้างสรรค์ผลงานของการวิจัย โดยมีเนื้อหาทางศิลปกรรมดังนี้

“Abstract Expressionism” มีที่มาเริ่มต้นจากหลังกระแสความเคลื่อนไหวทางศิลปะแบบโซเซี่ยลเรียลลิสม์ในอเมริกาเสื่อมความนิยมลง กระแสความเคลื่อนไหวทางศิลปะอีกขบวนการหนึ่งก็คือกำเนิดขึ้น มีชื่อเรียกว่า Abstract Expressionism (แอบสแตรกต์เอ็กซ์เพรสชันนิสม์) เป็นกระแสเคลื่อนไหวทางศิลปะที่ถือกำเนิดขึ้นในนิวยอร์กช่วงปี 1940-1950 ได้รับอิทธิพลจากกระแสศิลปะนามธรรม (Abstract) ในการแสดงออกของอารมณ์ความรู้สึกผ่านการทำงานศิลปะที่ไม่ยึดติดกับความเป็นจริง เน้นการสำแดงความเคลื่อนไหวแบบฉับพลันและรุนแรงตามสัญชาตญาณของศิลปะเอ็กซ์เพรสชันนิสม์ (Expressionism) รวมถึงใช้ประโยชน์จากการทำงานโดยอัตโนมัติของจิตไร้สำนึก โดยในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ในปี 1930 เหล่าศิลปินหัวหอกของกลุ่มหัวก้าวหน้าหรือ อาร์อิงการ์ดจากยุโรป ต่างลี้ภัยสงครามมายังสหรัฐอเมริกา ทำให้ศิลปินอเมริกันได้รับอิทธิพลทางความคิดจากศิลปินเหล่านั้นอย่างมาก และนำมาปรับเปลี่ยนสไตล์ให้เข้ากับอารมณ์ความรู้สึกยุคหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ที่อเมริกาเพิ่งบอบช้ำจากความล้มเหลวทางเศรษฐกิจและการถูกโดดเดี่ยวทางวัฒนธรรม

นักวิจารณ์ผู้ทรงอิทธิพลที่สนับสนุนศิลปะแบบ แอบสแตรกต์ เอ็กซ์เพรสชันนิสม์อย่างแข็งขันสองคน ฮาโรลด์ โรเซนเบิร์ก (Harold Rosenberg) และ คลีเมนต์ กรีนเบิร์ก (Clement Greenberg) เคยให้ศัพท์อื่น ๆ เอาไว้เรียกงานในแนวเดียวกันนี้ว่า แอ็คชัน เพนติ้ง (Action

painting) และ อเมริกัน สไตล์ เพนติ้ง (American-style painting) แต่ในที่สุดคำว่า แอ็บสแตรค เอ็กซ์เพรสชันนิสม์ ก็เป็นคำที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในอเมริกา ส่วนในยุโรปจะมีการใช้คำว่า อาร์ต อินฟอร์เมล (Art Informal)

สำหรับ แอ็บสแตรค เอ็กซ์เพรสชันนิสม์ แล้ว ศิลปินมีส่วนร่วมที่เชื่อมกันในเรื่องของ “ทัศนคติ” มากกว่าจะเหมือนในเรื่องของ “รูปแบบ” ตัวอย่างเช่น ผลงานที่เกิดจากการหยอด การหยดสีของ แจ็คสัน พอลล็อก (Jackson Pollock) มีอะไรที่คล้ายกับพื้นสีอันกว้างใหญ่ของ มาร์ค รอธโก (Mark Rothko) น้อยมาก ศิลปินกลุ่มนี้จะมีลักษณะคล้ายกันทางการแสดงออกทาง อารมณ์และกายภาพ วิธีคิด วิธีทำงานและแนวทางแบบนี้ ตรงกันข้ามกันอย่างมากกับแนวศิลปกรรม โซเชียล เรียลลิสม์ (Social Realism) ที่ทำกันแพร่หลายในทศวรรษ 1930 แนวงานแบบ แอ็บสแตรค เอ็กซ์เพรสชันนิสม์ คืออีกตัวอย่างอันสุดขั้วของแนวคิดแบบ สมัยใหม่ (modernism) ที่เน้นความเป็น ต้นแบบต้นฉบับ ความเป็นปัจเจกเฉพาะตัวของศิลปิน การทำงานโดยแทบไม่อ้างอิงถึงสรรพสิ่งใด ๆ ในโลก แต่จะมุ่งไปที่การแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกที่สดฉับพลัน ผ่านสีเส้นและฝีแปรง

ภาพที่ 24 ศิลปิน Jackson Pollock

ที่มา <https://tha.mainstreetartisans.com/4111391-pollock-jackson-paintings-in-the-style-of-pouring-technology>

ศิลปิน Abstract Expressionism ได้รับการยอมรับในฐานะผู้บุกเบิกงานศิลปะแบบหัวก้าวหน้าของอเมริกาอย่างแท้จริง ผลงานของพวกเขาได้รับการยกย่องว่าเต็มเปี่ยมไปด้วยจิตวิญญาณแบบอเมริกัน ด้วยขนาดของผลงานอันใหญ่โตเต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้สึกอันท่วมท้นล้นหลั่งและการแสดงออกอันห้าวหาญรุนแรงจากจิตวิญญาณแห่งเสรีภาพของปัจเจกชน ถึงแม้ว่า Abstract Expressionism จะได้รับการบันทึกเอาไว้ในประวัติศาสตร์ว่าเป็นกระแสศิลปะที่ถือครองโดยศิลปินเพศชายเสียเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็มีศิลปินเพศหญิงหลายคนที่มีบทบาทโดดเด่นและได้รับการยอมรับในฐานะสมาชิกคนสำคัญผู้มีส่วนผลักดันกระแสเคลื่อนไหวทางศิลปะแนวนี้ให้ขับเคลื่อนไปอย่างมาก

ประเภทแรกคือ Action Painting เป็นชื่อที่บัญญัติโดยนักประวัติศาสตร์ศิลปะและภัณฑารักษ์ชื่อดังอย่าง แฮโรลด์ โรเซนเบิร์ก (Harold Rosenberg) ในปี 1952 โดยนิยามการทำงานจิตรกรรมที่ใช้วิธีการวาดภาพที่แตกต่างจากการจับพู่กันวาดภาพตามปกติ หากแต่ใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายแทบทุกส่วน ไม่ว่าจะเป็น แขน ไหล่ ขา ฯลฯ สำแดงท่วงท่าในการใช้สีสร้างภาพให้ปรากฏขึ้นมา ศิลปินที่โด่งดังในแนวทางนี้ ก็มี แจ็กสัน พอลล็อก (Jackson Pollock) ฟรานซ์ ไคลน์ (Franz Kline) ฟิลลิป กัสตัน (Philip Guston) ลี แครสเนอร์ (Lee Krasner) และ วิลเลียม เดอ คู닝 (Willem de Kooning) เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ศิลปินอย่าง แจ็กสัน พอลล็อก ผู้เป็นที่รู้จักอย่างโดดเด่นในการวาดภาพด้วยการวางผืนผ้าใบลงบนพื้นแล้วเอียงอย่างร่างกายไปรอบ ๆ ดวิด สะบัด สาด เทสี จากกระป๋องสีทาบ้าน ลงบนผืนผ้าใบ จนกลายเป็นภาพวาดอันเลื่องชื่อ ด้วยวิธีการเช่นนี้ ศิลปินเหล่านี้เชื่อว่า มันจะเป็นหนทางถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกและแรงกระตุ้นภายในได้อย่างตรงไปตรงมาที่สุด

Action Painting: ค.ศ. 1947 แจ็กสัน พอลล็อก ได้พัฒนาเทคนิคการวาดภาพขึ้นใหม่ที่เรียกว่า "กัมมันตจิตรกรรม" (action painting) โดยได้รับการช่วยเหลือจากลี แครสเนอร์ ภรรยาของเขา เทคนิคที่ว่านี้ใช้วิธีการหยดสีลงบนผืนผ้าใบที่วางอยู่บนพื้นหรืออาจใช้สีจากกระป๋องโดยตรง พอลล็อกสร้างงานอย่างเป็นตัวของตัวเองสูงและมีลักษณะด้นสด (improvise) วิธีหนึ่งของเขาที่มีชื่อเสียงมากคือ การเต้นรำไปรอบ ๆ ผืนผ้าใบแล้วหยดสีลงไป โดยการท่าเช่นนี้เขาอ้างว่าเป็นการกระตุ้นสิ่งที่อยู่ภายในของเขา (inner) ลงไปสู่ผืนผ้าใบด้วยตรง ซึ่งเป็นรูปแบบของภาพวาดอัตโนมัติหรือจิตใต้สำนึก พอลล็อกได้ทำลายขนบของศิลปะอเมริกันลง เขามุ่งประเด็นทั้งหมดไปที่สิ่งที่เป็นนามธรรมด้วยงานที่มีขนาดใหญ่และการกลวิธีในการสร้างรูปลักษณ์ได้กลายมาเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด

สำหรับลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม ความจริงของภาพวาดนั้นตรงไปตรงมา และเป็นการแสดงออกอย่างรวดเร็ว ด้วยวิธีการของศิลปินที่ถ่ายทอดแรงกระตุ้นภายในของเขาออกมา ภาพวาดกลายเป็นเหตุการณ์ (event) ละคร (drama) ของการเปิดเผยตัวเอง นี่เป็นแนวคิดของ กัมมันตจิตรกรรม แม้ว่าวิลเลิม เดอ โกนิง จะอยู่ในกลุ่มเดียวกับพอลล็อก แต่งานของเขานั้นแตกต่างออกไป ทั้งในด้านเทคนิคและสุนทรียศาสตร์ ในงานชุด Women series of six paintings ช่วงปี ค.ศ. 1950-1953 เขาวาดภาพหญิงสาวที่มีความสูงขนาดสามในสี่ นี่เป็นงานที่เป็นรูปเป็นร่าง แต่ในขณะเดียวกันเขาก็ยังสร้างงานในรูปแบบนามธรรมด้วย อย่างไรก็ตามเขามีความเชื่อที่แรงกล้าเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ภายในของศิลปินเช่นเดียวกับพอลล็อก และอารมณ์ความรู้สึกบางอย่างนั้นก็สามารถถูกอ่านได้ โดยผู้ชม ศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมที่อยู่ในกลุ่มกัมมันตจิตรกรรม (Action painting) มักอาศัยวิธีการที่เรียกว่า "ภาวะอัตโนมัติ" (automatism) ในการสร้างงาน ภาวะอัตโนมัติได้ปลดปล่อยจินตนาการของศิลปิน ทำให้เขาสามารถค้นหาภาวะความเป็นสากลจักรวาลภายในตัวเขาซึ่งซ่อนอยู่ภายในจิตใต้สำนึกได้อย่างอิสระ นอกจากนี้ยังทำให้ศิลปินสามารถแสดงออกได้ด้วยพลังกล้าเสี่ยงกล้าทดลองด้วยวิธีการที่ไม่มีขอบเขตจำกัด ทำให้เกิดรูปทรงที่มีพลังเคลื่อนไหว ก่อให้เกิดการให้น้ำหนักต่อวิธีการวาดภาพมากกว่าเดิม และที่สำคัญคือทำให้เกิดการค้นพบภาษาใหม่ในการแสดงออกที่เป็นต้นแบบไม่ซ้ำใคร นักทฤษฎีศิลปะให้ความเห็นว่าวิธีการทำงานจิตรกรรมของพอลล็อกเป็นการขยายขอบเขตการเขียนอัตโนมัติของลัทธิเหนือจริง เขาควบคุมเหตุการณ์ (สถานการณ์) บนผ้าใบ แต่เห็นได้ชัดเจนว่าเขาไม่ได้ควบคุมลักษณะการเกิดรูปร่างใด ๆ บนผืนผ้าใบ ดังที่เขาได้กล่าวว่า เป็นการปล่อยให้พลังและการเคลื่อนไหวที่มองเห็นได้ (*Energy and motion made visible*) ทำงาน พอลล็อกมีความเชื่อว่าเขาวาดภาพออกมาจากจิตใต้สำนึก (*painting out of the unconscious*) การปลดปล่อยจิตใต้สำนึกออกมาสำหรับศิลปินลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม ได้แก่ การเขียนภาพสด ๆ (improvisation) และการปาดป้ายอย่างฉับพลันทันที (spontaneous gesture) ซึ่งน่าจะได้รับอิทธิพลบางประการจากลัทธิเหนือจริง ซึ่งศิลปินพยายามหาวิธีที่ความบังเอิญจะมีโอกาสเข้ามาแสดงบทบาทมากที่สุดในงานศิลปะ วิธีการหนึ่งที่เรียกว่า "ภาพทาบสี" (decalcomania) นั้น คล้ายกับการเล่นสนุกกับสีของเด็กนักเรียน โดยการนำเอากระดาษหรือผ้าใบที่ระบายสีไว้มาประกบกันแล้วดึงออกมา ก็จะได้พื้นผิวหน้าที่ไม่ได้คาดหวังมาก่อนเกิดขึ้น แม้เราจะสามารถคาดเดาผลได้ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าผลจะเป็นเช่นนั้นเสมอไป ซึ่งนับว่าการควบคุมของมนุษย์ก็ได้ถูกลดความสำคัญลงไปอย่างมาก เช่นเดียวกับพอลล็อกและฟรานซ์ ไคลน์ ที่ถือว่าความสดฉับพลันเป็นหัวใจสำคัญ แรงผลักดันอิสระจากจิตของมนุษย์เป็นสิ่ง

เดียวที่จะปลดปล่อยพลังแห่งธรรมชาติ ความกลมกลืนที่แท้จริงเกิดจากการทำงานของพลังจากแรงผลักดันอิสระจากจิตของมนุษย์นั่นเอง

ประเภทที่สองคือ คัลเลอร์-ฟิลด์ เพนติง (Color Field painting) ถูกตั้งขึ้นมาจากงานจิตรกรรมที่มีลักษณะพื้นที่ของสีกว้างใหญ่ หนาแน่น แบนราบ แผ่กระจายเป็นคราบบนผืนผ้าใบ สร้างพื้นที่ต่อเนื่องกว้างไกลจนคล้ายกับท้องทุ่งของสีตามชื่อของ Colorfield Painting การทำงานศิลปะลักษณะนี้ ไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องราวและเนื้อหา หากแต่เน้นไปที่รูปทรงและร่องรอยของสีล้วน และปฏิเสธการใช้ฝีแปรงแบบการวาดภาพทั่วไป ศิลปินมักจะใช้วิธีการเท ราว หรือหยอดสีลงบนผืนผ้าใบให้ไหลจนเกิดเป็นร่องรอยและรูปทรงมากกว่าจะใช้พู่กัน ในภาพวาดประเภทนี้ สีล้วนเป็นอิสระจากเนื้อหา เรื่องราว หรือวัตถุประสงค์ใดๆ หากแต่เป็นสาระสำคัญ เป็นความงาม และความจริงแท้ด้วยตัวของมันเอง ศิลปินที่โดดเด่นในแนวทางนี้ก็มี มาร์ก รอทโก (Mark Rothko) บาร์เน็ตต์ นิวแมน (Barnett Newman) โรเบิร์ต มาเธอร์เวล (Robert Motherwell) และ เฮเลน แฟรงเคนธเลอร์ (Helen Frankenthaler) ฯลฯ

วิธีการอัตโนมัติ (Automatism): เป็นลักษณะเด่นประการหนึ่งของศิลปินในกลุ่ม แอ็บสแตรกต์ เอกซ์เพรสชันนิสม์ ซึ่งโคลนก็เป็นศิลปินอยู่ในกระแสดังกล่าว วิธีการอัตโนมัติได้ปลดปล่อยจินตนาการของศิลปิน ทำให้เขาสามารถค้นหาภาวะความเป็นสากลจักรวาลภายในตัวเขาซึ่งซ่อนอยู่ภายในจิตใต้สำนึกได้อย่างอิสระ นอกจากนี้ยังทำให้ศิลปินสามารถแสดงออกได้ด้วยความคิดที่กล้าเสี่ยงกล้าทดลอง ด้วยวิธีการที่ไม่มีขอบเขตจำกัด ทำให้เกิดรูปทรงที่มีพลังเคลื่อนไหวและไม่เคยปรากฏมาก่อน ซึ่งทำให้เกิดการค้นพบภาษาใหม่ในการแสดงออกที่เป็นต้นแบบไม่ซ้ำใคร การปลดปล่อยจิตใต้สำนึกออกมาสำหรับศิลปินในกระแสนี้ได้แก่การเขียนภาพสดๆ แบบ Improvisation และการปาดป้ายอย่างฉับพลันทันที (Spontaneous Gesture) ซึ่งสำหรับโคลน(รวมถึงพอลล็อก) ความสดฉับพลันเป็นหัวใจของแนวคิดอนาธิปไตย แรงผลักดันอิสระจากจิตของมนุษย์เป็นสิ่งเดียวที่จะปลดปล่อยพลังแห่งธรรมชาติ ความกลมกลืนที่แท้จริงก็คือการแสดงออกของพลังดังกล่าว ซึ่งเป็นพลังตามธรรมชาติของมนุษย์

3.2.3 การแบ่งประเภทของอารมณ์ตามการศึกษาผลงานศิลปกรรม

จากการศึกษาผลงานศิลปกรรม Abstract Expressionism ผู้วิจัยจึงเริ่มสังเกตเห็นถึงผลงานที่ปรากฏขึ้นในแต่ละประเภทของอารมณ์ที่แสดงถึงการให้ความรู้สึกอันแตกต่างกัน โดยได้ศึกษาประเภทจากอัตชีวประวัติของแต่ละศิลปินเพื่อทำความเข้าใจถึงความรู้สึกและทัศนคติของศิลปินเพื่อทำความเข้าใจถึงแต่ละประเภทของผลงานนำไปสู่การสร้างเป็นรูปแบบของการสร้างสรรค์ต่อไป

3.2.3.1 อารมณ์ประทับใจ มีความสุข : Helen Frankenthaler

ภาพที่ 25 ศิลปิน Helen Frankenthaler

ที่มา [liveabout.com/painting-technique-of-helen-frankenthaler-4118620](https://www.liveabout.com/painting-technique-of-helen-frankenthaler-4118620)

"ไม่มีกฎใด ๆ นั้นแหละคือการเกิดผลงานศิลปะการคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ เกิดขึ้นไปกับกฎหรือลະเลยกฎนั้นคือสิ่งประดิษฐ์ที่เป็นเรื่อง" Helen Frankenthaler

Helen Frankenthaler เกิดเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม ค.ศ.1928 ที่กรุง New York และใช้ชีวิตตลอดทั้งชีวิตจนกระทั่งปัจจุบันอยู่ที่กรุง New York เพียงแห่งเดียว ศิลปินได้ชื่อว่าเป็นศิลปินในแนวทาง Abstract Expressionism รุ่นบุกเบิกที่มีชื่อเสียงมาก ภาพที่เธอวาดส่วนใหญ่เกิดจากอารมณ์ที่แปรปรวน เป็นภาพที่ไม่มีรูปทรงไม่ได้เกิดจากของจริงแต่เป็นสิ่งที่เกิดจากการสร้างขึ้นมาจากความรู้สึกนึกคิดของ Helen Frankenthaler วิธีในการวาดภาพของ Helen Frankenthaler นับว่าแปลกไปจากศิลปินคนอื่น ๆ เธอชอบวาดภาพที่มีขนาดใหญ่ เธอจะนำเอาผ้าใบหรือกระดาษที่

เธอจะใช้วาดมาวางราบลงบนพื้น แล้วเทสีน้ำมันที่ผ่านการผสมมาแล้วลงบนผ้าใบหรือกระดาษ ปล่อยให้สีไหลไปบนผ้าใบหรือกระดาษ ในบางครั้ง Helen Frankenthaler ก็จะยกด้านหนึ่งด้านใดของผ้าใบหรือกระดาษเพื่อให้สีไหลไปในทางที่เธอต้องการ นอกจากนี้แล้วในบางภาพวาด เธอใช้มือละเลงสีหรือไม่ก็สวมรองเท้าใส่อยู่กับบ้านที่มีพื้นนุ่มๆเดินละเลงสีไปบนภาพวาด ไม่ก็ลากเท้าไปมาเพื่อให้เกิดเป็นภาพวาดที่ต้องการ เมื่อสีแห้ง Helen Frankenthaler ก็จะเขียนลายเส้นที่เธอต้องการทับไปบนภาพวาดอีกชั้นหนึ่ง

ภาพที่ 26 ผลงาน “Seven Types of Ambiguity”, Oil on unprimed canvas, 242.6 × 178.1 cm , 1957
ที่มา <https://www.artsy.net/artwork/helen-frankenthaler-seven-types-of-ambiguity>

Helen Frankenthaler มีชื่อเสียงขึ้นมาจากภาพเขียนขนาดกว้าง 3 เมตรและสูง 2 เมตรของเธอที่ชื่อ Mountain and Sea ซึ่งวาดด้วยเทคนิคพิเศษที่เธอคิดขึ้นมาเอง เริ่มจากสีที่เธอใช้ในการวาดภาพเป็นสีน้ำมันที่ถูกทำให้เจือจางด้วยการผสมสีน้ำเข้าไป เธอนำสีมาเทลงบนผ้าใบชนิดหนาหยาบ ผ้าจะดูดสีที่เจือจางซึมผ่านลงไปเนื้อผ้าดูเป็นคราบรอยเปื้อนภาพ ผลงานส่วนใหญ่ของเธอได้รับแรงบันดาลใจมาจากชีวิต วิวทิวทัศน์ ธรรมชาติที่ได้พบเห็น อุปกรณ์ที่ใช้หลากหลายสร้างรูปทรงบนพื้นผิวผ้าใบได้หลายอารมณ์ ทั้งแปร่งทาสี ฟองน้ำ ไม้ถูพื้น และมือ เป็นต้น สีสันการลงน้ำหนักเปลี่ยนไปตามช่วงเวลา จะพบว่าภาพในช่วงแรกเราจะไม่ได้เห็นการซ้อนของชั้นสีมากเท่าขั้นหลังๆ (ผลงานช่วงยุค 90) ชั้นสีช่วยซับซ้อนอารมณ์ เน้นความรู้สึกให้แก่ผู้ชมได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 27 ผลงาน “Mountain and sea”, Oil on unprimed canvas, 219.4 × 297.8 cm., 1952
ที่มา <https://www.artsy.net/artwork/helen-frankenthaler-seven-types-of-ambiguity>

“Mountain and Sea” นี้เกิดจากความทรงจำของ Helen Frankenthaler ที่ได้จากการไปเที่ยว Nova Scotia ใน Canada ช่วงปี ค.ศ.1950 แม้ว่าภาพนี้จะเป็นภาพทิวทัศน์ซึ่งตามปกติควรเป็นสีเขียว แต่ Helen Frankenthaler กลับใช้สีที่มาจากจินตนาการของตัวเองคือ ใช้สีแดง ส้ม น้ำตาล ฟ้า ภาพดังกล่าวได้รับการตอบรับ อย่างดีจากวงการศิลปะ ถือกันว่าเป็นภาพแรก ๆ ที่เรียกว่า Abstract Expressionism ภาพนี้ทำให้เธอกลายเป็นศิลปินชื่อดังทันที

ภูมิทัศน์เป็นแหล่งที่มาของแรงบันดาลใจสำหรับ Frankenthaler ทั้งจริงและจินตนาการ แต่เธอก็ยังมองหาวิธีที่แตกต่างเพื่อให้ได้ภาพที่มีคุณภาพดีขึ้น ในขณะที่เธอเลียนแบบท่าทางและเทคนิคการทำงานของแจ็กสันพอลลอคบนพื้นเธอก็พัฒนาสไตล์ของตัวเองและให้ความสำคัญกับรูปร่างสีและความสว่างของสีทำให้เกิดสีสดใส และอีกหนึ่งตัวอย่างของภาพวาดที่ยิ่งใหญ่อย่างหนึ่งของเธอผลงาน “Bay” ซึ่งเป็นผลมาจากความรักของเธอในแง่ภูมิทัศน์ที่บ่งบอกถึงความรู้สึกของความส่องสว่างและความเป็นธรรมชาติในขณะเดียวกันก็เน้นองค์ประกอบที่เป็นทางการของสีและรูปร่าง ในภาพวาดนี้เช่นเดียวกับคนอื่น ๆ สีของเธอไม่ได้มากเท่ากับสิ่งที่พวกเขาเป็นตัวแทนเท่าที่เกี่ยวกับความรู้สึกและการตอบสนอง

ภาพวาดนามธรรมที่สวยงามของ Frankenthaler อาจไม่เหมือนกับทิวทัศน์ที่ชื่อของพวกเขาดู แต่สีสันความสง่างามและความงามของพวกเขาทำให้ผู้ชมมีผลงานที่น่าสนใจและมีผลกระทบอย่างมากต่ออนาคตของศิลปะนามธรรม

3.2.3.2 การจัดการ การมีสมาธิ: Robert Motherwell

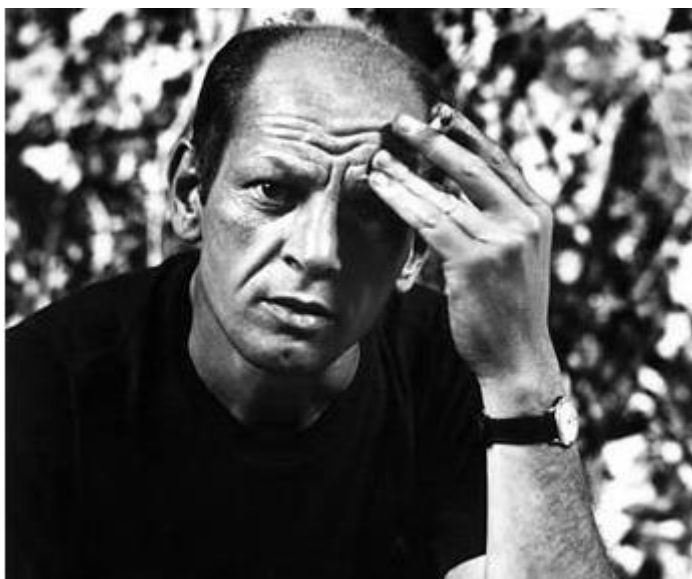

ภาพที่ 28 ศิลปิน Robert Motherwell

ที่มา <https://americanart.si.edu/artist/robert-motherwell-3437>

มาเธอร์เวลล์มีความสนใจในเรื่องวัสดุต่าง ๆ มาเธอร์เวลล์เป็นจิตรกรที่เรียนรู้ด้วยตัวเองและรักความเป็นอิสระมีความต้องการที่จะสำรวจความรู้สึกที่หลากหลายของการแสดงออกทางศิลปะและจิตรกรรม แต่ก็มักมีลักษณะส่วนตัว ภาพวาดและภาพวาดของเขาเกี่ยวข้องกับความเย้ายวนของวัสดุและการแสดงออกของจิตใต้สำนึกที่เกี่ยวกับภาพ พวกเขาไม่ใช่หน้าต่างหรือประตูสู่ความเป็นจริงอีก แต่เป็นส่วนหนึ่งของความเป็นจริงภายในของเขาเองและเริ่มต้นจากเทคนิคจากจิตใต้สำนึกโดยอัตโนมัติ (หรือในขณะที่เขาอาจพูดว่า "doodling") และดำเนินการต่อเรื่องที่เป็นผลงานเสร็จสิ้น เขาใช้วิธีการการจับแพะชนแกะเพื่อสำรวจความคิดและจิตใต้สำนึกของเขา นักคิด Expressionists เขิงนามธรรมกำลังมองหาวิธีใหม่ในการสร้างความหมายสากลในงานศิลปะของพวกเขา นอกเหนือจากการสร้างภาพวาดรูปหรือสัญลักษณ์ พวกเขาตัดสินใจที่จะละทิ้งการทำสำเนาและแทนที่ด้วยการทดลอง ศิลปะสมัยใหม่: ว่ามันเป็นภาพวาดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในการผจญภัยของเราเวลาที่เรายากจะมีส่วนร่วมในนั้นเราอยากจะทำมันมันจะแบ่งบานในแบบของตัวเองที่นี้เหมือนที่อื่น ๆ เพราะ นอกเหนือจากความแตกต่างในระดับชาติแล้วมีความคล้ายคลึงกันของมนุษย์ที่มีผลมากกว่า

3.2.3.3 เกรี้ยวกราด การแสดงออกฉับพลัน: Jackson Pollock, Franz Kline

ภาพที่ 29 ศิลปิน Jackson Pollock

ที่มา https://www.baanjomiyut.com/library_2/extension-1/paul_jackson_pollock/index.html

แจ็กสัน พอลล็อก เป็นจิตรกรชาวอเมริกันยุคศตวรรษที่ 20 และเป็นผู้นำขบวนการเขียนภาพแบบสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม (abstract expressionism) ซึ่งเป็นการทำงานศิลปะโดยการหยด สาด หรือเทสีลงบนผ้าใบ โดยไม่ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบศิลป์ หรือแบบแผนใด ๆ แต่ปล่อยให้จิตสำนึกเป็นผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะขึ้นนั้น พอลล็อกได้รับสมญานามว่า "แจ็กเดอะดริปเปอร์" (Jack The Dripper) จากนิตยสารไทม์ ด้วยแบบอย่างการเขียนภาพที่เรียกว่า กัมมันตจิตรกรรม (action painting) ด้วยการสาด เท หยด สลัดสีลงบนผ้าใบขนาดใหญ่ แสดงถึงความเคลื่อนไหวว่องไวและมีพลัง ด้วยผลงานที่น่าสนใจและวิธีการซึ่งเป็นเอกลักษณ์นี้ แจ็กสัน พอลล็อก ตลอดชีวิตเขาพบแต่ความผิดหวัง เขาเป็นคนขี้โมโห อารมณ์ร้อน และไม่อดทนต่อคำวิพากษ์วิจารณ์ จนครั้งหนึ่ง จิม สวีเนีย แสดงความเห็นไว้ในบทความว่าพอลล็อกเป็นคนไม่มีหลักเกณฑ์ ทำให้พอลล็อกโมโหมาก จึงลงมือเขียนภาพ Search for a Symbol แล้วหิ้วภาพนี้ไปพบสวีเนีย พร้อมกับพูดว่า "ผมต้องการให้คุณเห็นว่า ภาพที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์เป็นอย่างไร" แต่อย่างไรก็ตาม ด้วยความที่พอลล็อกเป็นคนขี้โมโห อารมณ์ร้อน และติดเหล้าอย่างหนัก ในระยะแรกก่อนที่เขาจะค้นพบตัวเอง เขาได้สร้างงานศิลปะขึ้นในแนวแอบสเตรคแต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ เมื่อผลงานไม่ประสบความสำเร็จ และไม่ได้รับการยอมรับ เขาจึงเก็บตัวเครียดและกินเหล้าอยู่เสมอ แต่

ด้วยนิสัยส่วนตัวเช่นนี้เอง ที่ทำให้พอลล็อกลงมือทำงานอย่างจริงจังเพื่อแสดงตัวตนและลบคำสบประมาท จนเขาได้รับการยกย่องยอมรับว่าเป็นผู้นำขบวนการเขียนภาพแบบสำแดงพลังอารมณ์นามธรรม พร้อมกับเป็นต้นแบบเทคนิคการเขียนภาพที่เรียกว่ากัมมันตจิตรกรรม

ภาพที่ 30 ผลงาน “26A Black and white”, enamel on canvas, 208 6x121.7 cm., 1948 ศิลปิน Jackson Pollock
ที่มา: https://www.researchgate.net/figure/Jackson-Pollock-No-26A-Black-and-White-1948-1948-enamel-on-canvas-208-6-1217-cm_fig6_31341395

เทคนิคการวาดภาพของเขานับว่าแปลกแหวกแนวที่สุด เขาไม่ชอบใช้แปรงหรือพู่กัน แต่นิยมใช้สีกระป๋องหยดราดบนผืนผ้าใบซึ่งวางนอนราบกับพื้นห้อง ซึ่งเขามีแนวคิดที่ ไม่ต้องการความยุ่งยาก และสามารถทำให้เดินได้รอบ ๆ ผืนผ้าใบ ซึ่งวิธีการนี้คล้ายคลึงกับวิธีการของจิตรกรชาวพื้นเมืองอเมริกันทางซีกตะวันตก และกระทั่งใช้เครื่องมือต่าง ๆ เช่น ด้ามแปรง เกรียงขนาดใหญ่ มีด ฯลฯ ผลงานของเขาเต็มไปด้วยความรุนแรง มีความเด็ดขาดและอิสระเสรีอย่างถึงที่สุด รอยทับซ้อนซ้อนของสีที่ถูกราดบนผืนผ้าใบก่อให้เกิดมิติต่าง ๆ แรงเหวี่ยงสะบัดทำให้เกิดความรุนแรงของลีลา สิ่งเหล่านี้ต่างร้าวอารมณ์ผู้ชมได้อย่างดีเยี่ยม ซึ่งผลงานของเขานั้นได้ทำให้เกิดการพัฒนาก้าวหน้าแก่ศิลปินอเมริกันในสมัยหลังเป็นอย่างมาก

ฟรานซ์ ไคลน์ (Franz Jozef Kline)

ภาพที่ 31 ศิลปินฟรานซ์ ไคลน์ (Franz Jozef Kline)

ที่มา <https://m.theartstory.org/artist/kline-franz/>

ฟรานซ์ ไคลน์ (Franz Jozef Kline) เป็นศิลปินชาวอเมริกันในกระแส แอ็บสแตรกต์ เอกซ์เพรสชันนิสม์ ที่เกิดขึ้นในนิวยอร์กช่วงทศวรรษที่ 1940-1950 ไคลน์ เกิดที่วิสเคส-แบร์ รัฐเพนซิลวาเนีย เริ่มศึกษาศิลปะที่มหาวิทยาลัยบอสตันในปี ค.ศ.1949 งานที่น่าชื่อเสียงมาให้เป็นงานศิลปะขนาดใหญ่แบบนามธรรมที่สร้างด้วยสีขาวและดำ และนำออกแสดงเป็นส่วนตัวที่อ็อกซฟอร์ด ในปี ค.ศ.1950 นอกจากเป็นจิตรกรแล้ว ไคลน์ยังเป็นอาจารย์สอนศิลปะที่แบลคเมาเทน คอลเลจ ในรัฐนอร์ธ คาโรไลนา, แพรค อินสติทิวท์ ตั้งแต่ปลายทศวรรษ 1930 จนถึงกลางทศวรรษ 1940 ไคลน์ มักจะได้รับแรงบันดาลใจจากการเขียนรูปมาจากบ้านเกิดซึ่งอยู่ในเขตท่าเหมืองแถบเพนซิลวาเนีย ในช่วงทศวรรษ 1950 ไคลน์เต็มส้นลงบนผลงานของเขามากขึ้น โดยเฉพาะหลังจากที่เขาเข้าสังกัดกับชิตนีย์ แจนีส แกลอรี่ ในปี ค.ศ.1956 ในช่วงเวลาดังกล่าวนอกจากไคลน์แล้ว ศิลปินจากสำนักนิวยอร์กหลายคน โดยเฉพาะ วิลเลม เดอ คู닝 และ แจ็คสัน พอลล็อก ก็หันมาเขียนภาพด้วยการใช้สีขาวดำด้วย คลิเมนต์ กรีนเบิร์ก นักวิชาการด้านศิลปะได้กล่าวถึงการใช้สีขาวดำของศิลปินเหล่านี้ไว้ว่าเป็นเสมือนพัฒนาการของเทคนิคแรงๆ ที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ศิลปะ

ภาพที่ 32 ผลงาน “Orange Outline”, 1955 โดย Franz Jozef Kline

<https://www.istanbulsanatevi.com/sanaticilar/soyadi-k/kline-franz/franz-kline-turuncu-kenarlar/>

ผลงานของโคลน์มักจะเริ่มต้นมาจากภาพร่างที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน และเนื่องจากเหตุผลด้านรายได้ โคลน์มักจะร่างภาพลงบนกระดาษสมุดโทรศัพท์หรือไม่กี่กระดาษหนังสือพิมพ์ ช่วงปี ค.ศ.1948 โคลน์ได้รู้จักอุปกรณ์ขยายภาพที่เรียกว่า เบลล์-ออฟติคอน ในห้องทำงานของเดอ คูนนิ่ง ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่สามารถขยายภาพวาดขาวดำของเขาให้ปรากฏบนผนังห้อง ทำให้โคลน์สามารถพัฒนาเทคนิคการเขียนภาพอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวขึ้นมาได้ นั่นคือการนำภาพร่างที่เขียนไว้มาถ่ายทอดลงบนผืนผ้าใบขนาดใหญ่

ผลงานของโคลน์เป็นการแสดงออกถึงลีลาท่าทางบางประการคล้ายคลึงกับวิธีการเขียนตัวหนังสือของตะวันออก เช่น จีนและญี่ปุ่น ผิดกันตรงที่โคลน์ใช้แปรงขนาดใหญ่วาดบนแผ่นผืนผ้าใบขนาดมหึมา เขานิยมใช้สีขาว ดำ และเทา ด้วยเหตุที่ว่าต้องการจะจัดความวุ่นวายของสีต่าง ๆ ออกไป รอยที่แปรงของเขาจะดูใหญ่โตมหึมาด้วยวิธีการเหมือนดังการเขียนตัวหนังสือจีน ฉะนั้นจึงก่อให้เกิดความรู้สึกห้าวหาญ เด็ดขาด รุนแรง และเต็มไปด้วยสมาธิ การใช้สีขาวของโคลน์นั้น มิใช่เป็นเพียงพื้นของภาพหรือไม่ได้ต้องการให้เป็นความว่างเปล่า แต่ต้องการให้เป็นส่วนหนึ่งของภาพ และแสดงความขัดแย้งโดยตรงกับสีดำ ต่อมาในราวปี ค.ศ. 1958 จึงเริ่มนำสีต่าง ๆ มาใช้เพื่อให้ได้บรรยากาศ แต่ไม่ได้ผลสำเร็จเท่ากับยุคที่ใช้สีดำ-ขาว ซึ่งมีความจริงอันเปลือยเปล่า เต็มไปด้วยลีลา และแสดงอารมณ์ของความขัดแย้งที่แสดงออกมาอย่างรุนแรง

แม้งานของโคลน์จะถูกนำไปเปรียบเทียบกับศิลปะตะวันออก แต่ตัวศิลปินเองกลับปฏิเสธที่จะนำผลงานไปเปรียบเทียบกับงานของญี่ปุ่น เพราะเขาไม่ได้เขียนสีดาลงบนพื้นหลังสีขาวเท่านั้น หากแต่โคลน์เขียนทั้งสีดาลงบนพื้นหลังสีขาวและเขียนสีขาวลงบนพื้นหลังสีดำ ภาพของเขา

ค่อยๆ เกิดขึ้นเป็นขั้นเป็นตอนไป ไคลน์ใช้เวลาเขียนรูปเป็นสัปดาห์หรือไม่ก็เป็นเดือน ดังนั้นในช่วงเวลาหนึ่งเขาจึงผลิตผลงานออกมาได้เพียงจำนวนหนึ่งเท่านั้น กระบวนการในการทำงานของไคลน์จึงไม่สามารถเปรียบเทียบได้กับศิลปะการเขียนอักษรด้วยหมึกสีดำลงบนกระดาษซึ่งสามารถเขียนเสร็จได้ในเวลาอันรวดเร็ว ไคลน์ได้ให้สัมภาษณ์ในปี 1962 ว่า การเขียนอักษรเป็นการเขียนหนังสือ แต่เขาไม่ได้เขียนหนังสือ และเขาไม่ใช่แค่เขียนสีดำลงบนผ้าใบสีขาว แต่เขาวาดทั้งสีขาวและสีดำ ซึ่งสีขาวก็มีความสำคัญเช่นกัน

3.2.4 ศิลปะแห่งการหยิบยืม (Appropriation Art)

ผลงานศิลปะนั้นเกิดขึ้นตลอดเวลาที่มีการเดินทางมาอย่างยาวนานและยังคงมีการดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปะต่อไปอย่างต่อเนื่องยากที่จะหยุดนิ่ง トラบิตที่มนุษย์ยังมีความคิดสร้างสรรค์และผ่านสู่การถ่ายทอดออกมา ผลงานศิลปะที่สร้างขึ้นจึงมีจำนวนมากมายมหาศาลมีการคัดสรร รวบรวมและบันทึกเป็นประวัติศาสตร์ศิลปะเก็บไว้ เป็นสมบัติของมนุษยชาติให้ได้ศึกษาในหลายประเด็นโดยเฉพาะการศึกษาถึงจินตนาการและความคิดต่าง ๆ จากศิลปินซึ่งมีพัฒนาการของแต่ละยุคสมัยอย่างเต็มไปด้วยความน่าสนใจ รวมทั้งเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญสำหรับศิลปินรุ่นต่อมาได้ศึกษาและพัฒนาการสร้างสรรค์ต่อไป

เป็นที่ทราบกันดีว่าสภาวะธรรมชาติ ชีวิต สิ่งแวดล้อม มนุษย์ สังคม และศาสนา คือสิ่งสำคัญที่มีผลต่อจินตนาการและความคิดในการสร้างสรรค์ของศิลปินมาโดยตลอดดังนั้นคำว่า แรงบันดาลใจ และ อิทธิพล จึงเป็นสิ่งสำคัญถึงที่มาแห่งการสร้างสรรค์ การที่ผู้สร้างสรรค์งานศิลปะสนใจศึกษาเรียนรู้จากผลงานศิลปะและจากศิลปินนั้นมักจะเกิดการรับลักษณะหรือความคิดที่ชื่นชอบมาจากผลงานศิลปินนั้น ๆ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปกติที่ศิลปินจะส่งต่อให้กันและเป็นที่เข้าใจกันดีว่าจัดอยู่ในข่ายของทั้งแรงบันดาลใจและอิทธิพลที่ได้รับ แต่ทว่าในระยะแรก ๆ นั้น การรับมาแล้วถ่ายทอดใหม่จะปรับสร้างให้มีลักษณะเฉพาะของตนเองเป็นหน้าต่างใหม่ที่ไมเหมือนกันกับรูปต้นแบบ ดังการลอกหรือถอดยกมาทุกประการ นี่คือการสร้างสรรค์ที่ส่งต่อกันมาอย่างยาวนาน แต่ถึงกระนั้นก็มีขี้กฏเกณฑ์ที่ตายตัว ศิลปินที่ชื่นชมผลงานของศิลปินรุ่นก่อนแล้วนำมาถ่ายทอดใหม่โดยยังคงลักษณะที่เป็นต้นแบบนั้น ๆ ไว้ก็มีเช่นกัน ศิลปินบางคนเพิ่มเติมสิ่งหรือส่วนที่คิดใหม่ลงไปด้วยพร้อมกับลักษณะเฉพาะตัว บางคนลอกสำหรับการศึกษา ลอกโครงสร้างองค์ประกอบทั้งหมดหรือเฉพาะส่วนซึ่งเห็นในผลงานชิ้นของทิเชียน (Titian) หลายชิ้นของเอ็ดัวร์ มาเนต์ (Edouard Manet) พาโบล ปิกัสโซ (Pablo picasso) โดยเฉพาะอย่างยิ่งศิลปินกลุ่มอิมเพรสชันนิสต์ หรือกลุ่มโพสท์อิมเพรสชันนิสต์

นีโออิมเพรสชันนิสต์ และอาร์ตนูโว หรือนวศิลป์ซึ่งชื่นชมอย่างหลงใหลในศิลปะภาพพิมพ์แกะไม้ของญี่ปุ่นในยุคสมัยเอโดะ ต่างได้ทั้งแรงบันดาลใจและอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงานของตนเองหยิบยืมหรือนำเอาพลายลักษณะจากภาพพิมพ์แกะไม้ของญี่ปุ่นมาปรับอยู่ในผลงานตนเองรวมทั้งการลอกยกมาทั้งภาพ

แม้ว่าพัฒนาการของงานสร้างสรรค์ยังมีปัจจัยอื่น ๆ อีกมากที่เราต่อศิลปินในการสร้างสรรค์ออกมาโดยไม่ซ้ำกัน แต่การได้แรงบันดาลใจหรือรับอิทธิพลจากศิลปินรุ่นก่อนก็ดำเนินไปอย่างปกติ เพียงแต่การถ่ายทอดออกมานั้นจะแตกต่างกันไป ความพึงพอใจต่อสิ่งที่ศิลปินค้นพบเห็นแล้วเกิดเป็นประเด็นที่ต้องการนำมาใช้ในผลงานของตนเองนั้น มาจากทั้งความรู้สึกส่วนตัว เจตจำนงเฉพาะ และเงื่อนไขในบริบทสังคมหลายประการ ซึ่งเห็นได้จากการขับเคลื่อนไปของผลงานแต่ละยุคสมัย

คำว่าแรงบันดาลใจและอิทธิพลมีการตีความที่มองกันคนละมุม ศิลปินหลายคนมีความเห็นว่าการรับรูปแบบบางอย่างจากศิลปินอื่นมาสร้างสรรค์ใหม่แม้จะมีกลิ่นอายของต้นแบบนั้นปรากฏอยู่ก็มีใช่เรื่องของการรับอิทธิพล แต่เป็นเรื่องของการรับหรือได้แรงบันดาลใจมาสร้างผลงาน แต่ถ้าลักษณะของต้นแบบปรากฏอยู่มากจึงจะเป็นเรื่องของการรับอิทธิพล บ้างก็ตีความหมายในทางตรงกันข้าม ไม่ว่าจะมีการให้ความหมายคำอย่างไร ความหมายของทั้ง 2 นี้ก็ถูกใช้ร่วมกันจนเกิดความคละเคล้าความเข้าใจจนก่อให้เกิดพัฒนาการของ 2 คำนี้และได้แตกคำใหม่ขึ้นคือคำว่า การหยิบยืมหรือการเอามาครอบครอง ซึ่งมาจากคำศัพท์ว่า “Appropriation” ในขณะเดียวกับคำว่าแรงบันดาลใจและอิทธิพลก็ถูกใช้กันต่อไปอย่างปกติ

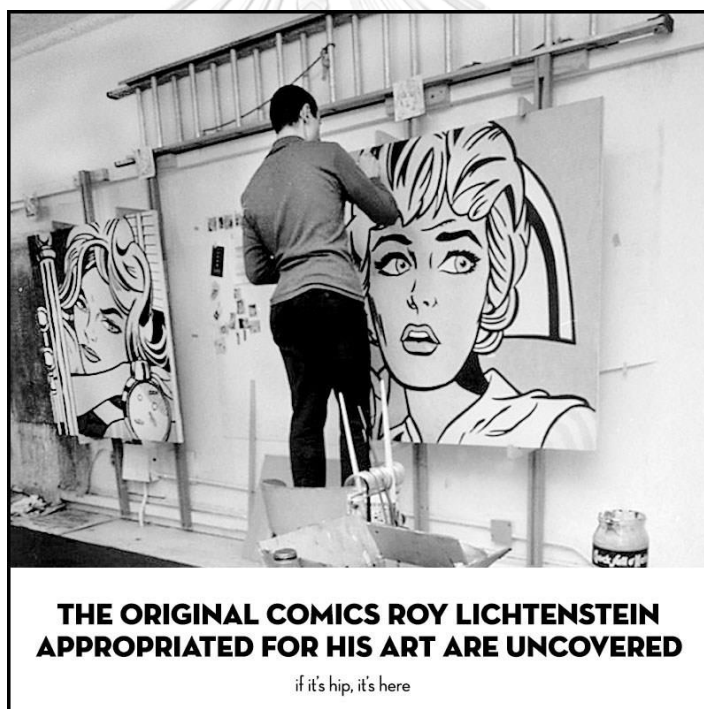
คำว่า “Appropriation” มีการอธิบายที่มักอ้างถึงสิ่งต่าง ๆ ที่ถูกหยิบยืมมาสร้างสรรค์ขึ้นใหม่ สิ่งที่ถูกหยิบยืมมาอาจรวมถึงภาพ รูปทรง หรือรูปแบบต่าง ๆ จากประวัติศาสตร์ศิลปะจากวัฒนธรรมป๊อปปูลาร์หรือวัสดุและเทคนิคต่าง ๆ จากสิ่งที่ไม่เป็นศิลปะ เมื่อเข้าสู่ช่วงทศวรรษที่ 1980 คำศัพท์นี้ใช้กันมากขึ้นด้วยการเรียนลักษณะพิเศษเฉพาะที่ศิลปินนำเอาผลงานของศิลปินอื่นมาสร้างสรรค์เป็นผลงานชิ้นใหม่ขึ้น ซึ่งงานชิ้นใหม่นี้อาจมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่เปลี่ยนแปลงจากผลงานต้นแบบ

เมื่อย้อนกลับเข้าทบทวนประวัติศาสตร์ศิลปะ ศึกษาถึงการเดินทางเข้าสู่ความหมายของคำว่า Appropriation ซึ่งระบุความหมายของการหยิบยืมหรือการเอามาครอบครองทางด้านของความหมายในการหยิบยืมผู้วิจัยนำการศึกษาถึง ศิลปินป๊อปอาร์ตหรือศิลปินในศิลปะประชานิยม

ดั่งเช่นผลงานของ Roy Lichtenstein ที่ได้รับแรงบันดาลใจจาก Marcel Duchamp นิยมการหยิบยืมรูปแบบการทำงานของศิลปะอุตสาหกรรม พาณิชยศิลป์ หรือจะเป็นเทคนิคที่มีความนิยมในระบบของอุตสาหกรรม

ภาพที่ 33 ผลงานศิลปะของ Roy Lichtenstein หยิบยืมจากหนังสือคอมมิค
ที่มา <https://www.ifitshipitshere.com/david-barsalous-deconstructing-roy-lichtenstein/>

ภาพที่ 34 ศิลปิน Roy-Lichtenstein

ที่มา <https://www.ifitshipitshere.com/david-barsalous-deconstructing-roy-lichtenstein/>

ดังเช่น คำอธิบายของ แมต แอตคินส์ ผู้ทำงานวิจัยเรื่อง “ศิลปะแอฟโทรพรีเอชันและเอกลักษณ์ตั้งแต่ 1980” ได้อธิบายว่า ตามความหมายที่สืบทอดกันมานั้นอ้างอิงถึงการครอบครองบางสิ่งที่เป็นของคนอื่น เป็นคำที่มีใช้การอธิบายความแตกต่างในชนิดของวัตถุที่ถูกยึดมา หรือมีเป้าหมายทางสุนทรียศาสตร์ เป็นคำอธิบายของการสร้างสรรค์ผลงานในยุค Post-Modernism

3.2.5 บริบทอันหลากหลายของศิลปะแอฟโทรพรีเอชัน

การหยิบยืมผลงานศิลปะที่มีชื่อเสียงมาสร้างใหม่ ใช้แนวคิดของศิลปินรุ่นหลังมาสร้างเป็นการรับรู้ใหม่และแสดงความหมายใหม่นั้นได้เป็นที่นิยมอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะในยุคโพสโมเดิร์นและเรียกกันว่า แอฟโทรพรีเอชัน ในความหลากหลายของต้นแบบซึ่งเป็นผลงานศิลปะทรงคุณค่าจำนวนมากมาในประวัติศาสตร์ศิลปะและเป็นที่รู้จักกันมานานจึงเป็นสิ่งที่ประโยชน์และแสดงถึงการรับรู้ต่อผู้ชมที่มีความหมายสื่อไปถึงภาพต้นแบบทำให้มีความเข้าใจต่อผลงานของต้นแบบส่งต่อมายังภาพผลงานที่สร้าง ณ ปัจจุบันอีกด้วย โดยผู้วิจัยได้เริ่มทำความเข้าใจถึงความหมายของการหยิบยืมที่ได้มาจากการศึกษาและการทำความเข้าใจถึงการแสดงออกทางการทำงานของศิลปะในรูปแบบ Abstract Expressionism ทำให้มีความต้องการที่จะนำรูปแบบของการสร้างสรรค์มาใช้แต่ไม่ได้เป็นเพียงการแสดงทางอารมณ์แต่เป็นการศึกษาที่สร้างออกมาจากการทำความเข้าใจต่อสภาวะอารมณ์ของผู้วิจัยที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน จึงทำให้ผู้วิจัยเกิดแนวคิดที่หยิบยืมศิลปะในลักษณะการสำแดงออก (Expressionism) ทางความรู้สึกมาเป็นส่วนหนึ่งของแนวคิดในการวิจัยเพื่อเป็นการตอบสนองสภาวะอารมณ์นำไปสู่การสร้างผลลัพธ์เพื่อหาผลอันเป็นจริงต่อการวิจัยนี้โดยให้ความสำคัญกับชุดข้อมูลทางอารมณ์มากกว่าการสร้างผลงานที่บ่งบอกถึง “อัตลักษณ์” ของผู้วิจัย โดยเป็นการศึกษาและวิเคราะห์การทำงานลักษณะ ศิลปะการหยิบยืม (Appropriation Art) ซึ่งมีที่มาที่ไปและนำมาเป็นเครื่องมือในการสร้างผลงานวิจัย ทั้งการศึกษาผลงานที่มาของการสร้างสรรค์ของศิลปินที่มีความรู้สึกเช่นใด ไปจนถึงการนำรูปแบบที่ปรากฏสร้างเป็นรูปแบบในการนำเสนอสภาวะอารมณ์ในแต่ละประเภท ทำให้เกิดความเข้าใจจากผู้วิจัยส่งไปถึงผู้ชม ที่สามารถระลึกไปถึงความเป็นต้นแบบสร้างความสัมพันธ์ของผลงานที่ปรากฏแสดงความชัดเจนที่มีต่อแนวคิดความสัมพันธ์ทางความรู้สึก อีกทั้งยังสร้างชุดของความสัมพันธ์ในงานประเภทชุดอารมณ์เดียวกันให้เกิดความเชื่อมโยงที่มาจากสร้างสรรค์โดยมีที่มาที่ไปจากศิลปินต้นแบบได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำลักษณะการหยิบยืมมาใช้กับผลงานศิลปะที่สร้างสรรค์ในรูปแบบ Abstract Expressionism เพื่อสร้างเป็นรูปแบบเพื่อนำเสนอถึงความหมายทางความรู้สึกในแต่ละสภาวะอารมณ์มิใช่เพียงต้องการ

แสดงในอัตลักษณ์ของผู้วิจัยเองเพื่อต้องการเสนอถึงชุดข้อมูลในการแสดงออกทางอารมณ์ ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การสร้างความเข้าใจของผู้ชมต่อความเป็นแต่ละสภาวะอารมณ์

3.3 การสร้างสรรค์ผ่านแนวคิด

ผู้วิจัยมีความต้องการนำเสนอผลงานวิจัยเชิงสร้างสรรค์ด้วยการสร้างประเด็นจากแนวความคิดที่เกิดจากประเด็นของความสัมพันธ์ระหว่างสภาวะอารมณ์ : การสร้างสรรค์ผลงาน นำการศึกษาทั้งการหารูปแบบของการสร้างสรรค์ การทำความเข้าใจต่อสภาวะอารมณ์ ไปถึงการสร้างรูปแบบของผลงานที่สามารถแสดงออกถึงสภาวะอารมณ์ สู่การหาผลลัพธ์ผ่านการบันทึกเป็นข้อมูลเพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์เป็นสัมฤทธิ์ผล การสร้างสรรค์ผลงานนั้นมีใช้เพื่อแสดงว่าผู้วิจัยมีความรู้สึกเช่นใดเพียงเท่านั้น แต่เป็นความต้องการจะเชื่อมโยงตัวแปร ลักษณะการสร้างรูปแบบต่าง ๆ ที่ได้ศึกษามาสร้างเป็นการทำงานด้วยระบบความคิดที่ผ่านการกรองการกำหนดค่าต่าง ๆ ไว้อย่างมีเหตุมีผล สามารถนำไปสู่การหาคำตอบต่อสมมติฐานได้ โดยการศึกษาจากข้อมูลเพื่อสร้างเป็นแนวคิดของการสร้างสรรค์ผลงานเป็นการศึกษารูปแบบแนวคิดของ Conceptual เพื่อสร้างหลักการทำงาน

3.3.1 Post Modernism

ความคิดสมัยใหม่ (Modernism) แนวคิดใหม่ทันสมัย นักปราชญ์หรือนักคิดทางสังคมบางคนกล่าวบอกว่า ควรนับตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 14 เพราะเป็นยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ (Renaissance) แต่นักสังคมวิทยาส่วนใหญ่เห็นว่า แนวคิดใหม่ทันสมัย (Modernism) เป็นยุคประวัติศาสตร์ของสังคมยุโรปตะวันตก ที่เกิดการวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ในคริสต์ศตวรรษที่ 17 เพราะในระหว่างคริสต์ศตวรรษที่ 16-17 เป็นยุคที่สนใจศึกษาค้นคว้าปรากฏการณ์ธรรมชาติแบบวิทยาศาสตร์ (Scientism) มาช่วยแก้ปัญหาสังคมทั้งหลายที่เกิดขึ้น แล้วส่งผลมีอิทธิพลต่อการศึกษาสังคมวิทยาแบบวิทยาศาสตร์ของคองในในเวลาต่อมา (Comte's positivism) ใน คริสต์ ศตวรรษ ที่ 17 จึงถือได้ว่าเป็น ยุค ความคิด ใหม่ทันสมัย (Modernism) อันหมายถึงยุคสมัยให้ความสนใจในเรื่องศิลปะ วรรณคดี วิทยาการสถาบัน เหตุผล การศึกษา เศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ รูปแบบของชีวิต ความจริงของชีวิตบนฐานของความเจริญเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก กล่าวคือเป็น ช่วงเวลาแห่งความเจริญทางวัตถุ ความมั่นคงทางสังคม และความรู้เข้าใจตนเอง (Material progress, social stability and self-realization) ในยุโรปตะวันตก มีอังกฤษ อเมริกา ฝรั่งเศส อิตาลี เป็นต้น แม้มีปัจจัยต่าง ๆ มากมายที่ทำให้เกิดสมัยใหม่ ปัจจัยสำคัญเหล่านี้ คือ ความจริง (Truth) เหตุผล (Rationality)

วิทยาศาสตร์ (Science) เทคโนโลยี (Technology) ผลของอุตสาหกรรม (Emergence of capitalism) การแผ่อำนาจทางตะวันตก (Western imperialism) การแพร่กระจายความรู้ และอำนาจทางการเมือง (Spread of literature and political power) การขับเคลื่อนทางสังคม (Social mobility) เป็นสาเหตุสำคัญสนับสนุนส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงพัฒนาสังคมโลก ที่เรียกกันว่า “สมัยใหม่ความทันสมัย (Modernism)” เพราะผลของความเจริญทางการศึกษาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการขับเคลื่อนทางสังคม ทำให้มนุษย์ต้องการรู้เข้าใจตนเองและสังคมมากยิ่งขึ้นตามลำดับ ทำให้ต้องมาคิดใหม่ทำใหม่ เพื่อความถูกต้องดีงามแบบสากล แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมโลกร่วมกัน เพื่อความรู้เข้าใจใหม่ร่วมกัน จึงขอลำดับเหตุการณ์การวิวัฒนาการแนวความคิดใหม่ทันสมัย

Post Modern คือแนวความคิดที่มาจากยุค modern ซึ่งเป็นช่วงหลังการปฏิวัติอุตสาหกรรม ที่อะไรต่าง ๆ ถูกกำหนดอยู่ในหลักเกณฑ์และทฤษฎี แต่ยุค postmodern เป็นยุคที่ปฏิเสธสิ่งเดิม ๆ ในยุค modern โดยเน้นเสรีภาพและอิสระของบุคคล ไม่เชื่อในโลกของความจริง ไม่เชื่อเรื่องความเป็นสากล เพราะเชื่อว่าแต่ละคนแต่ละวัฒนธรรมนั้นมีเหตุผลของตัวเอง ไม่ควรจะให้ใครมาตัดสินว่าอันไหนสิ่งใดดีที่สุด แล้วคิดว่าสิ่งนั้นต้องดีสำหรับคนอื่นด้วย ดังนั้นจึงไม่คิดว่าสังคมที่คิดว่าเป็นสากลนั้นไม่มีจริง Post Modern เป็นยุคหลัง Modern จึงทำให้เกิดการถวิลหา คลาสสิก เป็นยุคที่นำเอา ความแข็งแกร่ง ตรงไปตรงมา สัจจะแห่งเนื้อแท้ มารวมกับ ความนุ่มนวล อ่อนช้อย ลวดลายมากมาย การปกปิดสัจจะแห่งเนื้อแท้มากขึ้น = Post Modern ง่ายๆ เอาตำรา The Seven Lamp for Architecture (เป็นตำราทางสถาปัตยกรรมเล่มแรกของโลก) รวมกับ Theory ของ บาวเฮาส์ มารวมกันก็ได้ Post Modern

หลักการโดยทั่วไปของ Post Modern คือการสร้างรูปแบบงานออกแบบใหม่ที่ไม่ใช่ทั้ง Modern และ รูปแบบ Classic แต่กลับเป็นการสร้างลูกผสมระหว่างทั้งสองรูปแบบขึ้นมาดังจะเห็นได้จากผลงานส่วนใหญ่ของรูปแบบนี้จะมีการสร้างชิ้นงานแบบ Modern ที่เรียบง่าย และมีรูปทรงที่โดดเด่น เต๋า แต่ในขณะเดียวกัน ก็มีการอ้างอิงถึงรายละเอียด หรือกลิ่นอายของงาน Classic ไปด้วยในตัว รูปแบบ Post Modern ก็มักจะมีการใช้สีสดใส หรือวัสดุที่แปลกใหม่ ตลอดจนรูปทรงที่แปลกตา เข้ามาใช้ในงานด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะอาคาร สถาปัตยกรรม ทำให้เรามักจะได้เห็นอาคารรูปทรงแปลกประหลาด หรือมีสีสัน สดใสดัดกับอาคารสีเหลี่ยมทึบตันรอบข้าง โผล่มาอย่าง น่าประทับใจ

3.3.1.1 ลักษณะศิลปะ Postmodernism

1. การปฏิเสธศูนย์กลาง ซึ่งก็คือ การปฏิเสธอำนาจครอบงำ เน้นชายขอบชอกมม เพื่อปลดปล่อยการครอบงำทางเวลา เทศะและอัตลักษณ์ที่ยังหลงเหลืออยู่ ดังปรากฏในสถาปัตยกรรมจำนวนมากที่เลิกเน้นศูนย์กลาง

2. การปฏิเสธความเป็นเอกภาพ หรือ องค์กรวม ภาพเขียนหรือสถาปัตยกรรมจึงไม่จำเป็นต้องจบสมบูรณ์ อาจเป็นหลายเรื่องซ้อนกัน

3. Post modern คัดค้านโครงสร้าง ระเบียบ ลำดับ ไม่ยึดติดกับโครงสร้างเพราะถือได้ว่าเป็นแนวคิดหลังโครงสร้างนิยม

4. Post modern ปฏิเสธจุดเริ่มต้น จึงปฏิเสธประวัติศาสตร์แต่โยยหาอดีต เนื่องจากความไม่มั่นคงทางอัตลักษณ์ อดีตของพวกเขาไม่ใช่ประวัติศาสตร์ แต่เป็นการทำลายประวัติศาสตร์ เพราะมันถูกนำมาอยู่ในปัจจุบันหรือหลุดไปจากบริบทอย่างสิ้นเชิงความคิดโพสต์โมเดิร์นเป็นทั้งการวิพากษ์และการตั้งคำถามที่มีต่อโลกแบบโมเดิร์นของตะวันตก

ซึ่งมองว่าการสร้างสังคมสมัยใหม่ของโลกตะวันตกที่ได้กำเนิดมานั้น ไม่ได้พัฒนาความสุข การหลุดพ้น หรือชีวิตที่เป็นเหตุเป็นผล อย่างที่กล่าวอ้างกัน เป็นเพียงการสร้างวาทกรรมผ่านภาษาเพียงเพื่อครอบงำสังคมอื่นเพื่อชิงความได้เปรียบในหลายปัจจัย

3.3.2 Conceptual Art

“คอนเซ็ปชวลอาร์ต (Conceptual art) เป็นกระแสเคลื่อนไหวทางศิลปะที่ให้ความสำคัญกับความคิด มากกว่าสุนทรียะและความงาม”

คอนเซ็ปชวล อาร์ต ได้กลายเป็นคำอธิบายถึงศิลปะที่มีรูปแบบที่ไม่ใช่ทั้งจิตรกรรมหรือประติมากรรม เช่น งานที่ใช้สื่อการแสดงอย่างเพอร์ฟอร์แมนซ์ (Performance) หรือ วิดีโออาร์ต (Video Art) หรืองานอย่างพวก เอิร์ธ อาร์ต (Earth Art) ที่คนดูได้แต่ดูข้อมูลภาพร่างและภาพถ่ายที่ศิลปินบันทึกไว้ เพราะศิลปินแนวนี้มักจะทำผลงานขึ้นในป่าเขาและทะเล

หากจะสืบย้อนกลับไปที่ต้นตอของศิลปะแนวนี้ ก็คงหนีไม่พ้นคนสำคัญของกลุ่ม ดาดา (Dada) นั่นคือ มาร์เซล ดูชองป์ (Marcel Duchamp) ซึ่งเน้นที่ความคิดของศิลปินที่เข้าไปจัดการกับข้าวของและวัสดุสำเร็จรูปต่างๆ และต่อมาก็เป็นกลุ่ม แอ็คชัน (Action) เช่นในงานของ Yves Klein ที่เคยจัดให้ผู้หญิงเปลือยตัวเลอะสีแล้วมาถือกิ้งกิ้งบนผืนผ้าใบและปีเอโร แมนโซนี (Piero Manzoni)

ที่เซ็นชื่อลงบนเรือนร่างของผู้หญิงเปลือยแล้วบอกว่าเป็นประติมากรรม ตัวอย่างเหล่านี้เป็นงานศิลปะที่ก่อให้เกิดคำถามว่า “งานศิลปะคืออะไร” ลองมาดูผลงานแนว คอนเซ็ปชวล กันบ้าง ในงานของ โรเบิร์ต มอร์ริส (Robert Morris) คนดูเห็นกล่องและได้ยินเสียงดังมาจากภายในกล่อง เป็นเสียงที่ศิลปินได้บันทึกไว้ขณะที่สร้างกล่องใบนั้นขึ้นมา หรืองานที่เป็นกล่องอีกใบ ฝากล่องมีตัวหนังสือบอกไว้ว่า “แขวนกุญแจทิ้งไว้บนตะขอในตู้” (Leave Key on Hook inside Cabinet) และฝากล่องที่ว่านี้ก็ถูกล็อคไว้ด้วยกุญแจจริง ๆ เสียด้วย ผลงานของ โจเซฟ โคสุธ (Joseph Kosuth) มักจะเกี่ยวกับภาษา เช่นผลงานชื่อ ไทเทิลด์ (อาร์ต แอส ไอเดีย แอส ไอเดีย), (ไอเดีย) Titled (Art as Idea as Idea) (idea) เมื่อปี 1967 เป็นภาพขนาดเมตรคูณเมตร เป็นตัวอักษรสีขาวบนพื้นดำ แจกแจงที่มาของคำว่า “ไอเดีย” สำหรับ โคสุธ แล้วความหมายของศิลปะที่ถูกแสดงออกในภาษานั้น สำคัญกว่าที่มันจะปรากฏออกมาเป็นภาพหรือเป็นรูปธรรม ในผลงานชิ้นนี้เขาได้แสดงให้เห็นถึงปรัชญาของคอนเซ็ปชวล อาร์ต ที่ว่า “ศิลปะที่เป็นความคิดที่เป็นความคิดสำหรับศิลปินบางคน “ศิลปะที่เป็นความคิด” ก็ยังเป็นภาพยังเป็นรูปธรรม แต่ โคสุธ ทำให้ศิลปะที่เป็นความคิดให้เป็นความคิดจริง ๆ การนำเสนอของเขามีทั้งปรากฏเป็นตัวอักษรนีออน แผ่นป้ายบิลบอร์ดและการลงโฆษณาในหน้าหนังสือพิมพ์ อีกศิลปินที่ใช้ตัวหนังสือและตัวเลขในการนำเสนอความคิด ตั้งแต่ปี 1966 เป็นต้นมา

อง คาวารา (On Kawara) ทำงานชุด จิตรกรรมวันที่ (Date Paintings) ฝาใบแบบที่ใช้สำหรับเขียนภาพ ถูกระบายพื้นหลังเป็นสีดำ ตัวอักษรและตัวเลขสีขาวที่บ่งบอกวันเดือนปี ทำขึ้นขึ้นละวัน วันเดือนปีที่ระบุในภาพคือเวลาจริงที่เขาทำงานขึ้น งานของ คาวารา ไม่ใช่เพียงแค่แสดงภาพว่าแต่ละวันมีความหมายว่าอย่างไรแต่เขาแสดงข้อมูลที่ย่นย่อเรื่องราวสารพัดสารเพของแต่ละวันให้เหลือแค่สัญลักษณ์

การที่ คอนเซ็ปชวล อาร์ต เน้นที่ความคิดของศิลปิน ทำให้กิจกรรมหรือความคิดต่าง ๆ มีความเป็นไปได้ที่จะเป็นศิลปะ โดยไม่จะเป็นที่จะต้องแปรความคิดนั้น ออกมาเป็นภาพแบบ จิตรกรรมหรือประติมากรรม งานศิลปะร่วมสมัยในปัจจุบันจึงเปิดออกกว้างมาก มีการแข่งกันทำงาน ออกไอเดียกันแปลกๆ ใหม่ๆ จนชาวบ้านตามไม่ทัน ได้แต่สงสัยว่านี่ก็เป็นศิลปะได้ด้วยหรือ การละทิ้ง ศิลปวัตถุ (ประติมากรรมและภาพเขียน) ทำให้เกิดข้อขัดแย้งระหว่างศิลปิน คนดู และนักวิจารณ์ นักวิจารณ์อย่าง โรเบิร์ต ฮิวส์ (Robert Hughes นักเขียนจากนิตยสาร ไทม์) และ ฮิลตัน คราเมอร์ (Hilton Kramer นักเขียนจากหนังสือ นิวยอร์ก ไทม์) กล่าวว่าเมื่อพวกเขาดูงาน คอนเซ็ปชวล อาร์ต พวกเขาเห็นจักรพรรดิที่ปราศจากเสื้อผ้าอาภรณ์ แม้ว่าศิลปะตะวันตกในช่วงปลายคริสต์ทศวรรษ 1970

จะมีการฟื้นฟูจิตรกรรมและประติมากรรม ที่ดูเหมือนว่าจะต่างไปจาก คอนเซ็ปชวล อาร์ต แต่แท้ที่จริงแล้วมีการซึมซับกันมา ทั้งวิธีการเล่าเรื่อง ทั้งในเรื่องการเมืองและภาพลักษณ์จากประวัติศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อพ คำว่า นีโอ-คอนเซ็ปชวลลิสต์ (Neo-Conceptualist, คอนเซ็ปชวลใหม่) มักจะถูกใช้เพื่อโยงเข้ากับงานแนว Installation ผลงานที่ไม่เป็นแบบจารีตเก่า

ศิลปินคอนเซ็ปชวล ปฏิเสธแนวทางและขนบธรรมเนียมเดิม ๆ ของศิลปะอย่างสิ้นเชิง พวกเขาถือว่าความคิดนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุดและพอเพียงแล้วสำหรับศิลปะ ส่วนสิ่งอื่นอย่างความงาม สุนทรียะ ทักษะ ฝีมือของศิลปิน หรือแม้แต่การแสดงออกทางอารมณ์และมูลค่าทางการตลาด เป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นเลย ด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้คนส่วนใหญ่อาจมองว่าคอนเซ็ปชวลอาร์ต “ไม่ใช่ศิลปะ” เลยด้วยซ้ำไป (ข้อหาเดียวกันกับที่ภาพวาดหยดสีของ แจ็คสัน พอลลอค หรือกระป๋องชุปของ แอนดี้ วอร์ฮอล เคยโดนมาก่อน)

ย้อนกลับไปมองกระแสเคลื่อนไหวทางศิลปะแบบหัวก้าวหน้าหรืออะวองการ์ด (อย่าง คิวบิสม์, ดาดา, แอ็บสแตรกต์เอ็กซ์เพรสชันนิสม์) หากมองว่างานศิลปะเหล่านั้นขยายขอบเขตของพรมแดนทางศิลปะออกไปได้กว้างไกลขนาดไหน ศิลปินคอนเซ็ปชวลก็ผลักตัวเองไปได้ไกลกว่านั้น พวกเขาบุกเบิกพรมแดนทางความคิดในการทำงานศิลปะอย่างที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน

ภาพที่ 35 ผลงาน “Fountain”, 1917 ศิลปิน Marcel Duchamp

ที่มา <https://fountain-md.weebly.com/meaning.html>

เช่นเดียวกับดูของป์ ศิลปินคอนเซ็ปชวลไม่เพียงละทิ้งความงาม หากแต่ยังต่อต้านและลดทอนความสูงส่งของศิลปะ และปฏิเสธค่านิยมที่มองว่าศิลปะต้องทำขึ้นจากทักษะอันเลิศล้ำชำนาญของศิลปินแต่เพียงผู้เดียวอย่างสิ้นเชิง เพราะพวกเขาถือว่าศิลปะไม่ได้เป็นเพียงอาหารตา และความ

เชี่ยวชาญชำนาญก็สร้างได้แต่เพียงผลงานที่สวยงามซึ่งเกิดจากความเคยชิน แต่ไม่สามารถสื่อสารความคิดออกมาได้

สำหรับคอนเซ็ปชวลอาร์ต ความคิด (Idea) หรือ มโนทัศน์ (Concept) เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด สำหรับการทำงานศิลปะ เมื่อศิลปินทำงานศิลปะในแบบคอนเซ็ปชวล นั้นหมายความว่า การวางแผนและการตัดสินใจทั้งหมดได้ถูกทำขึ้นล่วงหน้าไปแล้ว (ในความคิด) การสร้างตัวงานออกมาเป็นเพียงกิจที่ทำพอเป็นพิธีเท่านั้น”

การให้ความสำคัญกับความคิดมากกว่าวัตถุ และการให้คุณค่ากับความตระหนักรู้มากกว่าคุณค่าทางสุนทรียะ ชัดแย้งอย่างรุนแรงกับทฤษฎีและข้อเขียนของนักวิจารณ์และนักประวัติศาสตร์ศิลปะชาวอเมริกันผู้ทรงอิทธิพลแห่งศตวรรษที่ 20 อย่าง เคลเมนต์ กรีนเบิร์ก (Clement Greenberg) และ ไมเคิล ฟรายด์ (Michael Fried) ซึ่งให้ความสำคัญกับความเป็นวัตถุของศิลปะอย่างสิ้นและรูปทรง ซึ่งมีส่วนอย่างมากในการกำหนดกฎเกณฑ์และนิยามคุณค่าทางสุนทรียะของศิลปะรุ่นก่อนหน้า (ซึ่งกรีนเบิร์กนี่เองที่มีส่วนผลักดันให้กระแสศิลปะแอ็บสแตรกเอ็กซ์เพรสชันนิสม์ได้รับการยอมรับในอเมริกา)

กิจกรรมทางศิลปะครั้งนี้ของเขาทำขึ้นภายใต้แนวคิดที่ปฏิเสธค่านิยมที่ศิลปินเป็นผู้มีอำนาจสั่งการและเป็นผู้ควบคุมอย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาดต่องานศิลปะ ด้วยกิจกรรมทางศิลปะครั้งนี้ เขาปลดเปลื้องตัวเองเป็นอิสระจากผลงาน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความตายของประพันธ์กร (Death of the Author) ของนักปรัชญาชาวฝรั่งเศส โรลอง บาร์ตส์ (Roland Barthes) ดังที่ปรากฏในคำกล่าวของเลวิตต์ ที่ว่า “เมื่อศิลปินทำผลงานเสร็จและนำออกสู่สาธารณะแล้ว พวกเขาก็ไม่มีอำนาจที่จะควบคุมหรือบงการการรับรู้ของผู้ชมได้อีกต่อไป เพราะคนแต่ละคนก็จะมีคามรับรู้และความเข้าใจต่อผลงานชิ้นนั้น ๆ ในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป”

ด้วยให้ความสำคัญกับความคิดมากกว่าตัวงานที่เป็นวัตถุนี้เอง ที่ทำให้ผลงานของศิลปินคอนเซ็ปชวลบางคนดูเหมือนของที่ทำไม่เสร็จด้วยซ้ำ นั่นเพราะพวกเขาไม่มุ่งเน้นที่ความสำเร็จสมบูรณ์แบบของตัวงาน หากแต่แสวงหาความเป็นไปได้อันไม่รู้จบทางความคิดมากกว่า ศิลปินคอนเซ็ปชวลบางคนถึงกับประกาศว่าจะหยุดทำผลงานศิลปะออกมาเป็นชิ้นเป็นอัน เพราะเขาคิดว่าเมื่องานศิลปะได้ถูกสร้างในความคิดไปแล้ว ก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างมันออกมาจริง ๆ อีกต่อไป

3.4 สังเคราะห์ข้อมูลสู่การสร้างสรรค์

ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาต่าง ๆ ที่มาจากตัวแปรด้านทฤษฎีอ้างอิงสภาวะทางอารมณ์และการรับรู้ ไปจนถึงการนำตัวแปรมาวิเคราะห์ทั้ง 1. สภาวะอารมณ์ 2. ช่วงเวลา 3. ระยะเวลา (การบันทึก รูปแบบไดอารี่) 4. รูปแบบการสร้างสรรค์ สังเคราะห์เพื่อพัฒนาเป็นแนวทางและวิธีการสร้างสรรค์ ผลงานวิจัยชุดนี้ต่อไป 1.การบันทึก (Diary) 2.รูปแบบสร้างสรรค์ (สภาวะอารมณ์) 3.วิธีการ 4.แนวคิด (Conceptual) สร้างเป็นแนวคิดไปจนถึงวิธีการหารูปแบบในการสร้างสรรค์

จากการศึกษาศิลปกรรมเพื่อค้นหารูปแบบในการสร้างสรรค์ ผู้วิจัยต้องการนำเสนอผลงานที่สามารถถ่ายทอดความรู้สึกโดยใช้วิธีการจดบันทึกอารมณ์แบบไดอารี่ผ่านการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ใช้หลักการของ Appropriation Art นำรูปแบบทางศิลปกรรมที่ใช้สภาวะอารมณ์เป็นปัจจัยในการทำงานสร้างรูปแบบจากผลงาน Abstract Expressionism วิเคราะห์ผลงานทางศิลปกรรมและทำความเข้าใจ สร้างเป็นชุดรูปแบบของสภาวะอารมณ์ในรูปแบบการสร้างผลงานที่เสนอแนวความคิดแบบ Conceptual จากนั้นวิเคราะห์ถึงรูปแบบของผลงานที่ปรากฏออกมาในแต่ละชิ้น หาปัจจัยของความแตกต่างในแต่ละผลงานเพื่อทำความเข้าใจถึงรูปแบบต่าง ๆ ของอารมณ์ที่ถูกถ่ายทอดออกมาผ่านผลงานศิลปะภาพพิมพ์ ถ่ายทอดประสบการณ์ของผู้วิจัยให้เกิดขึ้น นำเสนอความคิดในการทำผลงานวิจัยสร้างสรรค์ โดยเป็นการจดบันทึกเรื่องราวที่เกิดขึ้นในแต่ละวันนำเสนอโดยสื่อ “ศิลปะภาพพิมพ์” เพื่อศึกษาค้นคว้าและทำความเข้าใจต่อสภาวะจิตใจที่มีอิทธิพลที่เป็นปัจจัยในการสร้างสรรค์ผลงาน ทั้ง อารมณ์ ความรู้สึก หรือปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ รวมถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลไปถึงการแสดงออกและนำปัจจัยเหล่านี้ถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะ โดยรูปแบบของผลงานนั้น แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงและมีความสัมพันธ์ที่ถูกกำหนดจากสภาวะจิต ตั้งข้อสังเกตของการเริ่มทำงานในแต่ละวันโดยมีประเด็นว่า เมื่อความรู้สึกของตนเองที่เกิดขึ้นในแต่ละวันมีความหลากหลายของอารมณ์ไม่ว่าจะมากหรือน้อยอย่างไร โดยสรุปผลการศึกษาและนำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานวิจัย

บทที่ 4

กระบวนการทดลองสร้างสรรค์การบันทึกอารมณ์ผ่านผลงานภาพพิมพ์

กระบวนการสร้างสรรค์เชิงทดลองเป็นส่วนหนึ่งของขั้นตอนการวิจัยเพื่อเป็นการหาสัมฤทธิ์ผลจากการตั้งข้อสังเกตถึงสัมพันธ์ภาพของ อารมณ์ : การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ด้วยการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์โดยกำหนดระยะเวลาในการสร้างสรรค์ต่อโครงการ

แนวความคิด : “Printmaking : Emotional Diary” เป็นการตั้งข้อสังเกตของสัมพันธ์ภาพระหว่าง อารมณ์และการสร้างสรรค์ผลงาน โดยจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการทำงานรูปแบบของ Process Art รวมถึงศึกษาผลงานทางศิลปกรรม ทำให้ผู้วิจัยเลือกใช้รูปแบบกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน เป็นรูปแบบการบันทึกอารมณ์ในแต่ละวันด้วยวิธีการสร้างผลงานผ่านเทคนิคภาพพิมพ์ เพื่อเป็นการเก็บข้อมูลผ่านช่วงเวลาตามที่กำหนดสร้างเป็นชุดข้อมูลที่เก็บข้อมูลทางของอารมณ์ในแต่ละวัน

เนื้อหา : สร้างสรรค์ผลงานเรื่องความสัมพันธ์ระหว่าง ”การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ และสภาวะอารมณ์และความรู้สึก” ซึ่งมีปัจจัยทั้งความหลากหลายในกระบวนการคิด กระบวนการทำงาน ไปจนถึงกระบวนการสร้างสรรค์ และแสดงผลออกมาเป็นผลงานศิลปะ ถึงสัมพันธ์ภาพระหว่าง “อารมณ์ ต่อ การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ” บันทึกอารมณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวันผ่านผลงานภาพพิมพ์ โดยศึกษาวิธีการทำงานในแนวทาง Process Art ที่ให้ความสำคัญด้านกระบวนการและขั้นตอนในการนำเสนอรูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมโดยใช้วิธีหยาบยุ่มแนวทางของ Abstract Expressionism กำหนดระยะเวลาในการสร้างสรรค์เป็นเวลา 70 วัน โดยเริ่มทำการวิจัยตั้งแต่วันที่ 29 มีนาคม 2562–7 มิถุนายน 2562 รูปแบบของการสร้างสรรค์ผลงานถูกนำเสนอออกมาเป็นศิลปะภาพพิมพ์ โดยอ้างอิง รูปแบบของปฏิทินเป็นการกำหนด บันทึกสภาวะอารมณ์ของวันนั้น ๆ โดยเลือกการแสดงออกที่สอดคล้องกับอารมณ์ในรูปแบบ Abstract Expressionism ผสมกับวันที่ที่ปรากฏในรูปของตัวเลขของวันและเดือน

4.1 กระบวนการสร้างสรรค์

ผู้วิจัยเริ่มสร้างสรรค์ผลงานตั้งแต่วันที่ 29 มีนาคม 2562–7 มิถุนายน 2562 โดยใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 70 วัน โดยมีการสร้างสรรค์อยู่บนพื้นฐานของการทำงานลักษณะ Process Art ผ่านกระบวนการการผลิตผลงานศิลปะภาพพิมพ์ เช่น เทคนิคภาพพิมพ์ Monoprint, ภาพพิมพ์โลหะกัดกรวด (Etching), Shine-Colle, Embossing หรือจะเป็นภาพพิมพ์ร่องลึก โดยมีกระบวนการพิมพ์รูปแบบของวันที่ด้วยกระบวนการเทคนิคสกรีน การแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึกของผลงานตามขั้นตอน

4.2 ขั้นตอนการสร้างสรรค์

4.2.1 ฝึสสังเกตสภาวะอารมณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน

4.2.2 สร้างผลงานโดยมีกระบวนการ Process Art เพื่อบันทึกอารมณ์ในแต่ละวันเป็นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

4.2.2.1 กำหนดระยะเวลาในการสร้างสรรค์ผลงาน

4.2.2.2 สร้างสรรค์ผลงาน

4.2.3 สร้างสรรค์ผลงานจากวิธีการหยิบยืม (Appropriation Art) ผลงานศิลปะกรรม Abstract Expressionism ศึกษาสัมพันธ์ภาพระหว่าง อารมณ์: การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ซึ่งผู้วิจัยใช้แนวคิดดังกล่าวสร้างเป็นผลงานวิจัย เปรียบเสมือนเป็นการจดบันทึกอารมณ์ เนื้อหา-เรื่องราว และประสบการณ์สร้างเป็นผลงานในแต่ละวัน

4.2.4 สร้างสรรค์ผลงานขนาด 60x40 ซม. โดยระบุวันที่ในการผลิตด้วยเทคนิค Silk Screen

4.2.5. เลือกเทคนิค-วิธีการ โครงสร้างของสีที่เลือกใช้ในงานสร้างสรรค์เพื่อความสอดคล้องในการทำงานด้วยเทคนิคภาพพิมพ์

4.2.6 วิเคราะห์ผลงานเพื่อทำความเข้าใจและหาแนวทางการพัฒนาเพื่อนำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานจริงในโครงการต่อไป

4.3 จัดบันทึกและเก็บข้อมูลเนื้อหาอารมณณ์แต่ละวัน

ผลงานวันที่ 1 ชั้นที่ 1: 29.03.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 16.00–18.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 19.00–21.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สภาวะอารมณ์ ผู้วิจัยรู้สึกถึงความประทับใจในช่วงขณะที่พระอาทิตย์กำลังจะตก แสงสีส้มवलที่ทอดผ่านหน้าต่างกระทบเข้ามาสู่ห้อง ได้สร้างความรู้สึกที่รื่นรมย์อย่างแปลกประหลาด ทั้งอบอุ่นและรู้สึกผ่อนคลายในเวลาเดียวกัน ผู้วิจัยได้นำช่วงเวลาที่เกิดขึ้นนั้นมาถ่ายทอดเป็นผลงาน

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ นำแรงบันดาลใจจากภาพ / สี สัน บรรยากาศรอบตัวโดยได้รับอิทธิพลของสีจากช่วงที่พระอาทิตย์ใกล้จะลับไป ใช้เป็นสีในการนำเสนอผลงาน ซึ่งโทนสีส้มแสดง ความหมายถึงความอบอุ่น ความสงบ และมิตรภาพ

1.3 รูปแบบหีบขี้ม

Helen Frankenthaler

ภาพที่ 36 ผลงาน Helen Frankenthaler

Acrylic on Canvas. Signed and Dated, 1969

ที่มา <https://www.invaluable.com/auction-lot/helen-frankenthaler-1928-2011-untitled-abstract-p-4-c-45b4b11bf5>

2. วิธีการสร้างสรรค์

ผู้วิจัยได้ริเริ่มผลิตผลงานจากการนำภาพที่ประทับใจมาเป็นแรงบันดาลใจ สร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ตอบสนองอารมณ์ของวัน โดยแบ่งกระบวนการทำงานเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

1. ระบุวันที่สร้างสรรค์ผลงานโดยหยิบยืมลักษณะจากปฏิทินสากล สร้างเป็นรูปแบบของชุดผลงาน นำเสนอผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ Silk Screen

2. บันทึกอารมณ์ผ่านผลงาน สร้างสรรค์ผลงานจากความประทับใจในช่วงเวลาเย็น ใช้บรรยากาศ สภาพแวดล้อม ผ่านการศึกษาทฤษฎีการรับรู้และอารมณ์ของสีและผลงานทางศิลปกรรม เป็นองค์ประกอบของการสร้างสรรค์ผลงาน

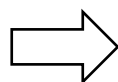
ภาพที่ 37 ภาพแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์

พระอาทิตย์ตก (โทนสีส้ม) + ผลงาน Helen Frankenthaler ขั้นตอนการทำงาน

2.2.1 สร้างรูปแบบของวันที่ 29.03.19 ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของในการบันทึก

(ภาพต้นแบบ)

(สกรีนผลงานบนกระดาษฟาเบริเยโน)

ภาพที่ 38 ภาพแสดงกระบวนการสร้างสรรค์วันที่ 29.03.19

สร้างสรรค์ผลงานจากสีที่กำหนดไว้ด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์อะคริลิกใส ขนาด 40x60 cm, โดยใช้เกียง แปรง ลูกกลิ้ง ในการผลิตผลงาน ผสมสีหมึก (Offset Ink) และ มีเดียม (Medium Ink) เข้าด้วยกันตามปริมาณ 70:30 เพื่อให้สีหมึกพิมพ์มีความโปร่งแสงมาก เพื่อสร้าง การรับรู้ของสีที่ปรากฏให้เกิดอารมณ์ที่อบอุ่น และ สร้างความรู้สึกที่ดูสบายตา

2.2.2 ทำชิ้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.2.3 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 1 / ชั้นที่ 1

ภาพที่ 39 “29.03.19”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 1 ชั้นที่ 2: 29.03.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 19.00 – 19.30

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 20.00 – 22.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 **สภาวะอารมณ์** ผู้วิจัยทำงานต่อเนื่องจากหลังจากทำผลงานชั้นที่ 1 เสร็จสิ้น สังเกตถึงอารมณ์ที่มีความเปลี่ยนแปลง รู้สึกถึงความมีสติ สมาธิ จึงนำปัจจัยเหล่านี้เป็นเป็นตัวแปรในการสร้างสรรค์ผลงานชั้นที่ 2 ต่อไป

1.2 **แนวทางสร้างสรรค์** นำเสนอผลงานผ่านการนำวัสดุต่าง ๆ ที่มีความน่าสนใจทั้งรูปทรงและพื้นผิว นำมาจัดการใหม่ตามความต้องการ โดยการทำงานให้ความสำคัญกับกระบวนการทดลองเพื่อหาความเป็นไปได้ผ่านผลงานที่ปรากฏ โดยนำแนวทางการสร้างผลงานจากศิลปิน Robert Motherwell ที่ใช้พื้นการผสมผสานระหว่าง สี และ วัสดุในการสร้างผลงาน โดยใช้หลักการทำงานวิธีอัตโนมัติ

1.3 รูปแบบหีบขี้ม

Robert Motherwell

“Redness of Red”
Prints and multiples,
Lithograph, Screenprint
on Paper, 61 x 40.6
cm.1985

“Mexican collage”
Acrylic and paper collage
on canvas 121.9 x 94 cm.,
1979

ภาพที่ 40 ผลงานที่ได้รับอิทธิพล วันที่ 2

2. วิธีการสร้างสรรค์

ผู้วิจัยได้ริเริ่มผลิตผลงานจากการนำภาพที่ประทับใจมาเป็นแรงบันดาลใจ สร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ตอบสนองอารมณ์ของวัน โดยแบ่งกระบวนการทำงานเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

1. ระบุวันที่สร้างสรรค์ผลงานโดยหยิบยืมลักษณะจากปฏิทินสากล สร้างเป็นรูปแบบของชุดผลงาน นำเสนอผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ Silk Screen
2. สร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการภาพพิมพ์โมนอปรินท์ เลือกวัสดุที่มีรูปทรงและพื้นผิวหลากหลายชนิด เพื่อทดลองและหาความเป็นไปได้ในการสร้างสรรค์

2.1 ขั้นตอนการทำงาน

2.2.1 สร้างรูปแบบของวันที่ “29th March 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของในการบันทึก

2.2.2 ขั้นตอนภาพพิมพ์โมนอปรินท์ สร้างสรรค์ผลงานจากสีที่กำหนดไว้ ด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์อะคริลิกขนาด 40x60 cm.

2.2.3 นำวัสดุจัดวาง-ประกอบสร้าง กลิ้งหมึกบนพื้นผิววัสดุจัดวางบนแม่พิมพ์อะคริลิก

2.2.4 ทำชิ้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.2.5 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 1 / ชั้นที่ 2

ภาพที่ 41 “29.03.19”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019

ผลงานวันที่ 2 ชั้นที่ 3 : 30.03.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 16.00–18.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 19.00–21.00

1. รูปแบบผลงาน

1.1 สภาวะอารมณ์ อารมณ์ด้านลบที่เกิดขึ้น ทั้งเรื่องส่วนตัวและการทำงานที่ต้องเผชิญกับความกดดัน ส่งไปถึงจิตใจทำให้เกิดอารมณ์ที่เก็บกด เป็นที่มาในการยับยั้งสภาวะจิตใจของผู้วิจัย นำไปสู่การระบายออกเป็นผลงานสร้างสรรค์ในเวลาต่อมา

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ ความรู้สึกกดดัน ความอัดอั้นที่ไม่สามารถแสดงออกต่อคนรอบข้างได้ ผู้วิจัยนำสภาวะอารมณ์ที่อัดอั้นภายในจิตใจ ปลดปล่อยความรู้สึกต่าง ๆ ผ่านการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ (Etching) โดยใช้แม่พิมพ์เพลททองแดงเป็นสื่อกลางในการแสดงออกผ่านการขูด ขีด ทูบ (Drypoint) รวมถึงการใช้กรดสาดลงไปบนแม่พิมพ์ (Spitbite) เสมือนการแสดงออกทางอารมณ์ สู่ เทคนิคภาพพิมพ์

1.3 รูปแบบหยาบยืม

Jackson Pollock

ภาพที่ 42 ผลงาน “One”, oil and enamel on unprimed canvas,
269.5 x 530.8 cm.,2019 ศิลปิน Jackson Pollock

ที่มา <https://galleryintell.com/artex/one-number-31-by-jackson-pollock/>

2. ขั้นตอนการสร้างสรรค์

จากความรู้สึกที่ก่อกำเนิด นำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงาน การทำงานชิ้นนี้เป็นเสมือนการได้ระบายสิ่งที่เก็บซ่อนอยู่ภายใน แสดงออกเป็นผลงานประจำวันนำเสนอผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ โดยแบ่งกระบวนการทำงานเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

1. ระบุวันที่สร้างสรรค์ผลงานโดยหยิบยืมลักษณะจากปฏิทินสากลสร้างเป็นรูปแบบของชุดผลงาน นำเสนอผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ Silk Screen

2. ผู้วิจัยเลือกใช้กระบวนการภาพพิมพ์โลหะเป็นสื่อที่รองรับการแสดงออกทางอารมณ์ผ่านร่างกาย เนื่องจากแม่พิมพ์โลหะสามารถเก็บรายละเอียดจังหวะและท่าทางที่แสดงออกได้อย่างดี และสามารถสร้างร่องรอยจากการพิมพ์ได้อย่างชัดเจน

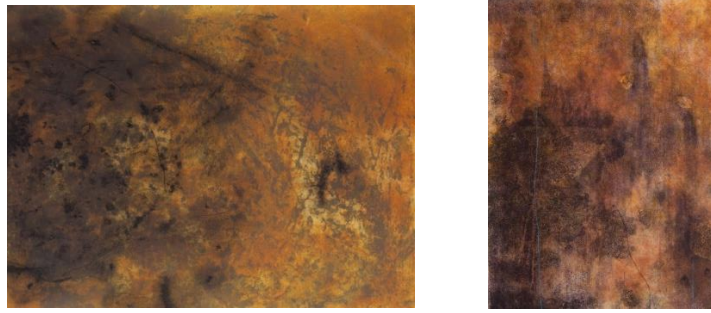
2.1 กระบวนการสร้างสรรค์

2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ 30.03.19 ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างผลงาน

ภาพที่ 43 ภาพแสดงกระบวนการสร้างสรรค์วันที่ 30.03.19

2.1.2 (Etching) ผู้วิจัยเลือกการสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ โดยใช้เพลททองแดงเป็นแม่พิมพ์ ใช้เหล็กแหลมขนาดที่แตกต่างกันสร้างรูปแบบของผลงานโดยการ ชูต ขีด กระทบอย่างรุนแรงเพื่อสร้างร่องรอยกับแม่พิมพ์ และ นำกรดโลหะผสมน้ำในอัตราส่วน 1:1 ราดสร้างพื้นผิวด้วยการสาดกรดลงบนผิวหน้าของแม่พิมพ์ เสมือนเป็นการปลดปล่อยสภาวะอารมณ์สู่การสร้างงานศิลปะ โดยเมื่อพิมพ์ผลงานร่องรอยต่าง ๆ จะปรากฏขึ้นในภาพผลงาน

ภาพที่ 44 ภาพประกอบเทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ

2.1.3 ทำชั้นกระดาษพิมพ์งาน (Fabriano) เพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.1.4 (ขั้นตอนการพิมพ์แม่พิมพ์โลหะ) อดหมึกพิมพ์โดยนำหมึกกลงบนผิวหน้าแม่พิมพ์ให้ทั่ว และใช้กระดาษลอกลายเซ็ดหมึกที่เป็นส่วนเกินออก

2.1.5 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 2 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 45 “30.03.19”, Etching & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 3 ชั้นที่ 4: 01.04.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 10.00 – 15.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 11.00 – 15.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สภาวะอารมณ์ อารมณ์ผ่อนคลาย ความสบายใจของวันที่ไม่เร่งรีบ การเริ่มต้นของวันในบรรยากาศที่ราบรื่น เป็นวันที่เริ่มต้นการสร้างสรรค์ผลงานในยามเช้าพร้อมกับฟังดนตรีเพื่อสร้างบรรยากาศในการทำงาน

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ ผู้วิจัยต้องการนำเสนอผลงานที่ดูสบายตาและให้ความรู้สึกที่ผ่อนคลาย โดยนำวิธีการทำงานของการใช้คู่สีแบบ complementary (ส่งเสริมซึ่งกันและกัน) โดยใช้สีชมพูและฟ้า ถ่ายทอดอารมณ์ของผลงานประจำวัน

1.3 รูปแบบการหยิบยืม

Helen Frankenthaler

ภาพที่ 46 ผลงาน “Yellow Span”, 35.5 × 47.8 cm.,
drawing and print, 1968 ศิลปิน Helen Frankenthaler
ที่มา <https://www.artsy.net/artwork/helen-frankenthaler-yellow-span-harrison-13>

2. ขั้นตอนการสร้างสรรค์

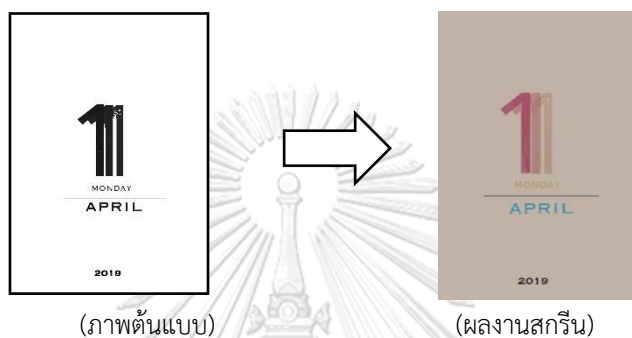
ผลงานนำเสนอผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ โดยแบ่งกระบวนการทำงานเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

1. ระบุวันที่สร้างสรรค์ผลงานโดยหยิบยืมลักษณะจากปฏิทินสากลสร้างเป็นรูปแบบของชุดผลงาน นำเสนอผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ Silk Screen

2. สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ที่มีลักษณะเด่นในเรื่องของการใช้สีและสามารถพิมพ์ผลงานให้มีความโปร่งแสงสร้างความรู้สึกผ่อนคลายตามอารมณ์ของงาน

2.1 กระบวนการสร้างสรรค์

2.1.1 (Silk Screen) สร้างรูปแบบของวันที่ 01.04.2019 ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างผลงาน โดยใช้คู่มือของตัวอักษรตามรูปแบบ

ภาพที่ 47 ภาพแสดงกระบวนการสร้างสรรค์วันที่ 01.04.19

2.1.2 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม. โดยใช้เทียน แปรง ลูกกลิ้งรวมถึงการสร้างพื้นผิวด้วยการใช้น้ำมันสน ในการผลิตผลงาน ผู้วิจัยได้ผสมสีหมึก (Offset Ink) และ มีเดียม (Medium Ink) เข้าด้วยกันตามปริมาณ 50:50 เพื่อให้สีหมึกพิมพ์มีความบางที่สุด ทำให้สีมีคุณสมบัติที่โปร่งใส

2.1.3 ทำขึ้นกระดาษพิมพ์งาน (Fabriano) เพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.1.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 3 ชั้นที่ 4

ภาพที่ 48 “01.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 4 ชั้นที่ 5: 03.04.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 10.00–15.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 16.00–21.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สภาวะอารมณ์ การทำงานจากความรู้สึกที่จดจ่อ มีสมาธิต่อกระบวนการผลิตผลงาน

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ สร้างสรรค์ผลงานผ่านการวางแผนและลำดับขั้นตอนในการผลิตผลงาน ใช้รูปแบบการทำงานลักษณะ Colorfield Painting มุ่งเน้นการสร้างรูปทรงและร่องรอย รวมถึงการสร้างสีสันให้แก่ผลงาน ได้รับแรงบันดาลใจจากผลงานของ Morris Louis และ Barnett Newman ที่มีลักษณะการสร้างรูปทรงของสีที่โดดเด่น โดยผู้วิจัยเลือกใช้วัสดุต่าง ๆ ที่มีรูปทรงน่าสนใจมาสร้างสรรค์ด้วยเทคนิค Monoprint

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Morris Louis

Barnett Newman

Morris Louis
Pillar of Delay, 1961

Barnett Newman "Achilles",
Oil canvas, 241.6 x 201 cm., 1952.

ภาพที่ 49 อิทธิพลจากศิลปกรรมวันที่ 4

2. ขั้นตอนการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานถูกจัดสรรและวางโครงสร้างอย่างเป็นขั้นเป็นตอน โดยผู้วิจัยกำหนดภาพผลงานไว้ในเบื้องต้น มีลำดับการทำงานดังนี้

1. สร้างภาพร่างและกำหนดรูปแบบของผลงาน

ภาพที่ 50 ภาพร่างผลงานวันที่ 4 ชั้นที่ 5

2. ระบุวันที่สร้างสรรค์ผลงานโดยหยิบยืมลักษณะจากปฏิทินสากลสร้างเป็นรูปแบบของชุดผลงาน นำเสนอผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ Silk Screen
3. สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint และพิมพ์ผลงานด้วยวัสดุต่างๆเพื่อสร้างพื้นผิวที่หลากหลาย

2.1 กระบวนการสร้างสรรค์

- 2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ 03.04.19 ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

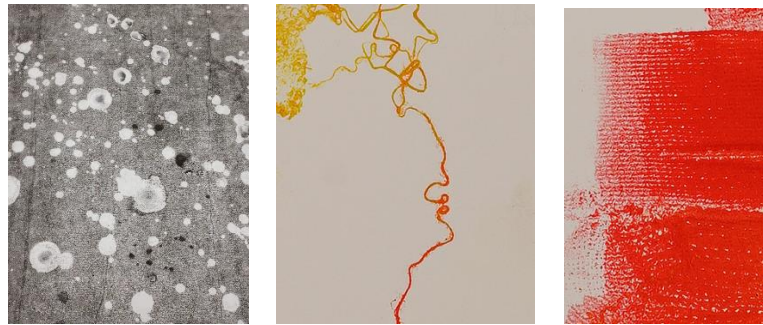
(ภาพต้นแบบ)

(ผลงานสกรีน)

ภาพที่ 51 ภาพแสดงกระบวนการสร้างสรรค์วันที่ 03.04.19

- 2.1.2 (Monoprint) สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม. รวมถึงนำวัสดุจากที่เตรียมไว้ นำมาสร้างเป็นรูปทรงตามโครงสร้าง

ภาพที่ 52 ภาพประกอบการทำงานเทคนิคโมนอปรินท์

2.1.3 ทำชั้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.1.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 4 ชั้นที่ 5

ภาพที่ 53 “03.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 5 ชั้นที่ 6: 05.04.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 10.00–15.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 16.00–21.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สภาวะอารมณ์ อารมณ์ปรวนแปร สับสนเกิดจากความไม่เข้าใจต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นของชีวิตในหนึ่งวัน

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ ผู้วิจัยสร้างสรรค์ผลงานจากอารมณ์ ความรู้สึกที่สับสน ใช้สีที่หลากหลายทั้งโทนร้อน โทนเย็น ผสมผสานกันขององค์ประกอบและโครงสร้างที่ดูสะเปะสะปะเพื่อสร้างความสอดคล้องกับเนื้อหาที่ได้บันทึกประจำวัน

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Phillip Guston

ภาพที่ 54 ผลงาน “Native's Return”, 1957 Phillip Guston

ที่มา:

https://www.phillipscollection.org/research/american_art/artwork

k/Guston-Natives_Return.htm

2. วิธีการสร้างสรรค์

2.1 กระบวนการสร้างสรรค์

2.1.1 (Silk Screen) สร้างรูปแบบของวันที่ 05.06.19 ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.2.2 (Monoprint) สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก 40x60 ซม.

2.2.3 ทำขึ้นกระดาษพิมพ์งาน (Fabriano) เพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.2.4 พิมพ์ภาพผลงาน

2.2.5 พิมพ์ผลงานซ้ำไปมาเพื่อให้เกิดชั้นและคู่สีที่สลับกัน และเกิดความหลากหลายทางโครงสร้างของภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 5 ชั้นที่ 6

ภาพที่ 55 “03.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 6 ชั้นที่ 7: 06.04.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 9.00–16.00

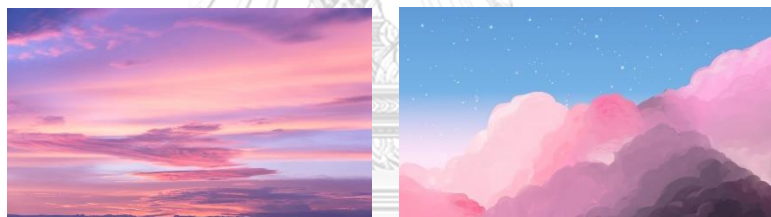
ระยะเวลาสร้างสรรค์: 19.00–22.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สภาวะอารมณ์ เป็นวันคล้ายวันเกิดได้ออกไปทำกิจกรรมกับครอบครัวและเพื่อน ทำให้เป็นวันที่รู้สึกสนุกสนาน ร่าเริง และมีความสุข

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ นำวิธีการทำงานของการใช้คู่สีแบบ complementary โดยใช้สีชมพูและฟ้าเป็นคู่สี แสดงถึงความรู้สึกสบายใจและอบอุ่น เป็นคู่สีที่มักถูกใช้มากในการตูน อนิเมชัน หรือภาพยนตร์ที่แสดงความสดใส

ภาพที่ 56 ภาพแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์วันที่ 6.4.19

1.3 รูปแบบที่หยาบยิม

Helen Frankenthaler

ภาพที่ 57 ผลงาน “Mica”, acrylic on canvas, 119.4 x 108 cm.,
1981 ศิลปิน Helen Frankenthaler

ที่มา <https://www.artsy.net/artwork/helen-frankenthaler-mica>

ผลงานวันที่ 6 ชั้นที่ 7

ภาพที่ 59 “06.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 7 ชั้นที่ 8: 08.04.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 20.00-21.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 21.00-21.30

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 **สภาวะอารมณ์สมาธิ** จดจ่อ ใช้ระยะเวลาต่อการกระทำใดการกระทำหนึ่งและใช้เวลากับสิ่งนั้นได้อย่างนาน ซึ่งจะเกิดการสร้างสรรค์การวางแผนเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง

1.2 **แนวทางสร้างสรรค์** สร้างสรรค์ผลงานผ่านการกระบวนการทราานเฟอร์ โดยจัดการกับวัสดุสร้างเป็นผลงาน

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Reuber Henning

ภาพที่ 59 ผลงาน “Light Grey”, Mixed Media

ศิลปิน Reuber Henning

ที่มา <https://reuberhenning.com/shop/colorfields>

2. ขั้นตอนการสร้างสรรค์

ผลงานนำเสนอผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ โดยแบ่งกระบวนการทำงานเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

1. ระบุวันที่สร้างสรรค์ผลงานโดยหยิบยืมลักษณะจากปฏิทินสากลสร้างเป็นรูปแบบของชุดผลงาน นำเสนอผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ Silk Screen

2. สร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการทราานเฟอร์ โดยใช้วิธีการจัดการวัสดุที่ได้คัดเลือก

2.1 กระบวนการสร้างสรรค์

2.1.1. (Silk Screen) สร้างรูปแบบของวันที่ “8th April 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.1.2 สร้างสรรค์ผลงานผ่านการจัดการวัสดุ โดยผู้วิจัยเลือกใช้ผ้าขาวบางที่มีพื้นผิวเป็นริ้ว และมีความเคลื่อนไหว สามารถกำหนดและจัดการรูปทรงได้สะดวก และเป็นไปตามที่ผู้วิจัยต้องการหลังจากนั้นจึงนำแม่แบบที่เสร็จเรียบร้อยแล้วเข้าสู่กระบวนการพิมพ์

2.1.3 ทำขึ้นกระดาษพิมพ์งาน (Fabriano) เพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.1.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 7 ชั้นที่ 8

ภาพที่ 60 “08.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 8 ชั้นที่ 9: 09.04.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 10.00-14.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 12.00-16.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สภาวะอารมณ์ สมาธิ จดจ่อ ใช้ระยะเวลาต่อการกระทำใดการกระทำหนึ่งและใช้เวลากับสิ่งนั้นได้อย่างนาน ซึ่งจะเกิดการสร้างสรรค์การวางแผนเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ สร้างสรรค์ผลงานผ่านการกระบวนการทรานเฟอร์ โดยจัดการกับวัสดุสร้างเป็นผลงาน

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Reuber Henning

ภาพที่ 61 ผลงาน “Light Grey”, Mixed Media

ศิลปิน Reuber Henning

ที่มา <https://reuberhenning.com/shop/colorfields>

2. ขั้นตอนการสร้างสรรค์

ผลงานนำเสนอผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ โดยแบ่งกระบวนการทำงานเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

1. ระบุวันที่สร้างสรรค์ผลงานโดยหยิบยืมลักษณะจากปฏิทินสากลสร้างเป็นรูปแบบของชุดผลงาน นำเสนอผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ Silk Screen

2. สร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการทรานเฟอร์ โดยใช้วิธีการจัดการวัสดุที่ได้คัดเลือก

2.1 กระบวนการสร้างสรรค์

2.1.1. (Silk Screen) สร้างรูปแบบของวันที่ “8th April 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.1.2 สร้างสรรค์ผลงานผ่านการจัดการวัสดุ โดยผู้วิจัยเลือกใช้ผ้าขาวบางที่มีพื้นผิวเป็นริ้ว และมีความเคลื่อนไหว สามารถกำหนดและจัดการรูปทรงได้สะดวก และเป็นไปตามที่ผู้วิจัยต้องการหลังจากนั้นจึงนำแม่แบบที่เสร็จเรียบร้อยแล้วเข้าสู่กระบวนการพิมพ์

2.1.3 ทำขึ้นกระดาษพิมพ์งาน (Fabriano) เพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.1.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 8 ชั้นที่ 9

ภาพที่ 62 “08.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 9 ชั้นที่ 10: 10.04.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล : 10.00-11.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์ : 13.00-15.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 **สภาวะอารมณ์** อารมณ์อันสับสนที่เกิดจากความรู้สึกในเชิงลบ ความรู้สึกขุ่นมัวและมีความไม่ชัดเจน

1.2 **แนวทางสร้างสรรค์** ผู้วิจัยสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้สีโทนฟ้า(หม่น) ที่แสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกเจ็บเหงา โดดเดี่ยว

1.3 อิทธิพลจากศิลปกรรม

Pierre Soulages

ภาพที่ 63 ผลงาน “Peinture”, 102 x 81 cm., 1981

ศิลปิน Pierre Soulages

ที่มา <http://www.artnet.fr/artistes/pierre-soulages/>

2. ขั้นตอนการสร้างสรรค์

ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์ผลงานโดยแบ่งขั้นตอนในการสร้างสรรค์เป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

1. ระบุวันที่สร้างสรรค์ผลงานโดยหยิบยืมลักษณะจากปฏิทินสากลสร้างเป็นรูปแบบของชุดผลงาน นำเสนอผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ Silk Screen

2. บันทึกอารมณ์ผ่านการกระบวนการสร้างสรรค์เทคนิค Monoprint โดยการใช้อุปกรณ์เช่น ลูกกลิ้ง แปรงทาสีขนาดต่าง ๆ ถ่ายทอดอารมณ์โดยมีแผ่นอะคริลิกเป็นแม่พิมพ์ในการสร้างผลงาน

2.1 กระบวนการสร้างสรรค์

2.1.1. (Silk Screen) สร้างรูปแบบของวันที่ “10th April 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.2.2 (Monoprint) สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม. รวมถึงนำวัสดุจากที่เตรียมไว้ นำมาสร้างเป็นรูปทรงตามโครงสร้าง

2.2.3 ทำชั้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.2.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 9 ชั้นที่ 10

ภาพที่ 64 “10.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 10 ชั้นที่ 11: 11.04.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 10.00–10.30

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 12.00–18.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 **สภาวะอารมณ์** อารมณ์ผ่อนคลาย สบายใจ

1.2 **แนวทางสร้างสรรค์** ผู้วิจัยต้องการนำเสนอผลงานที่ดูสบายตาและให้ความรู้สึกที่ผ่อนคลาย โดยนำวิธีการทำงานของการใช้คู่สีแบบ complementary ใช้สีโทนชมพูและฟ้า ถ่ายทอดอารมณ์ และใช้ที่แปรงที่อ่อนนุ่มเป็นเครื่องมือในการนำเสนอผลงาน

1.3 **รูปแบบที่หยิบยืม**

Ad Reinhardt

ภาพที่ 64 ผลงาน “Red Abstract”, 1952 ศิลปิน Ad Reinhardt

ที่มา <https://www.widewalls.ch/artists/ad-reinhardt>

2. ขั้นตอนการสร้างสรรค์

ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์ผลงานโดยแบ่งขั้นตอนในการสร้างสรรค์เป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

1. ระบุวันที่สร้างสรรค์ผลงานโดยหยิบยืมลักษณะจากปฏิทินสากลสร้างเป็นรูปแบบของชุดผลงาน นำเสนอผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ Silk Screen

2. สร้างสรรค์ผลงานโดยนำคู่สีที่กำหนด สร้างเป็นผลงานผ่านกระบวนการภาพพิมพ์โมโนปรินท์ โดยผสมสีหมึกให้มีความโปร่งแสง แสดงถึงความรู้สึกที่เบาสบาย และผ่อนคลายจากผู้สร้างสรรค์สู่ผลงาน

2.1 กระบวนการสร้างสรรค์

2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ 11.04.19 ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.1.2 สร้างสรรค์ผลงานจากสีที่กำหนดไว้ด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์อะคริลิกใส ขนาด 40x60 cm, โดยใช้เกียง แปรง ลูกกลิ้ง ในการผลิตผลงาน ผสมสีหมึก (Offset Ink) และ มีเดียม (Medium Ink) เข้าด้วยกันตามปริมาณ 70:30 เพื่อให้สีหมึกพิมพ์มีความโปร่งแสงมากขึ้น สร้างคุณสมบัติของสีให้มีความสว่างและละมุน เพื่อสร้างการรับรู้ของสีที่ปรากฏให้เกิดอารมณ์ที่อบอุ่น และ สร้างความรู้สึกที่ดูสบายตา

2.1.3 ทำขึ้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.1.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 10 ชั้นที่ 11

ภาพที่ 65 “11.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 11 ชั้นที่ 12: 12.04.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 12.00-12.30

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 13.00-16.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 **สภาวะอารมณ์** อารมณ์ผ่อนคลาย สบายใจ

1.2 **แนวทางสร้างสรรค์** ผู้วิจัยต้องการนำเสนอผลงานที่ดูสบายตาและให้ความรู้สึกที่ผ่อนคลาย โดยนำวิธีการทำงานของการใช้คู่สีแบบ complementary ใช้สีโทนชมพูและฟ้า ถ่ายทอดอารมณ์ และใช้ที่แปรงที่อ่อนนุ่มเป็นเครื่องมือในการนำเสนอผลงาน มีลักษณะการทำงานเช่นเดียวกับผลงาน “11.04.19”

1.3 **รูปแบบที่หยิบยืม**

Helen Frankenthaler

ภาพที่ 66 “Tales of Genji IV”, Woodcut, 119.4 × 106.7 cm, 1998

ศิลปิน Helen Frankenthaler

ที่มา <https://www.frankenthalerfoundation.org/artworks/tales-of-genji-iv/details/all>

2. ขั้นตอนการสร้างสรรค์

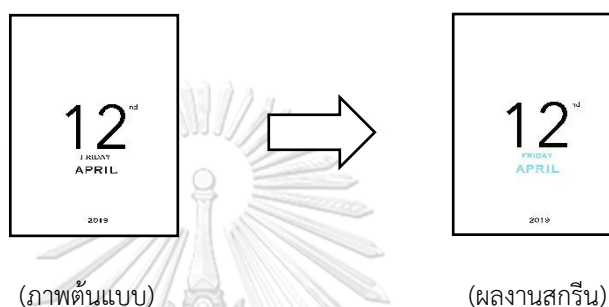
ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์ผลงานโดยแบ่งขั้นตอนในการสร้างสรรค์เป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

1. ระบุวันที่สร้างสรรค์ผลงานโดยหยิบยืมลักษณะจากปฏิทินสากลสร้างเป็นรูปแบบของชุดผลงาน นำเสนอผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ Silk Screen

2.สร้างสรรค์ผลงานโดยนำคู่มือที่กำหนด สร้างเป็นผลงานผ่านกระบวนการภาพพิมพ์โมโนปรินท์ โดยผสมสีหมึกให้มีความโปร่งแสง แสดงถึงความรู้สึกที่เบาสบาย และผ่อนคลายจากผู้สร้างสรรค์ผลงาน

2.1 กระบวนการสร้างสรรค์

2.1.1 (Silk Screen) สร้างรูปแบบของวันที่ 12.04.19 ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

ภาพที่ 67 ภาพแสดงกระบวนการสร้างสรรค์วันที่ 12.04.19

2.1.2 (Monoprint) สร้างสรรค์ผลงานจากสีที่กำหนดไว้ด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์อะคริลิกใส ขนาด 40x60 cm, โดยใช้เกียง แปร่ง ลูกกลิ้ง ในการผลิตผลงาน ผสมสีหมึก (Offset Ink) และ มีเดียม (Medium Ink) เข้าด้วยกันตามปริมาณ 70:30 เพื่อให้สีหมึกพิมพ์มีความโปร่งแสงมากขึ้น สร้างคุณสมบัติของสีให้มีความสว่างและละมุน เพื่อสร้างการรับรู้ของสีที่ปรากฏให้เกิดอารมณ์ที่อบอุ่น และ สร้างความรู้สึกที่ดูสบายตา

2.1.3 ทำขึ้นกระดาษพิมพ์งาน (Fabriano) เพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.1.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 11 ชั้นที่ 12

ภาพที่ 68 “08.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 12 ชั้นที่ 13: 13.04.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 10.00-12.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 13.00-15.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สถานะอารมณ์ ลังเล มีนงง เกิดความสับสนและความไม่แน่ใจทั้งเรื่องการใช้ชีวิตและนำไปสู่การสร้างผลงาน

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์ผลงานด้วยการเริ่มต้นจากความคลุมเครือทางการตัดสินใจของตนเอง ผลงานจึงเป็นเสมือนเป็นการทดลองเป็นการทำงานแบบสุ่ม มีการหยิบจับอุปกรณ์และการเลือกใช้วัสดุต่าง ๆ แบบสุ่ม ท่วงท่าและการทำงานที่ไม่มีรูปแบบตายตัว ปล่อยทุกอย่างตามความไม่คาดคิดของผู้สร้างสรรค์

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Franz Kline

ภาพที่ 69 “Meryon”. 1960–1 ศิลปิน Franz Kline

ที่มา <https://www.tate.org.uk/art/artists/franz-kline-1419>

2. ขั้นตอนการสร้างสรรค์

2.1 กระบวนการสร้างสรรค์

2.1.1 (Silk Screen) สร้างรูปแบบของวันที่ “13th April 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.1.2 (Monoprint) สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม. รวมถึงนำวัสดุจากที่เตรียมไว้ นำมาสร้างเป็นรูปทรงตามโครงสร้างที่กำหนด และสร้างคราบพื้นผิวด้วยน้ำมันสนสลับบนแม่พิมพ์ รอจนหมาด

2.1.3 ทำขึ้นกระดาษพิมพ์งาน (Fabriano) เพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.1.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 12 ชั้นที่ 13

ภาพที่ 70 “13.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 13 ชั้นที่ 14: 16.04.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 13.00-14.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 16.00-19.00

1.รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สภาวะอารมณ์ สนุกสนาน ตื่นเต้น ต้องการต้องการค้นหาประสบการณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานในวิธีอื่น ๆ

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ การทำงานแบบการทดลอง สร้างสิ่งที่ไม่คุ้นเคยทั้งการสร้างรูปทรงและการเลือกคู่สี โดยไม่จำกัดคู่สีหรือองค์ประกอบที่ตายตัว สร้างผลงานผ่านการทำงานของ colorism ที่มุ่งการใช้สีที่หลากหลายทั้งโทนสี และชนิดของสีที่มีคุณสมบัติแตกต่างกัน

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Franz Kline

ภาพที่ 71 ผลงาน “Untitled”, Oil on paper, 60.3 x 46.4 cm.,

1954 ศิลปิน Franz Kline

ที่มา <https://www.tate.org.uk/art/artists/franz-kline-1419>

2. วิธีการสร้างสรรค์

สร้างสรรค์ผลงานโดยมุ่งเน้นความหลากหลายของโทนและชนิดของสีใช้อุปกรณ์ แปรง ลูกกลิ้ง ฟู่กันขนาดแตกต่างกัน เพื่อสร้างผลงานให้มีมิติในการมอง ผลิตผลงานผ่านกระบวนการโมโนปรินท์ที่เอกลักษณ์ทางการใช้สี

2.1 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ 16.04.2019 ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.1.2 (สร้างสรรค์ผลงานผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม. โดยใช้สีที่มีคุณสมบัติแตกต่างกัน เพื่อสังเกตถึงคุณลักษณะในการนำมาสร้างสรรค์

2.1.3 ทำขึ้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.1.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 13 ชั้นที่ 14

ภาพที่ 72 “16.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 14 ชั้นที่ 15: 18.04.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 10.00-13.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 14.00-16.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สภาวะอารมณ์ อารมณ์ที่ทำให้เกิดความสบายใจต่อผู้วิจัยสู่การแสดงออกเป็นการสร้างสรรค์ อารมณ์ที่มีความสุข (Happiness) ความรู้สึกที่มาจากประสบการณ์เชิงบวก หรือจะเป็นความประทับใจในเรื่องราวต่าง ๆ

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ ทดลองใช้คู่สีที่ความใกล้เคียงสร้างสรรค์เป็นผลงาน โดยเลือกคู่สีในโทนสีชมพูที่สร้างความรู้สึกชวนหลงใหล มีเสน่ห์ดึงดูด

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Robert Motherwell

ภาพที่ 73 “Beside the Sea No. 41”, Oil and acrylic on,
73.7 x 58.1 cm, 1966

ที่มา <https://www.pinterest.com/pin/147985537744735131/>

2. ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.1 วิธีการสร้างสรรค์

2.1.1. (Silk Screen) สร้างรูปแบบของวันที่ “18th April 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.1.2 (Monoprint) สร้างสรรค์ผลงานผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิค ขนาด 40x60 ซม. โดยใช้สีที่มีคุณสมบัติแตกต่างกัน เพื่อสังเกตถึงคุณลักษณะในการนำมาสร้างสรรค์

2.1.3 ทำขึ้นกระดาษพิมพ์งาน (Fabriano) เพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.1.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 14 ชั้นที่ 15

ภาพที่ 74 “18.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 15 ชั้นที่ 16: 19.04.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล : 10.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์ : 10.00-11.30

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สภาวะอารมณ์ การมีสมาธิ และการมีความสนใจ ความจดจ่อ ใช้ระยะเวลาต่อการกระทำ ในการกระทำหนึ่งและใช้เวลากับสิ่งนั้นได้อย่างนาน

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ นำแนวทางจากการศึกษาผลงานศิลปกรรมของ Mark Rothko โดยการใช้การสร้างแบบ Colorfield Painting การทำงานศิลปะลักษณะนี้ ไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องราว และเนื้อหา หากแต่นำไปที่รูปทรงและร่องรอยของสีล้วน และปฏิเสธการใช้ไฟแปรงบแบบการวาดภาพทั่วไป

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Mark Rothko

ภาพที่ 75 ผลงาน Yellow Over Purple, Painting, 1956

ที่มา <https://www.pinterest.com/pin/121667627414459297/>

2. ขั้นตอนสร้างสรรค์

ผลงานนำเสนอผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ โดยแบ่งกระบวนการทำงานเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

1. ระบุงานที่สร้างสรรค์ผลงานโดยหยิบยืมลักษณะจากปฏิทินสากลสร้างเป็นรูปแบบของชุดผลงาน นำเสนอผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ Silk Screen

2. สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ที่มีลักษณะเด่นในเรื่องของการใช้สีโดยใช้ลูกกลิ้งขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 40 ซม. เป็นเครื่องมือในการสร้างสรรค์เพื่อสร้างมวลของสีให้ชัดเจน

2.1 กระบวนการสร้างสรรค์

2.1.1 (Silk Screen) สร้างรูปแบบของวันที่ “19th April 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.1.2 (Monoprint) สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิค ขนาด 40x60 ซม. ใช้ลูกกลิ้งขนาดใหญ่เป็นอุปกรณ์สร้างสรรค์ผลงาน

2.1.3 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 15 ชั้นที่ 16

ภาพที่ 76 “19.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 16 ชั้นที่ 17: 20.04.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 10.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 10.00 – 19.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สภาวะอารมณ์ สงบ ไม่เคลื่อนไหว อยู่อย่างมีสมาธิ

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ การสร้างสรรค์ผ่านสภาวะนิ่งผ่านการนึกคิดและใช้ตรรกะในการสร้างสรรค์

2. ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.1 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.1.1 (Silk Screen) สร้างรูปแบบของวันที่ 20.04.2019 ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.1.2 (Monoprint) สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม. รวมถึงนำวัสดุจากที่เตรียมไว้ นำมาสร้างเป็นรูปทรงตามโครงสร้าง

2.1.3 ทำขึ้นกระดาษพิมพ์งานประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.1.4 พิมพ์ภาพผลงาน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ผลงานวันที่ 16 ชั้นที่ 17
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 77 “08.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 17 ชั้นที่ 18: 22.04.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 12.00-14.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 14.00-18.00

1.รูปแบบผลงาน

1.1 สภาวะอารมณ์ อารมณ์ด้านลบที่เกิดขึ้น ส่งไปถึงจิตใจทำให้เกิดความต้องการปลดปล่อยความอัดอั้นภายใน นำไปสู่การระบายออกเป็นผลงานสร้างสรรค์ในเวลาต่อมา

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ ปลดปล่อยความรู้สึกต่าง ๆ ผ่านการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ (Etching) และโมโนปริ้นท์ ใช้สีที่สดสร้างคราบและพื้นผิวที่เกิดจากการกัดกรุดในรูปแบบและทิศทางที่อิสระ

1.3 รูปแบบการหยิบยืม

Tadeusz Kantor

ภาพที่ 78 “Kantor XI 61” oil, enamel and mixed-media collage on canvas, 194.7 x 129.8 cm., 1961

ที่มา <https://www.christies.com/lotfinder/Lot/tadeusz-kantor-1915-1990-peinture-5970643-details.aspx>

2. วิธีการสร้างสรรค์

ขั้นตอนในการทำงานถูกแบ่งเป็น 3 ขั้นตอนและเทคนิคดังนี้

1. ระบุวันที่สร้างสรรค์ผลงานโดยหยิบยืมลักษณะจากปฏิทินสากลสร้างเป็นรูปแบบของชุดผลงาน นำเสนอผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ Silk Screen

2. สร้างคราบ พื้นผิว เทคนิคภาพพิมพ์โมโนปรินท์ ด้วยการใช้หมึกพิมพ์ผสมน้ำมันสนเพื่อทำให้ความหนืดของสีหมึกน้อยลง จากนั้นสาดสีลงบนแม่พิมพ์อะคริลิกที่เตรียมไว้ เป็นเสมือนการระบายความรู้สึกผ่านการแสดงออกทางกายภาพ

3. ใช้แม่พิมพ์เป็นโลหะ สร้างร่องลึกและพื้นผิวที่เกิดจากการสาดกรดโลหะที่ผสมน้ำในอัตราส่วน 1:1 ในทิศทางอิสระไม่ตายตัว เพื่อให้กรดทำปฏิกิริยากับแม่พิมพ์

2.1 กระบวนการสร้างสรรค์

2.1.1 (Silk Screen) สร้างรูปแบบของวันที่ 22.04.2019 ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหมเพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.1.2 (Monoprint) สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม. ใช้สีหมึกที่ผสมน้ำมันสนเพื่อให้เจือจาง จากนั้นสาดหรือเทลงบนแม่พิมพ์

2.1.3 สร้างผลงานผ่านแม่พิมพ์โลหะด้วยเทคนิค Etching โดยใช้กรดโลหะราดซ้ำจนเกิดผลที่ต้องการ และนำแม่พิมพ์ลงหมึกและเช็ดด้วยกระดาษลอกลาย

2.1.4 ทำขึ้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.1.5 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 17 ชั้นที่ 18

ภาพที่ 79 “22.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 18 ชั้นที่ 19: 23.04.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 10.00 – 18.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 18.00 – 20.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สภาวะอารมณ์ อารมณ์ด้านลบที่ส่งผลสู่สภาวะภายในจิตใจ ทำให้เกิดความต้องการปลดปล่อยความกดดันที่ต้องการแสดงออกเป็นท่วงท่าหรือกิจกรรมเพื่อเป็นการแสดงออกทางอารมณ์ นำสู่การบำบัดหรือทำความเข้าใจต่อสิ่งที่เผชิญเพื่อแก้ปัญหาในอนาคต

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ ความรู้สึกกดดัน ความอัดอั้นที่ไม่สามารถแสดงออกต่อคนรอบข้างได้ ผู้วิจัยนำสภาวะอารมณ์ที่อัดอั้นภายในจิตใจ ปลดปล่อยความรู้สึกต่าง ๆ ผ่านการสร้างสรรค์ในเทคนิคโมโนปริ้นท์ แสดงออกผลงานโดยใช้การสลัด การเทหมึก สี หรือส่วนผสมต่าง ๆ เช่น ทินเนอร์ น้ำมันสน เพื่อให้เกิดพื้นผิว, คราบต่าง ๆ โดยให้ความสำคัญต่อท่วงท่าขณะสร้างสรรค์ผลงาน

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Andre Jemec

ภาพที่ 80 ผลงาน “In the Forest”, Oil on canvas, 1960

ที่มา <https://hamptonsarthub.com/2017/08/04/exhibitions-eastern-european-abstract-expressionism-in-the-cold-war-era-opens-at-pollock-krasner-house-study-center/jemec-2/>

2. วิธีการสร้างสรรค์

1. ระบุวันที่ของการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อเป็นการบันทึกรายละเอียดของอารมณ์ในแต่ละวัน ผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ Silk Screen

2. สร้างคราบ พื้นผิว เทคนิคภาพพิมพ์โมโนปริ้นท์ ด้วยการใช้หมึกพิมพ์ผสมน้ำมันสน ทินเนอร์ เพื่อให้ ความหนืดของสีหมึกน้อยลง จากนั้นสาดสีลงบนแม่พิมพ์อะคริลิกที่เตรียมไว้ เป็นเสมือนการระบายความรู้สึกผ่านการแสดงออกทางกายภาพ ท่วงท่าและอารมณ์ในขณะที่สร้างสรรค์ ผลงาน

2.1 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ “30th April 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

(ภาพต้นแบบ)

(ผลงานสกรีน)

ภาพที่ 81 ภาพแสดงกระบวนการสร้างสรรค์วันที่ 23.04.19

2.1.2 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม. รวมถึงนำอุปกรณ์ที่สร้างให้เกิดเป็นคราบ พื้นผิวต่าง ๆ นำมาสร้างเป็นผลงานที่เน้นการ แสดงออกผ่านท่วงท่า จากประสบการณ์ไปสู่ช่วงอารมณ์ขณะผลิตผลงาน

2.1.3 ทำชั้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.1.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 18 ชั้นที่ 19

ภาพที่ 82 “23.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 19 ชั้นที่ 20: 24.04.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 10.00 – 18.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 10.00 – 18.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 **สภาวะอารมณ์** ได้รับแรงบันดาลใจจากผลงานของ Yayoi Kusama ที่มีเอกลักษณ์การทำงานในรูปแบบของตัวเองอย่างชัดเจน ทั้งการสร้างสรรค์ผลงานส่วนตัวหรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ก็มีชื่อเสียงไม่แพ้กัน โดยผู้วิจัยนำรูปแบบการสร้างผลงานโดยการใช้จุดสีที่โดดเด่นสร้างให้เกิดมิติ โดยมีที่มาจากที่เธอถูกแต่งตั้งเป็นตัวแทนทูตญี่ปุ่นในปี 1993 เพื่อไปร่วมงาน the Venice Biennale ซึ่งแสดงผลงานสำคัญอันโดดเด่นของเธอ และนั่นเองจึงทำให้เธอกลับมาเป็นที่รู้จักในวงการนี้ ในฐานะของผู้สร้างสรรค์ “Polka Dot”

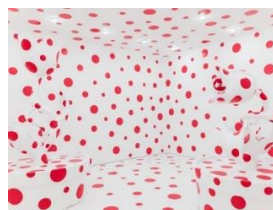
ภาพที่ 83 ศิลปิน Yayoi Kusama

ที่มา <http://ravendesignnews.com/famous-peeps/yayoi-kusama>

1.2 **แนวทางสร้างสรรค์** นำรูปแบบผลงานศิลปกรรมของศิลปิน Yayoi Kusama เป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ ใช้การทำงานศิลปะเป็นการบันทึกอารมณ์ความประทับใจที่มีต่อศิลปิน เพื่อบันทึกจดจำช่วงเวลาความรู้สึก ณ ขณะนั้น

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Yayoi Kusama

ภาพที่ 84 “With All My Love For The Tulips”, I Pray Forever, 2011
ที่มา <https://arrestedmotion.com/2018/08/showing-yayoi-kusama-with-all-my-love-for-the-tulips-i-pray-forever-2011-marciano-art-foundation/>

2. วิธีการสร้างสรรค์

1. ระบุวันที่ของการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อเป็นการบันทึกรายละเอียดของอารมณ์ในแต่ละวันผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ Silk Screen

2. หยิบยืมรูปแบบ “Polka Dot” ของศิลปินผ่านกระบวนการสร้างสรรค์เทคนิคภาพพิมพ์ใช้วิธีการ Monoprint เพื่อแสดงถึงการความรู้สึกที่มีต่อศิลปินในช่วงเวลานั้น

2.1 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ “24th April 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

ภาพที่ 84 ภาพแสดงกระบวนการสร้างสรรค์วันที่ 24.04.19

2.1.2 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม. นำสติ๊กเกอร์ผิวมันรูปทรงวงกลมกึ่งหมึกบนหน้าผิววัสดุ

2.1.3 เรียงวัสดุตามการศึกษาผลงานลงบนแม่พิมพ์เพื่อจัดวางองค์ประกอบ

2.1.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 19 ชั้นที่ 20

ภาพที่ 85 “24.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 20 ชั้นที่ 21: 25.04.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 16.00-20.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 16.00-20.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สภาพอารมณ์ การมีสมาธิ และการมีความสนใจ ความจดจ่อ ใช้ระยะเวลาต่อการกระทำ ในการกระทำหนึ่งและใช้เวลากับสิ่งนั้นได้อย่างนาน

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ นำแนวทางการสร้างผลงานจากศิลปิน Robert Motherwell ที่ใช้ การผสมผสานระหว่าง สี และ วัสดุมาสร้างสรรค์เป็นสร้างผลงาน โดยใช้หลักการทำงานวิธีอัตโนมัติ (Automatism)

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Robert Motherwell

ภาพที่ 86 Collaged Wall VI (for Arthur Berger), Mixed Techniques

91.4 x 91.4 cm., 1986 ศิลปิน Robert Motherwell

ที่มา <https://www.phillips.com/detail/robert-motherwell/NY010817/113>

2. วิธีการสร้างสรรค์

ผู้วิจัยได้ริเริ่มผลิตผลงานจากการนำภาพที่ประทับใจมาเป็นแรงบันดาลใจ สร้างสรรค์ผลงาน ผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ตอบสนองอารมณ์ของวัน โดยแบ่งกระบวนการทำงานเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

1. ระบุนวันที่สร้างสรรค์ผลงานโดยหยิบยืมลักษณะจากปฏิทินสากล สร้างเป็นรูปแบบของชุด ผลงาน นำเสนอผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ Silk Screen

2. สร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการภาพพิมพ์โมโนปรินท์ เลือกวัสดุที่มีรูปทรงและพื้นผิวหลากหลายชนิด เพื่อทดลองและหาความเป็นไปได้ในการสร้างสรรค์

2.1 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ “25th April 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

ภาพที่ 87 ภาพแสดงกระบวนการสร้างสรรค์วันที่ 25.04.19

2.1.2 (Monoprint) สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม. รวมถึงนำวัสดุจากที่เตรียมไว้ นำมาสร้างเป็นรูปทรงตามโครงสร้างที่กำหนด

2.1.3 ทำขึ้นกระดาษพิมพ์งาน (Fabriano) เพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.1.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 20 ชั้นที่ 21

ภาพที่ 87 “25.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 21 ชั้นที่ 22: 28.04.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 16.00-18.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 18.00-20.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 **สภาวะอารมณ์** ความประทับใจในภาพบรรยากาศยามเย็นที่ให้ความรู้สึกอันอบอุ่น

1.2 **แนวทางสร้างสรรค์** สร้างผลงานจากการเก็บความรู้สึกที่มีความเบาสบาย อารมณ์ที่ระลึกรถึงความหลัง ช่วงเวลาที่มีความสุข

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Helen Frankenthaler

ภาพที่ 88 “Elberta” Acrylic on canvas,

79 x 97 inches, 1975 ศิลปิน Helen Frankenthaler

ที่มา <https://www.pinterest.com/pin/372461831668583061/>

2. วิธีการสร้างสรรค์

2.1 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ “28th April 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.1.2 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม. รวมถึงนำวัสดุจากที่เตรียมไว้ นำมาสร้างเป็นรูปทรงตามโครงสร้างที่กำหนด

2.1.3 ทำชั้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.1.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 21 ชั้นที่ 22

ภาพที่ 89 “28.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 22 ขึ้นที่ 23: 30.04.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 16.00–18.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 18.00–19.00

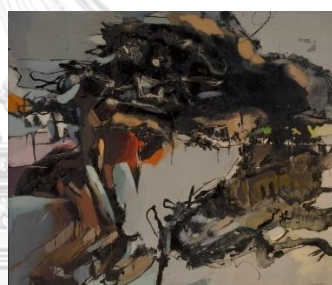
1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สภาวะอารมณ์ อารมณ์ด้านลบที่เกิดขึ้น ส่งไปถึงจิตใจทำให้เกิดความต้องการปลดปล่อยความอัดอั้นภายใน นำไปสู่การระบายออกเป็นผลงานสร้างสรรค์ในเวลาต่อมา

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ ความรู้สึกกดดัน ความอัดอั้นที่ไม่สามารถแสดงออกต่อคนรอบข้างได้ ผู้วิจัยนำสภาวะอารมณ์ที่อัดอั้นภายในจิตใจ ปลดปล่อยความรู้สึกต่าง ๆ ผ่านการสร้างสรรค์ในเทคนิคโมนโอปรินท์

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Tadeusz Kantor

ภาพที่ 90 “IV”, oil on canvas, 39 1/4 x 47 inches., 1958

ที่มา <https://mnwr.pl/en/collection-of-polish-art-from-the-second-half-of-the-20th-and-early-21st-century/>

2. วิธีการสร้างสรรค์

1. ระบุวันที่ของการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อเป็นการบันทึกรายละเอียดของอารมณ์ในแต่ละวันผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ Silk Screen

2. สร้างคราบ พื้นผิว เทคนิคภาพพิมพ์โมนโอ

2.1 ขั้นตอนสร้างสรรค์

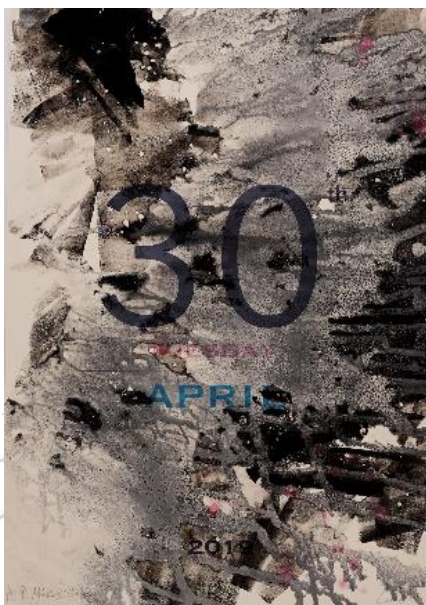
2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ “30th April 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.1.2 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม. ใช้สีหมึกที่ผสมน้ำมันสนเพื่อให้เงาจากนั้นสาดหรือเทลงบนแม่พิมพ์

2.1.3 ทำขึ้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.1.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 22 ชั้นที่ 23

ภาพที่ 91 “30.04.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 23 ชั้นที่ 24: 01.05.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 10.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 10.00 – 14.00

รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สภาพอารมณ์ การมีสมาธิ และการมีความสนใจ ความจดจ่อ ใช้ระยะเวลาต่อการกระทำใดการกระทำหนึ่งและใช้เวลาทำสิ่งนั้นได้อย่างนาน

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ ศึกษาผลงานศิลปกรรมที่ใช้การผสมผสานระหว่าง สี และ วัสดุมาสร้างสรรค์เป็นสร้างผลงานใช้หลักการทำงานวิธีอัตโนมัติ

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Robert Motherwell

ภาพที่ 92 “Beggruen Series #3” Color lithograph

15x 16 1/2 inches, 1979

ที่มา <https://www.berggruen.com/artists/robert-motherwell>

2. วิธีการสร้างสรรค์

ผู้วิจัยได้ริเริ่มผลิตผลงานจากการนำภาพที่ประทับใจมาเป็นแรงบันดาลใจ สร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ตอบสนองอารมณ์ของวัน โดยแบ่งกระบวนการทำงานเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

1. ระบุวันที่สร้างสรรค์ผลงานโดยหยิบยืมลักษณะจากปฏิทินสากล สร้างเป็นรูปแบบของชุดผลงาน นำเสนอผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ Silk Screen

2. สร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการภาพพิมพ์โมโนปริ้นท์ เลือกว่าวัสดุที่มีรูปทรงและพื้นผิวหลากหลายชนิด เพื่อทดลองและหาความเป็นไปได้ในการสร้างสรรค์

2.1 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ “1st May 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.2.2 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม. รวมถึงนำวัสดุจากที่เตรียมไว้ นำมาสร้างเป็นรูปทรงตามโครงสร้างที่กำหนด

2.2.3 ทำชั้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.2.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 23 ชั้นที่ 24

ภาพที่ 93 “01.05.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 24 ชั้นที่ 25: 02.05.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 10.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 10.00 – 14.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 **สภาวะอารมณ์** ผลงานต่อเนื่องจาก Day23: “01.05.19”

1.2 **แนวทางสร้างสรรค์** ศึกษาผลงานศิลปกรรมที่ใช้การผสมผสานระหว่าง สี และ วัสดุมาสร้างสรรค์เป็นสร้างผลงานใช้หลักการทำงานวิธีอัตโนมัติ

1.3 **รูปแบบที่หยิบยืม**

Robert Motherwell

ภาพที่ 94 “Beggruen Series #3” Color lithograph

15x 16 1/2 inches, 1979

ที่มา <https://www.berggruen.com/artists/robert-motherwell>

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

2. วิธีการสร้างสรรค์

ผู้วิจัยได้ริเริ่มผลิตผลงานจากการนำภาพที่ประทับใจมาเป็นแรงบันดาลใจ สร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ตอบสนองอารมณ์ของวัน โดยแบ่งกระบวนการทำงานเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

1. ระบุวันที่สร้างสรรค์ผลงานโดยหยิบยืมลักษณะจากปฏิทินสากล สร้างเป็นรูปแบบของชุดผลงาน นำเสนอผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ Silk Screen

2. สร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการภาพพิมพ์โมโนปรินท์ เลือกว่าวัสดุที่มีรูปทรงและพื้นผิวหลากหลายชนิด เพื่อทดลองและหาความเป็นไปได้ในการสร้างสรรค์

2.1 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ “1st May 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.2.2 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม. รวมถึงนำวัสดุจากที่เตรียมไว้ นำมาสร้างเป็นรูปทรงตามโครงสร้างที่กำหนด

2.2.3 ทำชั้นกระดาษพิมพ์งาน (Fabriano) เพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.2.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 24 ชั้นที่ 25

ภาพที่ 95 “02.05.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 25 ชั้นที่ 26: 03.05.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 10.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 10.00 – 14.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 **สภาวะอารมณ์** ฉุนเฉียว เกรี้ยวกราด หงุดหงิด

1.2 **แนวทางสร้างสรรค์** สร้างผลงานจากความรู้สึกภายใน แสดงออกผ่านทางท่าทางที่รุนแรง มีความอิสระในการสร้างสรรค์ ไม่ยึดติดต่อกฎเกณฑ์ สร้างผลงานผ่านชุดสีโทนร้อน

1.3 **รูปแบบที่หยิบยืม**

Theodoros Stamos

ภาพที่ 96 “Reward #2” Acrylic on canvas, 1960

ที่มา <https://www.pinterest.com/pin/496662665152422324/>

2. วิธีการสร้างสรรค์

1. ระบุนวันที่สร้างสรรค์ผลงานโดยหยิบยืมลักษณะจากปฏิทินสากล สร้างเป็นรูปแบบของชุดผลงาน นำเสนอผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ Silk Screen

2. เสนอผลงานผ่านการใช้โทนสีจากการศึกษาข้อมูล ผ่านการกระบวนการโมนโอปรินท์ รวมถึงการออกท่าทางอย่างรุนแรง ถ่ายทอดผ่านการสร้างแม่พิมพ์

2.1 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ “3rd April 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุนวันที่ของการสร้างสรรค์

2.1.2 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม.

2.1.3 ทำขึ้นกระดาษพิมพ์งาน (Fabriano) เพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.1.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 25 ชั้นที่ 26

ภาพที่ 97 “02.05.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 26 ชั้นที่ 27: 05.05.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 14.00-14.30

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 15.00-18.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 **สภาวะอารมณ์** สบายใจ มีความปรารถนา ความคาดหวังต่อสิ่งที่มีงุหมาย

1.2 **แนวทางสร้างสรรค์** นำหลัก Monochromatic ที่ใช้สีโทนเดียวสร้างสรรค์ผลงาน สร้างเนื้อหาของภาพให้ดำเนินกันไปอย่างสอดคล้องต้องกัน ใช้จินตนาการสร้างสีสันตามความรู้สึกและจากการศึกษาผลงานศิลปกรรมของศิลปิน Helen Frankenthaler

1.3 **รูปแบบที่หยิบยืม**

Helen Frankenthaler

ภาพที่ 98 “Around the Clock with Red”

ศิลปิน Helen Frankenthaler, acrylic on canvas

181.6 × 314.3 cm., 1983

ที่มา <http://emuseum.huntermuseum.org/objects/1009/around-the-clock-with-red?ctx=5026f2aa-408a-4c7f-942e-e84ad5a7b2f1&idx=3>

2. วิธีการสร้างสรรค์

2.1 **ขั้นตอนสร้างสรรค์**

2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ “05.05.2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.1.2 สร้างสรรค์ผลงานจากสีที่กำหนดไว้ด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์อะคริลิกใส ขนาด 40x60 cm, โดยใช้เกียง แปรง ลูกกลิ้ง ในการผลิตผลงาน ผสมสีหมึก (Offset Ink) และ มีเดียม (Medium Ink) เข้าด้วยกันตามปริมาณ 70:30 เพื่อให้สีหมึกพิมพ์มีความโปร่งแสงมากขึ้น สร้างคุณสมบัติของสีให้มีความสว่างและละมุน เพื่อสร้างการรับรู้ของสีที่ปรากฏให้เกิดอารมณ์ที่อบอุ่น และ สร้างความรู้สึกที่ดูสบายตา

2.1.3 ทำชั้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.1.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 26 ชั้นที่ 27

ภาพที่ 99 “05.05.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 27 ชั้นที่ 28: 06.05.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 14.00-14.30

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 15.00-18.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 **สภาวะอารมณ์** การมีสมาธิ และการมีความสนใจ ความจดจ่อ ใช้ระยะเวลาต่อการกระทำในการกระทำหนึ่งและใช้เวลากับสิ่งนั้นได้อย่างนาน

1.2 **แนวทางสร้างสรรค์** ศึกษาผลงานศิลปกรรมที่ใช้การผสมผสานระหว่าง สี และ วัสดุมาสร้างสรรค์เป็นสร้างผลงานใช้หลักการทำงานวิธีอัตโนมัติ

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Robert Motherwell

"Summertime in Italy No. 3" oil on paperboard 41 x 27in., 1960

Robert Motherwell

"U.S. Art New York N.Y." Öl und Collage auf Papier

Morris Louis

"Gamma Pi" 259 x 364 cm., 1960

ภาพที่ 100 รูปแบบที่หยิบยืม อิทธิพลจากงานศิลปกรรม จำนวน 3 รูปแบบ

2. วิธีการสร้างสรรค์

2.1 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ "6th May 2019" ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.1.2 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม. รวมถึงนำวัสดุจากที่เตรียมไว้ นำมาสร้างเป็นรูปทรงตามโครงสร้างที่กำหนด

2.1.3 ทำชั้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.1.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 27 ชั้นที่ 28

ภาพที่ 101 “05.05.2019”, Monoprint & Silk Screen, 60 x 40 cm., 2019

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ผลงานวันที่ 28 ชั้นที่ 29: 07.05.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 14.00-14.30

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 15.00-18.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 **สภาวะอารมณ์** อารมณ์ปรวนแปร สับสนเกิดจากความไม่เข้าใจต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นของชีวิตในหนึ่งวัน

1.2 **แนวทางสร้างสรรค์** ผู้วิจัยสร้างสรรค์ผลงานจากอารมณ์ ความรู้สึกที่สับสน ใช้สีที่หลากหลายทั้งโทนร้อน โทนเย็น ผสมผสานกันในขั้นตอนกระบวนการการสร้างสรรค์ผลงาน สร้างองค์ประกอบและโครงสร้างที่ดูสะเปะสะปะเพื่อสร้างความสอดคล้องกับเนื้อหาที่ได้บันทึกประจำวัน

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Philip Guston

ภาพที่ 102 “Mott #3” ศิลปิน Phillip Guston, Gouache on paper, 61.44 x 80.49 cm 1959.

ที่มา <https://collections.artsmia.org/art/95641/mott-3-philip-guston>.

2. วิธีการสร้างสรรค์

2.1 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ “7th May 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.1.2 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม. รวมถึงนำวัสดุจากที่เตรียมไว้ นำมาสร้างเป็นรูปทรงตามโครงสร้างที่กำหนด

2.1.3 ทำขึ้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.1.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 28 ชั้นที่ 29

ภาพที่ 103 “07.05.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019

ผลงานวันที่ 29 ชั้นที่ 30: 09.05.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล : 10.00 – 11.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์ : 10.00 – 16.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สภาวะอารมณ์ ความสนุกสนาน ตื่นเต้น ความต้องการอยากทดลองวิธีการ เทคนิคที่หลากหลายที่ผู้วิจัยเคยมีประสบการณ์มาประยุกต์ รวมถึงผสมผสานเป็นผลงานที่ถ่ายทอดประสบการณ์ออกมาเป็นผลงาน

1.2 รูปแบบที่หยิบยืม

Philip Guston

ภาพที่ 104 “Mott #3” ศิลปิน Phillip Guston, Gouache on paper, 61.44 × 80.49 cm 1959.

ที่มา <https://collections.artsmia.org/art/95641/mott-3-philip-guston>.

2. วิธีการสร้างสรรค์

2.1 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ “9th May 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.2.2 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิคขนาด 40x60 ซม. รวมถึงนำวัสดุจากที่เตรียมไว้ นำมาสร้างเป็นรูปทรงตามโครงสร้างที่กำหนด

2.2.3 ทำชั้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.2.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 29 ชั้นที่ 30

ภาพที่ 105 “09.05.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ผลงานวันที่ 30 ชั้นที่ 31: 11.05.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 12.00 – 14.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 14.00 – 18.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 **สภาวะอารมณ์** อารมณ์ผ่อนคลาย ความสบายใจในบรรยากาศที่ร่มรื่น

1.2 **แนวทางสร้างสรรค์** ผู้วิจัยต้องการนำเสนอผลงานที่ดูสบายตาและให้ความรู้สึกที่ผ่อนคลาย โดยนำวิธีการทำงานของการใช้คู่สีแบบ complementary ถ่ายทอดอารมณ์ของผลงานประจำวัน โดยใช้สีโทนอ่อน (Pastel Color) เป็นรูปแบบของผลงานสร้างสรรค์ แทนค่าความรู้สึกของอารมณ์ด้วยสีโทนชมพู - เหลือง ที่แสดงความหมายทางจิตวิทยา คือ ความสดใส อ่อนหวาน และร่าเริง

ภาพที่ 106 ภาพแสดงคู่สีของการสร้างสรรค์ผลงานวันที่ 11.05.19

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

ภาพที่ 107 “Reflections, a series of twelve color”

ศิลปิน Helen Frankenthaler, lithographs. 1961.

ที่มา <https://www.mcgilvery.com/pages/books/09786/helen-frankenthaler-kenneth-e-tyler/helen-frankenthaler-reflections-a-series-of-twelve-color-lithographs>

2. วิธีการสร้างสรรค์

2.1 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ “11st May 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.2.2 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม.

2.2.3 ทำขึ้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.2.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 30 ชั้นที่ 31

ภาพที่ 108 “11.05.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019

ผลงานวันที่ 31 ชั้นที่ 32: 13.05.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 16.30-17.30

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 18.00-20.10

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สภาวะอารมณ์ ความรู้สึกที่มีต่อบรรยากาศ สภาพแวดล้อมและอากาศรอบตัว ในวันที่ฝนตกท้องฟ้าสีหม่น เป็นภาพทิวทัศน์ที่ไม่ได้พบเห็นนาน จึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานในวันนี้

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ นำแรงบันดาลใจจากภาพสีเส้น บรรยากาศรอบตัวโดยได้รับอิทธิพลจากภาพทิวทัศน์ อากาศ ณ ช่วงเวลาขณะสร้างสรรค์ผลงาน ผู้วิจัยมีวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานโดยได้รับอิทธิพลในการสร้างผลงานของศิลปิน Helen Frankenthaler ที่นำประสบการณ์รอบตัวมาเป็นแรงบันดาลใจต่อการผลิตผลงาน

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Helen Frankenthaler

ภาพที่ 109 “Riverhead”, acrylic on canvas, 208.9 x 363.2 cm, 82 1/4 x 143 in., 1963.

ที่มา <https://awarewomenartists.com/en/magazine/helen-frankenthaler-le-triomphe-de-la-couleur/>

2. วิธีการสร้างสรรค์

สร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการภาพพิมพ์โดยมีแรงบันดาลใจจากสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นรอบตัว แบ่งกระบวนการทำงานเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

1. ระบุวันที่สร้างสรรค์ผลงานแบบปฏิทินสร้างเป็นรูปแบบของชุดผลงาน นำเสนอผ่านกระบวนการ Silk Screen

2.บันทึกอารมณ์ผ่านผลงาน สร้างสรรค์ผลงานจากความประทับใจในช่วงเวลาเย็น ใช้บรรยากาศ สภาพแวดล้อม ผ่านการศึกษาทฤษฎีการรับรู้และอารมณ์ของสีและผลงานทางศิลปกรรม เป็นองค์ประกอบของการสร้างสรรค์ผลงาน

2.1 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ “13th May 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.1.2 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิค

2.1.3 ทำขึ้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.1.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 31 ชั้นที่ 32

ภาพที่ 110 ผลงาน “13.05.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019

ผลงานวันที่ 32 ชั้นที่ 33: 14.05.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 12.00-13.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 13.00-18.00

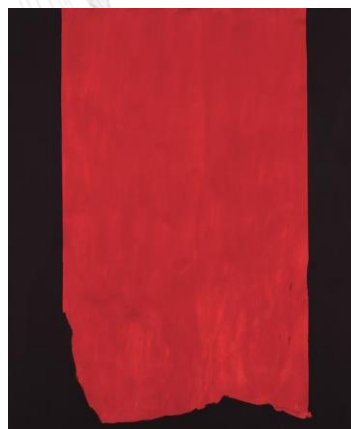
1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สภาวะอารมณ์ การทำงานจากความรู้สึกที่จัดจ้าน มีสมาธิต่อกระบวนการผลิตผลงาน

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ สร้างสรรค์ผลงานผ่านการวางแผนและลำดับขั้นตอนในการผลิตผลงาน ใช้รูปแบบการทำงานลักษณะ Colorfield Painting โดยมุ่งเน้นการสร้างรูปทรงและร่องรอย รวมถึงการสร้างสีสันให้กับผลงาน ได้รับแรงบันดาลใจจากผลงานของ Morris Louis และ Barnett Newman ที่มีลักษณะการสร้างรูปทรงของสีที่โดดเด่น โดยผู้วิจัยเลือกใช้วัสดุต่าง ๆ ที่มีรูปทรงน่าสนใจมาสร้างสรรค์ด้วยเทคนิคโมนอปรินท์

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Barnett Newman

ภาพที่ 111 Barnett Newman “Achilles”,

Oil canvas, 241.6 x 201 cm, 1952.

ที่มา <https://www.nga.gov/collection/art-object-page.70529.html>

2. วิธีการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานถูกจัดสรรและวางโครงสร้างอย่างเป็นขั้นเป็นตอน โดยผู้วิจัยกำหนดภาพผลงานไว้ในเบื้องต้น มีลำดับการทำงานดังนี้

- 1.สร้างภาพร่างและกำหนดรูปแบบของผลงาน
2. ระบุวันที่สร้างสรรค์ผลงานโดยหยิบยืมลักษณะจากปฏิทินสากลสร้างเป็นรูปแบบของชุดผลงาน นำเสนอผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ Silk Screen

2.1 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ “14th May 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.2.2 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิค ขนาด 40x60 ซม. รวมถึงนำวัสดุจากที่เตรียมไว้ นำมาสร้างเป็นรูปทรงตามโครงสร้างที่กำหนด

2.2.3 ทำขึ้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.2.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 32 ชั้นที่ 33

ภาพที่ 112 ผลงาน “14.05.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019

ผลงานวันที่ 33 ชั้นที่ 34: 18.05.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 12.00-13.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 13.00-18.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สถานะอารมณ์ การทำงานจากความรู้สึกที่จดจ่อ มีสมาธิต่อกระบวนการผลิตผลงาน

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ สร้างผลงานด้วยวิธีการ คัลเลอร์-ฟิลด์ เพนติง (Color Field painting) สร้างงานโดยใช้พื้นที่ของสี หนาแน่น แบนราบ แผ่กระจายเป็นคราบบนผืนผ้าใบ สร้างพื้นที่ต่อเนื่องกว้างไกลจนดูคล้ายกับท้องทุ่งของสีตามชื่อของ Colorfield Painting การทำงานศิลปะลักษณะนี้ นำวัสดุที่หลากหลายในเรื่องของรูปทรงและพื้นผิว เพื่อสร้างเป็นภาพผลงาน โดยศึกษาผลงานของศิลปิน Mark Rothko

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Mark Rothko

ภาพที่ 113 Mark Rothko: The Exhibitions at Pace

ที่มา <https://www.barnesandnoble.com/w/mark-rothko-arneglimcher/1133652848>

2. วิธีการสร้างสรรค์

2.1 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ “18th May 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.2.2 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม. รวมถึงนำวัสดุจากที่เตรียมไว้ นำมาสร้างเป็นรูปทรงตามโครงสร้างที่กำหนด

2.2.3 ทำขึ้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.2.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 33 ชั้นที่ 34

ภาพที่ 114 ผลงาน “18.05.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019

ผลงานวันที่ 34 ชั้นที่ 35: 22.05.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 10.00-12.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 13.00-18.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 **สภาวะอารมณ์** ใช้สมาธิ มีความจดจ่อต่องานที่กำลังสร้างสรรค์ ใช้ชีวิตอยู่กับปัจจุบันขณะ ให้เวลาอยู่กับตัวเอง

1.2 **แนวทางสร้างสรรค์** ผู้วิจัยนำแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานจากการได้แรงบันดาลใจจากศึกษาผลงานศิลปกรรมของศิลปิน Phillip Morris ที่ใช้การวางโครงสร้างของสีมีรูปทรงเป็นแถบสี สร้างสรรค์เป็นผลงานโดยเน้นที่กระบวนการ วิธีการในการสร้างสรรค์มากกว่าจะเป็นการแทนค่าอารมณ์จากสีที่ปรากฏ

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Morris Louis

ภาพที่ 115 ศิลปิน Morris Louis ผลงาน “While”, Acrylic resin (Magna) on canvas, 245.1 x 346.7 cm, 1960

ที่มา <https://www.pinterest.com/pin/112590059410099147>.

2. วิธีการสร้างสรรค์

2.1 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ “22nd May 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.2 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม. รวมถึงนำวัสดุจากที่เตรียมไว้ นำมาสร้างเป็นรูปทรงตามโครงสร้างที่กำหนด โดยสร้างแถบสีจากวัสดุกระดาษ

นำมากลิ้งสี โดยผสมสีเข้ากับ Medium Ink เพื่อให้สีมีความโปร่งแสง เห็นร่องรอยของทีแแปรง (ลูกกลิ้ง) บนผลงานภาพพิมพ์

2.2.3 ทำชิ้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.2.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 34 ชั้นที่ 35

ภาพที่ 116 “22.05.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019

ผลงานวันที่ 35 ชั้นที่ 36: 23.05.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: -

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 10.00 – 16.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สภาวะอารมณ์ อารมณ์ต่อเนื่องการสร้างสรรค์ผลงานเมื่อวาน มีความต้องการทำความเข้าใจ และหาความเป็นไปได้ในการสร้างสรรค์ผลงานในงานประจำวัน

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ สร้างสรรค์ผลงานต่อจากผลงาน “Day 34 : 22.04.19”

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Morris Louis

ภาพที่ 117 ศิลปิน Morris Louis ผลงาน “While”, Acrylic resin (Magna) on canvas, 245.1 x 346.7 cm, 1960

ที่มา <https://www.pinterest.com/pin/112590059410099147>.

CHULA

2. วิธีการสร้างสรรค์

2.1 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ “22nd May 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.2.2 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม. รวมถึงนำวัสดุจากที่เตรียมไว้ นำมาสร้างเป็นรูปทรงตามโครงสร้างที่กำหนด โดยสร้างแถบ

สีจากวัสดุกระดาษนำมากลึงสี โดยผสมสีเข้ากับ Medium Ink เพื่อให้สีมีความโปร่งแสง เห็นร่องรอยของทีแปรง(ลูกกลิ้ง) บนผลงานภาพพิมพ์

2.2.3 ทำชิ้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.2.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 35 ชั้นที่ 36

ภาพที่ 118 ผลงาน “23.05.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ผลงานวันที่ 36 ชั้นที่ 37: 24.05.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 15.00–15.30

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 15.30–16.00

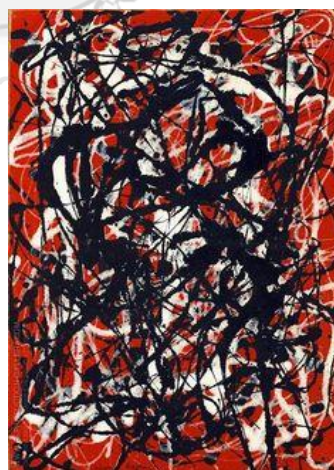
1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สภาวะอารมณ์ อารมณ์ปรวนแปร ความเบื่อหน่ายกับสิ่งเดิม ๆ ต้องการสร้างสรรค์ผลงานในแนวทางอื่น ๆ ทั้งการเลือกวัสดุ-อุปกรณ์

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ จากปัจจัยนี้ผู้วิจัยได้มีความต้องการที่จะเรียนรู้และทดลองประสบการณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ โดยผู้วิจัยทำการเรียนรู้ศิลปะป็นในยุค Abstract Expressionism ในทางจิตรกรรม ซึ่งค้นพบข้อสังเกตในความแตกต่าง โดยการสร้างผลงานภาพพิมพ์ที่มีคุณสมบัติการทำงานในแนวราบ มีความแบน ขณะที่ฝ่ายจิตรกรรมมีการสร้างสรรค์ผลงานจากการใช้ปริมาตร หรือเป็นการสร้างมวลผลงานจากการใช้ที่ความหนา ผู้วิจัยจึงได้ทดลองโดยใช้วิธีการสร้างมวลในจิตรกรรมมาทดลอง เพื่อสร้างความเข้าใจจากการทำงานวิธีการเดียวกันที่ต่างกันจากสื่อการสร้างสรรค์

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Jackson Pollock

ภาพที่ 119 Jackson Pollock: Painting

ที่มา <https://www.deviantart.com/invadertigerstar/art/Jackson-Pollock-Painting-124704490>

2. วิธีการสร้างสรรค์

1. ระบุวันที่ของการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อเป็นการบันทึกรายละเอียดของอารมณ์ในแต่ละวันผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ Silk Screen
2. ใช้วิธีการสร้างสรรค์ผลงานโดยสร้างมวลผลงานแบบจิตรกรรม ทั้งอุปกรณ์ วิธีการ ด้วยเนื้อสี ปริมาณที่หนาสร้างบนแม่พิมพ์อะคริลิกจากนั้นใช้แทนพิมพ์พิมพ์ภาพผลงาน สังเกตรูปทรงที่ถูกแทนปีจนกลายมาเป็นผลงานภาพพิมพ์สร้างสรรค์

2.1 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ “24th May 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.1.2 สร้างสรรค์ผลงานโดยใช้วิธีการสร้างปริมาตรเชิงผลงานจิตรกรรมผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ในรูปแบบโมนอปรินท์

2.1.3 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 36 ชั้นที่ 37

ภาพที่ 121 ผลงาน “24.05.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019

ผลงานวันที่ 37 ชั้นที่ 38: 25.05.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 10.00–16.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 16.00–17.00

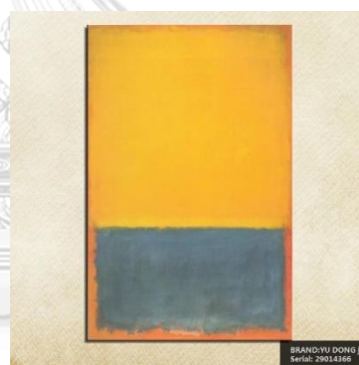
1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สภาวะอารมณ์ การมีสมาธิ และการมีความสนใจ ความจดจ่อ ใช้ระยะเวลาต่อการกระทำ ในการกระทำหนึ่งและใช้เวลากับสิ่งนั้นได้อย่างนาน

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ นำแนวทางจากการศึกษาผลงานศิลปกรรมของ Mark Rothko โดยใช้การสร้างแบบ Colorfield Painting การทำงานศิลปะลักษณะนี้ ไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องราวและเนื้อหาให้ความสำคัญกับกระบวนการสร้างสรรค์ในเรื่องของรูปแบบและเทคนิคการทำงาน

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Mark Rothko

ภาพที่ 122 ศิลปิน Mark Rothko “Yellow Over Purple”, Painting, 1956

ที่มา <https://www.pinterest.com/pin/121667627414459297>.

2. วิธีการสร้างสรรค์

ผลงานนำเสนอผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ โดยแบ่งกระบวนการทำงานเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

1. ระบุวันที่สร้างสรรค์ผลงานโดยหยิบยืมลักษณะจากปฏิทินสากลสร้างเป็นรูปแบบของชุดผลงาน นำเสนอผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ Silk Screen

2. สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ที่มีลักษณะเด่นในเรื่องของการใช้สีโดยใช้ลูกกลิ้งขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 40 ซม. เป็นเครื่องมือในการสร้างสรรค์เพื่อสร้างมวลของสีให้ชัดเจนที่สุด

2.1 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ “25th May 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.2.2 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์ขนาด 40x60 ซม.

2.2.3 ทำชั้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.2.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 37 ชั้นที่ 38

ภาพที่ 123 ผลงาน “25.05.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019

ผลงานที่ 38 ชั้นที่ 39: 26.05.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 20.04.19–26.05.19

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 14.00 – 18.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สถานะอารมณ์ การรับรู้ถึงสภาพแวดล้อม รวมถึงสภาพอากาศที่เปลี่ยนไปจากที่เคยเป็นอยู่ ทั้งละอองฝุ่น มลภาวะ อากาศที่เป็นพิษ ทำให้ผู้วิจัยตระหนักถึงสิ่งรอบตัวที่เปลี่ยนไป จึงนำความรู้สึกที่กล่าวมาข้างต้นเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ สร้างผลงานด้วยการสะสมละอองฝุ่น จากการตากกระดาษไว้ในที่แจ้งของตึกสตูดิโอ นำมาสร้างเป็นผลงานโดยการใช้มลพิษจากสิ่งต่าง ๆ ที่ได้มา นำมาใช้เป็นวัสดุในการผลิตผลงานด้วยกรรมวิธีที่ผสมกับน้ำและพิมพ์เป็นภาพผลงาน

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Helen Frankenthaler

ภาพที่ 124 ศิลปิน Helen Frankenthaler “Bronze Smoke”,

Lithograph ,79.4 × 57.5 cm., 1978

ที่มา [https://www.widewalls.ch/artwork/helen-](https://www.widewalls.ch/artwork/helen-frankenthaler/bronze-smoke)

[frankenthaler/bronze-smoke](https://www.widewalls.ch/artwork/helen-frankenthaler/bronze-smoke)

2. วิธีการสร้างสรรค์

2.1 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ “26th May 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.1.2 สะสมละอองฝุ่นจากการใช้กระดาษที่ตากาวติดไว้บนดาดฟ้าของตึกสตูดิโอ

2.1.3 นำฝุ่น เศษละอองต่าง ๆ มาเจือจางน้ำ ให้ฝุ่นเกิดการเป็นคราบ ละออง และจัดคราบขาวให้คงเหลือน้อยที่สุด ทาลงบนกระดาษพิมพ์ผลงาน

2.1.3 ทำชั้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.1.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานที่ 38 ชั้นที่ 39

ภาพที่ 125 ผลงาน “26.05.19”, Dust Print, 60 x 40 cm. 2019

ผลงานที่ 39 ชั้นที่ 40: 30.05.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 10.00–16.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 16.00–17.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สถานะอารมณ์ ใช้สมาธิ มีความจดจ่อต่องานที่กำลังสร้างสรรค์ ใช้ชีวิตอยู่กับปัจจุบันขณะ ให้เวลาอยู่กับตัวเอง

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ ผู้วิจัยนำแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานจากการได้แรงบันดาลใจจากศึกษาผลงานศิลปกรรมของศิลปิน Phillip Morris ที่ใช้การวางโครงสร้างของสีมีรูปทรงเป็นแถบสี สร้างสรรค์เป็นผลงานโดยเน้นที่กระบวนการ วิธีการในการสร้างสรรค์มากกว่าจะเป็นการแทนค่าอารมณ์จากสีที่ปรากฏ

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Morris Louis

ภาพที่ 126 ศิลปิน Morris Louis “Untitled”, Vell Painting, Acrylic resin (Magna) on canvas, 1954

ที่มา <https://www.pinterest.jp/pin/431993789256102528/?d=t&mt=login>

2. วิธีการสร้างสรรค์

2.1 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ “30th May 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.2.2 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม. รวมถึงนำวัสดุจากที่เตรียมไว้ นำมาสร้างเป็นรูปทรงตามโครงสร้างที่กำหนด

2.2.3 ทำขึ้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.2.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานที่ 39 ชั้นที่ 40

ภาพที่ 127 ผลงาน “30.05.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019

ผลงานที่ 40 ชั้นที่ 41: 03.06.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 14.00–15.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 16.00–20.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สภาวะอารมณ์ การมีสมาธิ และการมีความสนใจ ความจดจ่อ ใช้ระยะเวลาต่อการกระทำ ในการกระทำหนึ่งและใช้เวลากับสิ่งนั้นได้อย่างนาน

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ นำแนวทางจากการศึกษาผลงานศิลปกรรมของ Mark Rothko โดยใช้การสร้างแบบ Colorfield Painting การทำงานศิลปะลักษณะนี้ ไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องราวและเนื้อหา หากแต่เน้นไปที่รูปทรงและร่องรอยของสีล้วน และปฏิเสธการใช้ฝีแปรงแบบการวาดภาพทั่วไป

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Mark Rothko

ภาพที่ 128 ศิลปิน Mark Rothko No.61 “Rust and Blue”, 1953.

ที่มา <https://www.tallengestore.com/products/no-61-rust-and-blue-art-by-mark-rothko-large-art-prints>

2. วิธีการสร้างสรรค์

ผลงานนำเสนอผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ โดยแบ่งกระบวนการทำงานเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

1. ระบุวันที่สร้างสรรค์ผลงานโดยหยิบยืมลักษณะจากปฏิทินสากลสร้างเป็นรูปแบบของชุดผลงาน นำเสนอผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ Silk Screen
2. สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ที่มีลักษณะเด่นในเรื่องของการใช้สีโดยใช้ลูกกลิ้งขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 40 ซม. เป็นเครื่องมือในการสร้างสรรค์เพื่อสร้างมวลของสีให้ชัดเจน

2.1 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ “3rd June 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.1.2 สร้างสรรค์ผลงานผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิคขนาด 40x60 ซม. โดยใช้สีที่มีคุณสมบัติแตกต่างกัน เพื่อสังเกตถึงคุณลักษณะในการนำมาสร้างสรรค์

2.1.3 ทำชั้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.1.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานที่ 40 ชั้นที่ 41

ภาพที่ 129 ผลงาน “03.06.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019

ผลงานที่ 41 ชั้นที่ 42: 05.06.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล : 18.00 - 20.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์ : 20.00 - 22.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สภาวะอารมณ์ ชิม ครีมีใจ

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ นำหลัก Monochromatic ที่ใช้สีโทนเดียวสร้างสรรค์ผลงาน สร้างเนื้อหาของภาพให้ดำเนินกันไปอย่างสอดคล้องต้องกัน ใช้จินตนาการสร้างสีสันตามความรู้สึกที่ หม่นหมอง และจากการศึกษาผลงานศิลปกรรมของศิลปิน Jame Brook

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Jame Brook

ภาพที่ 130 ผลงานศิลปิน Jame Brook

ที่มา <https://www.freeartappraiser.com/james-brooks/>

2. วิธีการสร้างสรรค์

1. ระบุวันที่ของการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อเป็นการบันทึกรายละเอียดของอารมณ์ในแต่ละวัน ผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ Silk Screen

2. สร้างคราบ พื้นผิว เทคนิคภาพพิมพ์โมโนปรินท์ ด้วยการใช้หมึกพิมพ์ผสมน้ำมันสนเพื่อทำให้ ความหนืดของสีหมึกน้อยลง จากนั้นสาดสีลงบนแม่พิมพ์อะคริลิกที่เตรียมไว้ เป็นเสมือนการระบาย ความรู้สึกผ่านการแสดงออกทางกายภาพ

2.1 ขั้นตอนสร้างสรรค์

- 2.1.1. (Silk Screen) สร้างรูปแบบของวันที่ “5th June 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์
- 2.1.2 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint
- 2.1.3 ทำชั้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่
- 2.1.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานที่ 41 ชั้นที่ 42

ภาพที่ 131 ผลงาน “05.06.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019

ผลงานที่ 42 ชั้นที่ 43: 06.06.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 12.00–13.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 13.00–15.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สภาวะอารมณ์ อารมณ์ผ่อนคลาย สบายใจ

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ ผู้วิจัยต้องการนำเสนอผลงานที่ดูที่สนุกสนาน ตื่นเต้น โดยนำวิธีการทำงานของการใช้คู่สีแบบ complementary ใช้สีโทนฟ้าและเหลือง ถ่ายทอดอารมณ์และใช้ที่แปร่งที่อ่อนนุ่มเป็นเครื่องมือในการนำเสนอผลงาน

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Helen Frankenthaler

ภาพที่ 132 ผลงาน “Matt Series” acrylic on canvas board, 10 x 14 in, 1977.

ที่มา <https://www.phillips.com/detail/helen-frankenthaler/NY010818/205>

2. วิธีการสร้างสรรค์

ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์ผลงานโดยแบ่งขั้นตอนในการสร้างสรรค์เป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

1. ระบุวันที่สร้างสรรค์ผลงานโดยหยิบยืมลักษณะจากปฏิทินสากลสร้างเป็นรูปแบบของชุดผลงาน นำเสนอผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ Silk Screen

2. สร้างสรรค์ผลงานโดยนำคู่สีที่กำหนด สร้างเป็นผลงานผ่านกระบวนการภาพพิมพ์โมโนปรินท์ โดยผสมสีหมึกให้มีความโปร่งแสง แสดงถึงความรู้สึกที่เบาสบาย และผ่อนคลายจากผู้สร้างสรรค์สู่ผลงาน

2.1 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ “6th June 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.2.2 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม. รวมถึงนำวัสดุจากที่เตรียมไว้ นำมาสร้างเป็นรูปทรงตามโครงสร้างที่กำหนด

2.2.3 ทำชั้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.2.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานที่ 42 ชั้นที่ 43

ภาพที่ 133 ผลงาน “06.06.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019

ผลงานที่ 43 ชั้นที่ 44: 07.06.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: -

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 16.00 – 17.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สภาวะอารมณ์ อารมณ์ด้านลบที่เกิดขึ้น ส่งไปถึงจิตใจทำให้เกิดความต้องการปลดปล่อยความอัดอั้นภายใน นำไปสู่การระบายออกเป็นผลงานสร้างสรรค์ในเวลาต่อมา

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ ความรู้สึกกดดัน ความอัดอั้นที่ไม่สามารถแสดงออกต่อคนรอบข้างได้ ผู้วิจัยนำสภาวะอารมณ์ที่อัดอั้นภายในจิตใจ ปลดปล่อยความรู้สึกต่าง ๆ ผ่านการสร้างสรรค์ในเทคนิค โมโนปรินท์

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Theodoros Stamos

ภาพที่ 134 ผลงาน “Infinity Field, Lefkada Series”, gouache on paper
30 x 22 in. 1980

ที่มา <https://www.invaluable.com/auction-lot/theodoros-stamos-american-greek-1922-1997-infinit-55-c-cd945d6b9b>

2. วิธีการสร้างสรรค์

2.1 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ “7th June 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.2.2 ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิค ขนาด 40x60 ซม.
รวมถึงนำวัสดุจากที่เตรียมไว้ นำมาสร้างเป็นรูปทรงตามโครงสร้างที่กำหนด

2.2.3 ทำขึ้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.2.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานที่ 43 ชั้นที่ 44

ภาพที่ 135 ผลงาน “07.06.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019

ผลงานที่ 44 ชั้นที่ 45: 08.06.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 16.00-18.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 18.00-20.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 สภาวะอารมณ์ ความรู้สึกที่มีต่อบรรยากาศ สภาพแวดล้อมและอากาศรอบตัว ในวันที่ฝนตกท้องฟ้าสีหม่น เป็นภาพทิวทัศน์ที่ไม่ได้พบเห็นนาน จึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานในวันนี้

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ นำแรงบันดาลใจจากภาพสีเส้น บรรยากาศรอบตัวโดยได้รับอิทธิพลจากภาพทิวทัศน์ อากาศ ณ ช่วงเวลาขณะสร้างสรรค์ผลงาน ผู้วิจัยมีวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานโดยได้รับอิทธิพลในการสร้างผลงานของศิลปิน Helen Frankenthaler ที่นำประสบการณ์รอบตัวมาเป็นแรงบันดาลใจต่อการผลิตผลงาน

1.3 รูปแบบที่หยิบยืม

Helen Frankenthaler

ภาพที่ 136 ผลงาน “Midnight, from Broome Street Series”, Drypoint and aquatint in colors, on Magnani paper, 49.5 x 40 cm, 1987

ที่มา <https://www.mutualart.com/Artwork/Midnight--from-Broome-Street-Series/E5C826513A1A1C98>

2. วิธีการสร้างสรรค์

สร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการภาพพิมพ์โดยมีแรงบันดาลใจจากสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นรอบตัว แบ่งกระบวนการทำงานเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

1. ระบุวันที่สร้างสรรค์ผลงานแบบปฏิทินสร้างเป็นรูปแบบของชุดผลงาน นำเสนอผ่านกระบวนการ Silk Screen

2. บันทึกอารมณ์ผ่านผลงาน สร้างสรรค์ผลงานจากความประทับใจในช่วงเวลาเย็น ใช้บรรยากาศ สภาพแวดล้อม ผ่านการศึกษาทฤษฎีการรับรู้และอารมณ์ของสีและผลงานทางศิลปกรรม เป็นองค์ประกอบของการสร้างสรรค์ผลงาน

2.1 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.1.1 สร้างรูปแบบของวันที่ “8th June 2019” ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อระบุวันที่ของการสร้างสรรค์

2.1.2 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์ขนาด 40x60 ซม.

2.1.3 ทำขึ้นกระดาษพิมพ์งาน เพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.1.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานที่ 44 ชั้นที่ 45

ภาพที่ 137 ผลงาน “08.06.19”, Monoprint& Silk Screen, 60 x 40 cm. 2019

4.4 ผลงานทดลองวันที่ 29 มีนาคม 2562 – 7 มิถุนายน 2562

ตารางที่ 1 ผลงานทดลองวันที่ 29 มีนาคม 2562 – 7 มิถุนายน 2562

ที่มา: ผู้วิจัย

			
“29.03”	“29.03”	“30.03”	“01.04”
			
“03.04”	“05.04”	“06.04”	“08.04”
			
“09.04”	“10.04”	“11.04”	“12.04”
			
“12.04”	“13.04”	“16.04”	“17.04”

 <p>18th THURSDAY APRIL 2019</p>	 <p>19th FRIDAY APRIL 2019</p>	 <p>20th SATURDAY APRIL 2019</p>	 <p>22nd APRIL 2019</p>
 <p>23rd</p>	 <p>24th WEDNESDAY APRIL 2019</p>	 <p>25th APRIL 2019</p>	 <p>28th SUNDAY APRIL 2019</p>
 <p>29th APRIL 2019</p>	 <p>30th APRIL 2019</p>	 <p>1st WEDNESDAY MAY 2019</p>	 <p>2nd THURSDAY MAY 2019</p>
 <p>3rd 2019</p>	 <p>5th 2019</p>	 <p>6th MAY 2019</p>	 <p>7th 2019</p>

 <p>“08.05”</p>	 <p>“09.05”</p>	 <p>“11.05”</p>	 <p>“11.05”</p>
 <p>“13.05”</p>	 <p>“14.05”</p>	 <p>“16.05”</p>	 <p>“22.05”</p>
 <p>“23.05”</p>	 <p>“24.05”</p>	 <p>“25.05”</p>	 <p>“26.05”</p>
 <p>“30.05”</p>	 <p>“03.06”</p>	 <p>“04.06”</p>	 <p>“05.06”</p>
 <p>“06.06”</p>	 <p>“07.06”</p>	 <p>“08.06”</p>	

จากผลงาน ตั้งแต่วันที่ 29 มีนาคม 2562–7 มิถุนายน 2562 ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 70 วัน โดยมีการสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะภาพพิมพ์ออกมาทั้งหมด 44 ผลงาน ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ชุดผลงานและแบ่งประเภทผลงานตามอารมณ์และรูปแบบดังนี้

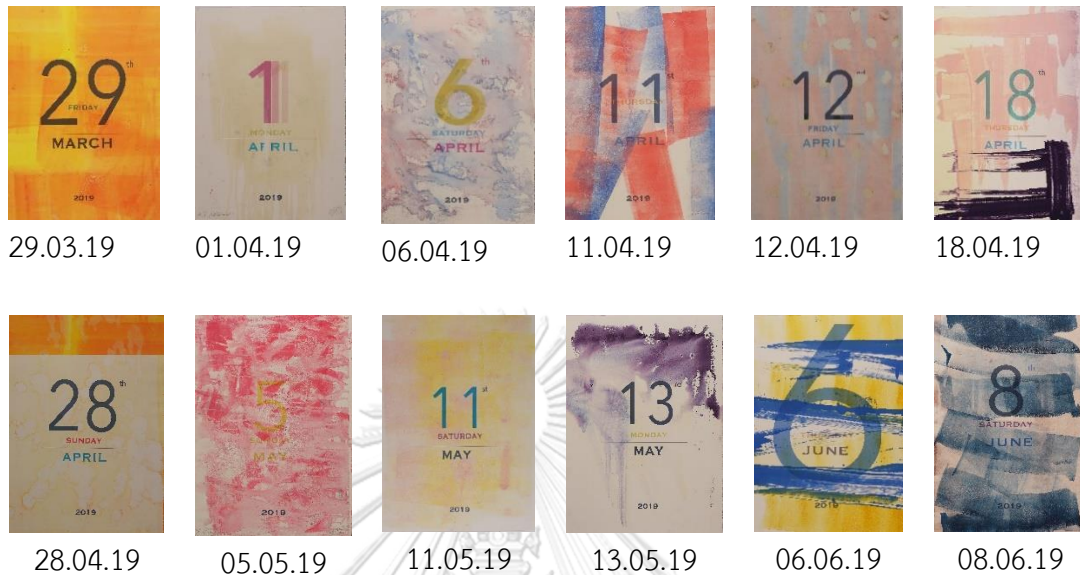
1. สภาวะเชิงบวก

ตารางที่ 2 ตารางแสดงสภาวะเชิงบวก

ที่มา: ผู้วิจัย

ความรู้สึก	ความสุข รื่นรมย์ ประทับใจ ปลื้มปิติ
แนวทางการสร้างสรรค์ผลงาน	<p>ผลงานถูกนำเสนอด้วยอารมณ์ที่อึมครึม นำความประทับใจที่มีต่อบุคคล อากาศ สภาพแวดล้อม บรรยากาศและอื่น ๆ มาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ ทั้งอิทธิพลของสี น้ำหนัก และทัศนธาตุต่าง ๆ ศึกษาการทฤษฎีการรับรู้และอิทธิพลของสีต่อความรู้สึก สร้างเป็นผลงานในแต่ละวันที่บ่งบอกถึงความสุขผ่านผลงานในรูปแบบต่าง ๆ</p>
<p>ตัวอย่างผลงานที่หยิบยืม</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;"> <p>Ad Reinhardt</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>Helen Frankenthaler</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>Robert Motherwell</p> </div> </div>	

ผลงานสร้างสรรค์ : สภาวะเชิงบวกจำนวน 12 วัน 12 ผลงาน

2. ตื่นเต้น

ตารางที่ 3 ตารางแสดงสภาวะตื่นเต้น

ที่มา: ผู้วิจัย

<p>ความรู้สึก</p>	<p>ทดลอง หาประสบการณ์ใหม่ สร้างความแตกต่าง ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว</p>
<p>แนวทางการสร้างสรรค์ผลงาน</p>	<p>การทำงานแบบการทดลอง สร้างรูปทรงและการเลือกคู่สี โดยใช้ความหลากหลายให้เกิดผลงานที่ดูสนุกไม่มีองค์ประกอบที่ตายตัวชัดเจน สร้างผลงานผ่านการทำงานของ colorism ที่มุ่งการใช้สีที่หลากหลายทั้งโทนสี และชนิดของสีที่มีคุณสมบัติแตกต่างกัน เลือกใช้วัสดุที่มีพื้นผิวต่าง ๆ มาสร้างสรรค์ เช่น กระดาษทราย สกอตไบรท์</p>

อิทธิพลจากศิลปกรรม

Franz Kline

“Untitled”, Oil on paper,
60.3 x 46.4 cm, 1954

Lee Krasner

OIL ON CANVAS, 28.5 X 22.5 in

ผลงานสร้างสรรค์ชุด “ตื่นเต้น” : จำนวน 6 วัน 6 ผลงาน

16.04.19

07.05.19

09.05.19

24.05.19

26.05.19

03.06.19

3. สมာธิ-จัดจ๋อ

ตารางที่ 4 ตารางแสดงสภาวะสมาธิ-จัดจ๋อ

ที่มา: ผู้วิจัย

สภาวะอารมณ์	จัดจ๋อ แน่วแน่ ตั้งใจ กำหนดรูปแบบขั้นตอน มีแผนการทำงานที่ชัดเจน
แนวทางการสร้างสรรค์ผลงาน	สร้างผลงานโดยมีการวางแผน ลำดับขั้นตอน ทั้งเรื่องโครงสร้างของผลงานชิ้นนั้น ๆ นำลักษณะการสร้างผลงานของMark Rothko ที่ใช้รูปแบบสนามสี (Colorfield) มุ่งเน้นในการใช้สีสร้างองค์ประกอบ และศึกษาผลงานศิลปิน Robert Motherwell ที่นำวัสดุที่มีความหลากหลายทั้งพื้นผิวหรือรูปทรง ประกอบสร้างเป็นผลงานภาพพิมพ์ให้เกิดขึ้น
<p data-bbox="284 1126 544 1160">อิทธิพลจากศิลปกรรม</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: flex-start;"> <div style="text-align: center;"> <p data-bbox="619 1346 820 1480">Mark Rothko Light Cloud, Dark Cloud, 1957</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p data-bbox="1155 1346 1374 1532">Barnett Newman Oil on canvas 242 x 202 cm., 1968</p> </div> </div> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: flex-start; margin-top: 20px;"> <div style="text-align: center;"> <p data-bbox="437 1890 820 2024">Robert Motherwell Collaged Wall VI ,Mixed Techniques 91cm², 1986</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p data-bbox="884 1883 1374 1917">Morris Louis "WHILE ", 99 1/2 x 136 in., 1964</p> </div> </div>	

ผลงานสร้างสรรค์ “สมาธิ จดจ่อ” : ผลงานจำนวน 6 วัน 6 ผลงาน

03.04.19

24.04.19

25.04.19

01.05.19

22.05.19

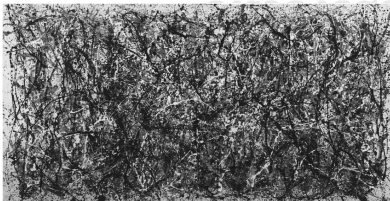

30.05.19

4. ทุกซ์ – ความรู้สึกเชิงลบ

ตารางที่ 5 ตารางแสดงสภาวะเชิงลบ

ที่มา: ผู้วิจัย

สภาวะอารมณ์ทุกซ์ - ความรู้สึกเชิงลบ	เศร้า เสียใจ เครียด สภาวะกดดัน ความรู้สึกต้องการระบาย - ปลดปล่อย
แนวทางการสร้างสรรค์ผลงาน	<p>ผู้วิจัยนำสภาวะอารมณ์ที่อัดอั้นภายในจิตใจ ปลดปล่อยความรู้สึกกดดัน ความอึดอัด ปลดปล่อยความรู้สึกด้วยการใช้เทคนิคทางภาพพิมพ์โลหะ หรือจะเป็นการสร้างคราบพื้นผิวต่าง ๆ ผ่านการ เท สาด กัดกรดโดยมีแผ่นทองแดงเป็นสื่อ(แม่พิมพ์)ในการแสดงผล ศึกษาการสร้างสรรค์ผลงานจากศิลปินที่ใช้วิธีการ Action Painting ใช้โอกาंपฏิกิริยาแสดงผลโดยตรงต่อผลงาน ไม่ว่าจะเป็น Jackson Pollock, Theodoros Stamos, Franz Kline และอื่น ๆ</p>
<p>อิทธิพลจากศิลปกรรม</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: flex-start;"> <div style="text-align: center;"> <p>Jackson Pollock “One”, oil on unprimed canvas, 269 x 530 cm.</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>Theodoros Stamos 'Adam,' 1961</p> </div> </div>	

ผลงานสร้างสรรค์” สภาวะเชิงลบ” จำนวน 6 วัน 6 ผลงาน

30.03.19

10.04.19

22.04.19

30.04.19

24.05.19

05.06.19

4.5 สรุปผลการสร้างสรรค์

จากการทดลองผลงานที่ได้ทำการสร้างสรรค์ตลอดช่วงเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ถึงผลงานสร้างสรรค์ที่ทำในช่วงวันเวลาที่มีความแตกต่างกันทั้งในเรื่องของสภาพแวดล้อมขณะสร้างผลงานแต่ละชิ้น อีกทั้งปัจจัยทางด้านอารมณ์ที่มีผลอย่างมากต่อการสร้างสรรค์ผลงาน โดยศึกษาองค์ความรู้ทั้งทฤษฎีจิตวิทยาเป็นปัจจัยจากภายในสู่การแสดงพฤติกรรม และการแสดงออกทางความรู้สึก และองค์ความรู้ประเภทของสภาวะอารมณ์ที่เป็นสิ่งกำหนดทิศทางของผลงานว่าจะออกมาเป็นลักษณะอย่างไร โดยมีการสร้างสรรค์ผลงานจากการหิบบั๊มรูปแบบ Abstract Expressionism ที่ให้ความสำคัญกับการแสดงออกและทางทัศนคติมากกว่ากระบวนการสร้างสรรค์ ใช้วิธีการบันทึกข้อมูลผ่านการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์รายวันหรือจะเรียกได้ว่าเป็นการทำงานแบบจดบันทึกไดอารี่ นำมาสร้างเป็นรูปแบบของผลงานผ่านแนวคิดโดยมีกรอบของ Conceptual Art มีความมุ่งเน้นถึงการแสดงสภาวะอารมณ์บางอย่างที่เกิดขึ้น มิใช่เป็นการสร้างอัตลักษณ์เพื่อแสดงตัวตนของผู้วิจัยแต่เป็นการพยายามทำความเข้าใจต่อสภาวะอารมณ์และแสดงผลงานออกมาเป็นภาพ

ผลงาน แสดงให้ผู้ชมเข้าใจร่วมกันถึงเนื้อหาของความรู้สึกจากที่ผู้วิจัยส่งผ่านไปจากการศึกษาทั้งทางประวัติศาสตร์ศิลปกรรมไปจนถึงการหีบย้อมเพื่อพิสูจน์ถึงสมมติฐานในเรื่องของแรงกระตุ้นจากสภาวะอารมณ์กับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ผ่านเทคนิคภาพพิมพ์

4.6 ปัญหาและแนวทางในการแก้ไข

1. การรับรู้มีความคลุมเครือ ไม่ชัดเจน มีการแสดงออกทางอัตลักษณ์จากผู้วิจัยมากเกินไป

การแบ่งชุดอารมณ์มีความคลุมเครือไม่ชัดเจนทั้งจากผู้วิจัยไปจนถึงผู้ชมผลงานผลงานบางชิ้นไม่สามารถระบุประเภทที่ชัดเจนได้

ตารางที่ 6 ตารางแสดงปัญหาและแนวทางการแก้ไขจากผลงานทดลอง

ที่มา: ผู้วิจัย

 <p>1. “13.04.19”</p> <p>ผลงานมีความไม่แน่นอนของผลงานที่ปรากฏ ไม่สามารถจำแนกได้หมวดหมู่ได้ชัดเจน</p>	 <p>2. “24.04.19”</p> <p>แนวทางของผลงานที่ผู้วิจัยได้กำหนดในการ สร้างสรรค์ไม่สอดคล้องกับทิศทางของผลงาน ซึ่ง ผลงานได้รับอิทธิพลจากศิลปิน Yayoi Kuzuma</p>
 <p>3. “03.04.19”</p> <p>ผลงานที่มีความคลุมเครือในการแบ่งกลุ่มของ ผลงาน</p>	 <p>4. “03.06.19”</p> <p>ผลงานที่มีความคลุมเครือในการแบ่งกลุ่มของ ผลงาน</p>

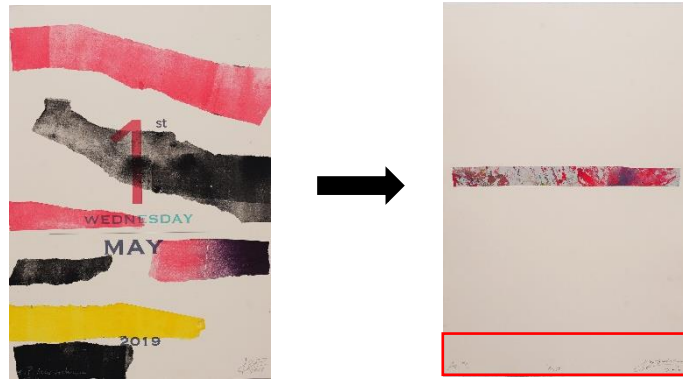
อารมณ์	เนื้อหา-รายละเอียด	รูปแบบ
2. ตื่นเต้น- สนุกสนาน	<p>ความสนุกสนาน ความร่าเริง การแสดงออกจากสิ่งเร้าภายในสู่การสร้างสรรค์ การทำงานจะเปรียบเสมือนเป็นการทดลองสร้างสิ่งที่ไม่คุ้นเคยจากการสร้างสรรค์ที่เคยมีประสบการณ์ ผลงานที่ทับซ้อนไปมา ไม่จำกัด คู่สีหรือองค์ประกอบที่ตายตัว ดังเช่นการต้องการสร้างความ เป็น colorism และการทับซ้อน ในผลงานของ Sam Francis สร้างสิ่งเป็นเสมือนรูปแบบการสร้างผลงานที่สร้างความหลากหลาย</p>	 <p>Sam Francis</p> <p>Hans Hofmann</p>
3. Happy Joy	<p>ผู้วิจัยได้สร้างผลงานด้วยอารมณ์ที่มีทิศทางในทางบวกที่เกิดจากสภาวะจิตใจทั้ง อารมณ์ที่มีความสุข (Happiness) ส่งผลไปสู่ความรู้สึกเชิงบวกหรือจะเป็นความประทับใจที่ทำให้มีความสุข มีรูปแบบการสร้างสรรคจากการศึกษาผลงานของ Helen Frankenthaler ที่มีรูปแบบที่ดูสบายตาและผลงานเก็บภาพความประทับใจจากความทรงจำมาสร้างสรรค์เป็นผลงาน</p>	 <p>Helen Frankenthaler</p>

อารมณ์	เนื้อหา-รายละเอียด	รูปแบบ
4. Depressive	<p>การแสดงออกของอารมณ์ที่มีความกดดัน เก็บกดจากปัจจัยอารมณ์ในทางลบ เป็นการแสดงออกที่มีความรุนแรงฉับพลัน วิธีการของศิลปินที่ถ่ายทอดแรงกระตุ้นภายในออกมา แสดงออกอย่างตรงไปตรงมา การปลดปล่อยจิตใจสำนึกออกมาสำหรับศิลปินในกระแสนี้ได้แก่การเขียนภาพสดๆ และการปาตี้อย่างฉับพลัน ซึ่งสำหรับโคลน์ ความสดฉับพลัน</p>	 <p>Franz Kline</p> <p>Jackson Pollock</p>

3. การแสดงออกทางอารมณ์ผ่านรูปแบบผลงาน Abstract Expressionism ไม่แสดงออกมาอย่างเต็มประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยกำหนดรูปแบบการนำเสนอในการสร้างสรรค์ชุดผลงานทดลอง อ้างอิง รูปแบบ (Template) ปฏิทินแบบฉีกรายวันประจำปี ค.ศ 2019 เพื่อเป็นการระบุนั้นที่ของการบันทึกการสร้างสรรค์ ซึ่งหลังจากจบโครงการพบว่า รูปแบบปฏิทินที่ใช้ในการอ้างอิงเกิดผลต่อการรับรู้ต่อตัวเลข และรูปแบบเด่นชัดกว่าเนื้อหาทางอารมณ์ที่ต้องการสื่อสารในตัวผลงานแต่ละชิ้น

แนวทางแก้ไข เปลี่ยนวิธีการระบุนั้นในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยกำกับชื่อผลงานระบุนั้นที่ของการผลิตผลงานในวันนั้น ๆ เพื่อให้เนื้อหาของการทำงานอย่างเต็มประสิทธิภาพ

ภาพที่ 138 ภาพแสดงการแก้ไขและแนวทางผลงานชุดทดลอง

บทที่ 5

กระบวนการสร้างสรรค์

ผู้วิจัยนำการศึกษาทั้งในเรื่องของทฤษฎีทางด้านอารมณ์รวมถึงการค้นหาแนวทางเพื่อสร้างสรรค์ผลงานวิจัยและทดลองสร้างสรรค์ผลงานตามแนวทาง ดังบทที่ 4 ที่ปรากฏจึงได้สัมฤทธิ์ผลรวมถึงแนวทางและปัญหาเพื่อนำมาพัฒนา เป็นผลงานสร้างสรรค์สำหรับโครงการวิทยานิพนธ์และสร้างรูปแบบเพื่อนำผลลัพธ์มาวิเคราะห์หาข้อสรุปของการวิจัย ดังนี้

5.1 แนวความคิด

ผู้วิจัยสร้างสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ กับ สภาวะอารมณ์ความรู้สึกที่แสดงผ่านผลงานสร้างสรรค์จากความเข้าใจในปัจจัยสภาวะอารมณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน เปรียบเสมือนการบันทึกอารมณ์ความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ตรง อันนำไปสู่ความเข้าใจต่อสภาวะจิตใจที่มีอิทธิพลสู่การผลิตผลงาน โดยอาศัยรูปแบบการทำงาน Process Art ที่ให้ความสำคัญในขั้นตอนและช่วงเวลาขณะสร้างสรรค์ในแต่ละวัน ผลงานสร้างสรรค์อาศัยเวลาเป็นปัจจัยในการกำหนด จากการสังเกตตนเองต่อสภาวะอารมณ์ที่เกิดขึ้นในวันนั้น ๆ และถูกถ่ายทอดเป็นผลงานภาพพิมพ์ตามแนวทางที่กำหนด 1 ชิ้น ต่อ 1 วัน เพื่อเป็นการบันทึกสภาวะอารมณ์ผ่านผลงานศิลปะใช้ลักษณะการหยิบยืมรูปแบบ Abstract Expressionism เป็นกรอบในการสร้างสรรค์เพื่อสร้างสำนึกของความเป็นปัจจุบัน อีกนัยหนึ่งคือการแสดงสภาวะความเป็นปัจจุบันขณะที่เกิดขึ้นในทุก ๆ วัน เพื่อมุ่งเน้นการแสดงออกความรู้สึกสะท้อนสภาวะอารมณ์ความรู้สึกมากกว่าการให้ความสำคัญของรูปลักษณะเฉพาะตัวของผู้สร้างสรรค์ ถึงแม้ว่าจะเป็น การสำแดงอารมณ์ในแบบ Abstract Expressionism ก็ตาม แต่กรอบความคิดของงานวิจัยนั้นได้มุ่งเน้นในเรื่องของกระบวนการ Process Art จึงให้ความสำคัญของการบันทึกสภาวะอารมณ์ รูปแบบดังกล่าวจึงเป็นการเลือกวิธีการสร้างสรรค์โดยใช้หลักของ Appropriation Art จากผลงานในประวัติศาสตร์ศิลปะเพื่อนำมาเป็นต้นแบบของภาพแทนสภาวะอารมณ์ในแต่ละวันที่ถูกถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะภาพพิมพ์ โดยผู้วิจัยเปรียบเสมือนการถ่ายทอดอารมณ์และจิตสำนึกผลงานในแต่ละวัน (การบันทึกอารมณ์รูปแบบไดอารี่)

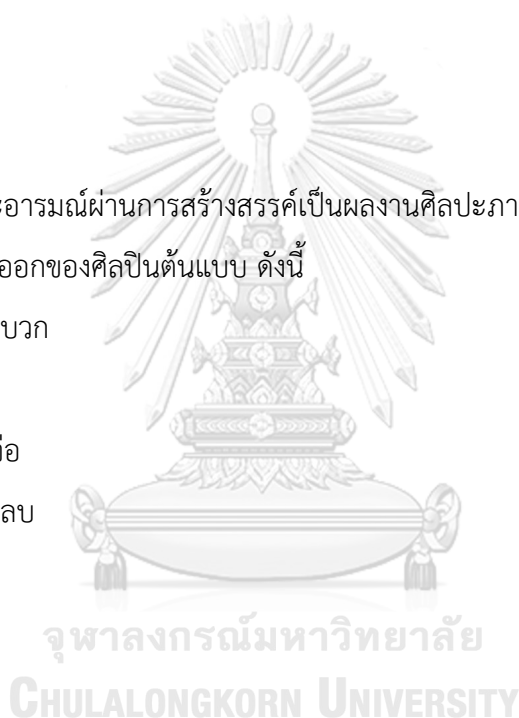
5.2 เนื้อหา

สร้างสรรค์ผลงาน Process Art ในช่วงวันที่ 19 กันยายน-1 พฤศจิกายน 2562 เป็นระยะเวลาทั้งสิ้น 43 วันผ่านกระบวนการภาพพิมพ์เพื่อถ่ายทอดเนื้อหา-เรื่องราว และ ประสบการณ์ ของสภาวะอารมณ์ที่เกิดขึ้นในวันนั้น ๆ โดยกำหนดรูปแบบการสร้างสรรค์ที่ถ่ายทอดสภาวะอารมณ์วิธีการหยิบยืมแนวทางศิลปกรรม Abstract Expressionism ที่เน้นการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกผ่านผลงานสร้างสรรค์ของศิลปินต้นแบบตามที่กำหนดโครงสร้างของแต่ละอารมณ์เพื่อเป็นแนวทางในการแสดงออกของสภาวะอารมณ์ที่แตกต่างกัน ผลงานสร้างสรรค์จึงเป็นภาพแทนของการจดบันทึกอารมณ์ (ไดอารี่)

5.3 รูปแบบ

บันทึกสภาวะอารมณ์ผ่านการสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะภาพพิมพ์ตามประเภทของอารมณ์ และหยิบยืมการแสดงออกของศิลปินต้นแบบ ดังนี้

1. สภาวะเชิงบวก
2. ตื่นเต้น
3. สมาธิ-จดจ่อ
4. สภาวะเชิงลบ

5.3.1 รูปแบบที่ 1: ความรู้สึกเชิงบวก

ตารางที่ 8 ตารางแสดงรูปแบบการสร้างสรรคส์ภาวะเชิงบวก

ความรู้สึก / ภาวะอารมณ์	เนื้อหา - แนวทางสร้างสรรค์
<p>ความสุข รื่นรมย์ ประทับใจ ปลื้มปิติ</p>	<p>1. ภาพประทับใจ, แรงแบบดาลใจจากสภาวะแวดล้อมรอบตัวทั้ง อากาศ บรรยากาศ สีต่าง ๆ</p> <p>2. ศึกษาทฤษฎีการรับรู้ และอิทธิพลของสี เลือกใช้สีที่สดใส สีโปร่ง แสง</p>
<p>หยิบยืมรูปแบบศิลปกรรม Abstract Expressionism</p>	<div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;"> <p>Ad Reinhardt</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>Helen Frankenthaler</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>Robert Motherwell</p> </div> </div>

5.3.2 รูปแบบที่ 2: ตื่นเต้น

ตารางที่ 9 ตารางแสดงรูปแบบการสร้างสรรค้สภาวะตื่นเต้น

ความรู้สึก / สภาวะ อารมณ์	เนื้อหา - แนวทางสร้างสรรค้
ท้าทาย หาประสบการณ์ ใหม่ สร้างความแตกต่าง ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว	<ol style="list-style-type: none"> 1. สร้างสรรค้ผลงานผ่านการทดลอง ความต้องการสร้างสรรค้รูปแบบใหม่ 2. ใช้รูปแบบที่ไม่ตายตัว มีอิสระไม่มีกฎเกณฑ์
หยิบยืมรูปแบบศิลปกรรม Abstract Expressionism	<div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;"> <p>Franz Kline</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>Phillip Guston</p> </div> </div>

5.3.3 รูปแบบที่ 3: สมมติ จดจ่อ

ตารางที่ 10 ตารางแสดงรูปแบบการสร้างสรรคสภาวะสมมติ-จดจ่อ

ความรู้สึก / สภาวะ อารมณ์	เนื้อหา - แนวทางสร้างสรรค์
จดจ่อ แน่วแน่ ตั้งใจ	<p>1, กำหนดโครงสร้างของผลงาน - วางแผนขั้นตอนการสร้างสรรคอย่างชัดเจน</p> <p>2. ใช้หลักการสร้างสรรค์ลักษณะสนามสี (Color Field) การเลือกจัดทั้งการสร้างองค์ประกอบ การเลือกสีหรือทัศนธาตุให้มีความสำคัญกับรูปแบบมากกว่าแนวความคิด</p>
<p>หยิบยืมรูปแบบศิลปกรรม แอบสแตกท์เอ็กเพรสชันนิสม์ (Abstract Expressionism)</p>	<div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;"> <p>Mark Rothko</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>Barnett Newman</p> </div> </div> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center; margin-top: 20px;"> <div style="text-align: center;"> <p>Robert Motherwell</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>Morris Louis</p> </div> </div>

5.3.4 รูปแบบที่ 4: ความรู้สึกด้านลบ

ตารางที่ 11 ตารางแสดงรูปแบบการสร้างสรรค์สภาวะเชิงลบ

ความรู้สึก / สภาวะ อารมณ์	เนื้อหา - แนวทางสร้างสรรค์
เศร้า, เสียใจ, เครียด สภาวะกดดันความรู้สึก ต้องการระบาย – ปลดปล่อย	<ol style="list-style-type: none"> 1. ถ่ายทอดอารมณ์ผ่านการแสดงออกด้วยท่าทาง เหมือนการปล่อยความรู้สึกจากภายในสู่ภายนอก 2. นำวิธีการทำงานโดยศึกษาหลักการ Action Painting ที่เป็นรูปแบบการทำงานจาก Abstract Expressionism ที่เป็นการสร้างสรรค์ผลงานโดยการนำสภาวะอารมณ์ – ความรู้สึกเป็นปัจจัยของการถ่ายทอดอารมณ์ผ่านการผลิตเป็นผลงานศิลปะ
หybridรูปแบบศิลปกรรม แอ็บสแตกท์เอ็กเพรสชันนิสม์ (Abstract Expressionism)	<div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;"> <p>Jackson Pollock</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>Theodoros Stamos</p> </div> </div> <div style="text-align: center; margin-top: 20px;"> <p>Tadeusz Kantor</p> </div>

5.4 กระบวนการสร้างสรรค์

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้ลักษณะการทำงานของ Appropriation Art ซึ่งนำรูปแบบ-วิธีการของศิลปะ Abstract Expressionism ที่เน้นการแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ผ่านการสร้างสรรค์ผลงาน โดยนำแนวคิดดังกล่าวสร้างเป็นรูปแบบผลงานวิจัย การสร้างสรรค์ผลงาน ตั้งแต่วันที่ 19 กันยายน-1 พฤศจิกายน 2562 ซึ่งมีเนื้อหาและรูปแบบของผลงานแต่ละชิ้นดังนี้

ผลงานชิ้นที่ 1 วันที่ 1: 19.09.19

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 10.00 – 14.00

1. รูปแบบการสร้างสรรค์

1.1 บันทึกความรู้สึก

ความต้องการในการสร้างสรรค์และนำเสนอผลงานในรูปแบบความสนุกสนาน นำเสนอผลงานเป็นเชิงทดลองการใช้สีเส้นของสีสร้างความรู้สึกที่สนุกสนานของผลงานถ่ายทอดถึงผู้ชมที่เข้าชมผลงาน

1.2 รูปแบบการสร้างสรรค์ เลือกใช้การแสดงออกในรูปแบบที่ 2 – ตื่นเต้น

1.3 ศิลปกรรมที่หยิบยืม: Franz Kline

ภาพที่ 139 ศิลปิน Franz Kline ผลงาน “Untitled”, Oil on paper, 60.3 x 46.4 cm., 1954.

ที่มา <https://www.pinterest.com/pin/184506915958392036>.

2. วิธีการสร้างสรรค์

สร้างสรรค์ผลงานโดยมุ่งเน้นความหลากหลายของโทนและชนิดของสี ใช้อุปกรณ์ แปรง ลูกกลิ้ง พู่กันขนาดแตกต่างกัน เพื่อสร้างผลงานให้มีมิติในการมอง ผลิตผลงานผ่านกระบวนการโมนอปรินท์ที่เอกลักษณ์ทางการใช้สี นำการใช้คู่สีที่แสดงความรู้สึกสนุกสนาน โดยการใช้สีที่เข้าคู่ใกล้เคียงกันตามโครงสร้างคู่สี (Harmony) มาสร้างเป็นผลงาน

2.1 โครงสร้างของผลงาน

ใช้วิธีการวาดสีไปตามแนวตั้งเพื่อสร้างทิศทางที่เกิดความอิสระและสนุกสนาน โดยสลับสีให้เกิดความหลากหลายทางคุณสมบัติจากชนิดของสีที่เลือก

2.2 เทคนิคสร้างสรรค์

โมนอปรินท์ (Monoprint)

2.3 ขั้นตอนการสร้างสรรค์

2.3.1 สร้างสรรค์ผลงานผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม. โดยใช้สีที่มีคุณสมบัติแตกต่างกัน เพื่อสังเกตถึงคุณลักษณะในการนำมาสร้างสรรค์ โดยใช้สีที่มีคุณสมบัติแตกต่างกัน เช่น สีโปร่งแสง, สีทึบ, สีเข้มน้ำ

2.4.2 ทำชั้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.4.3 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานชิ้นที่ 1 วันที่ 1 (อารมณ์: ตื่นเต้น)

ภาพที่ 140 “19.09.19”, Monoprint, 60 x 40 cm., 2019.

ผลงานชิ้นที่ 2-3 วันที่ 2 (อารมณ: ตื่นเต้น): 20.09.19 (1-2)

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 10.00–11.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 12.00–16.00

1.1 บันทึกความรู้สึก

ความสนุกสนาน ตื่นเต้น ความต้องการอยากทดลองวิธีการ เทคนิคที่หลากหลายที่ผู้วิจัยเคยมี ประสบการณ์มาประยุกต์ รวมถึงผสมผสานเป็นผลงานที่ถ่ายทอดประสบการณ์ออกมาเป็นผลงาน

1.2 รูปแบบการสร้างสรรค์ รูปแบบที่ 2 - ตื่นเต้น

1.3 ศิลปินที่หยิบยืม : Helen Frankenthaler

ภาพที่ 141 ศิลปิน Helen Frankenthaler ผลงาน “Nature Abhors a Vacuum” 1973.

ที่มา <https://www.frankenthalerfoundation.org/artworks/nature-abhors-a-vacuum/details/all>

2. วิธีการสร้างสรรค์

2.1 โครงสร้างของผลงาน

ผลงานถูกถ่ายทอดอารมณ์ที่มีความรู้สึกผ่านความประทับใจต่อบรรยากาศ สภาพแวดล้อม จึงนำบรรยากาศที่ได้รับทางสายตามาสร้างสรรค์เป็นผลงานของวันโดยใช้จินตนาการ จากภาพที่เห็นใส่การรับรู้ทางความรู้สึกสร้างสรรค์

2.2 เทคนิค

โมนอปรินท์ (Monoprint)

2.3 ขั้นตอนการสร้างสรรค์

2.3.1 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิค ขนาด 40x60 ซม. รวมถึงนำวัสดุจากที่เตรียมไว้ นำมาสร้างเป็นรูปทรงตามโครงสร้างที่กำหนด

2.3.2 ทำขึ้นกระดาษพิมพ์งาน เพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.3.3 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานชิ้นที่ 2 วันที่ 2 (อารมณ์: ตื่นเต้น)

ภาพที่ 142 “20.09.19/1”, Monoprint, 60 x 40 cm., 2019.

ผลงานชิ้นที่ 3 วันที่ 2 (อารมณ์: ตื่นเต้น)

ภาพที่ 143 “20.09.19/3”, Monoprint, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 21.09.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 10.00 -16.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 16.45 – 19.00

1. รูปแบบผลงาน

1.1 บันทึกความรู้สึก

ความสนุกสนาน ความรู้สึกเบิกบานต่อความประทับใจของวัน ทำให้เกิดความต้องการนำความประทับใจ นหรือจะเป็นบรรยากาศมาสร้างเป็นผลงาน

1.2 รูปแบบการสร้างสรรค์ รูปแบบที่ 1 - ความรู้สึกเชิงบวก

ภาพประทับใจ แสงบันดาลใจ จากสภาวะแวดล้อมรอบตัวทั้งอากาศ บรรยากาศสีส้ม

ภาพที่ 144 ภาพแสดงคู่สกรการสร้างสรรค์ผลงานวันที่ 21.09.19

1.3 ศิลปกรรมที่หยิบยืม : Helen Frankenthaler

ภาพที่ 145 “Eden”, Oil on canvas, 103 by 117 inches, 1956

ที่มา <https://www.pinterest.cl/pin/795377984167045751/>

2. วิธีการสร้างสรรค์

2.1 โครงสร้างการสร้างสรรค์

สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ที่มีลักษณะเด่นในเรื่องของการใช้สีและสามารถพิมพ์ผลงานให้มีความโปร่งแสงสร้างความรู้สึกผ่อนคลายตามอารมณ์ของงาน

2.2 เทคนิคสร้างสรรค์

โมนอปรินท์ (Monoprint)

2.3 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.3.1 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม. รวมถึงนำวัสดุจากที่เตรียมไว้ นำมาสร้างเป็นรูปทรงตามโครงสร้างที่กำหนด

2.3.2 ทำชั้นกระดาษพิมพ์งาน (Fabriano) เพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.3.3 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 21.09.19

ภาพที่ 146 “21.09.19”, Monoprint, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 22.09.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 12.00–18.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 12.00–18.00

1. รูปแบบผลงาน

1.1 บันทึกความรู้สึก

อารมณ์ผ่อนคลาย ความสบายใจของวันที่ไม่เร่งรีบ การเริ่มต้นของวันในบรรยากาศที่ราบรื่น เป็นวันที่เริ่มต้นการสร้างสรรค์ผลงานในยามเช้าพร้อมกับฟังดนตรีเพื่อสร้างบรรยากาศในการทำงาน

1.2 รูปแบบการสร้างสรรค์ รูปแบบที่ 1 – ความรู้สึกเชิงบวก

1.3 ศิลปกรรมที่หยิบยืม : Helen Frankenthaler

ภาพที่ 147 “Bach’s Sacred Theater”, acrylic on canvas 120 x 94 in., 1973

ที่มา <https://www.christies.com/lotfinder/Lot/helen-frankenthaler-1928-2011-bachs-sacred-theater-6233832-details.aspx>

2. วิธีการสร้างสรรค์

2.1 โครงสร้างผลงาน

สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ที่มีลักษณะเด่นในเรื่องของการใช้สีและสามารถพิมพ์ผลงานให้มีความโปร่งแสงสร้างความรู้สึกผ่อนคลายตามอารมณ์ของงาน ผู้วิจัยต้องการ

นำเสนอผลงานที่ดูสบายตาและให้ความรู้สึกที่ผ่อนคลาย โดยนำวิธีการทำงานของการใช้คู่สีแบบ complementary (ส่งเสริมซึ่งกันและกัน) โดยใช้สีชมพูและฟ้า ถ่ายทอดอารมณ์ของผลงานประจำวัน

2.2 เทคนิคสร้างสรรค์

โมนอปรินท์ (Monoprint)

2.3 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.3.1 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม. โดยใช้เกียง แปรง ลูกกลิ้งรวมถึงการสร้างพื้นผิวด้วยการใช้น้ำมันสน ในการผลิตผลงาน ผู้วิจัยได้ผสมสีหมึก (Offset Ink) และ มีเดียม (Medium Ink) เข้าด้วยกันตามปริมาณ 50:50 เพื่อให้สีหมึกพิมพ์มีความบางที่สุด ทำให้สีมีคุณสมบัติที่โปร่งใส

2.3.2 ทำชั้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.3.3 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 22.09.19

ภาพที่ 148 “22.09.19”, Monoprint, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 24.09.19 (1-2)

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 10.00–16.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 10.00–16.00

1. รูปแบบผลงาน

1.1 บันทึกความรู้สึก

ความสนุกสนาน ตื่นเต้น ความต้องการอยากทดลองวิธีการ เทคนิคที่หลากหลายที่ผู้วิจัยเคยมีประสบการณ์มาประยุกต์ รวมถึงผสมผสานเป็นผลงานที่ถ่ายทอดประสบการณ์ออกมาเป็นผลงาน

1.2 รูปแบบการสร้างสรรค์ รูปแบบที่ 2-ตื่นเต้น

1.3 ศิลปกรรมที่หยิบยืม : Phillip Guston

ภาพที่ 149 “Ceremony”, 1957, oil on board, 92.7 × 64.5 × 4.4 cm.

ที่มา <https://www.pinterest.com/pin/37788084358351868/>

2. วิธีการสร้างสรรค์

2.1 โครงสร้างผลงาน

ผลงานแสดงความตื่นเต้นด้วยการใช้สีที่หลากหลาย สร้างโครงสร้างของผลงานให้มีการใช้สีในทุกส่วนของภาพ เกิดความรู้สึกที่เคลื่อนไหวด้วยการทดลองการใช้สีที่ไม่มีกฎเกณฑ์ ไม่มีความตายตัว

2.2 เทคนิคสร้างสรรค์

โมนอปรินท์ (Monoprint)

2.3 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.3.1 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม. รวมถึงนำวัสดุจากที่เตรียมไว้ นำมาสร้างเป็นรูปทรงตามโครงสร้างที่กำหนด

2.3.2 ทำขึ้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.3.3 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 24.09.19 (1)

ภาพที่ 150 “24.09.19”, Monoprint, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 24.09.19 (2)

ภาพที่ 151 “24.09.19”, Monoprint, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 25.09.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 16.00–18.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 18.00–19.00

1. รูปแบบผลงาน

1.1 บันทึกความรู้สึก

ผู้วิจัยรู้สึกถึงความประทับใจในช่วงขณะที่พระอาทิตย์กำลังจะตก แสดงความรู้สึกอันรื่นรมย์ จากการมองไปที่หน้าต่าง มองเห็นภาพท้องฟ้าที่รู้สึกถึงความอบอุ่น

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ รูปแบบที่ 1: ความรู้สึกเชิงบวก

1.3 ศิลปกรรมที่หยิบยืม : Helen Frankenthaler

ภาพที่ 152 ผลงาน Helen Frankenthaler

Acrylic on Canvas. Signed and Dated, 1969

ที่มา <https://www.invaluable.com/auction-lot/helen-frankenthaler-1928-2011-untitled-abstract-p-4-c-45b4b11bf5>

2. วิธีการสร้างสรรค์

2.1 โครงสร้างผลงาน

ใช้โทนสีจากความประทับใจของภาพบรรยากาศพระอาทิตย์ตกสร้างเป็นผลงานที่มีการไล่โทนน้ำหนักจากสีส้มอ่อนไปจนถึงม่วงในตารางสี สร้างผลงานด้วยความรู้สึกที่อบอุ่น

2.2 เทคนิคสร้างสรรค์

โมนอปรินท์ (Monoprint)

2.3 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.3.1 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม. รวมถึงนำวัสดุจากที่เตรียมไว้ นำมาสร้างเป็นรูปทรงตามโครงสร้างที่กำหนด

2.3.2 ทำขึ้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.3.3 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 25.09.19

ภาพที่ 153 “25.09.19”, Monoprint, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 27.09.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 16.00–19.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 18.00–19.00

1. รูปแบบผลงาน

1.1 บันทึกความรู้สึก

ความรู้สึกมีความสุข ใช้สีที่มีความละมุนก่อให้เกิดความรู้สึกที่อึมแอม อารมณ์ที่มาจากความรู้สึกประทับใจต่อ ณ วันที่เกิดขึ้น

1.2 แนวทางการสร้างสรรค์ รูปแบบที่ 1-ความรู้สึกเชิงบวก

1.3 ศิลปกรรมที่หยิบยืม : Helen Frankenthaler

ภาพที่ 154 “Small's Paradise”, acrylic on canvas, 254.0 x 237.7 cm. 1964 ศิลปิน Helen Frankenthaler

ที่มา <https://americanart.si.edu/artwork/smalls-paradise-8579>

2. วิธีการสร้างสรรค์

2.1 โครงสร้างผลงาน

เลือกวัสดุที่อ่อนนุ่มสร้างความรู้สึกเบาสบาย ใช้การทับซ้อนกันให้เกิดมิติของภาพผลงาน สร้างความเคลื่อนไหวแก่ผลงานไม่ให้เกิดความน่าเบื่อ จำเจ บันทึกอารมณ์ผ่านผลงาน สร้างสรรค์ผลงานจากความประทับใจในช่วงเวลาเย็น ใช้บรรยากาศ สภาพแวดล้อม ผ่านการศึกษาทฤษฎีการรับรู้และอารมณ์ของสีและผลงานทางศิลปกรรม เป็นองค์ประกอบของการสร้างสรรค์ผลงาน

2.2 เทคนิคสร้างสรรค์

โมนโอปรินท์ (Monoprint)

2.3 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.3.1 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม. รวมถึงนำวัสดุจากที่เตรียมไว้ นำมาสร้างเป็นรูปทรงตามโครงสร้างที่กำหนด

2.3.2 ทำขึ้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.3.3 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 27.09.19

ภาพที่ 155 “27.09.19”, Monoprint, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 28.09.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 10.00–11.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 10.00–20.00

1. รูปแบบผลงาน

1.1 บันทึกรู้สึก

อารมณ์ด้านลบที่เกิดขึ้น ทั้งเรื่องส่วนตัวและการทำงานที่ต้องเผชิญกับความกดดัน ส่งไปถึงจิตใจทำให้เกิดอารมณ์ที่เก็บกด เป็นที่มาในการยับยั้งสภาวะจิตใจของผู้วิจัย นำไปสู่การระบายออกเป็นผลงานสร้างสรรค์

1.2 รูปแบบการสร้างสรรค์ รูปแบบที่ 4 - สภาวะเชิงลบ

1.3 ศิลปกรรมที่หยิบยืม: Jackson Pollock

ภาพที่ 156 ศิลปิน Jackson Pollock “One”, oil and enamel on unprimed canvas, 269.5 x 530.8 cm.

ที่มา: <https://www.jstor.org/stable/3600431>

2. วิธีการสร้างสรรค์

2.1 โครงสร้างผลงาน

สร้างคราบ พื้นผิว เทคนิคภาพพิมพ์โลหะ ด้วยการใช้กรดและสีสาดลงไปบนแม่พิมพ์ เพื่อสร้างปฏิกิริยา เป็นเสมือนการระบายความรู้สึกผ่านการแสดงออกทางกายภาพ ความรู้สึกกดดัน ความอัดอั้นที่ไม่สามารถแสดงออกต่อคนรอบข้างได้ ผู้วิจัยนำสภาวะอารมณ์ที่อัดอั้นภายในจิตใจ ปลดปล่อยความรู้สึกต่าง ๆ ผ่านการสร้างสรรค์ในเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

2.2 เทคนิคสร้างสรรค์

ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

2.3 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.3.1 ผู้วิจัยเลือกการสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ โดยใช้เพลททองแดง เป็นแม่พิมพ์ ใช้เหล็กแหลมขนาดที่ต่างกันสร้างรูปแบบของผลงานโดยการ ขูด ขีด กระทบอย่าง รุนแรงเพื่อสร้างร่องรอยกับแม่พิมพ์ และ นำกรดโลหะผสมน้ำในอัตราส่วน 1:1 รัต / สร้างพื้นผิว ด้วยการสาดกรดลงบนผิวหน้าของแม่พิมพ์ เสมือนเป็นการปลดปล่อยสภาวะอารมณ์ สู่ การสร้างงาน ศิลปะ โดยเมื่อพิมพ์ผลงานร่องรอยต่าง ๆ จะปรากฏขึ้นในภาพผลงาน

2.3.2 ทำขึ้นกระดาษพิมพ์งาน

2.3.3 ขั้นตอนการพิมพ์แม่พิมพ์โลหะ) อุดหมึกพิมพ์โดยนำหมึกถึงลงบนผิวหน้า แม่พิมพ์ให้ทั่ว และใช้กระดาษลอกลายเซ็ดหมึกที่เป็นส่วนเกินออก

2.3.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 28.09.19

ภาพที่ 157 “28.09.19”, Monoprint, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 05.10.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 10.00 – 11.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 10.00 – 20.00

1. รูปแบบผลงาน

1.1 บันทึกความรู้สึก

มีดมน ไม่มั่นคง

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ รูปแบบที่ 4 – สภาวะเชิงลบ

1.3 ศิลปกรรมที่หยิบยืม: Jame Brook

ภาพที่ 158 ศิลปิน Jame Brook, "Boon", 1957

ที่มา <https://www.tate.org.uk/art/artworks/brooks-boon-t00253>

2. วิธีการสร้างสรรค์

2.1 โครงสร้างผลงาน

สร้างคราบ พื้นผิว เทคนิคภาพพิมพ์โลหะ ด้วยการใช้น้ำกรด สลัด แซ่ ให้เกิดร่องรอย เพื่อสลายทอดความรู้สึกให้ปรากฏบนแม่พิมพ์ และแสดงเป็นที่ประจักษ์เป็นผลงานสร้างสรรค์ ความรู้สึกกดดัน ความอัดอั้นที่ไม่สามารถแสดงออกต่อคนรอบข้างได้ ผู้วิจัยนำสภาวะอารมณ์ที่อัดอั้นภายในจิตใจ ปลดปล่อยความรู้สึกต่าง ๆ ผ่านการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ (Etching) โดยใช้แม่พิมพ์เพลททองแดงเป็นสื่อกลางในแสดงออกผ่านการขูด ขีด ทูบ

(Drypoint) รวมถึงการใช้กรดสาดลงไปบนแม่พิมพ์ (Spitbite) เสมือนการแสดงออกทางอารมณ์ สู่เทคนิคภาพพิมพ์

2.2 เทคนิคสร้างสรรค์

ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

2.3 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.3.1 ผู้วิจัยเลือกการสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ โดยใช้เพลททองแดง เป็นแม่พิมพ์ นำกรดโลหะผสมน้ำในอัตราส่วน 1:1 ราว / สร้างพื้นผิวด้วยการสาดกรดลงบนผิวหน้าของแม่พิมพ์ เสมือนเป็นการปลดปล่อยสภาวะอารมณ์ สู่ การสร้างงานศิลปะ โดยเมื่อพิมพ์ผลงาน ร่องรอยต่าง ๆ จะปรากฏขึ้นในภาพผลงาน

2.3.2 ทำชั้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.3.3 อดหมึกพิมพ์โดยนำหมึกกลิ้งลงบนผิวหน้าแม่พิมพ์ให้ทั่ว และใช้กระดาษลอกลายเซ็ดหมึกที่เป็นส่วนเกินออก

2.3.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 05.10.19

ภาพที่ 159 “05.10.19”, Etching, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 11.10.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 15.00-15.30

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 18.00-02.00

1. รูปแบบผลงาน

1.1 บันทึกความรู้สึก

ผลงานและสภาวะอารมณ์มีความคล้ายคลึงกับผลงาน “05.10.19” โดยใช้วิธีการถ่ายทอดอารมณ์ผ่านการสร้างสรรค์เทคนิคภาพพิมพ์โลหะเช่นเดียวกัน

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ รูปแบบที่ 4 - สภาวะเชิงลบ

1.3 ศิลปกรรมที่หยิบยืม: Tadeusz Kantor

ภาพที่ 160 ผลงาน 'Kantor XI 61 ' oil, enamel and mixed-media collage on canvas

194.7 x 129.8 cm., 1961 ศิลปิน Tadeusz Kantor

ที่มา <https://www.christies.com/lotfinder/Lot/tadeusz-kantor-1915-1990-peinture-5970643-details.aspx>

2. วิธีการสร้างสรรค์

2.1 โครงสร้างผลงาน

สร้างคราบ พื้นผิว เทคนิคภาพพิมพ์โลหะ ด้วยการใช้กรด สกัด แฉ่ ให้เกิดร่องรอย เพื่อสถ่ายทอดความรู้สึกให้ปรากฏบนแม่พิมพ์ และแสดงเป็นที่ประจักษ์เป็นผลงานสร้างสรรค์ ความรู้สึกกดดัน ความอึดอัดที่ไม่สามารถแสดงออกต่อคนรอบข้างได้ ผู้วิจัยนำสภาวะอารมณ์ที่อัดอั้น ภายในจิตใจ ปลดปล่อยความรู้สึกต่าง ๆ ผ่านการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ โลหะ (Etching) โดยใช้แม่พิมพ์เพลททองแดงเป็นสื่อกลางในแสดงออกผ่านการขูด ขีด ทูบ (Drypoint) รวมถึงการใช้กรดสาดลงไปบนแม่พิมพ์ (Spitbite) เสมือนการแสดงออกทางอารมณ์ สู่ เทคนิคภาพพิมพ์

2.2 เทคนิคสร้างสรรค์

ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

2.3 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.3.1 ผู้วิจัยเลือกการสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ โดยใช้เพลททองแดง เป็นแม่พิมพ์ นำกรดโลหะผสมน้ำในอัตราส่วน 1:1 ราว / สร้างพื้นผิวด้วยการสาดกรดลงบนผิวหน้า ของแม่พิมพ์ เสมือนเป็นการปลดปล่อยสภาวะอารมณ์ สู่ การสร้างงานศิลปะ โดยเมื่อพิมพ์ผลงาน ร่องรอยต่าง ๆ จะปรากฏขึ้นในภาพผลงาน

2.3.2 ทำชั้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.3.3 อุดหมึกพิมพ์โดยนำหมึกถึงลงบนผิวหน้าแม่พิมพ์ให้ทั่ว และใช้กระดาษลอกลาย เช็ดหมึกที่เป็นส่วนเกินออก

2.3.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 11.10.19

ภาพที่ 161 “11.10.19”, Etching, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 12.10.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 10.00 – 12.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 13.00 – 15.00

1. รูปแบบผลงาน

1.1 บันทึกความรู้สึก

อารมณ์ด้านลบที่ส่งผลสู่สภาวะภายในจิตใจ ทำให้เกิดความต้องการปลดปล่อยความกดดันที่ต้องการแสดงออกเป็นท่วงท่าหรือกิจกรรมเพื่อเป็นการแสดงออกทางอารมณ์นำสู่การบำบัดหรือทำความเข้าใจต่อสิ่งที่เผชิญเพื่อแก้ปัญหาในอนาคต

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ รูปแบบที่ 4 - สภาวะเชิงลบ

1.3 ศิลปกรรมที่หยิบยืม: Andre Jemec

ภาพที่ 162 ศิลปิน Andre Jemec “In the Forest”, Oil on canvas, 1960

ที่มา <https://hamptonsarthub.com/2017/08/04/exhibitions-eastern-european-abstract-expressionism-in-the-cold-war-era-opens-at-pollock-krasner-house-study-center/jemec-2/>

2. วิธีการสร้างสรรค์

2.1 โครงสร้างผลงาน

สร้างคราบ พื้นผิว เทคนิคภาพพิมพ์โลหะ ด้วยการใช้น้ำกรด สลัด แช่ ให้เกิดร่องรอยเพื่อสลายทอดความรู้สึกให้ปรากฏบนแม่พิมพ์ และแสดงเป็นที่ประจักษ์เป็นผลงานสร้างสรรค์ความรู้สึกกดดัน ความอัดอั้นที่ไม่สามารถแสดงออกต่อคนรอบข้างได้ ผู้วิจัยนำสภาวะอารมณ์ที่อัดอั้น

ภายในจิตใจ ปลดปล่อยความรู้สึกต่าง ๆ ผ่านการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ (Etching) โดยใช้แม่พิมพ์เพลททองแดงเป็นสื่อกลางในแสดงออกผ่านการขูด ขีด ทูบ (Drypoint) รวมถึงการใช้กรดสาดลงไปบนแม่พิมพ์ (Spitbite) เสมือนการแสดงออกทางอารมณ์ สู่เทคนิคภาพพิมพ์

2.2 เทคนิคสร้างสรรค์

ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

2.3 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.3.1 ผู้วิจัยเลือกการสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ โดยใช้เพลททองแดงเป็นแม่พิมพ์ นำกรดโลหะผสมน้ำในอัตราส่วน 1:1 ราด / สร้างพื้นผิวด้วยการสาดกรดลงบนผิวหน้าของแม่พิมพ์ เสมือนเป็นการปลดปล่อยสภาวะอารมณ์ สู่ การสร้างงานศิลปะ โดยเมื่อพิมพ์ผลงานร่องรอยต่าง ๆ จะปรากฏขึ้นในภาพผลงาน

2.3.2 ทำขึ้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.3.3 อุดหมึกพิมพ์โดยนำหมึกถึงลงบนผิวหน้าแม่พิมพ์ให้ทั่ว และใช้กระดาษลอกลายเซ็ดหมึกที่เป็นส่วนเกินออก

2.3.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 12.10.19

ภาพที่ 163 “12.10.19”, Etching, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 13.10.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 10.00–12.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 13.00–18.00

1. รูปแบบผลงาน

1.1 บันทึกรู้สึก

สนุกเข้าใจ มีความรู้สึกสนุกและตื่นเต้น

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ รูปแบบที่ 2 – ตื่นเต้น

1.3 ศิลปกรรมที่หยิบยืม: Phillip Guston

ภาพที่ 164 ศิลปิน Phillip Guston “Ceremony”, 1957, oil on board, 92.7 × 64.5cm.

ที่มา <https://www.pinterest.com/pin/37788084358351868/>

2. วิธีการสร้างสรรค์

2.1 โครงสร้างผลงาน

ผู้วิจัยต้องการนำเสนอผลงานที่ดูที่สนุกสนาน ตื่นเต้น โดยนำวิธีการทำงานของการใช้คู่สีแบบ complementary ใช้ที่หลากหลายถ่ายทอดอารมณ์ และใช้ที่แปร่งที่อ่อนนุ่มเป็นเครื่องมือในการนำเสนอผลงาน

2.2 เทคนิคสร้างสรรค์

โมนโอปรินท์ (Monoprint)

2.3 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.3.1 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิค Monoprint ผ่านแม่พิมพ์แผ่นอะคริลิก ขนาด 40x60 ซม. รวมถึงนำวัสดุจากที่เตรียมไว้ นำมาสร้างเป็นรูปทรงตามโครงสร้างที่กำหนด

2.3.2 ทำชั้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.3.3 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 13.10.19

ภาพที่ 165 “13.10.19”, Monoprint, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 14.10.19

ระยะเวลาเก็บข้อมูล: 14.00-18.00

ระยะเวลาสร้างสรรค์: 19.00-00.00

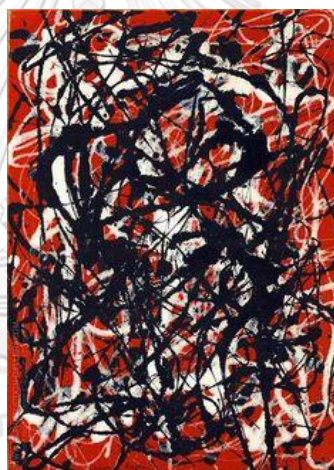
1. รูปแบบผลงาน

1.1 บันทึกความรู้สึก

ตั้งเครียด กัดฟัน อึดอัด

1.2 แนวทางสร้างสรรค์ รูปแบบที่ 4 - สภาวะเชิงลบ

1.3 ศิลปกรรมที่หยิบยืม: Jackson Pollock

ภาพที่ 166 ผลงานศิลปิน Jackson Pollock

ที่มา <https://paintingvalley.com/download-image#painting-in-the-accountant-28.jpg>

2. วิธีการสร้างสรรค์

2.1 โครงสร้างผลงาน

สร้างคราบ พื้นผิว เทคนิคภาพพิมพ์โลหะ ด้วยการใช้น้ำกรด สลัด แช่ ให้เกิดร่องรอย เพื่อสถ่ายทอดความรู้สึกให้ปรากฏบนแม่พิมพ์ และแสดงเป็นที่ประจักษ์เป็นผลงานสร้างสรรค์ ความรู้สึกกดดัน ความอึดอัดที่ไม่สามารถแสดงออกต่อคนรอบข้างได้ ผู้วิจัยนำสภาวะอารมณ์ที่อัดอั้น ภายในจิตใจ ปลดปล่อยความรู้สึกต่าง ๆ ผ่านการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์

โลหะ (Etching) โดยใช้แม่พิมพ์เพลททองแดงเป็นสื่อกลางในแสดงออกผ่านการขีด ขูด ทาบ (Drypoint) รวมถึงการใช้กรดสาดลงไปบนแม่พิมพ์และการกัดกรด

2.2 เทคนิคสร้างสรรค์

ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

2.3 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.3.1 ผู้วิจัยเลือกการสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ โดยใช้เพลททองแดงเป็นแม่พิมพ์ นำกรดโลหะผสมน้ำในอัตราส่วน 1:2 ราด สร้างพื้นผิวด้วยการสาดกรดลงบนผิวหน้าของแม่พิมพ์ เสมือนเป็นการปลดปล่อยสภาวะอารมณ์สู่ การสร้างงานศิลปะ โดยเมื่อพิมพ์ผลงานร่องรอยต่าง ๆ จะปรากฏขึ้นในภาพผลงาน

2.3.2 ทำชั้นกระดาษพิมพ์งานเพื่อประสิทธิภาพในการรับหมึกได้เต็มที่

2.3.3 อดหมึกพิมพ์โดยนำหมึกกลงบนผิวหน้าแม่พิมพ์ให้ทั่ว และใช้กระดาษลอกลายเซ็ดหมึกที่เป็นส่วนเกินออก

2.3.4 พิมพ์ภาพผลงาน

ผลงานวันที่ 14.10.19

ภาพที่ 167 “14.10.19”, Etching, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 30.10.19

ระยะเวลาการสร้างสรรค์: 10.00 – 20.00

1. รูปแบบผลงาน

1.1 บันทึกความรู้สึก

ผู้วิจัยมีความต้องการใช้สมาธิจดจ่อในการทำกิจกรรมใด กิจกรรมหนึ่งต่อการใช้เวลาในการปฏิบัติงาน โดยมีแรงบันดาลใจจากผลงานศิลปกรรมของศิลปิน Robert Motherwell

1.2 รูปแบบการสร้างสรรค์ รูปแบบที่ 3-สมาธิ จดจ่อ

1.3 ศิลปกรรมที่หยิบยืม: Robert Motherwell

ภาพที่ 168 ศิลปิน Robert Motherwell exhibition catalogue pictorial wrappers, offset-printed, staple bound color, 28 x 21.5 cm., 1984.

ที่มา https://specificobject.com/objects/info.cfm?object_id=18989#.X2Hey2gzblU.

2. วิธีการสร้างสรรค์

2.1 โครงสร้างผลงาน

1. กำหนดโครงสร้างของผลงาน - วางแผนขั้นตอนการสร้างสรรค์อย่างชัดเจน
2. ใช้หลักการสร้างสรรค์ลักษณะสนามสี (Color Field) การเลือกจัดตั้งการสร้างสรรค์ประกอบ การเลือกสีหรือทัศนธาตุให้มีความสำคัญกับรูปแบบมากกว่าแนวความคิด ใช้รูปแบบและวิธีการในการสร้างสรรค์ด้วยการได้รับแรงบันดาลใจจาก Robert Motherwell

2.2 เทคนิคสร้างสรรค์

โมนอปรินท์ (Monoprint) และ ชิงโคลเล่ (Chine-Colle)

2.3 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.3.1 กำหนดการสร้างรูปแบบของผลงานโดยการจัดวางองค์ประกอบของภาพด้วยวิธีการตัดแปะ

2.3.2 คัดเลือกหาวัสดุที่มีพื้นผิววัสดุตามการสร้างสรรค์ที่ต้องการ

2.3.3 นำวัสดุมาจัดวางบนกระดาษพิมพ์งานโดยใช้สเปรย์กาวแปะวัสดุบนกระดาษพิมพ์

2.3.4 พิมพ์ผลงานผ่านแท่นพิมพ์เพื่อให้ผลงานเป็นเนื้อเดียวกัน

ผลงานวันที่ 30.10.19

ภาพที่ 169 “14.10.19”, Chine-Colle, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 31.10.19-01.11.19 (1-5)

1. รูปแบบผลงาน

1.1 บันทึกความรู้สึก

ผู้วิจัยมีความต้องการใช้สมาธิจดจ่อในการทำกิจกรรมใด กิจกรรมหนึ่งต่อการใช้เวลาในการปฏิบัติงาน โดยมีแรงบันดาลใจจากผลงานศิลปะกรรมของศิลปิน Morris Louis

1.2 รูปแบบการสร้างสรรค์ รูปแบบที่ 3-สมาธิ จดจ่อ

1.3 ศิลปกรรมที่หยิบยืม: Morris Louis

ภาพที่ 170 ศิลปิน Morris Louis “Number 4-32”, Magna on canvas, 206.4 x 114 cm., 1962
ที่มา <https://www.christies.com/lotfinder/Lot/morris-louis-1912-1962-number-4-32-6141745-details.aspx>

2. วิธีการสร้างสรรค์

2.1 โครงสร้างผลงาน

1. กำหนดโครงสร้างของผลงาน - วางแผนขั้นตอนการสร้างสรรค์อย่างชัดเจน
2. ใช้หลักการสร้างสรรค์ลักษณะสนามสี (Color Field) การเลือกจัดตั้งการสร้างสรรค์ประกอบ การเลือกสีหรือทัศนธาตุให้มีความสำคัญกับรูปแบบมากกว่าแนวความคิด ใช้รูปแบบและวิธีการในการสร้างสรรค์ด้วยการได้รับแรงบันดาลใจจาก Morris Louis

2.2 เทคนิคสร้างสรรค์

โมนอปรินท์ (Monoprint) และ ชิงโคลเล่ (Chine-Colle)

2.3 ขั้นตอนสร้างสรรค์

2.3.1 กำหนดการสร้างรูปแบบของผลงานโดยการจัดวางองค์ประกอบของภาพด้วยวิธีการตัดแปะ

2.3.2 คัดเลือกหาวัสดุที่มีพื้นผิววัสดุตามการสร้างสรรค์ที่ต้องการ

2.3.3 นำวัสดุมาจัดวางบนกระดาษพิมพ์งานโดยใช้สเปรย์กาวแปะวัสดุบนกระดาษพิมพ์

2.3.4 พิมพ์ผลงานผ่านแท่นพิมพ์เพื่อให้ผลงานเป็นเนื้อเดียวกัน

ผลงานวันที่ 31.10.19

ภาพที่ 171 “31.10.19” (1), Chine-Colle, 60 x 40 cm., 2019

ภาพที่ 172 “31.10.19” (2), Chine-Colle, 60 x 40 cm., 2019

ภาพที่ 173 “31.10.19” (3), Chine-Colle, 60 x 40 cm., 2019

ภาพที่ 174 31.10.19” (4), Chine-Colle, 60 x 40 cm., 2019

ผลงานวันที่ 01.11.19

ภาพที่ 175 “01.11.19”, Chine-Colle, 60 x 40 cm., 2019

5.5 ผลงานสร้างสรรค์

ตารางที่ 12 ตารางแสดงผลงานสร้างสรรค์ชุด “Printmaking: Emotional Diary”

ที่มา: ผู้วิจัย

			
19.09.19	20.09.19	20.09.19(2)	21.09.19
			
22.09.19	24.09.19	24.09.19 (2)	25.09.19
			
27.09.19	28.09.19	05.10.19	06.10.19
			
11.10.19	12.10.19	13.10.19	14.10.19

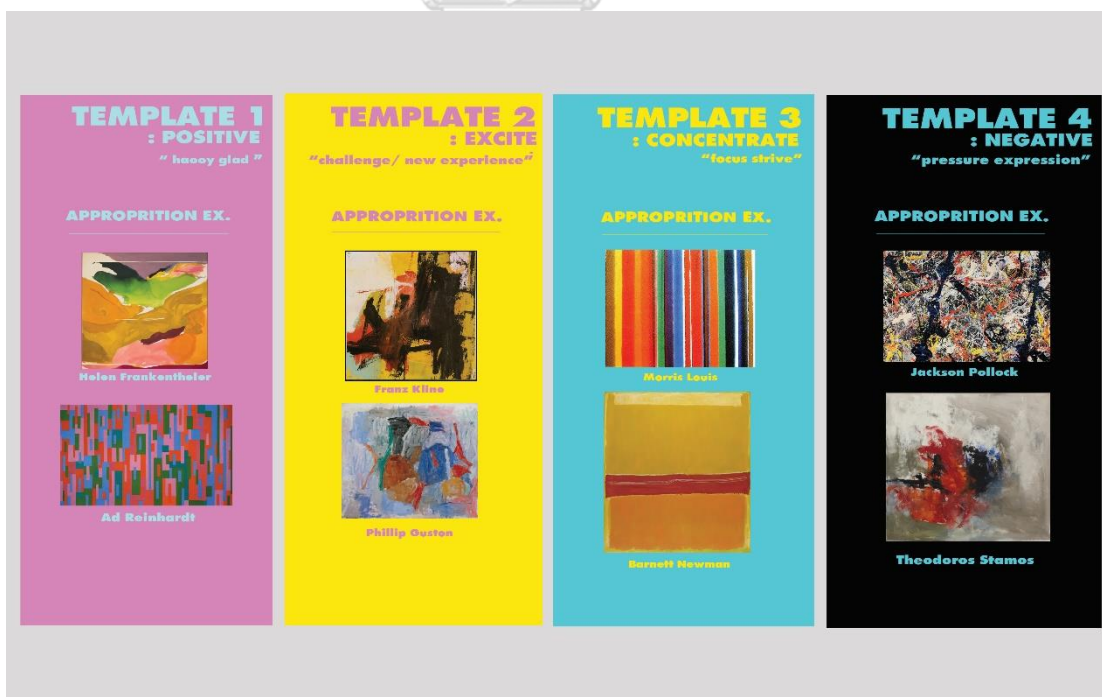

 <p>20.10.19</p>	 <p>20.10.19 (2)</p>	 <p>23.10.19</p>	 <p>25.10.19</p>
 <p>26.10.19</p>	 <p>27.10.19</p>	 <p>28.10.19</p>	 <p>29.10.19</p>
 <p>30.10.19</p>	 <p>31.10.19</p>	 <p>31.10.19 (2)</p>	 <p>31.10.19 (3)</p>
 <p>01.11.19</p>	<p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>		

5.6 ผลงานหนังสือไดอารี่ “Printmaking: Emotional Diary”

ภาพที่ 176 ภาพหน้าปกผลงาน Printmaking: Diary

ภาพที่ 177 ภาพรายละเอียดการแบ่งชุดอารมณ์เป็นประเภท(Template)

TEMPLATE : 2
EXCITE

ความสนุกสนาน ด้วยการนำเสนอผลงานเป็นเชิงทดลอง
การไม่สิ้นของสีสร้างความรู้สึกที่สนุกสนาน
ของผลงานที่กวาดถึงผู้ชมที่ได้รับชมผลงาน:

19
SEP

APPROPRIATION
FRANZ KLINE
"UNTITLED"
Oil on paper, 60.3 x 46.4 cm, 1954

"190919", Monoprint, 60x40cm., 2019

ภาพที่ 178 ภาพตัวอย่างผลงาน "190919" หนังสือไดอารี่ "Printmaking: Diary"

TEMPLATE : 1
POSITIVE

ความรู้สึกมีความสุข
ใช้สีที่มีความละเอียดอ่อนในเทคนิคความรู้สึกที่อ่อนโยน

27
Sep

APPROPRIATION
Helen Frankenthaler
"Number 4-32"
Magna on canvas, 206.4 x 114 cm., 1962

"270919", Monoprint, 60x40cm., 2019

ภาพที่ 179 ภาพตัวอย่างผลงาน "270919" หนังสือไดอารี่ "Printmaking: Diary"

TEMPLATE : 3
EXCITE

01
NOV

APPROPRIATION

Morris Louis
"Number 4-32"
 Magna on canvas, 206.4 x 114 cm., 1962

"011119", Monoprint & Chine colle, 60x40cm., 2019

ภาพที่ 180 ภาพตัวอย่างผลงาน "011119" หนังสือไดอารี่ "Printmaking: Diary"

TEMPLATE : 4
EXCITE

อารมณ์ด้านลบที่เกิดขึ้น
 ทั้งเรื่องส่วนตัวและการทำงานที่ดองเวียจ
 ทั้งความกดดัน สงไปจนถึงใจที่ให้เกิดอารมณ์ที่ถึงกบ
 เป็นกัมในอารมณ์ซึ่งสภาวะจิตใจ

27
OCT

APPROPRIATION

FRANZ KLINE
"UNTITLED"
 Oil on paper, 60.3 x 46.4 cm, 1954

ภาพที่ 181 ภาพตัวอย่างผลงาน "271019" หนังสือไดอารี่ "Printmaking: Diary"

5.8 การแบ่งหมวดหมู่ผลงาน โดยแบ่งเป็นประเภททางอารมณ์ได้ดังนี้

ตารางที่ 13 การแบ่งหมวดหมู่ผลงาน โดยแบ่งเป็นประเภททางอารมณ์

ที่มา: ผู้วิจัย

<p>1.สภาวะอารมณ์ด้านบวก</p> 	<p>ความสุข, รื่นรมย์, ประทับใจ, ปลาบปลื้ม</p> <p>จากการบันทึกของการสร้างสรรค์ผลงานในแต่ละวัน ผู้วิจัยได้สร้างผลงานจากสภาวะจิตใจทั้ง อารมณ์ที่มีความสุข (Happiness) ความรู้สึกที่มาจากประสบการณ์เชิงบวก หรือจะเป็นความประทับใจในเรื่องราวต่าง ๆ</p> <p>ผลการรับรู้ต่องานสร้างสรรค์</p> <p>อารมณ์ที่ทำให้เกิดความสบายใจต่อผู้วิจัยสู่การแสดงออกเป็นการสร้างสรรค์</p>
<p>2.ตื่นเต้น</p> 	<p>ท้าทาย, หาประสบการณ์ใหม่, สร้างความแตกต่าง, เป็นอิสระ ไม่มีกฎตายตัว</p> <p>ความสนุกสนาน ความร่าเริง การแสดงออกจกสิ่งเร้าภายใน สู่การแสดงออกเป็นการแสดงออกและท่าทางในการทำกิจกรรมต่าง ๆ อารมณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อถูกคาดการณ์ไว้แล้วว่าจะเกิดอะไรขึ้นและอย่างไรก็ตามมีบางสิ่งที่แตกต่างกันเกิดขึ้นในลักษณะที่ไม่คาดคิดโดยสิ้นเชิง การทำงานจะเปรียบเสมือนเป็นการทดลองสร้างสิ่งที่ไม่คุ้นเคยจากการสร้างสรรค์ที่เคยมีประสบการณ์</p> <p>ผลการรับรู้ต่องานสร้างสรรค์</p> <p>การสร้างสรรค์ผลงานเป็นการสร้างผลงานโดยใช้ความหลากหลายของทัศนธาตุ มีโครงสร้างของผลงานผ่านการสร้างสรรค์ผลงานซึ่งทดลองทั้งการใช้คู่สีมากมายอันเกิดจากความไม่ต้องการกำหนดรูปแบบ ภาพผลลัพธ์ที่ออกมาตายตัว</p>

<p>3. สมาธิ จดจ่อ</p> 	<p>จดจ่อ, แน่วแน่, ตั้งใจ, ครุ่นคิด</p> <p>การมีสมาธิ และการมีความสนใจ ความจดจ่อ และความมุ่งมั่นอยู่กับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยปล่อยความรู้สึกที่เกิดความคิด การใช้ระยะเวลาต่อการกระทำใดการกระทำหนึ่ง และใช้เวลากับสิ่งนั้นได้อย่างนาน ซึ่งจะเกิดการสร้างสรรค์การวางแผนเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง</p> <p>ผลการรับรู้ต่องานสร้างสรรค์</p> <p>การสร้างสรรค์งานโดยผ่านการวิเคราะห์วางแผนในการสร้างสรรค์งาน โดยมีการลำดับการสร้างสรรค์ผลงานอย่างเป็นขั้นเป็นตอน</p>
<p>4. ความรู้สึกเชิงลบ</p> 	<p>เศร้า, เสียใจ, เครียด, กัดดัน</p> <p>การแสดงออกของอารมณ์ที่มีความกัดดัน เกิดจากปัจจัยอารมณ์ในทางลบ เป็นการแสดงออกที่มีความรุนแรง ฉับพลัน ด้วยวิธีการของศิลปินที่ถ่ายทอดแรงกระตุ้นภายในออกมา แสดงออกอย่างตรงไปตรงมา</p> <p>ผลการรับรู้ต่องานสร้างสรรค์</p> <p>ผลลัพธ์แสดงถึงสภาวะความกัดดัน สร้างความรู้สึกในแง่ลบอารมณ์ที่ทำให้เกิดไม่ความพึงพอใจ ออกมาจากภายใน การแสดงออกทางอารมณ์ดังกล่าวสามารถสะท้อนถึงการปลดปล่อยสภาวะความเครียดและกัดดัน</p>

5.9 สรุปผล

ผลงานสร้างสรรค์ ซึ่งกำหนดระยะเวลาทำงานตั้งแต่วันที่ 20 กันยายน-31 ตุลาคม 2562 รวม 43 วัน รวมผลงานทั้งสิ้น 27 ผลงาน ซึ่งเป็นผลงานที่นำแนวทางการพัฒนาจากผลงานชุดทดลอง แก๊วและปรับปรุงสู่การเริ่มผลงานสร้างสรรค์จริง โดยมีการกำหนดขอบเขตทางอารมณ์รวมถึงรูปแบบของผลงานให้ชัดเจนยิ่งขึ้นและยังคงใช้แนวทางการ Appropriation ด้วยรูปแบบผลงาน Abstract Expressionism ที่เป็นเสมือนการถ่ายทอดอารมณ์จากสภาวะความรู้สึกของตนเองในแต่ละวันเป็นปัจจัย โดยกำหนดรูปแบบของผลงานตามหมวดหมู่ประเภทอารมณ์ สามารถแบ่งผลงานตามประเภทของอารมณ์และรูปแบบการสร้างสรรค์เป็น 4 กลุ่ม ดังนี้ 1. ความรู้สึกเชิงบวก 2. ตื่นเต้น 3. สมาธิ-จดจ่อ 4. ความรู้สึกเชิงลบ เป็นการกำหนดอารมณ์ของการทำงาน และ สร้างสรรค์ผลงานในแต่ละขั้นขึ้นมาเพื่อที่จะสามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อหาสัมฤทธิ์ผล ผลงานสร้างสรรค์มีรูปแบบที่ความแตกต่างกันอย่างชัดเจน อย่างเช่นผลงานในชุด “ความสุข – สบายใจ” ผลงานจะถูกแสดงออกผ่านการสร้างสรรค์ที่มีสีสันที่เป็นไปในทิศทางบวก จากการศึกษาศิลปกรรมของศิลปินในแนวทางของผลงาน Helen Frankenthaler ที่มีผลงานในลักษณะนี้สร้างขึ้นจากความประทับใจทั้งคู่สีที่ถูกนำมาใช้เกิดจากรสนิยมและความทรงจำของผู้สร้างสรรค์ หรืออาจจะเป็นภาพประทับใจเช่นสิ่งของหรือวิวทิวทัศน์ต่าง ๆ ดังเช่นที่ปรากฏและแสดงให้เห็นตามดังตารางที่แสดงข้างต้น

ผลงาน Helen Frankenthaler

ผลงานสร้างสรรค์ “ความสุข-สบายใจ”

ภาพที่ 182 การเปรียบเทียบผลงานหยิบยืมและผลงานสร้างสรรค์

สรุปผลงานสร้างสรรค์

ตารางที่ 14 ตารางสรุปผลงานสร้างสรรค์

ที่มา: ผู้วิจัย

หัวข้อ	รายละเอียด
ช่วงเวลาปฏิบัติการ	20 กันยายน – 31 ตุลาคม 2562
จำนวนผลงาน / วัน	27 ผลงาน / 43 วัน
สรุปผล	<p>1.สร้างรูปแบบการนำเสนอผลงานในโครงการที่ 2 โดยสร้างสรรค์ผลงานผ่านหลักการ Appropriation Art นำผลงาน Abstract Expressionism ที่สามารถถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกจากศิลปินสู่ผลงานได้อย่างชัดเจน</p> <p>2. กำหนดชุดอารมณ์ และลักษณะของผลงานก่อนเริ่มโครงการที่ 2 เป็น 4 อารมณ์ ดังนี้ 1) หมกมุ่น – ครุ่นคิด 2) สนใจ-ตื่นเต้น 3) ความสุข –สบายใจ 4) เศร้า – กัดฟัน</p> <p>3. วิเคราะห์ผลงานตามประเภทของอารมณ์ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงกันระหว่าง อารมณ์ และ ช่วงเวลาในการสร้างสรรค์ ผ่านการอภิปราย อ้างอิงจากการศึกษาศิลปกรรม ทฤษฎีทางอารมณ์และการรับรู้</p>

บทที่ 6

บทวิเคราะห์

6.1 แนวความคิด

การสร้างสรรค์ผลงานในชุด “Printmaking: Diary” ภายใต้กรอบความคิด การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ กับ สภาวะอารมณ์ความรู้สึกที่แสดงผ่านผลงานสร้างสรรค์จากความเข้าใจในปัจจัยสภาวะอารมณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวันเปรียบเสมือนการบันทึกอารมณ์ความรู้สึกที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน จากการสังเกตตนเองต่อสภาวะอารมณ์ที่เกิดขึ้นและถ่ายทอดเป็นผลงานภาพพิมพ์ตามแนวทางที่กำหนด 1 ชิ้น ต่อ 1 วัน เพื่อเป็นการบันทึกสภาวะอารมณ์ผ่านผลงานศิลปะใช้ลักษณะการหยิบยืมรูปแบบ Abstract Expressionism

แนวความคิดดังกล่าวสู่ผลงานสร้างสรรค์ที่เลือกใช้การทำงานในรูปแบบ Process Art จากการบันทึกอารมณ์ในแต่ละวันเป็นตัวกำหนด ทำให้เห็นถึงสภาวะอารมณ์ในแต่ละวันมีความชัดเจนตามหมวดหมู่ที่ได้กำหนดในโครงสร้างของผลงาน อันเป็นผลที่เลือกใช้รูปแบบของผลงานศิลปะจากศิลปินต้นแบบ Abstract Expressionism ที่มุ่งเน้น...นำมาสร้างสรรค์ผลงานในลักษณะ Appropriation Art จึงทำให้กระบวนการสร้างสรรค์ตามแนวคิดนี้สามารถถ่ายทอดสภาวะอารมณ์ของวันนั้น ๆ ผ่านผลงานชุด “Printmaking: Diary”

6.2 เนื้อหา

การสร้างสรรค์ผลงาน Process Art ชุด “Printmaking: Diary” ในช่วงเวลาวันที่ 19 กันยายน-1 พฤศจิกายน 2562 เป็นระยะเวลาทั้งสิ้น 43 วันผ่านกระบวนการภาพพิมพ์เพื่อถ่ายทอดเนื้อหา-เรื่องราว และ ประสบการณ์ ของสภาวะอารมณ์ที่เกิดขึ้นในงานสร้างสรรค์ ตามสภาวะอารมณ์ที่แบ่งเป็นกลุ่มดังนี้

1. สภาวะเชิงบวก
2. ตื่นเต้น
3. สมาธิ-จดจ่อ
4. สภาวะเชิงลบ

จากเนื้อหาที่แสดงออกทางสภาวะอารมณ์ใน 4 กลุ่มที่กล่าวมาข้างต้นอันเป็นผลจากกระบวนการสร้างสรรค์ที่มีขั้นตอนดังนี้

4.2.1 ฝึกลักษณะสภาวะอารมณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน

4.2.2 สร้างผลงานโดยมีกระบวนการ Process Art เพื่อบันทึกอารมณ์ในแต่ละวันเป็นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

4.2.2.1 กำหนดระยะเวลาในการสร้างสรรค์ผลงาน

4.2.2.2 สร้างสรรค์ผลงาน

4.2.3 สร้างสรรค์ผลงานจากวิธีการหยิบยืม (Appropriation Art) ผลงานศิลปะกรรม Abstract Expressionism ศึกษาสัมพันธ์ภาพระหว่าง อารมณ์: การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ซึ่งผู้วิจัยใช้แนวคิดดังกล่าวสร้างเป็นผลงานวิจัย เปรียบเสมือนเป็นการจดบันทึกอารมณ์ เนื้อหา-เรื่องราว และประสบการณ์สร้างเป็นผลงานในแต่ละวัน

4.2.4 สร้างสรรค์ผลงานขนาด 60x40 ซม. โดยระบุวันที่ในการผลิตด้วยเทคนิค Silk Screen

4.2.5. เลือกเทคนิค-วิธีการ โครงสร้างของสีที่เลือกใช้ในงานสร้างสรรค์เพื่อความสอดคล้องในการทำงานด้วยเทคนิคภาพพิมพ์

แนวความคิด: การวิจัยนี้เป็นการวิจัยจากการตั้งข้อสังเกตถึงการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในเรื่องของสภาวะปัจจัยทางด้านอารมณ์และความรู้สึก ไปจนถึงกระบวนการสร้างสรรค์เพื่อนำมาซึ่งผลของการวิเคราะห์ให้เกิดผลลัพธ์เป็นที่ประจักษ์ นำสื่อศิลปะภาพพิมพ์เป็นเทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยมีที่มาจากการทำงานในชีวิตประจำวันที่ผู้วิจัยมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงานกับศิลปินอารมณ์ร่วมถือเป็นหนึ่งในปัจจัยหลักของการสร้างสรรค์ผลงาน ความปรวนแปรอาจส่งผลต่อผลลัพธ์ของผลงานได้ การจัดการสภาวะอารมณ์จึงเป็นเรื่องที่ผู้สร้างสรรค์จำเป็นต้องจัดการกับตนเองในแต่ละวัน เพื่อให้เกิดผลงานที่ดีที่สุดออกมาในแต่ละชิ้นงาน ดังนั้นจึงเป็นเหตุที่ผู้วิจัยนำสภาวะอารมณ์มาเป็นข้อสังเกตต่อการทำงานวิจัยไปจนถึงกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานโดยมีสื่อศิลปะภาพพิมพ์เป็นเทคนิคในการสร้างสรรค์ จากการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทั้ง สภาวะอารมณ์ จิตวิทยา รวมถึงผลงานศิลปะกรรมที่มีปัจจัยทางอารมณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์และสร้างแนวทางการวิจัยออกมาเป็นรูปแบบผลงานดังนี้

1. การศึกษาและเก็บข้อมูลโดยใช้รูปแบบการทำงานของ Process Art โดยเป็นวิธีการทำงานแบบเก็บข้อมูลจากการสร้างสรรค์ผลงานประจำวัน เพื่อสร้างชุดข้อมูลในการวิเคราะห์ปัจจัยในสัมพันธ์ภาพระหว่าง อารมณ์ในแต่ละวัน: การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

2. นำเสนอผลงานด้วยวิธีการ Appropriation Art โดยใช้รูปแบบการสร้างสรรคของศิลปะ Abstract Expressionism ที่มีวิธีการทำงานเพื่อมุ่งเน้นทางด้านแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ผ่านการสร้างสรรคผลงานศิลปะ โดยผู้วิจัยใช้แนวคิดดังกล่าวสร้างเป็นผลงานวิจัย เปรียบเสมือนเป็นการจดบันทึกอารมณ์ เนื้อหา-เรื่องราว และประสบการณ์สร้างเป็นผลงานในแต่ละวัน จากนั้นนำชุดข้อมูลจากผลที่ได้มาศึกษา, สังเกต และวิเคราะห์ถึงรูปแบบของผลงานที่ปรากฏออกมาในแต่ละชิ้น หาปัจจัยของความแตกต่างในแต่ละผลงานเพื่อทำความเข้าใจถึงรูปแบบที่แสดงถึงปัจจัยทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกแสดงออกมาว่ามีผลต่อการสร้างสรรคผลงานศิลปะอย่างไร ใช้วิธีการจดบันทึกสภาวะอารมณ์ผ่านการสร้างสรรคผลงานศิลปะภาพพิมพ์ โดยหยิบยืมรูปแบบ Abstract Expressionism ถ่ายทอดสภาวะของอารมณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน แสดงให้เห็นถึงวิธีการสื่อสารอีก รูปแบบหนึ่ง ผลงานที่ปรากฏจากการบันทึกเป็นเสมือนการเล่าเรื่อง บอกเนื้อหา ถ่ายทอดประสบการณ์ของผู้วิจัยด้วยผลงานที่สร้างขึ้นในแต่ละวันที่มีเนื้อหาแตกต่างกันออกไป

1. ขั้นตอนการวิจัยสร้างสรรค

1. ศึกษาทฤษฎีทางอารมณ์ และ ศึกษาประวัติศาสตร์ศิลปกรรมเพื่อหาแนวทางการวิจัยเชิงสร้างสรรค

2. สร้างแนวทางการขอบเขตของการวิจัย มีเนื้อหาดังนี้

บันทึกอารมณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวันผ่านผลงานภาพพิมพ์ โดยศึกษาวิธีการทำงานในแนวทาง Process Art ที่ให้ความสำคัญด้านกระบวนการและขั้นตอนในการนำเสนอรูปแบบการสร้างสรรคผลงานศิลปกรรมโดยใช้วิธีหยิบยืมแนวทางของ Abstract Expressionism ซึ่งมีวิธีการทำงานมุ่งเน้นทางด้านแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก สร้างชุดข้อมูลทางสภาวะอารมณ์ จากนั้นนำชุดข้อมูลมาศึกษาและวิเคราะห์ถึงรูปแบบของผลงาน

3. ทดลองแนวทางสร้างสรรค

เริ่มสร้างสรรคผลงานทดลองตั้งแต่วันที่ 29 มีนาคม 2562–7 มิถุนายน 2562 ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 70 วัน จากการทดลองผลงานที่ได้ทำการสร้างสรรคตลอดช่วงเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยสร้างสรรคเป็นผลงานศิลปะภาพพิมพ์ออกมาทั้งหมด 47 ผลงาน หลังจากนั้นได้วิเคราะห์ถึงผลงานสร้างสรรคที่ทำในช่วงวัน เวลา ที่มีความแตกต่างกันทั้งในเรื่องของ สภาวะแวดล้อมขณะทำผลงานแต่ละชิ้น อีกทั้งปัจจัยทางด้านอารมณ์ที่มีผลอย่างมากต่อการสร้างสรรคผลงาน โดยศึกษาองค์ความรู้ทั้งทฤษฎีจิตวิทยา จิตวิเคราะห์สภาวะไร้ตัวตนอันเป็นปัจจัยจากภายในสู่การแสดงพฤติกรรม และการแสดงออกทางความรู้สึก และองค์ความรู้ประเภทของสภาวะอารมณ์ที่เป็นสิ่งกำหนดทิศทาง

ของผลงานว่าจะออกมาเป็นลักษณะอย่างไร เพื่อแบ่งลักษณะของผลงานออกเป็นชุดข้อมูล และศึกษาผลงานศิลปกรรมแต่ละยุคสมัยแสดงความสัมพันธ์กับชุดผลงานที่ได้แบ่งเป็นประเภทเพื่อนำไปสร้างสรรค์เป็นผลงานที่วาดด้วย ปัจจัยทางอารมณ์ สิ่งเร้าจากภายนอก : การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะแสดงให้เห็นถึงภาวะของอารมณ์ในแต่ละวันที่มีปัจจัยในการสร้างผลลัพธ์ที่แตกต่างกันผ่านผลงานตามรูปแบบ นำผลงานมาวิเคราะห์โดยผู้วิจัยได้แบ่งแนวทางการสร้างสรรค์ตามประเภทของอารมณ์ ได้แก่

1. ครุ่นคิด
2. ตื่นเต้น
3. ความสุข
4. ความกดดัน

รูปแบบที่ 1 : ความรู้สึกเชิงบวก - เทคนิค : โมนอปรินท์ (Monoprint)

รูปแบบที่ 2 : ตื่นเต้น - เทคนิค : โมนอปรินท์ (Monoprint)

รูปแบบที่ 3 : สมานธิ – จดจ่อ – เทคนิค Chine-Colle

รูปแบบที่ 4 : ความรู้สึกเชิงลบ” – เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

4. สร้างสรรค์ผลงาน

สร้างสรรค์ผลงานในช่วงวันที่ 19 กันยายน – 1 พฤศจิกายน 2562 โดยเป็นการบันทึกสภาวะอารมณ์ในแต่ละวันผ่านการถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะภาพพิมพ์ โดยใช้วิธี Process Art เพื่อแสดงถึงเนื้อหาความรู้สึกที่เกิดขึ้นมีการเปลี่ยนแปลงโดยมีปัจจัยทางอารมณ์เป็นเนื้อหาสำคัญ และมีความแตกต่างในแต่ละวัน และหากเมื่อพิจารณาในแต่ละชิ้นของผลงานก็สามารถที่จะรับรู้ถึงอารมณ์ในแต่ละวันผ่านผลงานสร้างสรรค์ที่แสดงออกตามกระบวนการขั้นตอนที่กำหนดส่งผลให้ในผลงานแต่ละชิ้นสามารถที่จะถ่ายทอดสภาวะอารมณ์ตามประเภทที่สร้างไว้ตามแนวทาง โดยมีการนำเสนอผลงานผ่านการติดตั้งผลงานและแสดงผลที่เกิดจากการบันทึกสภาวะอารมณ์ในแต่ละวัน ส่งผลให้งานแต่ละชิ้นถ่ายทอดอารมณ์ตามการบันทึกและเมื่อมีการติดตั้งผลงานทั้งโครงการ ส่งผลให้เกิดการรับรู้โดยภาพรวมของความแตกต่างของอารมณ์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น มีแนวทางการสร้างสรรค์โดยแบ่งเป็นหมวดหมู่ดังนี้

รูปแบบที่ 1 : ความรู้สึกเชิงบวก - เทคนิค : โมโนปริ้นท์ (Monoprint)

ตารางที่ 15 ตารางผลงานหยิบยืมสภาวะเชิงบวก

ที่มา: ผู้วิจัย

หยิบยืมรูปแบบศิลปกรรม
แอ็บสแตกท์เอ็กเพรสชันนิสม์
(Abstract Expressionism)

Ad Reinhardt

Helen Frankenthaler

ผลงานสร้างสรรค์

ตารางที่ 16 ผลงานสภาวะเชิงบวก

ที่มา: ผู้วิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ผลการรับรู้

อารมณ์ที่ทำให้เกิดความสบายใจต่อผู้วิจัยสู่การแสดงออก ไม่ว่าจะเป็นการเลือกใช้ชนิดของสีที่มีความโปร่งแสงไม่ทึบทำให้ผลงานที่ปรากฏดูมีความสบายตา หรือจะเป็นการได้รับแรงบันดาลใจจากภาพบรรยากาศที่ผู้วิจัยมีประสบการณ์ ณ ขณะนั้นมาเป็นอิทธิพล ทั้งโครงสร้างในการสร้างสรรค์ไม่ว่าจะเป็นค่าของสี ลักษณะ องค์ประกอบ ที่ทำให้ผลงานมีการรับรู้ ให้ความรู้สึกถึงความสุข ความสบายใจ

รูปแบบที่ 2 : ตื่นเต้น - เทคนิค : โมโนปริ้นท์ (Monoprint)

ตารางที่ 17 ตารางผลงานหยาบย้อมสภาวะตื่นเต้น

ที่มา: ผู้วิจัย

หยาบย้อมรูปแบบศิลปกรรม
แอ็บสแตกท์เอ็กเพรสชันนิสม์
(Abstract Expressionism)

Franz Kline

Phillip Guston

ผลงานสร้างสรรค์

ตารางที่ 18 ผลงานสภาวะตื่นเต้น

ที่มา: ผู้วิจัย

ผลการรับรู้

ความรู้สึกท้าทายต้องการสร้างผลงานที่หลุดออกจากขอบเดิมที่เคยสร้างสรรค์ กระบวนการโดยส่วนใหญ่จะเป็นรูปแบบวิธีการทดลอง ทั้งการเลือกใช้วัสดุที่ไม่อิงกับการรับรู้เดิม รวมถึงการใช้วัสดุต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์โดยเป็นผลงานที่ไม่ต้องการการวางโครงสร้างของผลงานใช้เพียงความรู้สึกที่สนุกสนาน ตื่นเต้น สร้างความเข้าใจเมื่อผลงานเสร็จสิ้นแล้ว

รูปแบบที่ 3: สมมติ – จดจ่อ เทคนิค Chine-Colle

ตารางที่ 19 ตารางผลงานหีบยืมสภาวะสมมติ

ที่มา: ผู้วิจัย

หีบยืมรูปแบบศิลปกรรม
แอ็บสแตกท์เอ็กเพรสชันนิสม์
(Abstract Expressionism)

Mark Rothko

Morris Louis

ผลงานสร้างสรรค์

ตารางที่ 20 ผลงานหีบยืมสภาวะสมมติ

ที่มา: ผู้วิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ผลการรับรู้

ผู้วิจัยนำแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานจากการได้แรงบันดาลใจจากศึกษาผลงานศิลปกรรมของศิลปิน Phillip Morris ที่ใช้การวางโครงสร้างของสีมีรูปทรงเป็นแถบสีสร้างสรรค์เป็นผลงานโดยเน้นที่กระบวนการ วิธีการในการสร้างสรรค์มากกว่าจะเป็นการแทนค่าอารมณ์จากสีที่ปรากฏ

รูปแบบที่ 4 : “ความรู้สึกเชิงลบ” – เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

ตารางที่ 21 ตารางผลงานหยาบยืมสภาวะเชิงลบ

ที่มา: ผู้วิจัย

หยาบยืมรูปแบบศิลปกรรม
แอ็บสแตรกต์เอ็กเพรสชันนิสม์
(Abstract Expressionism)

Jackson Pollock

Tadeusz Kantor

ผลงานสร้างสรรค์

ตารางที่ 22 ผลงานหยาบยืมสภาวะเชิงลบ

ที่มา: ผู้วิจัย

ผลการรับรู้

ความอึดอัดที่ไม่สามารถแสดงออกต่อคนรอบข้างได้ ผู้วิจัยนำสภาวะอารมณ์ที่อัดอั้นภายในจิตใจ
ปลดปล่อยความรู้สึกต่าง ๆ ผ่านการสร้างสรรคในเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ แสดงออกผลงานโดยการ
ใช้การขูดขีด กระทบอย่างรุนแรง

สรุปผลงานสร้างสรรค์ในโครงการ

ตารางที่ 23 สรุปผลงานสร้างสรรค์

ที่มา: ผู้วิจัย

			
19.09.19	20.09.19	20.09.19(2)	21.09.19
			
22.09.19	24.09.19	24.09.19 (2)	25.09.19
			
27.09.19	28.09.19	05.10.19	06.10.19
			
11.10.19	12.10.19	13.10.19	14.10.19

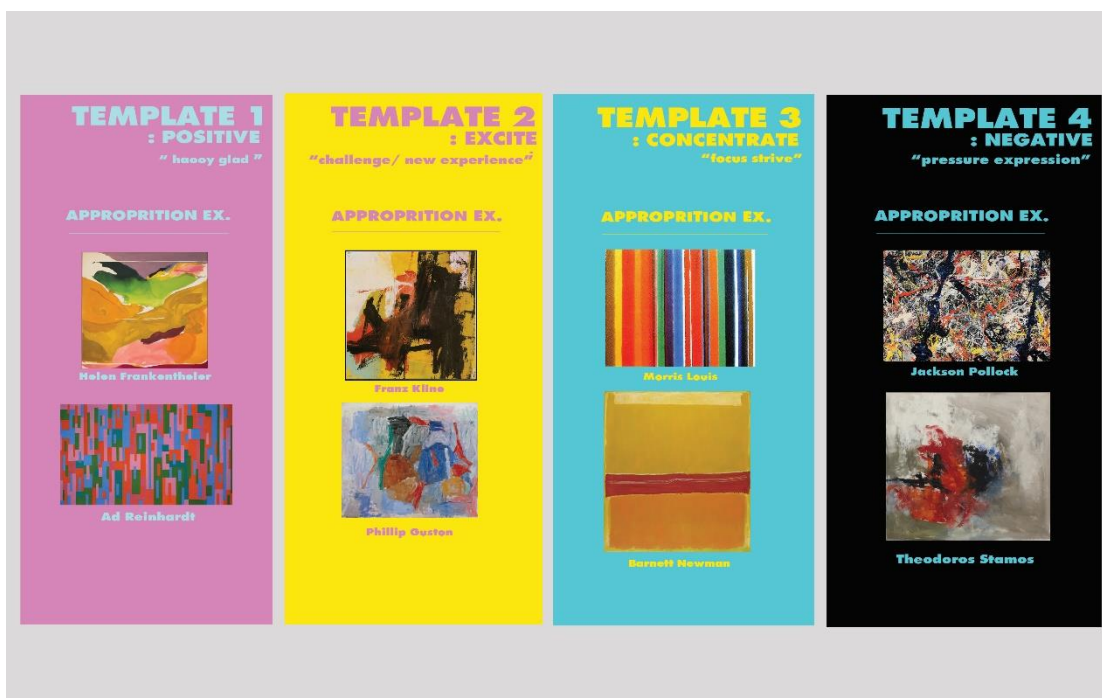
 <p>20.10.19</p>	 <p>20.10.19 (2)</p>	 <p>23.10.19</p>	 <p>25.10.19</p>
 <p>26.10.19</p>	 <p>27.10.19</p>	 <p>28.10.19</p>	 <p>29.10.19</p>
 <p>30.10.19</p>	 <p>31.10.19</p>	 <p>31.10.19 (2)</p>	 <p>31.10.19 (3)</p>
 <p>01.11.19</p>	<p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>		

ผลงานหนังสือไดอารี่ “Printmaking: Emotional Diary”

หลังจากขั้นตอนของการสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นการเก็บบันทึกในเรื่องของสภาวะอารมณ์ ความรู้สึกของผู้วิจัย สามารถแสดงออกมาเป็นผลงานจากการแบ่งประเภทของอารมณ์ เมื่อจบกระบวนการ ขั้นตอนในการบันทึกผลงาน ผู้วิจัยได้ทำการสร้างเป็นหนังสือเพื่อแสดงให้เห็นถึงอัตราของสภาวะอารมณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวันแตกต่างกันออกไป และสร้างให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากการสร้างสรรค์และสภาวะอารมณ์ โดยมีผลงานศิลปะภาพพิมพ์เป็นตัวแปร

ภาพที่ 183 ภาพหน้าปกผลงาน Printmaking: Diary

ภาพที่ 184 ภาพรายละเอียดการแบ่งชุดอารมณ์เป็นประเภท (Template)

ภาพที่ 185 ภาพตัวอย่างผลงาน “270919” หนังสือไดอารี่ “Printmaking: Diary”

1. ผลงานสภาวะเชิงบวก

“22.09.19”

Monoprint, 60x40cm., 2019

“27.09.19”

Monoprint, 60x40cm., 2019

“21.09.19”

Monoprint, 60x40cm., 2019

ภาพที่ 186 ผลงานสภาวะเชิงบวก

2. ผลงานชุด ตื่นเต้น

“20.09.19” (1-2)

Monoprint, 60 x 40cm., 2019 (2)

“13.10.19”

Monoprint, 60 x 40cm., 2019

ภาพที่ 187 ผลงานสภาวะตื่นเต้น

3. ผลงานชุด สมาริ - จดจ่อ

“30.10.19”, Chine-colle & Monoprint, 60x35cm., 2019 (3)

ภาพที่ 188 ผลงานสภาวะสมาธิ

4. ผลงานชุด สภาวะเชิงลบ

“12.10.19”

Etching, 60 x 40 cm., 2019

“11.10.19”

Etching, 60 x 40 cm., 2019

“26.10.19”

Etching, 60 x 40 cm., 2019

ภาพที่ 189 ผลงานสภาวะเชิงลบ

6.3 รูปแบบ

ผู้วิจัยได้มีการแบ่งรูปแบบตามประเภทของสภาวะอารมณ์และมีแนวทางการสร้างรูปแบบจากการศึกษาประวัติศาสตร์ศิลปะ Abstract Expressionism และนำผลงานศิลปกรรมมาเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ จึงได้ผลดังนี้

6.3.1 รูปแบบที่ 1: ความรู้สึกเชิงบวก

ความรู้สึก / สภาวะอารมณ์

1. ภาพประทับใจ, แรงแบบตาลใจจากสภาวะแวดล้อมรอบตัวทั้งอากาศ บรรยากาศ สีกลิ่นต่าง ๆ
2. ศึกษาทฤษฎีการรับรู้ และอิทธิพลของสีจากการรับรู้และความเข้าใจในการศึกษาผลทางจิตวิทยา

ตารางที่ 24 ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลงานหยาบและผลงานสร้างสรรค์ “ความรู้สึกเชิงบวก”

ที่มา: ผู้วิจัย

หยาบรูปแบบ Abstract Expressionism	ตัวอย่างผลงาน ชุด “ความรู้สึกเชิงบวก”
 <p data-bbox="435 1440 703 1473">Helen Frankenthaler</p> <p data-bbox="325 1496 810 1529">Acrylic on Canvas. Signed and Dated, 1969</p>	 <p data-bbox="1078 1491 1198 1525">“22.09.19”</p> <p data-bbox="986 1541 1294 1574">Monoprint, 60x40cm., 2019</p>

ผลการรับรู้ต่องานสร้างสรรค์

อารมณ์ที่ทำให้เกิดความสบายใจต่อผู้วิจัยสู่การแสดงออก ไม่ว่าจะเป็นการเลือกใช้ชนิดของสีที่มีความโปร่งแสงไม่ทึบทำให้ผลงานที่ปรากฏดูมีความสบายตา หรือจะเป็นการได้รับแรงบันดาลใจจากภาพบรรยากาศที่ผู้วิจัยมีประสบการณ์ ณ ขณะนั้นมาเป็นอิทธิพล ทั้งโครงสร้างในการสร้างสรรค์ไม่ว่าจะเป็นค่าของสี ลักษณะ องค์ประกอบ ที่ทำให้ผลงานมีการรับรู้ ให้ความรู้สึกถึงความสุข ความสบายใจ

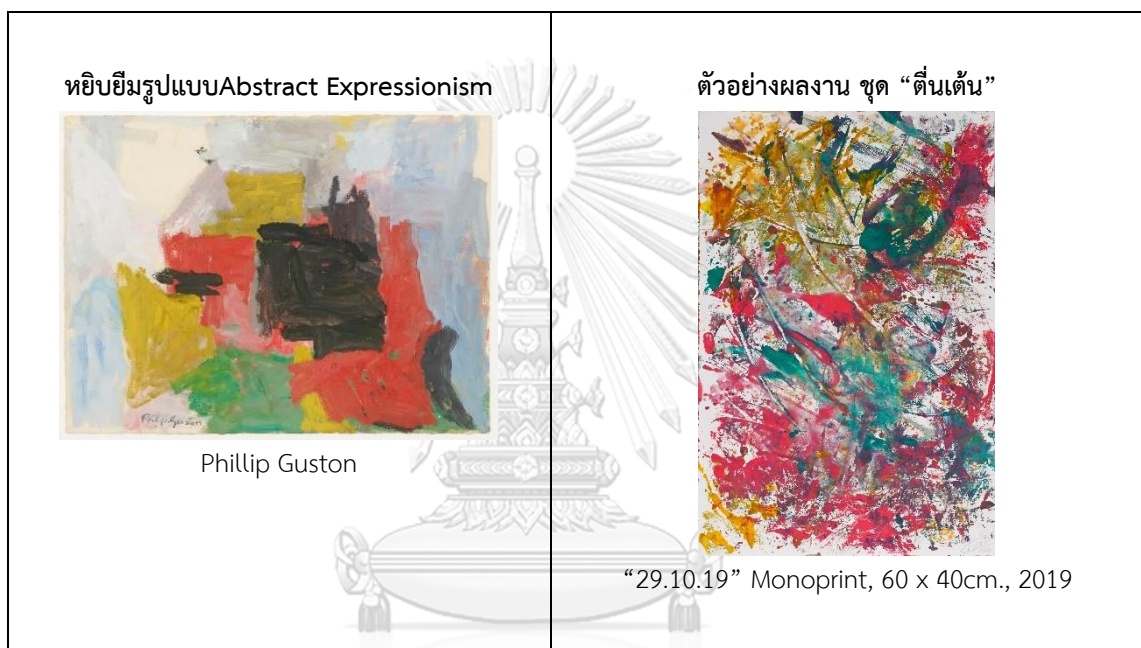
6.3.2 รูปแบบที่ 2: ตื่นเต้น

ความรู้สึก, สภาวะอารมณ์: ทำทลาย, หาประสบการณ์ใหม่, สร้างความแตกต่าง

1. สร้างสรรค์ผลงานผ่านการทดลอง ความต้องการสร้างสรรค์รูปแบบใหม่
2. ใช้รูปแบบที่ไม่ตายตัว มีอิสระไม่มีกฎเกณฑ์

ตารางที่ 25 ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลงานหยาบยืมและผลงานสร้างสรรค์ “ความรู้สึกตื่นเต้น”

ที่มา: ผู้วิจัย

ผลการรับรู้ต่องานสร้างสรรค์

ความรู้สึกทำทลายต้องการสร้างผลงานที่หลุดออกจากขนบเดิมที่เคยสร้างสรรค์ กระบวนการโดยส่วนใหญ่จะเป็นรูปแบบวิธีการทดลอง ทั้งการเลือกใช้วัสดุที่ไม่อิงกับการรับรู้เดิม รวมถึงการใช้วัสดุต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์โดยเป็นผลงานที่ไม่ต้องการการวางโครงสร้างของผลงาน ใช้เพียงความรู้สึกที่สนุกสนาน ตื่นเต้น สร้างความเข้าใจเมื่อผลงานเสร็จสิ้นแล้ว เปรียบเสมือนกับวิธีการ Action Painting ที่เป็นการปล่อยให้ความรู้สึกทำงานด้วยตัวของมันเอง

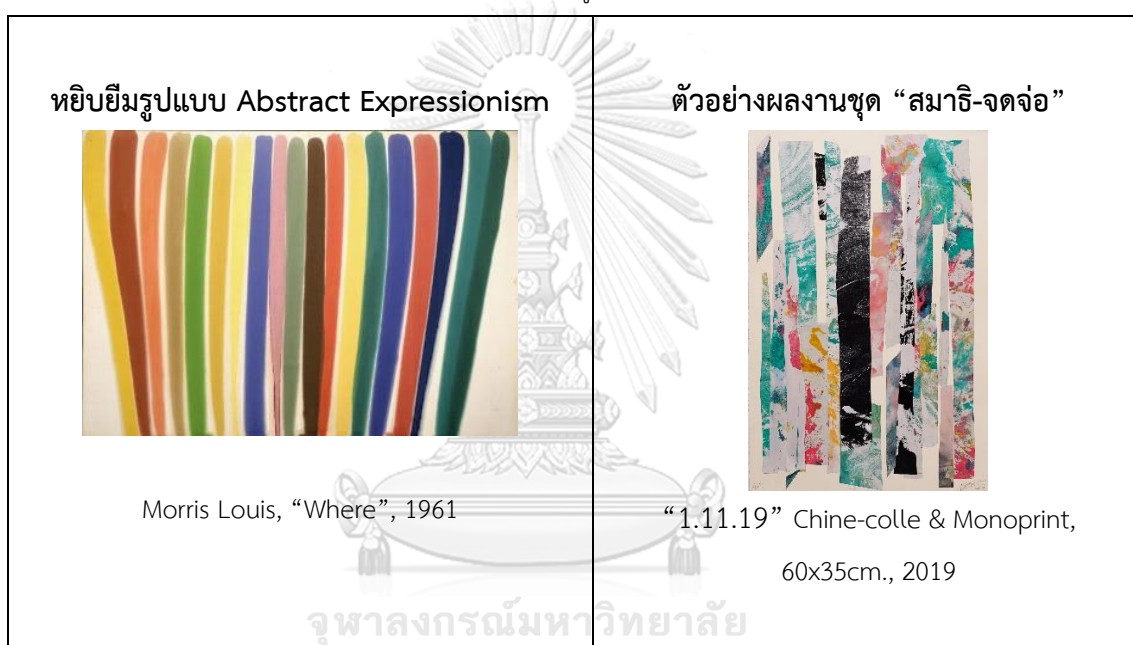
6.3.3 รูปแบบที่ 3: สมมติ จดจ่อ

ความรู้สึก, สภาวะอารมณ์ แน่วแน่ ตั้งใจ

1. กำหนดโครงสร้างของผลงาน - วางแผนขั้นตอนการสร้างสรรค้อย่างชัดเจน
2. ใช้หลักการสร้างสรรค์ลักษณะสนามสี (Color Field) การเลือกจัดตั้งการสร้างองค์ประกอบ การเลือกสีหรือทัศนธาตุให้มีความสำคัญกับรูปแบบมากกว่าแนวความคิด

ตารางที่ 26 ตารางการเปรียบเทียบผลงานหยาบและผลงานสร้างสรรค์ “ความรู้สึกสมมติ-จดจ่อ”

ที่มา: ผู้วิจัย

ผลการรับรู้ต่องานสร้างสรรค์

การผลิตผลงานเริ่มต้นจากการวางแบบแผนขั้นตอนในการสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงโครงสร้างของภาพผลงานเมื่อหลังจากสร้างสรรค์เสร็จสิ้น ผู้วิจัยนำแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานจากการได้แรงบันดาลใจจากศึกษาผลงานศิลปกรรมของศิลปิน Phillip Morris ที่ใช้การวางโครงสร้างของสีมีรูปทรงเป็นแถบสีสร้างสรรค์เป็นผลงานโดยเน้นที่กระบวนการ วิธีการในการสร้างสรรค์มากกว่าจะเป็นการแทนค่าอารมณ์จากสีที่ปรากฏ

6.3.4 รูปแบบที่ 4: ความรู้สึกด้านลบ

ความรู้สึก / สภาวะอารมณ์ เศร้า, เสียใจ, เครียด สภาวะกดดันความรู้สึกต้องการระบายและปลดปล่อย

1. ถ่ายทอดอารมณ์ผ่านการแสดงออกด้วยท่าทาง เหมือนการปล่อยความรู้สึกจากภายในสู่ภายนอก
2. นำวิธีการทำงานโดยศึกษาหลักการ Action Painting ที่เป็นรูปแบบการทำงานจาก Abstract Expressionism ที่เป็นการสร้างสรรค์ผลงานโดยการนำสภาวะอารมณ์ – ความรู้สึกเป็นปัจจัยของการถ่ายทอดอารมณ์ผ่านด้วยการผลิตเป็นผลงานศิลปะ

ตารางที่ 27 ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลงานหยาบและผลงานสร้างสรรค์ “ความรู้สึกเชิงบวก”

ที่มา: ผู้วิจัย

หยาบรูปแบบ Abstract Expressionism	ตัวอย่างผลงาน ชุด “ความรู้สึกด้านลบ”
 <p data-bbox="491 1473 644 1503">Andre Jemec</p> <p data-bbox="363 1525 772 1554">“In the Forest”, Oil on canvas, 1960</p>	 <p data-bbox="1078 1491 1198 1520">“26.10.19”</p> <p data-bbox="991 1543 1286 1572">Etching, 60 x 40 cm., 2019</p>

ผลการรับรู้ต่องานสร้างสรรค์

ความรู้สึกกดดัน ความอึดอัดที่ไม่สามารถแสดงออกต่อคนรอบข้างได้ ผู้วิจัยนำสภาวะอารมณ์ที่อัดอั้นภายในจิตใจ ปลดปล่อยความรู้สึกต่าง ๆ ผ่านการสร้างสรรค์ในเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ แสดงออกผลงานโดยการใช้การชูดขีด กระชากอย่างรุนแรง เหมือนเป็นการระบายอารมณ์ที่เก็บไว้ใน

6.4 เทคนิคการสร้างสรรค์

คุณสมบัติของเทคนิคภาพพิมพ์มีการแสดงออกหรือการสร้างผลลัพธ์ที่แตกต่างกัน ประเภทของอารมณ์ถือเป็นปัจจัยหนึ่งในการคัดเลือกเทคนิคในการแสดงออกต่อผลงานแต่ละประเภทอารมณ์ ดังนี้ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาและเฝ้าสังเกตจากการสร้างสรรค์ผลงานสร้างสรรค์ พบว่าคุณสมบัติเฉพาะตัวของแต่ละเทคนิคมีความเหมาะสมกับการตอบสนองของสภาวะอารมณ์แตกต่างกันไป ผู้วิจัยจึงนำข้อค้นพบดังกล่าวมาสร้างเป็นหลักแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานตามเทคนิคและสภาวะความรู้สึกดังนี้

6.4.1 รูปแบบที่ 1: ความรู้สึกเชิงบวก - เทคนิค: โมโนปริ้นท์ (Monoprint)

การสร้างสรรค์ผลงานผ่านเทคนิคภาพพิมพ์ มีลักษณะเด่นคือสามารถใช้สีทับซ้อนได้อย่างหลากหลาย สามารถสร้างมวลและความหนาแน่นของสีให้มีลักษณะที่แตกต่างและสร้างการทับซ้อนของสีจากการพิมพ์ผลงานเพียงครั้งเดียวที่เป็นลักษณะเด่นของภาพพิมพ์โมโนปริ้นท์ โดยสร้างผลงานผ่านแม่พิมพ์อะคริลิค ทั้งวิธีการกลิ้ง ระบายหรือการทาสีจากวัสดุอุปกรณ์หลากหลาย เช่น ลูกกลิ้ง แปรง พู่กัน โดยมีการใช้คู่สีที่ให้ความรู้สึกในเชิงบวกทั้งความสุข ความสบายใจ ความประทับใจ

ตัวอย่างผลงานจากการใช้เทคนิคโมโนปริ้นท์ในชุด “ความรู้สึกเชิงบวก”

“21.09.19”, Monoprint, 60x40cm., 2019

“06.10.19”, Monoprint, 60x40cm., 2019

ภาพที่ 190 ผลงานจากการใช้เทคนิคโมโนปริ้นท์ในชุด “ความรู้สึกเชิงบวก”

เทคนิค : โมโนปริ้นท์ (Monoprint) การสร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการเทคนิคภาพพิมพ์ มีลักษณะเด่นคือสามารถใช้สีทับซ้อนได้อย่างหลากหลายขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้วิจัย และสามารถพิมพ์ได้เพียงครั้งเดียว

1. ใช้สีโปร่งแสง แสดงการทับซ้อนกันของคู่สี

2. เลือกใช้คู่สีที่มีความหลากหลายเพื่อสร้างอารมณ์ให้แก่ผลงานทั้งที่เกิดจากประสบการณ์หรือภาพที่ผู้วิจัยประทับใจในวันนั้น ๆ

6.4.2 รูปแบบที่ 2: ความรู้สึกตื่นเต้น - เทคนิค: โมนโอปรินท์ (Monoprint)

การสร้างสรรคผลงานผ่านกระบวนการเทคนิคภาพพิมพ์ มีลักษณะเด่นคือสามารถใช้สีทับซ้อนได้อย่างหลากหลายขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้วิจัย และสามารถใช้น้ำสีที่มีความหนาแน่นแตกต่างกัน หรือวัสดุที่มีพื้นผิวแตกต่างกันพิมพ์ผลงานได้ทันที ทำให้เกิดการสร้างสรรค์จากกระบวนการนี้ได้อย่างฉับพลันเพื่อสร้างเป็นผลงานกึ่งการทดลองขณะวันได้เป็นอย่างดี

ตัวอย่างผลงานจากการใช้เทคนิคโมนโอปรินท์ในชุด “ตื่นเต้น”

“28.10.19”, Monoprint, 60 x 40 cm., 2019

ภาพที่ 191 ผลงานจากการใช้เทคนิคโมนโอปรินท์ในชุด “ความรู้สึกตื่นเต้น”

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

เทคนิค : โมนโอปรินท์ (Monoprint) การสร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการเทคนิคภาพพิมพ์ มีลักษณะเด่นคือสามารถใช้สีทับซ้อนได้อย่างหลากหลายขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้วิจัย และสามารถพิมพ์ได้เพียงครั้งเดียว

1. สร้างสีที่มีการทับซ้อนกัน
2. การทำงานแบบฉับพลัน
3. เหมาะสมกับการทดลอง ทั้งการใช้พื้นผิวของวัสดุมาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์

6.4.3 รูปแบบที่ 3: “สมาธิ - จดจ่อ” เทคนิค Chine-Colle

การสร้างสรรคผลงานศิลปะในเทคนิคภาพพิมพ์ มีลักษณะวิธีการคล้ายศิลปะการตัดแปะ (Collage Art) โดยนำวัสดุกระดาษผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ จากนั้นใช้การพิมพ์ผ่านแท่นพิมพ์ให้วัสดุติดกับกระดาษพิมพ์งานเสมือนเป็นกระดาษชิ้นเดียวกัน โดยผู้วิจัยได้มีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นขั้นเป็นตอน รวมถึงการสร้างภาพร่างของผลงานด้วยการทดลองประกอบวางโครงสร้างทั้งองค์ประกอบหรือจะเป็นทัศนธาตุก็ดี

ตัวอย่างผลงานจากการใช้เทคนิคโมนอปรินท์ในชุด “สมาธิ - จดจ่อ”

“31.10.19”

Chine-colle & Monoprint, 60x35cm., 2019

“30.10.19”

Chine-colle & Monoprint, 60x35cm., 2019

ภาพที่ 192 ผลงานจากการใช้เทคนิคโมนอปรินท์ในชุด “ความรู้สึกละสมาธิ”

เทคนิค : Chine-Colle – การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในเทคนิคภาพพิมพ์ มีลักษณะวิธีการ

คล้ายศิลปะการตัดแปะ (Collage Art) โดยนำวัสดุกระดาษผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ จากนั้นใช้การพิมพ์ผ่านแท่นพิมพ์ให้วัสดุติดกับกระดาษพิมพ์งานเสมือนเป็นกระดาษชิ้นเดียวกัน

1. ใช้วัสดุที่เตรียมประกอบสร้างงาน
2. วางโครงสร้างของผลงาน วางแผนลำดับขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน

6.4.4 รูปแบบที่ 4: “ความรู้สึกเชิงลบ” เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

เทคนิคภาพพิมพ์ที่ใช้แผ่นโลหะเป็นแม่พิมพ์ ใช้วิธีการขูด ขีด หรือจะเป็นการนำกรด สาดหรือกัดลงบนแผ่นแม่พิมพ์เพื่อทำให้เกิดร่องรอย พื้นผิวสร้างเป็นแม่พิมพ์ เป็นเสมือนการ ระบายอารมณ์ที่อยู่ภายในแสดงออกเป็นผลงานสร้างสรรค์ มีลักษณะการทำงานคล้ายกับวิธีการ ทำงานรูปแบบ Action Painting ที่เป็นการถ่ายทอดจิตของผู้สร้างสรรค์สู่ผลงาน เปรียบดังร่องรอย ที่ปรากฏอยู่บนแม่พิมพ์นั้นคือเรื่องราวอักษร ข้อความที่ผู้วิจัยได้ตะโกนออกไป

ตัวอย่าง ผลงานจากการใช้เทคนิคโมนอปรินท์ในชุด ความรู้สึกเชิงลบ

“12.10.19”, Etching, 60 x 40 cm., 2019

ภาพที่ 193 ผลงานจากการใช้เทคนิคโมนอปรินท์ในชุด “ความรู้สึกเชิงลบ”

เทคนิค : ภาพพิมพ์โลหะ (Etching) – เทคนิคภาพพิมพ์ที่ใช้แผ่นโลหะเป็นแม่พิมพ์ ใช้วิธีการขูด ขีด หรือจะเป็นการนำกรด สาดหรือกัดลงบนแผ่นแม่พิมพ์เพื่อทำให้เกิดร่องรอย พื้นผิวสร้างเป็นแม่พิมพ์

6.5 กระบวนการสร้างสรรค์

การทำงานชุด “Emotional : Printmaking Diary” เป็นการสร้างสรรค์ผลงานมีวัตถุประสงค์ในการแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างสรรค์ผลงานกับอารมณ์ความรู้สึก โดยผู้วิจัยเลือกใช้กระบวนการทำงานรูปแบบ Process Art ที่ผลิตผลงานศิลปะภาพพิมพ์ 1 วัน ต่อ 1 ชิ้น อันแสดงให้เห็นถึงอารมณ์ที่มีผลต่อการสร้างสรรค์ผลงานโดยพิสูจน์ได้จากการทำงานในแต่ละวันมีความแตกต่างกันออกไปในเนื้อหาอารมณ์ที่ปรากฏในภาพผลงาน จากนั้นเมื่อนำมาไล่เรียงผลงานภาพรวมผลงานทั้งโครงการสามารถสะท้อนให้เห็นถึงอารมณ์ในแต่ละวันจากการทำงานรูปแบบ Process Art ในชุด “Emotional : Printmaking Diary” ดังนี้

6.5.1 ยกตัวอย่างศิลปินที่มีผลต่อการทำงานจากประเภทของอารมณ์ดังนี้

ตารางที่ 28 ตารางยกตัวอย่างศิลปินที่มีผลต่อการทำงานจากประเภทของอารมณ์

ที่มา: ผู้วิจัย

19.09	<p>ตื่นเต้น</p> <p>ความรู้สึกต้องการสร้างสรรค์ผลงานผ่านการใช้เส้น สลัดสี ให้เกิด</p>	 <p>“19.09.19”</p> <p>Monoprint 60 x 40 cm., 2019</p>	<p>นำรูปแบบการทำงานของ Franz Kline ที่มีการใช้สีที่หลากหลายทับซ้อนโดยใช้วิธีการ Monoprint เป็นเทคนิคในการสร้างสรรค์ สร้างอารมณ์ความรู้สึกของผลงานให้เกิดความสนุกสนานจากการใช้เส้นและสีสัน ดังเช่นภาพต้นแบบของศิลปินที่แสดงถึงท่าทีการสร้างสรรคในลักษณะฉับพลัน รวดเร็วและเด็ดขาด</p>
27.09	<p>ความรู้สึกเชิงบวก</p> <p>ความรู้สึกมีความสุข ใช้สีที่มีความละมุน ก่อให้เกิดความรู้สึกที่อ้อมเอมอารมณ์ที่มาจากความรู้สึกประทับใจ ต่อ ณ วันที่เกิดขึ้น</p>	 <p>“27.09.19”</p> <p>Monoprint 60 x 40 cm., 2019</p>	<p>เลือกคู่สีที่อ่อนนุ่มสร้างความรู้สึกเบาสบาย ใช้การทับซ้อนกันให้เกิดมิติของภาพผลงาน สร้างความเคลื่อนไหวแก่ผลงานไม่ให้เกิดความน่าเบื่อ จำเจบันทึกอารมณ์ผ่านผลงาน สร้างสรรคผลงานจากความประทับใจในช่วงเวลาเย็น ใช้บรรยากาศ สภาพแวดล้อม ผ่านการศึกษาทฤษฎีการรับรู้และอารมณ์ของสีและผลงานทางศิลปกรรม เป็นองค์ประกอบของการสร้างสรรค์ผลงาน</p>

28.09	<p>สภาวะเชิงลบ</p> <p>อารมณ์ด้านลบที่เกิดขึ้น ทั้งเรื่องส่วนตัวและการทำงานที่ต้องเผชิญกับความกดดันส่งไปถึงจิตใจทำให้เกิดอารมณ์ที่เก็บกด เป็นที่มาในการยับยั้งสภาวะจิตใจของผู้วิจัย นำไปสู่การระบายออกเป็นผลงานสร้างสรรค์</p>	 <p>“28.09.19” Etching 60 x 40 cm., 2019</p>	<p>สร้างคราบ พื้นผิว เทคนิคภาพพิมพ์โลหะด้วยการใช้กรดและสีสาดลงไปบนแม่พิมพ์เพื่อสร้างปฏิกิริยา เป็นเสมือนการระบายความรู้สึกผ่านการแสดงออกทางกายภาพ ความรู้สึกกดดัน ความอัดอั้นที่ไม่สามารถแสดงออกต่อคนรอบข้างได้ ผู้วิจัยนำสภาวะอารมณ์ที่อัดอั้นภายในจิตใจ ปลดปล่อยความรู้สึกต่าง ๆ ผ่านการสร้างสรรคในเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ (Etching)</p>
1.11	<p>สมาธิ - จดจ่อ</p> <p>ผู้วิจัยมีความต้องการใช้สมาธิจดจ่อในการทำกิจกรรมใด กิจกรรมหนึ่งต่อการใช้เวลาในการปฏิบัติงาน โดยมีแรงบันดาลใจจากผลงานศิลปกรรมของศิลปิน Robert Motherwell</p>	 <p>“1.11.19” Chine - Colle 60 x 40 cm., 2019</p>	<p>กำหนดโครงสร้างของผลงาน – วางแผนขั้นตอนการสร้างสรรคอย่างชัดเจน ใช้หลักการสร้างสรรค์ลักษณะสนามสี (Color Field) การเลือกจัดทั้งการสร้างองค์ประกอบ การเลือกสีหรือทัศนธาตุให้ความสำคัญกับรูปแบบมากกว่าแนวความคิด ใช้รูปแบบและวิธีการในการสร้างสรรค์ด้วยการได้รับแรงบันดาลใจจาก Robert Motherwell</p>

6.6 วิเคราะห์ผลงาน

สร้างสรรค์ผลงานในช่วงวันที่ 19 กันยายน-1 พฤศจิกายน 2562 โดยเป็นการบันทึกสภาวะอารมณ์ในแต่ละวันผ่านการถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะภาพพิมพ์ โดยใช้วิธี Process Art เพื่อแสดงถึงเนื้อหาความรู้สึกที่เกิดขึ้นมีการเปลี่ยนไปโดยมีปัจจัยทางอารมณ์เป็นเนื้อหาสำคัญและมีความแตกต่างในแต่ละวัน และหากเมื่อพิจารณาในแต่ละชิ้นของผลงานก็สามารถที่จะรับรู้ถึงอารมณ์ในแต่ละวันผ่านผลงานสร้างสรรค์ที่แสดงออกตามกระบวนการขั้นตอนที่กำหนดส่งผลให้ในผลงานแต่ละชิ้นสามารถที่จะถ่ายทอดสภาวะอารมณ์ได้ดังนี้

ตารางที่ 29 ตารางผลงานที่แบ่งประเภทของอารมณ์ดังนี้

ที่มา: ผู้วิจัย

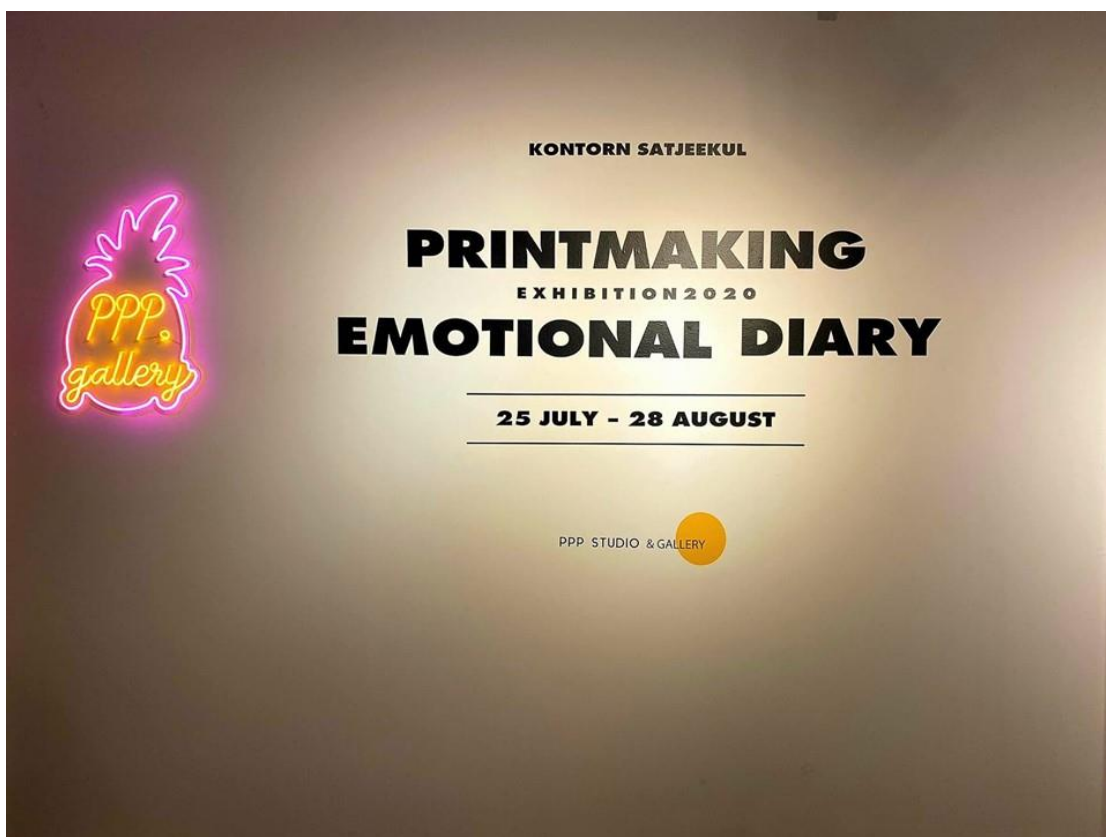
 <p>27.09.19 “สภาวะเชิงบวก”</p>	 <p>28.09.19 “สภาวะเชิงลบ”</p>	 <p>“27.10.19” “สภาวะเชิงบวก”</p>	 <p>19.09.19 “ตื่นเต้น”</p>
 <p>31.10.19 (3) “สมาธิ จดจ่อ”</p>	 <p>12.10.19 “สภาวะเชิงลบ”</p>	 <p>13.10.19 “สมาธิ จดจ่อ”</p>	 <p>01.11.19 “สมาธิ จดจ่อ”</p>

ความสมบูรณ์ของการสื่อสารในชุด “Emotional: Printmaking Diary” ด้วยกระบวนการการทำงานในลักษณะของ Process Art ทำให้ผลงานสามารถถ่ายทอดสภาวะอารมณ์ของภาพรวมจากการบันทึกสภาวะอารมณ์ระหว่างวันที่ 19 กันยายน – 1 พฤศจิกายน 2562 ให้เห็นถึงความแตกต่างของอารมณ์ในแต่ละวันที่เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

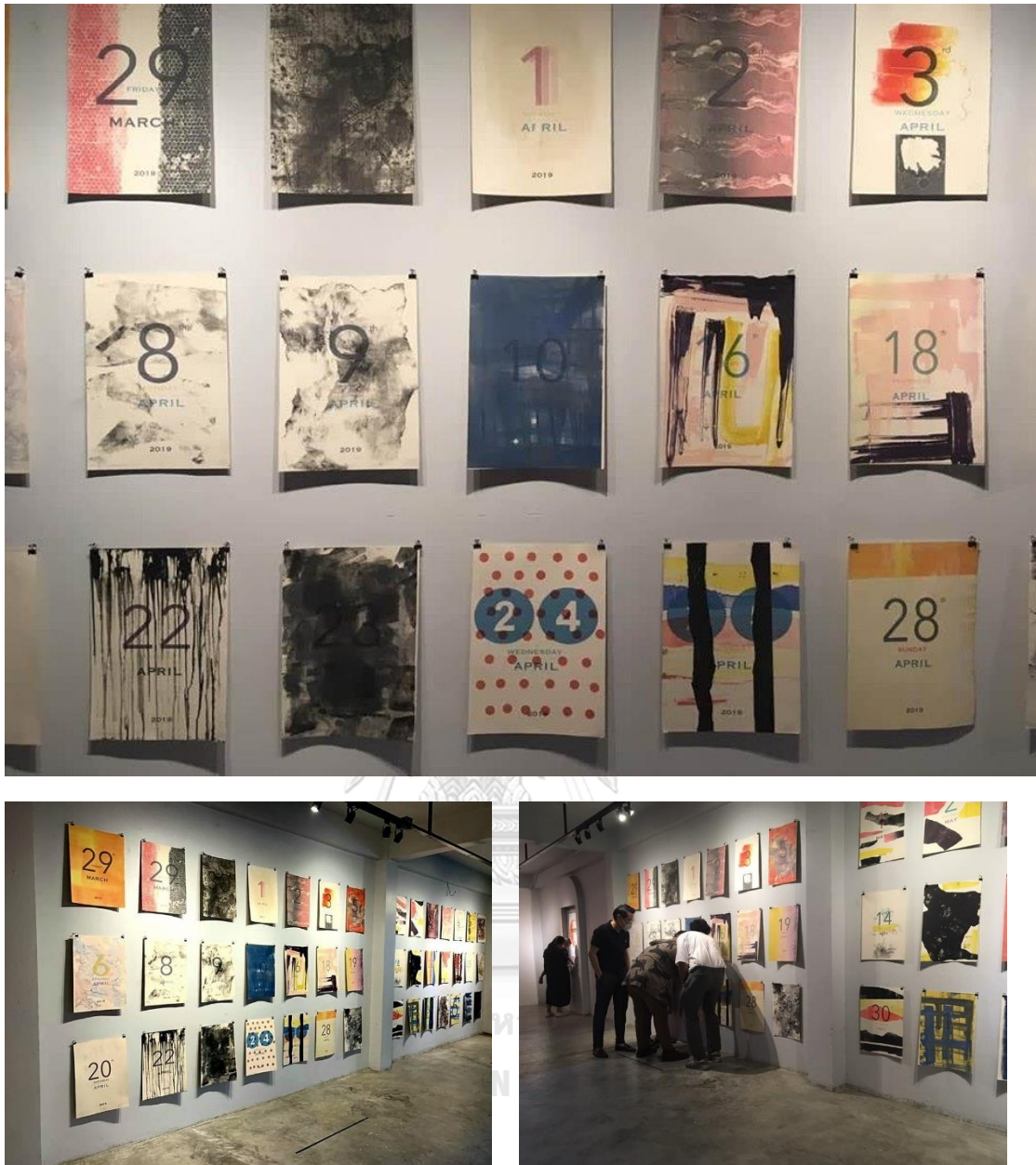
การติดตั้งผลงาน

จากการกระบวนการสร้างสรรค์ที่เกิดจากการบันทึกสภาวะอารมณ์ในแต่ละวันส่งผลให้งานแต่ละชิ้นถ่ายทอดอารมณ์ตามการบันทึกและเมื่อมีการติดตั้งผลงานทั้งโครงการ ส่งผลให้เกิดการรับรู้โดยภาพรวมของความแตกต่างของอารมณ์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ภาพจากนิทรรศการ “Printmaking : Emotional Diary” โดยนายกนต์ธร สัจจิตกุล ตั้งแต่วันที่ 25 กรกฎาคม-28 กรกฎาคม 2563 ณ PPP.Studio & Gallery

ภาพที่ 194 ภาพนิทรรศการ Printmaking: Emotional Diary (1)

ภาพที่ 195 ภาพจิตรกรรม Printmaking: Emotional Diary (2)

บทที่ 7

อภิปรายผล

การสร้างสรรค์ผลงานวิจัยภายใต้กรอบความคิดและสมมติฐานที่ว่าด้วยเรื่องของสัมพันธภาพระหว่างการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะและสภาวะอารมณ์ โดยมีการเริ่มศึกษาผลงานทางด้านของสภาวะอารมณ์ เนื้อหาข้อมูล ทฤษฎีในการอ้างอิงเรื่องทฤษฎีเชิงอารมณ์ขั้นตอนการวิเคราะห์เพื่อนำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานวิจัย ศึกษาในแต่ละองค์ประกอบทั้งในเรื่องของทฤษฎีเชิงอารมณ์ ทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ รวมถึงผลงานศิลปกรรมที่เกี่ยวข้อง และในเรื่องของการบันทึกไดอารี่ โดยศึกษาในเรื่องของการเก็บบันทึกความทรงจำ ผู้วิจัยสามารถสรุป การทำความเข้าใจต่ออารมณ์ที่ปรากฏและแสดงออกผ่านหลักความเข้าใจทางด้านทฤษฎีการรับรู้ที่แปรค่าของอารมณ์เป็นผลลัพธ์สร้างสรรค์เป็นผลงานจากการศึกษาทฤษฎีการรับรู้ในเรื่องสุนทรียะทางภาษาศิลปกรรม ศิลปะภาพพิมพ์จากประสบการณ์ทางความรู้สึกในแต่ละวัน ทำให้ผู้วิจัยค้นพบถึง ตัวแปร ที่มีความเป็นไปได้ต่อการมีอิทธิพลและบทบาทต่อประเด็นความสัมพันธ์ ดังนี้

1. สภาวะอารมณ์ อารมณ์ที่เกิดขึ้นเป็นปัจจัยที่กำหนดทิศทางรูปแบบของผลงาน
2. ช่วงเวลา การให้ความสำคัญกับห้วงความรู้สึกที่ผู้วิจัยได้กำหนดเพื่อที่จะถ่ายทอดอารมณ์เป็นผลงานสร้างสรรค์
3. การบันทึกรูปแบบไดอารี่ ช่วงเวลาที่ผ่านการบันทึกความรู้สึกจากประสบการณ์ หรือ อาจจะนำมาปรับปรุงและวิเคราะห์ตัวเอง ดังนั้นไดอารี่จึงเป็นเสมือน บททดสอบตัวเอง หรือ การสะท้อนตัวเอง
4. รูปแบบการสร้างสรรค์ กำหนดรูปแบบ วิธีการนำเสนอผลงานวิจัย เพื่อแสดงออกถึงรูปแบบการสร้างผลงานที่สามารถถ่ายทอดอารมณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวันได้อย่างชัดเจน

ในการระบวนการสร้างสรรค์ได้อาศัยรูปแบบศิลปกรรม Process Art ซึ่งเป็นการสร้างสรรค์ผลงานเริ่มด้วยการบันทึกข้อมูลการเก็บเนื้อหาทางอารมณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน เปรียบเสมือนการเฝ้าสังเกตของอารมณ์ในแต่ละวัน อีกทั้งการทำงานอย่างมีวินัยเพื่อทำความเข้าใจถึงสภาวะอารมณ์อันเกิดมาจกประสบการณ์และความรู้สึกที่เกิดขึ้นอย่างหลากหลายจัดระเบียบการแสดงออกผ่านแม่แบบ (Template) ที่เกิดจากการทำการวิจัยทางด้านอารมณ์และรูปแบบของผลงานศิลปกรรมหยาบย้อมเพื่อทำการสร้างเป็นแม่แบบจากผลงานศิลปปินต้นแบบ สร้างลักษณะผลงานโดยใช้การนำเสนอลักษณะ

ผลงาน Abstract expressionism ที่มีความชัดเจนทางด้านการถ่ายทอดสภาวะอารมณ์ และนำแนวทางการหยาบคายศิลปะจากผลงานศิลปะยุค Abstract expressionism มาสร้างเป็นรูปแบบจากการแบ่งประเภทอารมณ์ที่มีทั้ง 1. สภาวะเชิงบวก 2. สภาวะตื่นเต้น 3. สภาวะสมาธิ 4. สภาวะเชิงลบ โดยมีวิธีการทำงานตามขั้นตอนดังนี้

1. การเฝ้าสังเกตสภาวะอารมณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน

2. คัดเลือกห้วงอารมณ์ในแต่ละช่วงเวลา และใช้รูปแบบของการสร้างสรรค์จากการหยาบคายผลงานศิลปะรูปแบบ

3. นำเทคนิคภาพพิมพ์สร้างเป็นกระบวนการสร้างสรรค์เพื่อแสดงออกถึงสภาวะจิตใจ อารมณ์และความรู้สึก ผ่านการสร้างสรรค์ออกมาในภาษาศิลปะรวมทั้ง เส้น สี น้ำหนัก โดยใช้ตนเองเป็นผู้ถ่ายทอดอารมณ์ในฐานะ ศิลปินภาพพิมพ์ ซึ่งมีความแตกต่างจากผลงานของประวัติศาสตร์ทางศิลปะ คือการแสดงออกผ่านรูปแบบของขั้นตอนการสร้างงานจากเทคนิคภาพพิมพ์ทั้งเป็นการเลือก มีตัวอย่างดังนี้

1. สภาวะอารมณ์เชิงบวก ผลงานวันที่ 27.09.19

ภาพที่ 196 ผลงานสภาวะอารมณ์เชิงบวก

รูปแบบผลงาน

บันทึกความรู้สึก : ความรู้สึกมีความสุข ใช้สีที่มีความละมุนก่อให้เกิดความรู้สึกที่อึมเอม อารมณ์ที่มาจากความรู้สึกประทับใจต่อ ณ วันที่เกิดขึ้น

วิธีการสร้างสรรค์

โครงสร้างผลงาน

เลือกคู่สีที่อ่อนนุ่มสร้างความรู้สึกเบาสบาย ใช้การทับซ้อนกันให้เกิดมิติของภาพผลงาน สร้างความเคลื่อนไหวแก่ผลงานไม่ให้เกิดความน่าเบื่อ จำเจ บันทึกอารมณ์ผ่านผลงาน สร้างสรรค์ผลงานจากความประทับใจในช่วงเวลาเย็น ใช้บรรยากาศ สภาพแวดล้อม ผ่านการศึกษาทฤษฎีการรับรู้และอารมณ์ของสีและผลงานทางศิลปกรรม เป็นองค์ประกอบของการสร้างสรรค์ผลงาน

เทคนิคสร้างสรรค์ โมโนปริ้นท์ (Monoprint)

การสร้างผลงานจากสภาวะอารมณ์เชิงบวก การนำเสนอผลงานที่ให้ความรู้สึกเบาสบาย โดยใช้สีในโทนพาสเทล รวมถึงการผสมให้สีมีความโปร่งแสง ใช้ลักษณะการทำงานของที่แปร่งให้เกิดความอ่อนนุ่ม ถ่ายทอดบรรยากาศให้เกิดความเบาสบายตามความต้องการที่จะถ่ายทอดอารมณ์ให้ปรากฏต่อผลงาน

2. สภาวะอารมณ์ตื่นเต้น ผลงานวันที่ 20.10.19

ภาพที่ 197 ผลงานสภาวะอารมณ์ตื่นเต้น

รูปแบบผลงาน

บันทึกความรู้สึก : สนุกเร้าใจ มีความรู้สึกสนุกและตื่นเต้น

แนวทางสร้างสรรค์ รูปแบบที่ 2 - ตื่นเต้น

2. วิธีการสร้างสรรค์

โครงสร้างผลงาน

ผู้วิจัยต้องการนำเสนอผลงานที่ดูที่สนุกสนาน ตื่นเต้น โดยนำวิธีการทำงานของการใช้คู่สีแบบ complementary ใช้ที่หลากหลายถ่ายทอดอารมณ์ และใช้ที่แปร่งที่อ่อนนุ่มเป็นเครื่องมือในการนำเสนอผลงาน

เทคนิคสร้างสรรค์ : โมนοπรีนท์ (Monoprint)

การนำเสนอผลงานจากสภาวะอารมณ์ตื่นเต้นผ่านเทคนิคภาพพิมพ์ ศิลปินเลือกใช้เทคนิคโมนοπรีนท์ที่มีคุณสมบัติในการทับซ้อนกันของสี และใช้สีที่หลากหลายมาเป็นองค์ประกอบของการสร้างผลงานทำให้เกิดภาษาศิลปกรรมที่แสดงถึงความสนุก ตื่นเต้น ทดลองสร้างสรรค์ผลงานเพื่อให้เกิดสิ่งใหม่ไม่ซ้ำซากและจำเจ

ภาพที่ 198 ผลงานสภาวะอารมณ์สมาธิ-จดจ่อ

ผลงานวันที่ 30.10.19

รูปแบบที่ 3: “สมาธิ - จดจ่อ” เทคนิค Chine-Colle

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในเทคนิคภาพพิมพ์ มีลักษณะวิธีการคล้ายศิลปะการตัดแปะ (Collage Art) โดยนำวัสดุกระดาษผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ จากนั้นใช้การพิมพ์ผ่านแท่นพิมพ์ให้วัสดุติดกับกระดาษพิมพ์งานเสมือนเป็นกระดาษชิ้นเดียวกัน โดยผู้วิจัยได้มีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นขั้นเป็นตอน รวมถึงการสร้างภาพร่างของผลงานด้วยการทดลองประกอบวางโครงสร้างทั้งองค์ประกอบหรือจะเป็นทัศนธาตุก็ดี

เทคนิค : Chine-Colle – การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในเทคนิคภาพพิมพ์ มีลักษณะวิธีการคล้ายศิลปะการตัดแปะ (Collage Art) โดยนำวัสดุกระดาษผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ จากนั้นใช้การพิมพ์ผ่านแท่นพิมพ์ให้วัสดุติดกับกระดาษพิมพ์งานเสมือนเป็นกระดาษชิ้นเดียวกัน

1. ใช้วัสดุที่เตรียมประกอบสร้างงาน
2. วางโครงสร้างของผลงาน วางแผนลำดับขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 199 ผลงานสภาวะเชิงลบ

ผลงานวันที่ 12.10.19

รูปแบบที่ 4: “ความรู้สึกเชิงลบ” เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

อารมณ์ด้านลบที่ส่งผลสู่สภาวะภายในจิตใจ ทำให้เกิดความต้องการปลดปล่อยความกดดัน ที่ต้องการแสดงออกเป็นท่วงท่าหรือกิจกรรมเพื่อเป็นการแสดงออกทางอารมณ์นำสู่การบำบัดหรือทำ ความเข้าใจต่อสิ่งที่เผชิญเพื่อแก้ปัญหาในอนาคต

เทคนิค : ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

เทคนิคภาพพิมพ์ที่ใช้แผ่นโลหะเป็นแม่พิมพ์ ใช้วิธีการขูด ขีด หรือจะเป็นการนำกรดสาด หรือกัดลงบนแผ่นแม่พิมพ์เพื่อทำให้เกิดร่องรอย พื้นผิวสร้างเป็นแม่พิมพ์ เป็นเสมือนการระบาย อารมณ์ที่อยู่ภายในแสดงออกเป็นผลงานสร้างสรรค์ มีลักษณะการทำงานคล้ายกับวิธีการทำงาน รูปแบบ Action Painting ที่เป็นการถ่ายทอดจิตของผู้สร้างสรรค์สู่ผลงาน เปรียบดังร่องรอยที่ปรากฏ อยู่บนแม่พิมพ์นั้นคือเรื่องราวอักษร ข้อความที่ผู้วิจัยได้สื่อออกไป

หลังจากการบันทึกสภาวะอารมณ์ความรู้สึกในแต่ละวันผ่านการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะใน แนวทางของ Process Art ผ่านการแสดงออกเป็นผลงาน Abstract Expressionism นำมาสร้างเป็น รูปเล่มเพื่อแสดงผลงานผ่านแนวความคิดระบบ Conceptual เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอารมณ์ ต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจากการสร้างสรรค์เปรียบเสมือนภาพแทนของสภาวะอารมณ์ที่เกิดขึ้น ในแต่ละวัน

ซึ่งเมื่อพิจารณาจากผลลัพธ์ที่ปรากฏ ผู้วิจัยนำกระบวนการของศิลปะกรรม Abstract Expressionism และ การทำงานในเชิง Conceptual ที่มีความย้อนแย้งทางด้านเหตุและผลของการสร้างสรรค์ผลงานนำมาผนวกเข้าด้วยกันภายใต้แนวความคิดของการถ่ายทอดอารมณ์โดยหยาบแบบ Abstract Expressionism บ่งบอกสภาวะที่เกิดขึ้นในแต่ละวันผ่านผลงานสร้างสรรค์ หากแต่เมื่อพิจารณาผลงานที่ปรากฏโดยรวมจะแสดงให้เห็นถึงการทำงานภายใต้กรอบความคิดอย่างมีเหตุผล ทั้งแรงจูงใจและการสร้างเป็นผลงานที่เกิดขึ้นในแต่ละวันของ ความสัมพันธ์ระหว่าง สภาวะอารมณ์ ต่อการสร้างสรรค์ศิลปะ ได้อย่างชัดเจน สร้างเป็นองค์ความรู้ของการทำงานที่ผู้วิจัยนำรูปแบบการนำเสนอผลงาน Abstract Expressionism เป็นเครื่องมือสำหรับการวิเคราะห์ผลงานผ่านกรอบวิธีวิจัย ผู้วิจัยสร้างสรรค์ผลงานเพื่อต้องการเสนอชุดผลงานทางอารมณ์ผ่านแนวคิด Appropriation Art สร้างความเข้าใจส่งไปถึงผู้รับชมผลงาน โดยอ้างอิงจากผลงานทางประวัติศาสตร์ศิลปะกรรมในแนวทาง Abstract Expressionism เพื่อสร้างความเข้าใจต่อการรับชมต่อผลงานที่ปรากฏมิใช่เป็นการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของผู้วิจัยแต่อย่างใด

เนื่องจากการสร้างสรรค์ผลงานวิจัยในแต่ละวันผู้วิจัย ต้องสร้างสรรค์ผลงานด้วยการคัดสรร สภาวะอารมณ์ ด้วยรูปแบบการทำงานเป็นระบบเช่นนี้ ส่งผลให้ผู้วิจัยจำต้องทำความเข้าใจต่อสภาวะอารมณ์ของตนเองในทุกครั้งของการสร้างสรรค์ผลงาน แสดงให้เห็นถึงการตระหนักรู้ถึงความเป็นไปของสภาวะจิต และหากเมื่อมองย้อนกลับไปพิจารณาถึงผลงานที่ผ่านมา แสดงให้เห็นถึงการทำความเข้าใจและนำไปสู่การควบคุมอารมณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวันได้ผ่านผลงานสร้างสรรค์ที่ปรากฏขึ้น

เมื่อผลงานวิจัยชุด “Printmaking: Emotional Diary” นั้นได้ปรากฏถึงความแตกต่างในงานสร้างสรรค์ที่แสดงออกถึงสภาวะอารมณ์ โดยมีวิธีการแสดงออกเป็นผลงาน Abstract Expressionism ผ่านวิธีการแสดงออกโดยการหยาบแบบศิลปะดินแบบ ซึ่งผลงานต้นแบบของศิลปินที่ได้รับอิทธิพลในแต่ละบุคคลมีลักษณะการทำงานเฉพาะตัวของศิลปินที่ค่อนข้างสูงและมีความชัดเจนเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยได้สร้างแม่แบบในการสร้างสรรค์ผลงานของการถ่ายทอดอารมณ์เป็นการถ่ายทอดสภาวะอารมณ์ที่เกิดจากการหยาบรวมถึงการสร้างสรรค์ผลงานให้ปรากฏในฐานะศิลปิน ภาพพิมพ์สร้างการรับรู้ให้กับทั้งผู้ชมผ่านการผลิตผลงานเพื่อให้เกิดความเข้าใจต่อผู้รับชมผ่านกระบวนการสร้างสรรค์จากการสร้างแม่แบบของอารมณ์ในแต่ละประเภท เมื่อผลงานถูกสร้างสรรค์ออกมาเป็นชุดข้อมูลถูกรวบรวมเป็นผลงานสร้างสรรค์การบันทึกในรูปแบบของหนังสือไดอารี่ จึงทำให้เกิดองค์ความรู้ในการทำความเข้าใจขึ้นมาที่แตกต่างจากการสร้างสรรค์ผลงานในแต่ละวัน คือเมื่อพิจารณาอารมณ์ผ่านการสร้างสรรค์ผลงานที่เกิดขึ้นในแต่ละวันจะเกิดความเข้าใจในในสภาวะอารมณ์

แต่เมื่อมองถึงภาพรวมของไดอารี่ทั้งหมดทำให้เข้าใจและเป็นสิ่งที่ยืนยันได้ถึงสภาวะความเป็นมนุษย์ที่มีสภาวะอารมณ์อันไม่คงที่จากภาพผลงานในแต่ละวันที่ปรากฏขึ้นอย่างหลากหลาย

ดังนั้นผลงานชุด “Printmaking: Emotional Diary” นำไปสู่องค์ความรู้ใหม่ ดังนี้ ผู้วิจัยนำกระบวนการของศิลปกรรม Abstract Expressionism และการทำงานในเชิง Conceptual Art ที่มีความย้อนแย้งทางด้านเหตุและผลของการสร้างสรรค์ผลงานมาผนวกรวมกัน กล่าวคือ การทำงานของ Abstract Expressionism เป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกโดยให้ความสำคัญกับ “ทัศนคติ” มากกว่า “เหตุผล” หากแต่ระบบการทำงานของศิลปะในรูปแบบ “Conceptual” นั้นแสดงถึงการนำเสนอแนวความคิดผ่านการทำงานศิลปะโดยใช้หลักของเหตุและผล โดยผู้วิจัยได้สร้างผลงานจากกระบวนการ Process Art ผ่านรูปแบบศิลปะ Abstract Expressionism บันทึกเป็นเรื่องราวของอารมณ์ในแต่ละวันจากการสร้างแม่แบบมาจากการหีบยี้มรูปแบบศิลปะปั้นต้นแบบ สามารถสร้างความหลากหลายอย่างไม่มีขีดจำกัดทางด้านรูปแบบและเป็นการแสดงอารมณ์ให้เกิดความเข้าใจผ่านการหีบยี้ม นำเสนอการให้ความสำคัญต่อแนวความคิดที่ต้องการทำความเข้าใจต่อสันพันธภาพของอารมณ์กับผลงาน สร้างเป็นรูปแบบไดอารี่ที่เป็นสัมฤทธิ์ผลของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ โดยไม่ยึดติดกับอัตลักษณ์ของผู้วิจัยสร้างให้เกิดสุนทรียภาพต่อการรับรู้ของผู้ชมถึงสภาวะอารมณ์ของมนุษย์ที่มีการเปลี่ยนแปลงไม่คงที่ในแต่ละวัน

บรรณานุกรม

กำจร สุนพงษ์ศรี. (2554). *ศิลปะสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิระพัฒน์ พิตรปรีชา. (2545). *โลกศิลปะศตวรรษที่ 20*. กรุงเทพฯ: เมืองโบราณ.

บาร์บารา เฮสส์. (2552). *แอ็บสแตรกต์ เอกซ์เพรสชันนิสม์*. เชียงใหม่ : ไพนอาร์ท.

ประชิด ทิณบุตร. (2533). Earth Art Pigment with Nature 2533. *วารสารคुरुปริทัศน์* 15.

(พ.ย.-ธ.ค.2533): 86-91.

รสลิน กาสต์. (2558). *แอ็พโพรพริเอชันอาร์ต ศิลปะแห่งการหยิบยืม ศิลปะสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Art Institvte Chicago. "Barnett Newman." Retrieved in July 2020 at Contemporary Art Gallery 398. <https://www.artic.edu/artworks/73417/the-beginning>.

Artsper Magazine. "10 things to know about Jackson Pollock." Accessed in July 2020. <https://blog.artsper.com/en/a-closer-look/10-things-know-jackson-pollock>.

Baanjomyut. (2543). *แจ็กสัน พอลล็อก*. Retrieved 21 May 2019, from https://www.baanjomyut.com/library_2/extension1/paul_jackson_pollock/index.html

Charoenwattanamongkhol Suphita. (2018). *Gregorian-Exhibition*. Retrieved 21 May 2019, From <https://www.sac.gallery/articles/gregorian-exhibition-a-review-by-suphita-charoenwattanamongkhol>.

Gallery Delaive Modern and Contemporary Art. "Sam Francis." Retrieved in July 2020. <https://www.delaive.com/index-sam-francis.php?page=exhibitions>.

Kawara, On. "Oct. 31, 1978 "Today Series, "Tuesday"." Retrieved in July 2020 at Alchetron, <https://alchetron.com/On-Kawara>.

Lenhart, A. & Fox, S. (2006). *Bloggers: A portrait of the Internet's new storyteller*. Retrieved http://www.pewinternet.org/PPF/r/186/report_display.asp.

- Mainstreetartisans. (2019). *Pollock Jackson: ภาพวาดในรูปแบบของ "เทคโนโลยี" - ศิลปะ – 2020*. Retrieved 21 May 2019, From <https://tha.mainstreetartisans.com/4111391-pollock-jackson-paintings-in-the-style-of-quotpouring-technologyquot>
- Marder Lisa. (2018). *The Soak-Stain Painting Technique of Helen Frankenthaler*. Retrieved 21 February 2019, from <https://www.liveabout.com/painting-technique-of-helen-frankenthaler-4118620>
- Marder Lisa. (2018). *ศิลปิน Spotlight: โรเบิร์ตมาเธอร์เวลล์*. Retrieved 21 May 2019, from <https://th.eferrit.com/%E0%B8%A8%E0%B8%B4%E0%B8%A5%E0%B8%9B%E0%B8%B4%E0%B8%99-spotlight/>
- Marsh Janice. (2020). *ศิลปิน Tehching Hsieh: เมื่อชีวิตกลายเป็นผลงาน*. Retrieved 21 August 2020, from <https://th.yourtripagent.com/nyc-based-artist-tehching-hsieh-when-life-becomes-performance-9224>
- Nokbook. (2551). คามิน เลิศชัยประเสริฐ: ศิลปินและศิลปะแห่ง "ปี". *CULT AND TRACE [ศิลปะ วัลย์ วัฒนธรรมสัมพันธ์ และทัศนวิจารณ์]*. Retrieved 21 May 2019, from <https://cultandtrace.blogspot.com/2008/03/blog-post.html>
- Novabizz. *ธรรมชาติของอารมณ์*. Retrieved 12 March 2019, from <https://www.novabizz.com/NovaAce/Emotional/Emotion.htm>
- O'Sullivan, C. (2005). Diaries, online diaries, and the future loss of archives; or, blogs and the blogging bloggers who blog them. *The American Archivist*, 68, 53-73.
- Pispes anything. *ปรัชญาจิตวิทยา: บทที่ 6 การเรียนรู้ [ความฉลาดทางอารมณ์]*. Retrieved 12 March 2019, from <https://pispes2pi.wordpress.com/2018/10/19/pop-6-emotion>.
- Shutterstock blog, (2018) *จิตวิทยาของสี: แบนด์ยักษ์ใหญ่ใช้สีในโฆษณาและการทำการตลาดอย่างไร*. Retrieved 21 April 2019, from <https://www.shutterstock.com/th/blog/color-psychology-brands>.

Songphan. (2006). ประวัติศาสตร์ของการเขียนไดอารี่. Retrieved 21 august 2020, from [https://iteau.wordpress.com/2006/11/23/diaryhistory./](https://iteau.wordpress.com/2006/11/23/diaryhistory/)

The Momentum. (2018). *Conceptual Art ศิลปะแห่งความคิดที่ละทิ้งความงามและต่อต้านความสูงส่ง*. Retrieved 21 May 2019, from <https://themomentum.co/conceptual-art>.

Widewalls. “Helen Frankenthaler-After Abstract Expressionism at Gagosian.” Retrieved in July 2020. <https://www.widewalls.ch/magazine/helen-frankenthaler-art-gagosian-gallery>

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	กนต์ธร สัจจีกุล
วัน เดือน ปี เกิด	6 เมษายน 2530
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	2551 ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง 2555 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง 2562 ศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 65 ซ.เพชรเกษม 64 หมู่บ้านเรืองอนันต์ ซ.1 แขวงบางแคเหนือ เขตบางแค กทม. 10160
รางวัลที่ได้รับ	2558 วิทยากร บรรยาย และสาธิตการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ การประกวดผลงานศิลปะ ธนาคาร UOB ครั้งที่ 6 หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร 2554 ทุนส่งเสริมการศึกษาการสร้างสรรค์ศิลปะ “มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์” 2552 ผลงานได้รับคัดเลือกร่วมแสดงงานประกวดศิลปกรรมรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 26